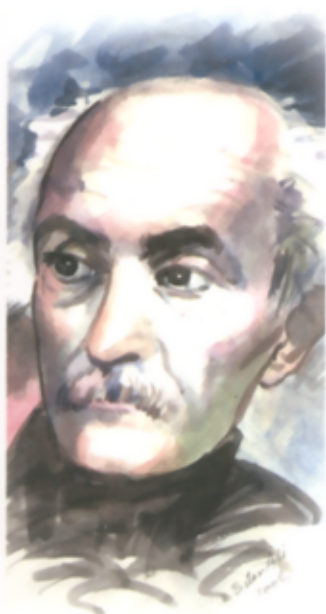

نیا دل ہے
وہ بروٹلا گوراں
نو فکر نہ وہ وداہراں

فائر طاہر

**نیما یوشیج و عہدوللا گوران
نویکردنہوہ و دابران**

خودانى ئىمتىيازى

حافظ قاضى

سەرئىقىسەر

مۆبىد طىب

ماڧىن چاپكەرنى د پاراستى نە

- ژمارا وەشانى: (۷۷)
- نىافى پەرتووكى: نىما يوشىج و عەبدوللا گۇران (نوئىكردنەو و دابىران)
- دانان: نامر طاهر
- دەرھىنانا ھونەرى: حسين صنعان مەتىخان
- بەرگ: بەيار جمىل
- سەرپەرشتىا چاپى: شىروان ئەحمەد تەيب
- چاپا: ئىكى
- تىراژ: (۷۵۰) دانە
- ژمارا سېاردنى: () ل سالا ۲۰۰۶
- چاپخانەيا حەجى ھاشم/ ھولتير

ئەدرىس
كوردستانا عىرائى – دەوك
ئافاھى ئىكەتيا سەندىكاين
كرىكارين كوردستانى
ھاتى سىيەم
تەلەفۇن: ۷۲۲۵۲۶۱ – ۷۲۲۲۱۲۵

www.spirez.org
www.spirezpage.net

SPIREZ PRESS & PUBLISHER

دار سېرېز للطباعة والنشر

نیما یوشیج و عہدِ دولّا گورّان

نوئیکردنہوہ و دابراں

نامر طاہر

ئەم كىتەبە نامەيەكى ماستەرە، كە لە زانكۆى سۆربۆنى نوئى _
پارىسى ۳ (Sorbonne Nouvelle) لە بەشى لىكۆلېنەو
ئىرانىيەكاندا لە بروارى ۲۰۰۴/۶/۲۴ پەسەند كراو و لە
فەرەنسىيەو وەرەمگىراوئەو سەر زمانى كوردى.

پيشكەشى ئەكەم بە:

- كوردستان، بە ھەموو جوانىيەكانىيەوھ
- گيانى پاكى شەھىد « طاهر زيۆەى »
- داپىرە ئازىزەكەم « ھەفسى » و داىكە خۇشەوېستەكەم
« ئەسما »
- خوشك و برا دلسۆزەكانم
- ئەستىرەى گەشى ژيانم
- گيانى « ەبدوللا گۆران » بە بوونەى يادى سەد
سالەى لە داىكبوونى

ناوهرۆك

۵	پیشکش.....
۷	دەروازە.....
۱۳	بەشى يەكەم:
۱۵	- پیشەکی: بەرەو نوێکردنەویدی شیعری فارسی.....
۲۷	- گەپان بە دوای کیشە ھونەرییەکان.....
۶۱	- زمانی شیعریی نیما.....
۷۵	بەشى دووهم:.....
۷۷	- پیشەکی: بەرەو تازەکردنەویدی شیعری کوردی.....
۹۳	- بە دوای ناسنامەى نەتەواپەتیی شیعەر.....
۱۲۵	- زمانی شیعریی گۆران.....
۱۵۱	بەشى سێیەم:
۱۵۳	- پرسیکی ھونەری یان ئایدیۆلۆژی؟.....
۱۷۵	- نوێکردنەویدی داپران لە چی؟.....
۱۷۹	ئەنجامەکان.....
۱۸۱	بیبلیۆگرافیا.....
۱۸۸	Abstract.....
۱۹۰	Résumé.....
۱۹۱	سوپاسی.....

دهروازه

نوێکردنهوهی شیعری له ناو جهرگهی ئەدهبیاتی رۆژههلات و لهوانهش ههر دوو ئەدهبی کوردی و فارسیدا له نیوهی یهکهمی سهدهی بیستهمدا سهری هه‌لدا و په‌رهی سه‌ند. سه‌دهیه‌ک پێویست بوو بۆ ئەوهی ده‌ستکه‌وته شیوازگه‌رییه‌کانی رۆمانتیسمی ئەلمانی، پاشان فه‌ره‌نسی و ئینگلیزی و هه‌ندئێ قوتابخانه‌ی تری ئەورووپی ئازادکردنی شیعری له‌ کۆتوبه‌نده‌کانی کلاسیزم، له‌ هه‌ندئێ ئەدهبیاتی رۆژهه‌لاتدا په‌نگدانه‌وه‌یان هه‌بی‌ت. په‌یدا‌بوونی رۆداو و گۆرانیکاری پامیاری و کۆمه‌لایه‌تی بنه‌ره‌تی له‌ ناوچه‌که‌دا، مه‌رج بوون بۆ ئەوهی هه‌ست به‌ پێویستی نوێکردنه‌وه‌یه‌کی کولتوری هاشیوه‌ بکری‌ت. چونکه‌ بزاقی نوێکردنه‌وه‌ی شیعری کوردی و فارسی ناکرێ به‌ له‌ چا‌ولێکردنێکی په‌رپووت و بێ هۆی ئەدهبی بیگانه‌ بژمێردرێ. پێویست بوو هه‌ست به‌ له‌دا‌یکبوونی سه‌رده‌میکی نوێ بکری‌ت بۆ ئەوهی زمان و به‌ره‌مه‌ زمانیه‌کانیش بینه‌ جێی په‌نگدانه‌وه‌ی گۆرانه‌کانی سه‌رده‌م. له‌ سه‌ره‌تای سهدهی پێش‌ه‌ویدا بوو که‌ پاش هه‌ندئێ گۆرانیکاری به‌رچاوی کۆمه‌لگای مه‌ده‌نی و ژبانی پامیاری، ریفۆرمی شیعری لای شاعیره‌ کورد و فارسه‌کان بوو جێی بایه‌خ. ئا له‌و کاته‌دا و له‌ رێگای ئاشنایه‌تی شاعیران له‌ گه‌ل فه‌ره‌ه‌نگی رۆژئاوایی، هه‌ندئێ له‌ بنه‌ما کولتورییه‌کانی ئەورووپی بوون به‌ به‌ردی بناغه‌ی نوێکردنه‌وه‌ی شیوازی شیعری لای ئەم شاعیرانه‌.

عه‌بدو‌للا گۆران و نیما یوشیج دوو ناوی ناسراون که‌ پێیان‌ه‌وه له‌دا‌یکبوونی شیعری نوێ له‌ می‌ژووی ئەدهبی کوردی و فارسیدا راده‌گه‌یه‌نرێت. نکۆلی له‌وه‌ ناکرێت که‌ پێش‌ه‌وان چه‌ند ته‌قه‌لایه‌ک لێره‌وله‌وئ بۆ گۆرینی سیما‌کانی شیعری کوردی و فارسی دران؛ به‌لام ده‌بی‌ت دانیش به‌وه‌ دا‌بنرێت که‌ ئەمان یه‌که‌م که‌س بوون

نوێکردنه و هه که یان به شیوه یه کی تیۆری دارشت و تیۆره که شیان به سهر شیعره کانیاندا پراکتیزه کرد و کاریگه ریه کی بهرچا ویشیان له سهر شاعیرانی دوائی خۆیان کرد. سهره رای ئه و هه موو تاقیکردنه وانه ی له لایهن شاعیره فارسه کانه وه له سهره تایی سه ده ی بیسته مدا کران، سهر کردایه تیی شیعی نوئی فارسی له سهر ناوی نیما یوشیجه وه تۆمارکرا. هه رچه نده له سهره تا وه به ره مه کانی تووشی په خنه و سکالای هه ندی له شاعیرانی هاوچه رخی هاتن، به لام نیما له ئاکامدا توانی ژماره یه کی زۆریان لی بکاته لایه نگری پوانگه تازه که ی خۆی. ئه مه ش به هۆی هاوسه نگیی به ره مه شیعییه که ی و وتاره تیروته سه له کانی که تیا یاندا به پوونی تیۆره شیعییه که ی و شیوازی کاری خۆی ده خاته پوو و شرۆفه یان ده کات. ده سال دواتر عه بدوللا گۆرانیش دهستی کرد به بنیاتنایی پله و پایه یه کی هاوشیوه ی نیما یوشیج بۆ خۆی له ناو میژووی شیعی کوردیدا. کاریگه ریه تی پرۆسه شیعییه که ی گۆران له هه ردوو پووی شیوه و ناوه رۆکه وه – هه ر چه ند به تیۆریکی سنووردارتر له هی نیما – وای کرد که به باوکی شیعی تازه ی کوردی بژمیردریت.

ئه گه ر وه کوو تا ئیستا باوه، لی کۆلینه وه ئه ده بییه کان هه ولیان دابیت له پیوه ندی ئه ده به کان و هۆ و هه لی کاریگه رییان له یه کتر له ده ره وه و ناوه وه ی ده قه کاندای بکۆلنه وه، ئه مجاره دیارده یه کی پیچه وانه یا خود دابرا نیکی ئه ده بی له میژووی ئه ده بی کوردی و فارسیدا پرسیا ریکی سه ره کیمان له لا ده ورۆژینیت که بۆ خویندنه وه یه کی هاوته ریب و به راوردی ده قه شیعییه کانی ئه م دوو شاعیره گه وره یه پالمان پیوه ده نیت. ده مانه ویت له هۆی دابرا نی دوو ئه ده بی کوردی و فارسی له قۆناغی نوێکردنه وه دا بکۆلینه وه و بزانی ن ئه گه ری چی بووه که شیعی فارسی که به شاکاره کلاسیکه کانییه وه، له قۆناغی کلاسیکی شیعی کوردیدا سه رچاوه ی سه ره کی لاسایی

کردنه‌وه و چاولیکردنی شاعیره کوردەکان بووه و تەنانەت جیی بایەخ و خۆشەویستی شاعیره نوێگەرەکه‌مان گۆرانیش بووه، له شیعری تازەدا و بە تاییه‌تی به سەرھەڵدانی نیما و شیعری نیما، ئەم پایەیه له دەست دەدات و نوێکردنه‌وهی شیعری کوردی پێرەویکی جیاواز له هی شیعری فارسی دەگریته بەر؟ دەکرا هەر وهک شاعیره کلاسیکه‌کان، گۆران لاسایی بنهما نوێگەرییه‌کانی تازەکردنه‌وهی شیعری فارسی به رابەراییه‌تی نیما بکات. که چی شتیکی وا له نیوان گۆران و نیما نایینریت. له کاتی‌کدا که به پیتی ئەو بەلگانه‌ی به دەسمانه‌وه‌ن و له به‌شی دووهمی باسه‌که‌ماندا ده‌یانخه‌ینه‌ روو، زۆر ئەستەم دیتە چاو که گۆران ئاگای له ناوبانگی شاعیری نیما نه‌بووبیت.

بێگومان نوێکردنه‌وهی شیعری لای گۆران و نیما پێشتر بابەتی چەندین لیکۆلینه‌وه‌و توژینه‌وه بووه که زیاتر له چوارچێوه‌ی ئەدەبی نه‌ته‌وايه‌تی خۆیاندا ئەنجام دراون. جگه له‌مه‌ش شیعری نوێی ئەم دوو شاعیره له گەل هی ناظم حکمت و دەیان شاعیری تری کورد و فارس و تورکی سەده‌ی بیستەم بووه‌ته بابەتی لیکۆلینه‌وه‌ی نامە‌ی دکتۆرای کریستین کلافیی که هەولێ داوه له رێگای ناوهرۆکی بەرهمه‌کانه‌وه له رۆلی دەرروناسی و کۆمه‌لایه‌تی شیعره‌کانیان بکۆلێته‌وه و بایه‌خیکی ئەوتۆی به لایه‌نی پوخساری شیعره‌کان نه‌داوه⁽¹⁾. تاکه لیکۆلینه‌وه‌یه‌ک که تەنیا له‌نیوان ئەم دوو شاعیره‌دا کرابیت لیکۆلینه‌وه‌ی دەرچوونی قوتابی شلیر محمد حاجی یه که له سه‌روای شیعره‌کانیان ده‌کۆلێته‌وه و توژینه‌وه‌یه‌کی ئەژماره‌یی بۆ جۆری سه‌روا به‌کاره‌ینراوه‌کانیان ده‌کات. له کۆتاییدا ئەنجامی لیکۆلینه‌وه‌که‌ی له چه‌ند خالی‌کدا داده‌پێژیت که هه‌ندیکیان هەر له

(1) CLAVLER, C., *Rôle psychologique et social des poésies turque, kurde et persane du XXe siècle*, vol.1, Thèse de doctorat, Sorbonne Nouvelle, 2001, 263p., non publié.

پیش ئەنجامدانی لیکۆلینەوه کەش ناسراون و هەندیکیشیان تەنیا بە
 زمانی ژمارەو خراونەتە ڕوو و لیکۆلەر ئەنجامی ئامارەکان بە هیچ
 شیوەیەک بە تیۆری شیعری هەریەک لە دووانە نابەستیتەوه و ئەو
 راستییە فەرمانۆش دەکات کە شیعەر لە دایکبووی هەردوو لایەنی
 پوخسار و ناوەرۆکە و لیکۆلینەوهی تەنانەت لایەنێکی پوخساری
 بەرھەمی شاعیر دەبێ بە جۆریک لە جۆرەکان بە ناوەرۆکی بەرھەم
 و تیۆرە ئەدەبییەکیەوه بەستریت و ئەنجامەکانی لێ وەرگیرین.
 ئەم کەموکۆرییە تەنانەت لە پیشەکیی باسەکەشیدا بە ڕوونی دیارە کە
 تێیدا هۆی سەرەکیی هەلبژاردنی توێژینەوه کەمی تەنیا بە نەبوونی
 لیکۆلینەوهی بەراوردی سەرۆای شیعری گۆران و نیما لە قەلەم
 دەدات. بەبێ ئەوهی سوودی ئەژمارە بەراوردەکەمان بۆ ڕوون
 بکاتەوه و ئەنجامی لیکۆلینەوه کەمی نابیتە وەلامی هیچ پرسیارێک کە
 لە سەرەتای باسەکیەوه بیوروزاندبیت!^(۱)

شیعری کلاسیکی فارسی وەکوو گوتمان بەدریژایی سەدەکان
 سەرچاوهی سەرەکیی بەهرە شاعیرانی کورد بوو. بۆیە دەکرێ -
 بە تاییبەتی لە ڕووی پوخساری شیعرییەوه - بە میراتگری شیعری
 کلاسیکی فارسی بژمێردریت. بەلام هیندەمی نزیکایەتی هەردوو سامانە
 کلاسیکە، نوێکردنەوه کانیان لە یەکتەرەوه دوورن و دوو ئاراستەمی
 جیاواز دەگرنەوه بەر. ئەگەر باوەڕمان بەوه هەبیت کە هەر
 نوێکردنەوه یەک جۆریکە لە دابرا، بۆ ئەوهی بتوانین بگەینە
 ئەنجامی لیکۆلینەوه کەمان - کە وەلامی پرسیارە سەرەکییە کەمان
 دەبیت - پێویستە پێشتر ڕوونی بکەینەوه کە ئەو دابرا ئەهە لە چی
 بوو؟ دژ بەچ یاسا و نەریتیکی شیعری دابرا ئەهە کە لە هەردوولا هاتۆتە
 کایەوه؟ ئەم پرسیارەش وەلام نادریت مەگەر لە چوارچێوهی
 توێژینەوه یەکی زانستی سنووردار نەبیت. ئاشکرایە کە تیۆری
 سەرەکیی نوێکردنەوهی شیعری گۆران و نیما زیاتر لە ڕووی

(۱) حاجی، شلیر محمد، بەراوردی سەرۆای سەرۆالە نیوان دوو شاعیری نوێخواز
 (گۆران و نیما یوشیج) دا، لیکۆلینەوهی دەرچوون، ئەدەبی کوردی، زانکۆی
 سەلاحەددین، ۲۰۰۰، ۷۴ لاپەرە، دەستنوس.

پوخسارەوہ واتا لە ئاستی کیش و سەروا و وینە و زماندا بەرجەستە دەبیت. لە بەر ئەوەش ئیمە بە پوخساری شیعەرەکانەوہ باسەکەمان سنووردار دەکەین بۆ ئەوەی بزانی بە چ کەرەستە و ئامرازیکەوہ بەلەخانە شیعری خۆیان سەر لە نوێ بنیات ناوہ.

بۆ خویندەنەوہیەکی گونجاو و ھەماھەنگی پوخساری شیعری گۆران و نیما، بە پێچەوانە لیکۆلینەوہ بەراوردەکان، ھەر بەشیکە باسەکەمان بۆ تاووتۆکردنی بەرھەمی تەنیا یەکیک لەوانە تەرخان کردوہ. شیکاری بەراوردی ئەنجامەکانی ھەردوو بەشە سەرەتایبەکەش لە بەشی سێھەمدا دەگونجین. ئەم پلانی یارمەتیمان دەدات بۆ ئەوەی بتوانین سەرەتا شوینی ھەر شاعریک لە ناو جەرگە ئێدەبیاتە نەتەوایەتیەکەیدا دەستنیشان بکەین. سوودی ئەم پلانی لەوانە زیاتر خۆی لە توێژینەوہی بەرھەمی گۆراندا بنوینیت کە بە پێچەوانە زۆربە ئێدە لیکۆلینەوانە لە پوانگەییەکی ئایدیۆلۆژیەوہ تەنیا خەریکی ناوەرۆکی شیعەرەکانی بوونە، یانیش کاتی توخنی پوخساریان کەوتوون لایەنی ناوەرۆکیان وەلاناوہ، ھەول دەدات لیکۆلینەوہی پوخسار و ناوەرۆکی شیعری گۆران لە یەکدی ئاشت بکاتەوہ. ئیمە باوەرمان وایە کە بەرھەمی ئەدەبی لە یەگرتن و ھەماھەنگی دووسەرە ھەردوو جەمسەری پوخسار و ناوەرۆکەوہ دیتەدی و ھەرچەندە توێژینەوہکەمان زیاتر بە پوخساری شیعەرەکانەوہ خەریک دەبیت، بەلام ھەر جار ھەول دەدەین لەو شوینە پێویست دەکات، بە شیوہیەکی زانستی بە لایەنی تێماتیکی و سیمانتیکی شیعەرەکان بیبەستین.

به‌شی یه‌که‌م

پیشه‌کی: بهره‌و نو‌کردنه‌وه‌ی شیعری فارسی

شیعری کلاسیکی فارسی: سامانیکی گه‌وره، هه‌ناسه‌یه‌کی لاواز
شیعری هاو‌چهرخ:

- بهره‌ی کۆنه‌په‌رست
- بهره‌ی پیشکه‌و تنخواز
- نیما یوشیج، زیانیکی هه‌زارانه و بهره‌میکی ده‌وله‌مه‌ند

گه‌ران به‌ دوا‌ی کیشه‌ هونه‌رییه‌کان

تیکدانی ژانره‌ شیعرییه‌ کلاسیکه‌کان
کیشی شیعر

- شاره‌زایی له‌ بواری کیشی کلاسیکدا
- کیشیکی ئازاد بو‌ شیعریکی ئازاد
- کیشی تیکه‌لاو و کیشی برکه‌یی

سه‌روای شیعر

- کیشه‌ی سه‌روا
- ده‌ستکاری سه‌روای کلاسیک
- سه‌روا، پیناسه‌یه‌کی نو‌ی، ئه‌رکیکی نو‌ی

زمانی شیعریی نیما

فراوان کردنی کهرسته‌کان

- په‌نابردنه بهر وشه‌ی ته‌به‌ری
- به‌کاره‌ینانی ده‌نگی سروشتی
- دروستکردنی وشه و زاراوه‌ی تازه
- زیندوو کردنه‌وه‌ی شیوازه کۆنه‌کانی رسته‌سازی شیعری
- وینیه‌ی سه‌مبۆلیک، باوترین وینیه‌ی شیعری

پیشه‌کی: به‌ره‌و نوئکردنه‌وه‌ی شیعری فارسی

شیعری کلاسیکی فارسی: سامانیکی گه‌وره، هه‌ناسه‌یه‌کی لاواز

سهره‌تای سهره‌لدانی شیعری کلاسیکی فارسی بۆ سهددی دووهمی کۆچی ده‌گه‌رپته‌وه و له‌رووی پوخساره‌وه پره‌نسییه گشتیه‌کانی داهینانی تا سهددی دوانزده‌ی کۆچی هه‌ر وه‌کوو خۆیان ده‌مینن. شیعری فارسی به‌دریژایی ئەم قوناغه و به‌شپوه‌یه‌کی هه‌ره‌گشتی له‌لایه‌ن په‌خنه‌گرانه‌وه به‌سهر سئ سه‌بکی (style) شیعری خوراسانی، عیراقی و هیندی دابه‌ش ده‌کریت. هه‌رچه‌نده ئەم دابه‌شکردنه‌ په‌چاوی تایه‌تمه‌ندییه هه‌ریمی، میژوویی و شیوازییه‌کان ناکات. شیعری هه‌ریه‌ک له‌م رپره‌وه گشتیانه له‌رووی پوخسار و ناوه‌رۆکه‌وه تایه‌تمه‌ندی خۆی هه‌یه؛ به‌لام هه‌ندی یاسای نه‌گۆر خۆیان به‌سهریانددا داده‌سه‌پینن. ئەم یاسایانه له‌ شیعری کلاسیکی فارسیدا به‌تایه‌تی له‌رووی کیش، سه‌روا و زمانی شیعرییه‌وه جیگیرن. هه‌ر له‌سهره‌تای په‌یدا بوونی شیعری کلاسیکی فارسییه‌وه له‌پاش هاتنی ئیسلام بۆ ناوچه‌که، کیشه‌که‌ی عه‌رووزی بوو؛ ئەمه به‌په‌چه‌وانه‌ی کیشی شیعری سه‌رده‌می پیش هاتنی ئیسلام که کیشیکی بره‌گی-هیزی بوو. سه‌رواش که سه‌ره‌تاکه‌ی بۆ شیعری عه‌ره‌بی ده‌گه‌رپته‌وه، به‌رپکخستنی کۆتایی دیر یان نیوه‌دیره شیعرییه‌کان، به‌هاورپیی په‌دیف، یان به‌ته‌نیا، بوو به‌په‌وه‌رپکی بنه‌کی دارشتنی قالبه‌ جو‌راو جو‌ره‌کانی شیعری وه‌کوو غه‌زله‌، قه‌سیده، قیتعه، موسه‌ممه‌ت، موسه‌زه‌اد، چوارینه، ته‌رجیع به‌ند و ته‌رکیب به‌ند. له‌رووی زمانی شیعرییه‌وه شیعری کلاسیک، وشه‌ی فارسی و عه‌ره‌بی تیکه‌ل ده‌کرد و

له پروی پهوانبېژیه وه زانستی پهوانبېژیی عه ره بی (علم البلاغة: بیان، بدیع، معانی) باشتړین سهرچاوهی فیربوون و چاولیکردن بوون بۆ داهینانی وینه و پیکهاتهی جؤراوچؤری شیعرى له میانهی بابته جیاوازهکانی لیریکی، ستایش، سووفی...هتد. ههندی گؤرانکاری میژووی، ههر چهنه هیواشیش، له داهینانی شیعرى ئەم قؤناغه مهنه دا بهرچاوهه کون؛ وهکوو هاتنه ناوهوهی زؤر وشهی ژیانى پؤژانه بۆ ناو شیعرى سه بکی هیندی که پېشتر له شیعرى به دهگمهن نه بوايه نه ده بېنران. به لام رادهی ئەم گؤرانکارییه لاهه کیانه سنوورداره و ههرگیز به رهه لستکاری یاسا سه پینراوهکانی روخساری شیعرى ناکهن. تهنانهت له قؤناغی گهرانه وهی ئەده بی (بازگشت ادبی) شدا گؤرانکارییه کی ئەوتؤ له م پرووه نایبیریت. له بهر ئەوهی ئەو به رهه مانه ی له م قؤناغدا دینه دی، له پروی روخسار و تهکنیکی شیعریه وه لاسای تهواوی سه بکهکانی خوراسانی و عیراقییان پیوه دیاره^(۱).

(۱) سه بکی خوراسانی به یه کهم سه بکی شیعرى کلاسیکی فارسى ده ژمیردریت. ناوه که ئاماژه به ناوچهی خوراسانیش دهکات که ئەم سه بکه تیایدا له دایک بووه. به هؤی ساده بی شیعرهکانی به سه بکی ساده ش ناوی لئ ده بن. رودکی و فردوسی له شاعیره دیارهکانی ئەم قؤناغه ن. قالبه شیعریه ههره دیارهکانی ئەم قؤناغه بریتین له قیتعه، مهسنهوی، قهسیده و روباعی. سه بکی عیراقی به گشتی دهستنیشانى شیعرى کلاسیکی فارسى قؤناغى نیوان سه دهی هه فتم تا نۆیه می کؤچی دهکات. غه زهل وهکوو جؤری شیعرى ههره دیاری ئەم قؤناغه، ده بیته دهر بې هزرى سووفى شاعیرانى عیراقى عه جه م (ئیرانى روژئاواى ئەوسه رده مه). شاعیره ههره به ناوبانگهکانی ئەم قؤناغه بریتین له سعدى، عطار، مولوى و حافظ. سه بکی هیندی شیعرى کلاسیکی فارسى داده خات و ئاماژه به گواسته وهی جوگرافی داهینانی شیعریش دهکات که خؤی له نیوان سه دهکانی یانزده و دوانزدهی کؤچیدا ده نوینیت و قؤناغیکه که به زؤری به رهه می شاعیرانییه وه له دهره وهی ئیران به تایبه تی له هیند و ئمپراتؤرى عوسمانى دیاریکراوه. ههندی جاریش به سه بکی ئیسفه هانی ناوی لئ ده بریت. بروانه: شميسا، س، سبکشناسى شعر، چاپ چهارم، انتشارات فردوس، ۱۹۹۹/۱۳۷۸، ص ۲۰-۵۸ و ۲۶۰-۳۰۶؛ حقوقى، م، مروى بر تاريخ ادبيات و ادبيات امروز ايران (شعر)، تهران، نشر قطره، ۲۰۰۱/۱۳۸۰، ص ۳۷۵-۳۸۰؛

شيعری هاوچهرخ

قوئانغی پیر له جموجوئی کۆتایی سهدهی نۆزده و سه رهتای سهدهی بیستی زایینی که هاوکات بوو له گهه کۆتایی دهسته لاتی قاجاره کان له ئیران و شه پی یه که می جیهانیدا، ماوهی سه ره هه لانی شيعری هاوچهرخی فارسی بوو. پووداوه پامیاری و کۆمه لایه تی و کولتوورییه کانی ئەم ماوه یه و له سه رووی هه موویان شوپشی مه شرووته خوازی ئیران پۆلکی گرنگیان له له دایکبوونی سه رده میکی نوئی ئەده پیدا هه بوو⁽¹⁾. فاکته ره هه ره گرنگه کانی پهیدا بوونی ئەم ئەده بهش ئەوانه بوون که ئاسۆی پامیاری و کلتووری پووشبیرانی ئیرانیان فراوانتر ده کرد. له وانه:

ا- پکه به ری توند له نیوان ولاته کۆلونیالیسته کانی داگیرکهری ئیران به تایبه تی به ریتانیا و پووس و شکست و خو به دهسته وه دانه یه ک له دوای یه که کانی ئیران که قوربانیی ئەم پکه به رییه بوو، ههستی ره خنه گرانه ی خه لکی به رامبه ر به بیههستی ته وای دهسته لاتدارانی ئیران له مه ر پووداوه کان وریا کرد؛

ب- ها توچۆی به رده وامی ئیرانییه کان به ره و ئیمپراتوری عوسمانی، هیند و ولاته پوژئاواییه کان له لایه ک و نارده وهی قوتایی بو ئەوروپا له لایه کی تره وه بووه هوی ئاشنا بوونیان له گهه فه رهنگی بیانی و به تایبه تی پوژئاوایی و به مهش وه رگرتنی وشه و زاراوه ی نوئی کۆمه لایه تی، فه لسه فی و قانونی له م زمانه بیانیانه خیراتر کرا؛

ج- دامه زانندی قوتابخانه میسیونیرییه ئایینییه کانی ئەمریکی، فه ره نسی، ئەلمانی... وه کوو ئالیانسی فه ره نسی، قوتابخانه ی سه ن

(1) MACHALASKI, F., *La Littérature de l'Iran contemporain*, vol. I, Kraków, Drukania Uniwersytetu, 1965, pp. 7-20.

لووی فەرپەنسی، هتد. هەر وهها دامه زرانندی قوتابخانهی تهکنیکی دارالفنون له لایهن خودی دهولهتی ئێران هوه و دهستبه کاربوونی مامۆستایانی بیانی له م قوتابخانه دا^(۱).

شيعری ئەم ماوه یه خۆی به سهر ستوونی رۆژنامه كاندا سه پاند و بووه به ئامراز يکی تايبه تی ده ربړین، له خزمهت ئالوگۆره رۆشنییری و کۆمه لایه تییه کان^(۲). به پێی گۆرانکارییه رۆخسارییه کان و ناوه رۆکه ئایدیۆلۆژییه کان شيعری ئەم قۆناغه به سهر دوو به ره ی کۆنه په رست و پيشکه وتنخواز دابه ش ده کریت.

■ به ره ی کۆنه په رست

کۆمه لێ له شاعیران وهک ادیب الممالک فراهانی و بهار که ئاشنایه تی ته واویان له گه ل یاسا و نه ریه کلاسیکه كاندا هه بوو پشتگیریان له فۆرمه نه گۆره کۆنه کانی شيعری ده کرد و به گونجانندی ناوه رۆک و بابه ته تازه کان له رۆخساره کلاسیکه کانی وهک قه سیده، غه زه ل و مه سنه ویدا، نوینه رایه تی شيعری ئەکادیمیان ده کرد.

■ به ره ی پيشکه وتنخواز

هه ندی شاعیری تر وه کوو عارف قزوینی و میرزاده عشقی به پيچه وان هوه، به ته واوی پيگیریان به یاسا ئەکادیمییه کانی کلاسیزم نه ده کرد و ورده ورده زمانی ساده و ساکاری خه لکی ناو کۆلان و شه قامه کانیان جیگیری زمانی بالای شيعری کۆن ده کرد و به هۆیه وه

(۱) سه رچاوه ی پيشوو؛ آرین پور، ی، / از صبا تا نیما، جلد دوم، تهران، انتشارات فرانکلن، ۱۹۷۱/۱۳۵۰، ص ۲۲۵-۲۲۶.

(۲) یا حقی، م، چون سبوی تشنه، ادبیات معاصر فارسی، چاپ چهارم، تهران، انتشارات جامی، ۱۹۹۷/۱۳۷۶، ص ۱۸.

سەرنج و پشتیوانیی خەلکیان بۆ لای خۆیان رادەکێشا. ئەمانە درەگای شیعەرەکانیان بەرەو هەندئ وشە و زاراوەی گشتیی زمانی سەرزاری خەلک کردەووە که تا ئەو رۆژە لە ناو فەرەهنگی شیعردا جیگەیان نەبوو. هەر لە رێگای بەرەهەمەکانی ئەمانە بوو که فەرەهنگی شیعری فارسی بە وشە و زاراوەی بیانی دەولەمەند بوو. ئەم دەستەبەش وەکوو ئەوانی تر قالبە شیعرییە کلاسیکەکانیان بە کار دەهێنا. بەلام زیاتر ئەو قالبانەیان هەڵدەبژارد که درەنگتر هاتبوونە کایەووە یا خود لە پووی یاسا و نەریتی تەکنیکییەووە جۆرە نەرمییەکیان تیدا بە دی دەکرا؛ وەکوو موستەزاد، موخەممەس، دوو بەیتی یان تەسنیف^(۱).
لە راستیشدا تەنیا لە پووی بابەتەووە بوو که شیعری ئەم ماوەیە توانی خۆی لە گەل سەردەمدا بگونجینیت. بەلام نە وتاری پامیاری، نە بابەتی کۆمەلایەتی رۆژانە نەیانتوانی ببە هۆی پەیدا بوونی گۆرانکاری گشتیی سیما و پوخساری شیعری ئەم شاعیرانە. ئەوانەیی وەکوو عارف قزوینی و عشقی بە ئیلهام وەرگرتن لە شیعری عوسمانیی ئەوکات هەولیان دا هەندئ گۆرانکاری بچووک لە شیوازی شیعەرەکانیاندا ئەنجام بدەن، دەسپێشخەرییە که زۆر سنووردارەکانیان، لاوەکی و بی دەرهەنجام مانەووە^(۲).

دەزگای انجمن دانشکده وەکوو یەکەم دامەزراوی فەرمیی نووسەر و شاعیران لە لایەکی و چاپی رۆژنامەیی *آزادستان* لە لایەکی ترەووە بوونەتە هۆی گەشەسەندنی ئەو ناکۆکییەیی لە نیوان دوو بەرەیی کۆنەپەرست و پێشکەوتنخوازدا پەیدا بوو بوو. ئەم دەزگا ئەدەبییە که

(۱) سەرچاوەی پیشوو، ل ۱۹. هەر وەها بڕوانە: MORISSON, G., *op. cit.* pp. 178-181

(۲) یا حقی، م، (۱۹۹۷/۱۳۷۶)، ص ۷۷-۸۰؛ آرین پور، ی، (۱۹۷۱/۱۳۵۰)، ص ۳۷۷-۳۴۹.

له چەند نووسەریکی گەنجی بلیمەت و بەتوانا پیک هاتبوو ئامانجی ئەو بوو کە بابەتە تازەکان لە قالبە شیعرییە کۆنەکاندا دابریژیت. بەم شیوەیە تازەکردنەو هیان بە لایەنی ناوەرۆکی شیعەرەکانیان سنووردار دەکرد و ئەم هەولەئە خۆیان بە ریزگرتن لە شاکارە کلاسیکە کۆنەکانی شیعری فارسی دەزانی. بۆ ئەو ئامانجە و هەر بەو ناو و اتا /نشکدە رۆژنامەییەکیان دەردەکرد کە سەرنووسەری بهار بوو.

تقی رفعت کە لایەنگریکی بەتینی پیشکەوتنی ئەدەبی و کۆمەلایەتی بوو، راشکاوێنە لە رۆژنامەکەیدا *آزادیستان* رایگەیاندا کە ئەدەبی کلاسیکی فارسی کە لە لایەن کۆنەپەرستانی دانشکدەو پشٹیوانیی لئ دەگریت، رینگا لە پیشکەوتنی ئەدەبی دەگریت و خۆی و هەفالانی خەبات دەکەن لە پیناوەنەهێشتنی ئەو کۆسپە. خۆی کە سێ زمانی تورکی، فارسی و فەرەنسیی بە چاکی دەزانی، بە دەستپیشخەری شیعری نیمايي دەناسریت. ئەمەش بە نووسینی شیعریک کە تیدا شوینی سەرواکانی لە نیوان نیوهدیرەکاندا گۆری بوو؛ بەلام قالبەکە قالبی سونیتی (sonnet) شیعری کلاسیکی فەرەنسی بوو. ئەم دیاردەییە لە شیعری جعفر خامنەای دا دووبارە دەبیتهوه. دواتر شمس کسمایی شیعریک دادەریژیت کە تیدا سیستەمی نیوهدیرەکان و یەکییتی سەروا تیک دەدات^(۱). بەلام هیچ یەک لەم دەستپیشخەرییە بچووک و دابراوانە بۆ گۆرینی گشتی و هەمەلایەنی رۆخساری شیعری فارسی سەریان نەگرت.

بەم شیوەیە بۆمان دیاردەبیته چون ئەریتە کلاسیکەکان وەکوو سیستەمیکی دۆگماتی بالیان بە سەر داھینانی شیعریدا هینابوو. تەنانت شیعری هاوچەرخیش بە هەر دوو ئاراستەکەییەو (کۆنە

(۱) یا حقی، م، (۱۹۹۷/۱۳۷۶)، ص ۸۰-۸۴، آرین پور، (۱۹۷۱/۱۳۵۰)، ص ۴۳۶-۴۵۸.

په‌رست و هاوچه‌رخ) نه‌یتوانی سنووری کیشی عه‌پووز تیپه‌پینیت و سه‌رواش جار ته‌نیا و جاریش به هاو‌پیتی په‌دیف شیوه کۆنه‌که‌ی خۆی پاراست. پابه‌ندبوون به یاساکانی کیش و سه‌روا بووبووه جیی په‌خنه‌ی ئه‌وانه‌ی که شیعری رۆژئاواییان ده‌ناسی و شیعری کۆنیان به یه‌کئاواز (monotonous) هه‌لده‌سه‌نگاند. له به‌ران‌به‌ر پیویستییه به‌له‌زه‌کانی رووداو‌ه‌کانی رۆژ، سنووری وشه و زاراوه ئه‌ده‌بیه‌کان که له سه‌رده‌می حو‌کمی سه‌فه‌وییه‌کاندا تا راده‌یه‌ک فراوان کرا بوو، هه‌مدیسان ته‌سک ده‌هاته پیش چاو. هه‌ر له سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌می زاینیه‌وه پیویستی نو‌یکردنه‌وه‌یه‌کی شیعری هه‌ستی پیده‌کرا، به‌لام هه‌ولّه بچو‌که‌کانی هه‌ندئ له شاعیران له پیکردنی ئاگریکی به‌گۆری گۆرپانکاری کاربگه‌ر و به‌رفراواندا ناکام مانه‌وه و ده‌بوايه چاوه‌پیی خامه‌ی داهینه‌ری نیما بکریت بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌م هیوايه بئی به‌راستی.

نیما یوشیج، ژبانیکی هه‌ژارانه و به‌ره‌میکی ده‌وله‌مه‌ند

علی اسفندیاری له سالی ۱۸۹۷ له گوندی یوش له هه‌ریمی مازندران له دایک بوو. باوکی خاوه‌ن زه‌وی و زار و مه‌ر و مالات بوو. مندالیتی خۆی له نیوان نه‌رمیی ژبانی گونده‌واری و توند و تیژی مه‌لای گونده‌که‌یان که فیری خویندن و نووسینی ده‌کرد، تیپه‌پاند. دوانزده سالی بوو کاتئ خیزانه‌که‌ی باری کرد بۆ تاران. پاش کۆتایی هینانی خویندنی سه‌ره‌تایی له قوتابخانه‌ی هدايت جاويد، ناوی له قوتابخانه‌ی فه‌ره‌نسیی سه‌ن لووی (Saint Louis) تۆمار کرا. له خویندنی خۆیدا زۆر سه‌رکه‌وتوو نه‌بوو؛ به‌لام به‌پالپشتی و چاودیری یه‌کیک له مامۆستا‌کانی خۆی به ناوی نظام وفا که یه‌کیک له شاعیره ناوداره‌کانی ئه‌وکات بوو، ده‌ستی کرد به نووسینی شاعر. له سه‌ره‌تادا لاسایی سه‌بکی کلاسیکی خوراسانی ده‌کرد و شیعری به زمانی دایکیشی ده‌نووسی که زمانی ته‌به‌ری (طبری) بوو.

بههۆی زانینی زمانی فهپهنسی دهتوانی تازهترین دهنگ و باسهکانی شهپی یهکه می جیهانی له پوژنامه بیانیهکاندا بخوینیتیهوه. بیرهوه رییهکانی مندالیتی و ههزه بی سنورهکهی بو سروشت وای لی دهکرد که له پوژانی پشوودان روو بکاته گوندهکهیان. ههر له ویش بوو که دلی به داوی دلداریی صفورا ناویک گرفتاریوو. بهلام له بهر ئهوهی خوشهویستهکهی نهیدهویست ژیانی هیمنی گوند به ژیانی شار بگوپیت، پیوهندییهکهیان لیک پچرا. بو ساریژکردنی برینی دلداریه نهکامهکهی، زیاتر له ناو جیهانی شیعرو شاعیریدا نقوم بوو و بهردهوام دهچوو چایخانهی شیعریی شاعر حیدر علی کمالی و لهوئ گوپرایهلی شیعری شاعیران ملک الشعرا بهار و علی اصغر حکمت دهبوو.

یهکه م بهرهمی شیعریی خوئی قصه رنگ پریده له سالی ۱۹۲۰ دا نووسی و دواتر چاپ کرا. له سالی ۱۹۲۳ بوو که علی اسفندیاری ناوی خوئی گوپی و ناوی «نیما»ی له سهر خو دانا و وشه «یوشیج»^(۱) یشی، که ئاماژه بهو گونده دهکات که لی له دایک بووه، وهکوو نازناو خسته پالییهوه. ههر لهو ساله دا شیعرهکانی له ناو ستوونی پوژنامهکاندا سهرکهوتنیکی بهرچاویان بهدهست هیئا. له شیعرهکانی ئه م قوناغهیدا شاعیر دژی ئه و کوسپه کومه لایه تییا نه وهستا که له ژیانی خویدا تووشیان هاتبوو. ههرچهنده ئه م شاعرانه پهنگدانه وهی بیر کومه لایه تی نیما بوون، بهلام له پووی پوخساره وه جیاوازیان له گهل شیعری پیش خویان نه بوو. پاش بهدهست هیئانی شاره زاییه کی تهواو له بواری یاسا و نه ریه کلاسیکهکانی نووسینی شیعردا و ئاگاداربوون له هه ندئ لهو تهقه لایانه ی له لایه ن شاعیرانی پیش خوئی له پینا و تازه کردنه وهی شیعریدا درابوون و ته نانه ت ئاشنا بوون له گهل شیعری نوئی بیانی به تاییه تی فه پهنسی، دهستی دایه پرۆسه

(۱) یوشیج واته له دایک بووی یوش.

نوینگه‌رییه‌که‌ی و ئەمەشی بە نووسین و لەچاپدانی کۆمەڵە شیعری
افسانە و ای شب لە ساڵی ۱۹۲۴ دا دەست پێکرد.

بە مەرگی باوکی لە ساڵی ۱۹۲۸ بەرپرسیارەتیی بە خێوکردنی
خیزان کەوتە ئەستوی. هەر لەو ساڵەدا پەیمانی هاوسەریتیی لە گەڵ
عالیە جهانگیردا بەست. لە ساڵی ۱۹۲۳ دا لە دواناوەندی حکیم نظامی
لە آستارا بوو بە مامۆستای وانەئە دەدەبی فارسی. لە ساڵی ۱۹۳۴ دا
گەراییەو تاران و لە ساڵی ۱۹۴۱ هەوێ تا ساڵی ۱۹۴۳ بوو بە ئەندامی
کۆمیتەئە نووسەرانی گۆفاری مجلە موسیقی و هەندئە لە شیعەرەکانی
تێیدا چاپ کرد. چاپ و بلاو بوونەئە کۆمەڵەئە لە شیعەرەکانی وەکوو
قەنوس قۆناغیکێ تازەئە پرۆسەئە نوێکردنەوئە شیعری نیما بوو و
ئێستاش لە ئێران بە سەرەتای لە دایکبوونی شیعری نوئە بە هەموو
واتای وشە دەژمێردرئەت.

لە ساڵی ۱۹۴۶ دا نیما لە یەکەمین کۆنگرەئە نووسەرانی ئێراندا
بەشداریی کرد و تێیدا ژیاننامە و هەندئە لە شیعەرە هەلبژاردەکانی
خۆئە خویندەوئە. لە ساڵی ۱۹۴۹ بەدواوئە تا کۆتایی ژیانئە لە بەشی
چاپەمەنیەکانی وەزارەتئە پەرورەدەدا کاری کرد. لە ساڵی ۱۹۵۲ لە
مالئە خۆئە لە تاران بە نەخۆشییە هەناسە بۆ هەمیشە مالاوایی لە گەڵ
ژیاندا کرد. نیما تا کۆتایی ژیانئە هەر بە هەژاری ژیا و
شیعەرەتازەکانی نەتەنیا پالپشتییەکی مادییان بۆ بە دواوئە نەبوو،
بەلکوو بوونەتە هۆئە ئەوئە ژمارەئەکی بەرچاوی شاعیران و
رەخنەگرانی ناوداری سەردەمئە، دژئە تیۆرە تازەکەئە بوەستن و
بەرپەرچئە بیرورا شیعرییەکانی بدەن^(۱).

وەکوو گوتمان نوێکردنەوئە شیعری فارسی لای نیما یەکەم
دەستپێشخەری نییە لەم بوارەدا. بەلکوو هەولەکەئە بەدوای

(۱) جنتی عطایی، ا، نیما، زندگی و اشعار او، تهران، بنگاه مطبوعاتی صفی
علی شاه، (۱۹۵۵)، ص ۱-۱۱؛ آرین پور، از صبا تا روزگار ما، تاریخ ادب
فارسی معاصر، جلد سوم، چاپ دوم، تهران، انتشارات زوار، ۲۰۰۰/۱۳۷۹،
ص ۵۷۹-۶۰۰؛

LESCOT, R., *Nima Youchidj*, Melange Massé, 1963, pp. 1-4.

هه‌وله‌کانی شاعیرانی پێش خۆی دیت که سه‌ریان نه‌گرت. ئەمه له‌لایه‌ک و له‌لایه‌کی تریشه‌وه نوێکردنه‌وه که له‌رینگای ئاشنایه‌تی نیما له‌گه‌ڵ ئەده‌بی بیانی و گۆرانه‌کاریه‌ شیعرییه‌کانیان بوو. زانیی زمانی فه‌ره‌نسی ده‌رگایه‌ک بوو بۆ ناسینی دوا پێشها‌ت و گۆرانه‌کاریه‌کانی شیعری پۆمانتیک و سه‌مبۆلیستی فه‌ره‌نسی^(۱). زۆربه‌ی په‌خنه‌گران وه‌کوو اخوان ثالث و آل احمد له‌و باوه‌ره‌دان که یه‌که‌م سه‌رچاوه‌ی کاریگه‌ریی ئەده‌بی له‌سه‌ر نیما شیعری ئازادی فه‌ره‌نسی (french free verse) یه. به‌لام هه‌موو په‌خنه‌گران له‌ سه‌ر ئەو بابته‌ کۆک نین. بۆ نموونه طاهباز که ئه‌رکی رێکخستن و لیکدانه‌وه و له‌ چاپدانی زۆربه‌ی به‌ره‌می نیمای گرتبووه ئه‌ستۆ، له‌ گرنگی کاریگه‌ریی شیعری فه‌ره‌نسی که‌م ده‌کاته‌وه و له‌و باوه‌ره‌دایه که ته‌نیا هه‌ندێ له‌ شیعره‌ دواییه‌کانی نیمان که له‌ رووی ناوه‌رۆکه‌وه شه‌ق‌لی شاعیرانی سه‌مبۆلیستی فه‌ره‌نسی به‌ تابه‌تی مالارمی (Mallarmé) یان پێوه دیاره^(۲). له‌ کتیی *ارزش احساسات ی خۆیدا*، نیما ئاماژه به هه‌وله‌ نوێگه‌رییه‌کانی شاعیرانی تورکی عوسمانی وه‌کوو فکرت، شناسی، نامق کمال، ناجی و رجایی زاده ده‌کات. بویه نجفی له‌و باوه‌ره‌دایه که کاریگه‌ریی شیعری تورکیی ئەو سه‌رده‌مه له‌ سه‌ر بیروپای نیما له‌ هی شیعری فه‌ره‌نسی که‌متر نییه^(۳). چاوخشان‌نیک‌کی خیرا به‌ سه‌ر لاپه‌ره‌کانی کتیی *ارزش احساسات به‌سه بو ئه‌وه‌ی قوولایه‌تی و به‌رفراوانی سنووری ئاشنایه‌تی ئەم شاعیره له‌ شیعری*

(۱) اکرمی، م، «نیما بر ملتقای تجدد ادبی ایران و جهان»، در: *یادنامه نیما*، مجموعه مقالات کنگره بزرگداشت یکصدمین سالگرد تولد نیما یوشیج، جلد اول، تهران، مرکز انتشارات کمیسیون ملی یونسکو در ایران، ۱۳۷۸/۱۹۹۹، ص ۴۶.

(۲) طاهباز، س، *زندگی و هنر نیما یوشیج پر درد کوهستان*، تهران، انتشارات زریاب، ۱۳۷۵/۱۹۹۶، ص ۱۴۴-۱۴۵.

(۳) نجفی، ح، «رابطه وزن و موسیقی در شعر نیما»، در: *یادنامه نیما*، (۱۳۷۸/۱۹۹۹)، ص ۴۳۵-۴۳۶.

هاوچه رخی بیگانه‌دا و دواپیش‌هاته‌کانی بزانی؛ له‌وانه شیعی فەرهنسی، ئینگلیزی، تورکی، ئەمریکی، بەلژیکی و... هتد^(۱).

هەرچەندە نیما خۆی هەندێ له شیعره‌کانی له شیوه‌ی کۆمه‌له شیعی بچوو‌کدا له چاپ دا‌بوو. بەلام پاش مەرگی، سەرجه‌می شیعره‌کانی له دیوانیکدا کۆکرا‌ونه‌ته‌وه و له چاپ درا‌ون. ئەم دیوانه گشت شیعره فارسییه کۆن و نوێیه‌کانی نیما، هه‌روه‌ها شیعره ته‌به‌رییه‌کانی – که زیاتر چوارینه‌ن و نیما له کۆمه‌له شیعریکدا به ناوی روجا کۆیان کرد‌بووه – له ئامیز ده‌گریت. شایانی وتنه که له بواری ئەفراندنی هونه‌ریدا نیما نه تهنیا شاعیر، بەلک‌وو په‌خشان‌نووسیشه. دوو سه‌فه‌رنامه به په‌خشان له نیما به جی ما‌ون که بیروپا و بۆ‌چوون و هه‌ست و نه‌سته‌کانی نووسه‌ر به‌رامبه‌ر به دیمه‌نه ره‌نگاو‌ره‌نگه‌کانی سروشت و ژیان و گوزه‌رانی دانیش‌تووانی شارۆچکه‌ی بارفروش (آمل ی ئیستا) ده‌گرنه‌وه خۆیان. کۆمه‌لی هه‌قایه‌تی هونه‌ریشی لئ به جی ما‌ون له‌وانه غول و نقاش، کندو‌های شکسته، مرقد آقا، هتد.

جگه له داهینانی هونه‌ری، نیما له بواری په‌خنه‌ی ئەده‌بیشدا توانا‌کانی خۆی ده‌نوینیت. کاتی نیما بوو به ئەندامی لیژنه‌ی نووسه‌رانی گۆفاری مجله موسیقی، تیدا کۆمه‌لی وتاری ئەده‌بیی سه‌باره‌ت به به‌های هه‌ست و نه‌سته‌کان له داهینانی کاری هونه‌ریدا به شیوه‌ی زنجیره‌وتار له چاپ دا. ئەم وتارانه له‌گه‌ل هه‌ندێ وتاری تری له مه‌ر شیعر و شانۆگه‌ری، پاش مەرگی نیما له شیوه‌ی کتیبیک به ناوی *ارزش احساسات و پنج مقاله در شعر و نمایش* له چاپ درا‌ن. به مه‌به‌ستی پوونکردنه‌وه و لیکدانه‌وه‌ی تیوره شیعرییه‌که‌ی، نیما کۆمه‌لی گفتگۆی خه‌یالیی له شیوه‌ی نامه نووسیوه و تیا‌اندا هه‌ولی

(۱) یوشیچ، ن، *ارزش احساسات و پنج مقاله در شعر و نمایش*، Saarbrücken، انتشارات نوید، ۱۹۸۹/۱۳۶۸، ص ۳۷-۷۷.

داوه وهلامی ئه و پرسیارانه بداته وه که لیږه و لهوئ بهر و پووی تیوره شیعییه تازه که ی ده بنه وه. گفتگوکان زیاتر له گهل دراوسیه کی خه یالی دایه که پرسیاره کانی ئاراسته ده کات. ئه م وتاره په خنه ییانه له کتیبیکدا به ناوی درباره شعر و شاعری له چاپ دراون. ژماره یه کی زور له نامه کانی نیما که کاتی خوئی بو که س و کار و برادران و تهنانهت نه یارانی نووسیوه، له کتیبیکدا کو کراونه ته وه و به ناوی نامه های نیما یوشیج چاپ کراون. به شیکی زوری ئه م نامانهش خاوه ن ناوه روکی په خنه یی تاییه ت به هونه ر و شیعرن. ئیمه هه ول دده یین له م به شه دا تایبه تمه ندیه سه ره کییه کانی پوخسار و شیوازی شیعی نوئی نیما بخه یینه پوو. بو ئه م مه به سته ش سوود له نووسراوه کانی خودی نیما له مه ر تیوره شیعییه که یه وه وهرده گرین. هه بوونی تیوریکی شیعی ده وله مه ند و به هه مان شیوه ش پراکتیزه کردنیان به سه ر شیعه رکانیدا به شیوه یه کی به رده وام، باشتیږن به لگه ن بو په خنه گران که نیما به باوکی شیعی نوئی فارسی بز میرن. نیما دهستی کرد به بزاقیکی هه مه لایه نه و گشتگیر که له لایه ن نه وه کانی پاش خوئی به رده وام بو و په ره شی پی درا.

گه‌ران به دواى کيشه هونه‌رييه‌کان

تيکدانی ژانره شيعرييه کلاسيکه‌کان

يه‌که‌م نه‌زموونی شيعریي نيما بریتييه له شيعره کلاسيکه‌کانی که زیاتر له سه‌بکی خوراسانييه‌وه نزيکن. له‌م قوناه‌دا نيما چيژ له زوربه‌ی هه‌ره زوری ژانره شيعرييه کلاسيکه‌کان وه‌رده‌گریت. وه‌کوو قه‌سيده (نامه: ل ۵۸۵؛ سپيده‌دم: ل ۵۹۷)^(۱)، غه‌زهل (چهار غزل: ل ۵۷۵-۵۷۸)، چوارينه (رباعيات: ل ۵۱۹-۵۷۴)، مه‌سنه‌وی (چشمه کوچک: ل ۶۵؛ گل نازدار: ل ۷۱)، قيتعه (نعره گاو: ل ۱۶۴؛ پدرم: ل ۲۳۵)، موسه‌ممه‌ت (آواز قفس: ل ۱۱۹)، ته‌رجيع به‌ند (محبس: ل ۷۳)، ته‌رکيب به‌ند (ای شب: ۳۴) و چارپاره (شب دوش: ل ۴۰۶؛ از دور: ل ۴۳۱).

به‌و شيوه‌يه نيما شاره‌زایی خوی له‌بواری ژانره په‌نگاوره‌نگه‌کانی شيعری کلاسيک و ياسا و نه‌ريته‌کانی پيکه‌پينانیا‌ندا ده‌سه‌لمينيت. به‌لام له هه‌ندی له شيعره‌کانيدا که به‌گشتی کلاسيکن، سيستمی قالب و سه‌روا به‌ته‌واوی له‌گه‌ل ژانره کلاسيکه‌کانی سه‌ره‌وه‌دا ناگونچين. نه‌مه يه‌که‌م جوړی لادانه‌وه‌يه له ياسا کلاسيکه‌کانی دارشتمی شيعری. شاعير به‌تيکدانی لاه‌کيی سيستمی ژانره کلاسيکه ناسراوه‌کان

(۱) نمونه شيعرييه‌کانی نه‌م به‌شه له‌م سه‌رچاوه‌يه وه‌رگيراون: يوشيج، ن، مجموعه کامل اشعار فارسی و طبری، گردآوری و تنظيم سيروس طاهباز، چاپ پنجم، تهران، انتشارات نگاه، ۲۰۰۱/۱۳۸۰.

فۆرمی شیعی نه ناسراو دینیتته کایه وه. ئەم دیاردهیه له نمونه کانی
خواره وه دا بۆمان پروون ده بیتته وه:
(صبح: ل ۱۶۶)

چو صبح سر بر کشم من از ره خوابگاه
ز خلوت خود فتد سوی جهنم نگاه
گه به سوی موج و آب بر سر کوه گاه گاه...

ئهمه یه کیکه له وه ده بهنده شیعییه که هه موو بهنده کانی به
کیشی مونسهریح (موفته عیلون فاعیلون/ موفته عیلون فاعیلان)^(۱)
هۆنراونه ته وه. به لام بهنده کان له پرووی ژماره ی دیره وه قهواره یه کی
یه کگرتوویان نییه و هه ر به ندیکیش بۆ خۆی سه روایه کی سه ربه خۆی
هه یه. بۆیه ناکرئ شیعه که به یه کیک له ژانره کلاسیکه ناسراوه کان
ناوزه د بکه یین^(۲).

(هنگام که گریه می دهد ساز: ل ۴۵۴)

هنگام که گریه می دهد ساز
این دود سرشت ابر بر پشت...
هنگام که نیل چشم دریا
از خشم به روی می زند مشت...

زان دیر سفر که رفت از من
غمزه زن و عشوه ساز داده

(۱) ماهیار، ع، عروض فارسی، شیوه نو برای آموزش عروض و قافیه، چاپ
پنجم، تهران، نشر قطره، ۱۳۷۹/۲۰۰۰، ص ۱۱۳.

(۲) حسنی، ح، موسیقی شعر نیما، تحقیقی در اوزان و قالبهای شعری نیما
یوشیج، تهران، انتشارات کتاب زمان، ۱۳۷۱/۱۹۹۲، ص ۱۵۱.

دارم به بهانه‌های مانوس
تصویری ازو به بر گشاده.
لیکن چه گریستن چه طوفان؟
خاموش شبیست. هر چه تنهاست.
مردی در راه می زند نی
و آواش فسرده بر می آید.
تنهای دگر منم که چشمم
طوفان سرشک می گشاید.

هنگام که گریه می دهد ساز
این دود سرشت ابر بر پشت.
هنگام که نیل چشم دریا
از خشم به روی می زند مشت.^(۱)

(۱) لهو کاته‌دا که ده‌ست به گریان ده‌کات
به بی‌راوه‌ستان ئه‌م هه‌وره پر دۆکه‌له...
ئه‌و کاته که ئه‌م ده‌ریا چاوشینه
له تۆره‌بیه‌وه مست له پرومه‌تی خۆی ئه‌دا...
له‌و خۆشه‌ویسته سه‌فه‌رکردووه که
به له‌نجه و لار و نازه‌وه منی به جی هیشته
به هه‌ندئ به‌هانه‌ی ناسراو
وینه‌یه‌کی له به‌ر کراوم هه‌یه.
به‌لام چ گریانیک، چ لافاوئیک؟
شه‌ویکی بی‌ده‌نگه. هه‌مووشته‌ ته‌نیایه.
پیاوئیک له ریگادا شمشال ده‌ژه‌نیت
و ده‌نگه‌که‌ی ماندوو دیته‌ گوئ.
ته‌نیای تر منم که چاوم
لافاوی فرمیسک به‌ریاده‌کاته‌وه.
....

کیشی ئەم شیعره (مەفعوولو مەفاعیلون فەعوولون) سەر بە دەریای هەزەجە و شیعەرەکه بە پێی سیستەمی کلاسیک، کیشی یەکرەنگی هەیه (هەموو دێرەکان بەو کیشە هۆنراونەتەوه). سیستەمی سەرۆای یەکهەمین، دووہەمین و چوارەمین بەند و ژمارە ی نیوہەدێرەکان لە هەر بەنددا، قالبی کلاسیکی چارپارەمان دینیتەوہ یاد کہ بە نویتترین قالبی کلاسیک لە شیعری فارسیدا دەژمێردریت^(۱). بەلام بەندی سێیەم کہ لە شەش دێر پیک دیت و جۆرە نارپکییەک دەخاتە ناو قالبی شیعەرەکه، رینگامان پێ نادات بە چارپارە بیژمیرین.

(از ترکش روزگار: ل ۱۰۷)

تا داشت به سر زمانه غوغا

تا کینه بد از رخش هویدا

تا بود هوای انتقامش.

دوا نمونەمان یەکهەم بەندە لە پانزە بەندەکانی شیعریک کہ سیستەمی کیش و سەرۆایان یەکه. کیشەکهیان بریتیه لە (مەفعوولو مەفاعیلون فەعوولون) و سەرۆاکەشیان ئەم سیستەمە پێرەو دەکات: a a b/ c c d/ e e f/... هەرچەندە یەکیتی کیش و سەرۆا لەم شیعەرەدا بە پێی یاسا کلاسیکهکانی دارشتنی شیعەر پێرەو کراوە، بەلام نە جۆری ریکخستنی سەرۆا و نە ژمارە ی دێرەکان لە هەر بەندیکدا، رینگامان پێ نادەن ناوی یەکیک لە ژانرە شیعرییە کۆنەکانی لی بنین^(۲). ئەمە تیکدانی فۆرمی شیعرییە لە پیناوە بە دی هیانی قالبی شیعری نەناسراو.

شیعری نیما پرە لەم دیاردانە. ئەمە خو دوورخستەوہ یەکی لاوہکییە لە جۆرە کلاسیکه ناسراوہکان و نیشانە ی ئەو ئازادییە یە کہ

(۱) حسنی، ح، (۱۹۹۲/۱۳۷۱)، ص ۱۶۷.

(۲) هەمان سەرچاوە، ل ۱۲۷.

شاعیر له داپشتنی شیعی کلاسیکدا دهداته خوئی. بهم جوړه نیما له یاسای پتیره وکردنی په های نهریته کلاسیکه کانی داپشتنی روخساری شیعی سهرپیچی دهکات. هر شیعیک له مانه شوین تاقیکردنه وده کی نوییه و له چوارچیوهی نه زمونځکی سهره تاییدا و له پووی پوخساره وه جوړه خولادانه وه یه ک له دوگمه نه کادیمییه یه کئوازه کان بهرجهسته دهکات. له گهل نه وه شدا نیما ههست به وه دهکات که بولادانه وه له کووسی یاسا کلاسیکه کان پیویستی به دوزینه وهی چاره سهرتیکی بنه پرتی ههیه.

کیشی شیعی

■ شاره زایی له بواری کیشی کلاسیکدا

کیش یه کیکه له لایه نه روخسارییه کانی داپشتنی شیعی که جئی بایه خی شاعیره کلاسیکه کانه. بول نیماش هر وایه و شیعه کانی خوئی به کیشی عه پرووز ده هونته وه. داهینانه کهی له بواری کیشی شیعی ریدا یه کیکه له داهینانه هره بهرچاو و کاریگه ره کان. با جارئی ته ماشای شیعه کلاسیکه کانی بکهین و ئینجا بچینه سهر کیشی شیعی نویی.

له پیشه کیی باسه که ماندا ئامازهمان به وه کرد که شاعیره کلاسیکه فارسه کان هر له سهره تای نووسینی شیعی به فارسی، کیشی عه پرووزی عه ره بییان به هندی جیاوازیی بچووک به کار دهینا. جیاوازییه کانیش بول نه وه بوون که کیشه کان له گهل تایبه تمه ندییه کانی زمانه که یاندا بگونجین (له وانه زوری به کارهینانی کیشی ههشت ههنگاوی که له شیعی عه ره پیدا دهگمه نه). بی سوود نابیت نه گهر سهره تا پیناسهی کیشی شیعی به لای خانلری یه وه بینینه وه بیر:

کیش هارمونییه. هارمونی تایبه تمه ندییکه که به ههست کردن به یه کیتی به شه
جیاوازه کان دیته دی. ئەو هارمونییهی خۆی له شویندا جیگیر دهکات هه ماهه نگییه و
ئهو هی خۆی له کاتدا جیگیر دهکات کیشه^(۱).

هه ره له شیوهی شاعیره کلاسیکه کان، نیما شاعره کلاسیکه کان
خوی به کیشه کان خه فیف، ره جهز، ره مهل، سه ریع، موته دارک،
موته قارب، موجتهس، موزارع، مونسه رح و هه زه ج داده ریژیت^(۲). بۆ
پیشانندی چۆنیه تی سیسته می کیشه به کارهینراوه کان ته نیا ئاماژه
به دوو نمونه ده که یه.

(دیھقاننا: ل ۱۵۹)

دیھقاننا! نیری جای بدر از بر ده
...تنگتر از قفس شهر ندیدست کسی
از به یک جای بماندن نشوی آزرده
چه حدیث آن پسر از تنگ قفس آورده؟^(۳)
فاعیلاتون فه عیلاتون فه ع لون فاعیلاتون فه ع لون

(قصه رنگ پریده: ل ۱۷)

قصه ای دارم من از یاران خویش
یاد می آید مرا از کودکی
قصه ای از بخت و از دوران خویش
همره من بود همواره یکی^(۴)
فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلون
فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلون
له نمونهی یه که مدا هه ره دیره شیعریک له هه شت هه نگاو پیک دیت
و له سه ره کیشی ره مهل هۆنراوه ته وه. دووه م و سییه م هه نگاوی هه ره

(۱) خانلری، پ، وزن شعر فارسی، انتشارات بنیاد فرهنگ ایران، ۱۳۴۵/۱۹۹۶، ص ۲۴.

(۲) حسنی، ح، (۱۳۷۱/۱۹۹۲)، ص ۷۵-۱۶۴.

(۳) جۆتیار! به هیچ شیوه یه که له گوند دهر مه چۆ
...هیچ کهس قه فه سیکی ته نگتر له هی شار نه بینیه

(۴) داستانیکم هه یه له مه ری هاوریکانم
له بیرمه هه ره له مندالییه وه
له مانه وه له یه که شوین دا هه رگیز بیزار مه به
ئه و کوره چیه تی باس له قه فه سی ته نگ دهکات؟
داستانیکم له به خته که م و له رۆژگاره که م
که سیک به رده وام هاورپی من بوو

نیوه دپړیک گۆرانیان بهرسه ردا هاتووه و بوونه ته مه خبوون و ههنگاوه دوايیه کانیس بوونه ته ئهسلهم. هه موو دپړه کانی شیعره که بهو کیشه هونراونه ته وه و کیشی یه کگرتوویان هه یه که بریتیه له په مهلی هه شت ههنگاوی مه خبوونی ئهسلهم^(۱). له نموونه ی دوه میشدا هه به شپوه یه سیسته می کیشی یه کگرتووی کلاسیک بۆ هه موو دپړه شیعره کان پپړه و کراوه و کیشه که بریتیه له په مهلی شهش ههنگاوی مه حزووف. ئهم دوو نموونه یه توانا و شاره زایی نیما له بواری دپشتنی شیعی عه پرووزی کلاسیکدا ده خه نه روو. هه ره له ویشه وه نیما به ره و تیوری کیشی شیعی نوی ههنگاوه ده نیت.

■ کیشیکی ئازاد بۆ شیعیکی ئازاد

نیما پیتی وایه یه کیک له و گرفتانه ی له کاتی دپشتنی شیعی کلاسیکدا به ره و پرووی شاعیر ده بیته وه بریتیه له هه ماههنگ کردنی یه که ی سیمانتیکی یا خود واتایی و یه که ی کیشی که له سنووری دپری شیعیدا ده وه ستیت. بۆئهم مه بهسته شاعیر هه ندی جار ناچار ده بیت په نا بۆ پکردنه وه (حشو) بیات بۆ ئه وه ی کیشی شیعی خوی له ئاستی دپردا ته واو بکات؛ ئه ویش به هه ندی وشه که بوونیان له دپړه که دا له وانیه زور خزمه تی واتای شیعه که نه کات. نیما بهم شپوه یه باس له م گرفته ده کات:

شاعیره کۆنه کان (ئه گه ره مه شیعی یه کانیان له پرووی کیش و پپوهندیان به هه ست و نه ست و دۆخه جیاوازه کانه وه لیک بدرین) وه کوو بینیمان، ئازادی ده برینیان به یاسا کۆنه کان (traditional) فرۆشتبوو. زۆر جار پپویستیان به وه هه بوو وته شیعی یه که یان ته واو بکه نه له کاتی کدا که جارئ سه روا و فۆر مه کان نه هاتۆنه ته دی. بۆیه به هوی ناچار یه کی بی مانا و نا شایسته وه ناچار ده بوون، کاتی له ناوه راستی نیوه دپریان دپړه که نه، شیعه که تا کوتایی دپړه که یا نیوه دپړه که پربکه نه وه. ئه ویش دیاره به چی^(۲).

(۱) ماهیار، ع، (۲۰۰۰/۱۳۷۹)، ص ۵۳.

(۲) یوشیج، ن، (۱۹۸۹/۱۳۶۸)، ص ۴۴.

لهگهل ټه وهشدا داواى به جى هيشتنى ته واوى كيش ناكات. بهلكو
به پيچه وانه وه ده لټت:

...شيعرى بى كيش وهكوو پياويكى پروت وايه. نيمه دهزانيه كه جلوبه رگ و
جوانكارى ده توانن جوانيى مروف زياتر بكن. بويه به راى من كيش يه كيكه له و
رهگزه رنگ و پيوستانه ي پيكه پنه رى شيعرى نازان؛ هر وهكوو چون شيعرى
كلاسيك پيك دينن. كيشى شيعرى كلاسيك يه كناواز [يكنواخت – monotonous]...
من به دريژايى ټم چه ند ساله ي دواييدا هه ولم داوه كيش له كو سپه كاني رزگار بكم
و شيعر به پيى ديكلاماسيوني سروشتى، واتاكان و بابه ته كه دابريژم^(۱)

كه واته به لاي نيمه كيش رهگه زيكه له رهگه زه بنه مايه كاني شيعرى
كون و نوئ. به لام ئيتر فه رمانبه رى له ياساى يه كيتى كيش بو هه موو
ديره شيعرييه كان ناكات و به لايه وه پيوسته ئيتر شاعير واتاى شيعر
بخاته سهرووى كيشى شيعرييه وه؛ واته كيش له خزمه تى واتادا بيت.
به م شپوه يه ياساى كيشى شيعرى نوئى خوئى كه برى تيه له كيشى
نازاد، ده خاته پروو. نيمه له و باوه رده ايه كه شيعر وه لامده رى
پيوستيه كى جه ماوه ريه و ئيتر كيشى كلاسيك وهكوو خوئى تواناى
وه لامدانه وه ي ټم داخواز پيانه ي نه ماوه. ئامانجيشى ليره دا ټه وه يه
كه له ده سته لاتى كيشى عه پرووزى كلاسيك كه م بكا ته وه و جورى كى
تازه ي كيش دابه ي نيت.

له بهر پيوستى جه ماوه و بو وروژانن و بانگه يشت كردنى هه سته كان له
شپوه ي ئالوگورپكى سروشتى، هه ولم دا ټم كيشانه دابه ي نيم. ټه وهش جورى كى
شيعرييه كه كيشه كه ي له سه ر كيشه عه پرووزيه كان بنيات نراوه. ده مه ويټ ئيتر
كيشه عه پرووزيه كان به سه رماندا زال نه ين. بهلكو نيمه به پيى بارودوخ و هه سته
جوراو جور به سه رماندا زال ببين^(۲).

(۱) جنتى عطايى، ۱، (۱۹۵۵)، ص ۱۲.

(۲) هه مان سه رچاوه، ل ۱۵.

دیاره مه به‌ست وروژاندن و زیندوو کردنه وهی ئامرازێکی ریتیمی شیعرییه که به هۆی کاراکتیره ئەکادیمییه کۆنه‌که‌ی باوی نه‌ماوه. به پێداگرتن له سهر پێوه‌ندی «سروشتی» که ریتیمی شاعر و هه‌ست و نه‌ستی ده‌روونی شاعیر پیکه‌وه گری ده‌دات، نیما داوا ده‌کات که ریتیمی شاعر به درێژایی شاعیره‌که به پیتی ناوه‌رۆکی (که خۆی به گویره‌ی هه‌ست و نه‌سته‌کانی شاعیر گۆرانی به‌سه‌ردا دیت) ریک بخریت و گۆرانی به‌سه‌ردا بپیت. به رای نیما ریتیمی شاعیری کۆن له ژیر زه‌بری کیشی یه‌کئاواز (monotonous) ی عه‌پوزیدا بوو؛ که چی له شاعیری تازه‌دا ریتیمی شاعیری، فه‌رمانبه‌ری ناوه‌رۆکی وته شیعرییه‌کان و جۆراو جۆرییان ده‌پیت. ئەمه‌ش نمونه‌یه‌کی شاعیری که به کیشه تازه‌که‌یه‌وه هۆنراوه‌ته‌وه:

(شب پره ساحل نزدیک: ل ۵۱۰-۵۱۱)

شب پره ساحل نزدیک با من (روی حرفاش گنگ) می گوید:

(فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلاتون فاع)

«چه فراوان روشنایی در اطاق توست!

(فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلاتون فاع)

باز کن در بر من

(فاعیلاتون فاع لون)

خستگی آورده شب در من.»

(فاعیلاتون فاعیلاتون فاع)

به خیالش شب پره ساحل نزدیک

(فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلاتون فاع)

هه‌ر تنی را می تواند برد هر راهی

(فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلاتون فاع)

راه سوی عافیتگاهی

(فاعیلاتون فاعیلاتون فاع)

وز پس هر روشنی ره بر مفری هست.^(۱)
(فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلاتون فاع)

.....

جیاوازی له نیوان کیشی ئەم شیعره و کیشی شیعره کلاسیکه کانی
پیشوو ئاشکرایه. ئەندازە ی هەموو نیوهدیپرهکان یهک نییه و به
دریژایی شیعره که دهگۆردریت. یاسای کیشی یه کگرتوو که بنه مای
کیشی شیعره کلاسیک بوو شکینراوه. نیما ئەو ئازادییه دەداته خۆی
که نیوهدیپی شیعر لهو شوینه دا راگریت که «وته شیعریه که» ی لی
ته و او ده بییت. ئەمه به و واتایه نییه که هەر دیپریک هه میسه هه لگری
وته یهک بییت؛ به لکوو زۆرجار وته یه کی شیعره به پیی حەز و
ئاره زووی شاعیر به سەر چه ند دیپریکدا دابهش ده کریت. له مه و دوا
ئیتر پیویستی ناوهرۆکه که قه واره ی دیپرهکان ده ستنیشان ده کات و
شاعیر خۆی له هه موو جوړه پرکردنه وه یه کی بی سوود پرنگار
ده کات. به لای اخوان ثالث ئەمه پاشگه ز بوونه وه یه له چه مکی
«حشو»^(۲) که پیشتر به گشتی به واتای دریژه پندان و پرکردنه وه ی دیپ
یان نیوهدیپ ده هات که له لایه ن کیشه وه ده سه پیئرا^(۳). ئەم

(۱) شه مشه مه کویره ی ده ریا که ناری نزیک به زمانی به سته زمانیه وه پیم
ده لیت:

«ژووره کهت چه ند رۆشنایی تیدایه!

ده رگام بۆ بکه ره وه

شه و ماندووی کردووم.»

شه مشه وه کویره ی ده ریا که ناری نزیک به خه یالی خۆی

ده توانی هەر که سی به هەر ریگایه کدا بیاته وه

ریگایه ک که به ره و شوینیکی حه سانه وه ده روات

و وا ده زانیت له و به ری هەر رۆشناییه ک ریگایه کی قورتال بوون هه یه.

(۲) بۆ باشتر ناسینی چه مکی «حشو» بروانه: سبزواری، م، *بدایع الأفكار فی
صنایع الأشعار*، تهران، نشر مرکز، ۱۳۶۹/۱۹۹۰، ص ۱۱۶-۱۱۷.

(۳) *أخوان ثالث*، م، *بدعتها و بدایع نیما یوشیج*، تهران، انتشارات توکا،
۱۳۵۷/۱۹۷۸، ص ۸۸.

پښورډنه وه په يو ڪوڅرډنه وهی ٿه وهنگاوانه بوو كه ڪيشه
 عه ڀووزيهه كه پيانه وه ته او ده بوو. به لام زورجار له ڀووی و اتاوه
 ٿه وډنده به سوود نه بوون. له نمونهی سهره ودها ههنگاوه کانی فاع،
 فاع و فاع لون ههنگاوی ڪوتایی نیوه ډیره کائن. كه چی له شیعریکی
 کلاسیکدا ههنگاوی ڪوتایی هه موو نیوه ډیره کان یه کسان بوو. واته
 ده کرا ته نها یه کیك له م سئ ههنگاوه بیته ههنگاوی ڪوتایی نیوه ډیره
 و ڪوبوونی هه موویان له یه ک شیعردا و هک ههنگاوی ڪوتایی به هیچ
 شیوهیه ک شیاو نه بوو. نیما له م بارهیه وه ده لیت:

هونهر بریتیه له وهی بزانی چوڻ يو ڪومه له وشه یه ک ڪیشیکی لیها توو ته رخان
 بکهی بهو شیوهیه كه سهره پای یه ک به دوا یه کی نیوه ډیره کورت و دریژه کان،
 کاتی گوئی لی راده گری، له زهنت پی بیه خشی^(۱).

ٿه م دیاردهیه خوی له نمونهی خواره ودها كه بریتیه له چهند
 پارچه یه کی یه کیك له شیعره تازه کانی، با شتر دهنو ښیت:

(خانه سریویلی : ل ۲۴۴ - ۲۵۵)

[...] «سریویلی» آن یگانه شاعر بومی هم،
 (فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلاتون فاع لون)
 کرده خو با زندگی روستایی در وثاق خود،
 (فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلاتون فاع)
 زندگی می کرد،
 (فاعیلاتون فاع)
 شاد و خرم.
 (فاعیلاتون)
 [...] لیک پیش آمد چنان افتاد و آمد این

(۱) جنتی عطایی، ا، (۱۹۵۵)، ص ۱۴.

(فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلاتون فاع)

که شبی سنگین

(فاعیلاتون فاع)

آمدش بر پشت در،

(فاعیلاتون فاعیلون)

[...] حرفهای این جهان و زشتی کردارهای آنچه می ارزد

(فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلاتون فاع ع)

که به دل مرد نکوکاری از آن لرزد؟

(فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلاتون فاع ع)

رهنوردی یا به راه خود شود لغزان؟

(فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلاتون فاع)

[...] از چه رو؟ ...

(فاعیلون)

از چه روی اینسان نفور آوردن؟^(۱)

(فاعیلاتون فاعیلاتون فاع ع لون)

.....

(۱) «سریویلی» نه و تاکه شاعیره خوججیبیهش،

که فیتری ژیانی گونده واری بووه له مالی خؤیدا،

به خؤشی و شادی ده ژیا

.... به لام رووداوه که وا هاته پیش

که له شه ویکی گراندا

هاته پشت ده رگا که یه وه

... قسه کانی ئەم جیهانه و ناشرینی کرداره کانی چ به هاییکیان هه یه

که دلی پیاو یکی چاک پییه وه بله رزیت؟

یا ریپواریک له ریگای خؤیدا بخشیته وه؟

... به چ هؤیه که وه؟ ...

له بهر چی نه وه نده نه فرهت لی کردن؟

دەبىنن كە ژمارەى ھەنگاۋەكانى نيوەدپرەكان لە نىوان يەك تا شەش ھەنگاۋ لە گۆراندایە و ئەمەش دەكرى لە چاۋ ئەو ياسايەى بە ناوى يەكسانىي ژمارەى نيوەدپرەكان لە ماوەى چەندىن سەدەى يەك لەدواى يەكدا بە سەر شىعردا سەپنرا بوو، بە وەرچەر خانىكى گرنگ لە بوارى كيشى شىعرى فارسيدا بژمىردىت. ئىتر ھاوقەوارەى نيوەدپرەكان نامىنىت و جىي خۆى دەداتە ئازادى و جۆراوجۆرىي ئەندازەيان بە ھەماھەنگى لەگەل ناوەرۆكى شىعر. ئەم گۆرانكارىيەش دەسبەجى رىنگاى ئەو ھەمان لى دەگرىت كە ھەمان شىوەى ناو لىنان بۆ ئەم كيشانە بە كارىنن كە بۆكىشە كلاسكەكان، بە سوود وەرگرتن لە جۆرى كيشەكە و جۆر و ژمارەى ھەنگاۋەكان بە كارمان دەھىنا. تەنيا دەتوانىن جۆرى ئەو كيشە عەرووزىيە دەستنىشان بگەين كە ھەنگاۋەكانى بۆ دارشتنى ئەم جۆرە شىعرانە لە لايەن نىماۋە بە كارھاتوون. لە نموونەكەماندا ھەنگاۋەكانى فاعىلاتون، فاعىلون، فەع لون، فەع و فاع سەر بە كيشى رەمەلن^(۱). بۆيە بە بۆچوونى نىما بە يەك دپر يان نيوەدپرەك بە تەنيا ناكرى كيشى شىعرەكە پىك بەئىرنىت، بەلكو ھەموو نيوەدپرەكان پىكەو بە شدارى لە پىكەھىنانى كيشى تازەى شىعرەكەدا دەكەن. لەم رۆو ھەو ھەمان وەلامى رەخنەگران دەداتەو كە گلەيى دارشتنى شىعرى بى كيش و سەرواى لى دەكەن:

بە پىچەوانەو، مە دەمەوئىت كيش و سەروا بدەمە شىعرى فارسى. شىعرى بى كيش و سەروا شىعرى شاعىرە كۆنەكانە... ديارە بە پىچەوانەى ئەمە دپتە بەرچاۋ، بەلام بە راي مە شىعر لە دپرىك يان نيوەدپرىكدا — لە روى كيشەو — ناتەواو. لەبەر ئەو ھەى يەك دپر يان يەك نيوەدپرە ناتوانىت بە تەنيا كيشى سروشتىي گوتار پىك بەئىننىت. كيش كە دەنگدانەو و ئاھەنگى وتەيەكى دەسنىشانكراو — لە نىوان

(۱) ماھيار، ع، (۱۳۷۹/۲۰۰۰)، ص ۷۵-۱۷۱.

وته‌کانی گوتاری شیعریدا - تهنیا له ریگای «هارمۆنی» یه‌وه دیته کایه‌وه؛ بۆیه ده‌بیت نیوه‌دیڤه‌کان و دیڤه‌کان بیکه‌وه کیشه‌که پیک بهینن. من دانهری ئه‌و هارمۆنیهم... ئه‌وه زه‌وقی ئیمه‌یه هه‌ست به بنیاتی ئه‌و کیشه ده‌کات که هه‌ر نیوه‌دیڤیک چه‌ند کورت یا درێژ بیت؛ پاشان چۆن چه‌ند نیوه‌دیڤیک بیکه‌وه هاوئا‌هه‌نگ بن... هه‌ر نیوه‌دیڤیک قه‌رزاری نیوه‌دیڤه‌که‌ی بێش خۆی و یاریده‌ده‌ری هی پاش خۆیه‌تی...^(۱)

نیما ئه‌م یاسایه به سه‌ر شیعره نوێیه‌کانیدا که به کیشه عه‌رووزیه‌کانی خه‌فیف، ره‌جه‌ز، موته‌دارک، موته‌قارب، موزارع و هه‌زه‌ج کیشراون، جی به جی ده‌کات.

■ کیشی تیکه‌لاو و کیشی برگه‌یی

جگه له‌وه‌ی باس‌مان کرد، دوو دیارده‌ی تر له‌ رووی کیشی شیعریه‌وه له‌ به‌ره‌می شیعری نیما‌دا به‌رچاو ده‌که‌ون. هه‌ر چه‌نده ئه‌م دوو هه‌ول‌ه له‌ چاو هه‌ول‌ه‌که‌ی پێشوو لاوه‌کی و په‌راویزی دینه چاو، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ ده‌ست‌نیشان‌کردنی ره‌هه‌نده سه‌ره‌کیه‌کانی هونه‌ری شیعری نیما‌دا یارمه‌تیمان ده‌ده‌ن، لێره‌دا به‌ پێویستی ده‌زانین ئاماژه‌یان بۆ بکه‌ین. دیارده‌ی یه‌که‌م بریتیه‌ له‌ دارشتنی شیعریک به‌ دوو کیشی عه‌رووزی که به‌ کیشی تیکه‌لاو ناومان لێ ناوه. نیما خۆی له‌ په‌راویزی شیعره‌که ئاماژه به‌م راستیه‌ ده‌کات و ده‌لێت:

من ئه‌م شیعره‌م به‌ ئه‌نقه‌ست به‌ دوو کیش هۆنیوه‌ته‌وه^(۲).

(شب همه شب: ل ۵۱۷)

(فاعیلاتون موفاعیلون فاعیلاتون)	شب همه شب شکسته خواب به چشم
(فاعیلاتون موفاعیلون فاعیلون)	گوش بر زنگ کاروانستم
(فاعیلاتون موفاعیلون فاعیلان)	با صداهای نیم زنده ز دور

(۱) یوشیج، ن، دربارہ شعر و شاعری، گردآوری سیروس طاهیان، تهران، انتشارات دفترهای زمانه، (۱۳۶۸/۱۹۸۹)، ص ۹۸-۹۹.

(۲) یوشیج، ن، (۲۰۰۱/۱۳۸۰)، ص ۵۱۷.

همعنان گشته همزبان هستم. (فاعیلاتون موفاعیلون فه ع لون)

جاده اما ز همه کس خالی است (فاعیلاتون فه عیلاتون فه ع لان)
ریخته بر سر آوار آوار (فاعیلاتون فه عیلاتون فه ع لان)
این منم مانده به زندان شب تیره که باز (فاعیلاتون فه عیلاتون فه عیلاتون فه عیلاتون)
شب همه شب (فاعیلاتون)
گوش بر زنگ کاروانستم^(۱). (فاعیلاتون موفاعیلون فه ع لون)

وه کوو دیاره شیعره که له دوو بهند پیک هاتوووه. بهندی یه کهم به
ته و اووی به کیشی خه فیف و بهندی دووهم به دوو کیشی خه فیف و
په مهل هونراوه ته وه^(۲). کیشه کان له ههردوو بهنددا به شیوه یه کی
نازاد به کارهینراون. ئەم دیاردهیه لای نیما سنووری یه ک شیعر
تیناپه رینیت.

دیاردهی دووهم هونینه وهی سی شیعره به کیشی خو مالی، به لام بو
مندالان^(۳). له وانه: (بهار: ل ۱۵۴)

بچه ها، بهار!
گلها وا شدند.
برفها پا شدند
از رو سبزه ها

از روی کوهسار
بچه ها، بهار!

.....

(۱) هه ر شه و و به دریزی شه وه که خه و ناکه و یته چاوم
گویرایه لی دهنگی زهنگلی کاروانم
له گهل ئەو دهنگه نیوه گیانانه که له دووره وه دهگه نه گویم،
دهبمه هاودهنگ و هاوزمان
به لام ریگا له هه ر چی ریبواریک چۆله
په ریشانی و ویرانی له سه ر کو بوونه ته وه،
ته نیا من له گه مارۆی ئەو شه وه تاریکه دا
هه ر شه و و به دریزی شه وه که
گویرایه لی دهنگی کاروانم.

(۲) حسنی، ح، (۱۳۷۱/۱۹۹۲)، ص ۱۷۲-۱۷۵.

(۳) نیما له ژیری ناوونیشانی شیعره که، لای چه بی، نووسیوه: شعر برای
کودکان. واته شیعر بو مندالان.

دارند می روند
دارند می پرند
زنبور از لونه
بابا از خونه

همه پی کار
بچه ها بهار.^(۱)

حسنى له و باوه رهدايه كه ئەم شيعره ش به كيشيكي تيكه لاو
هونراو ته وه كه له سى كيشى عه پروزى رهمه ل، مته دارك و
مته قارب پيك هاتوه^(۲). به لام به لاي ئيمه ئەمه بوچوونىكى چه وته و
دوره له راستى. پيمان وايه ئەم شيعره به كيشى خوماليى گورانىيه
فارسىيه كان كه كيشيكي برگه ييه، هونراو ته وه. له بهر ئەوهى
شاعير به پيچه وانهى شيعرى يه كه م به هيچ شيوه يه ك نامازه به
به كار هينانى كيشى تيكه لاو له م شيعره دا ناكات. حسنى له شيكردنى
كيشى ئەم شيعره دا ويستوويه تى هر چونيك بيت كيشه
عه پروزىيه كانى به سهر دا داسه پينيت و له شيكردنه وه كه يدا سى كيشى
رهمه ل، مته دارك و مته قارب به شيوه يه كى سهر تيكه لى يه كدى
ده بن^(۳). ئەم ديارده يه لاي ههركه سى كه بيه ويت شيعرىكى هونراو به

(۱) مندالان به هار!

گوله كان گهش بوون
به فره كان ههستان
له سهر سه وزه لان

له سهر كوستان
مندالان به هار!

خه ريكن ده رۆن
خه ريكن ده فرن
ميشه ههنگوين له هيلانه وه
بابه له ماله وه

هه موويان به دواى كار
مندالان به هار.

(۲) سهر چاوهى پيشوو، ل ۱۷۴ و ۱۷۵.

(۳) هه مان سهر چاوه، هه مان لاپه ره.

کیشیکی خۆمالی به زهبری کیشی عه‌روزی شروقه بکات، ناسراوه. له راستیشدا خویندی ئەم شیعره له لایه‌ن منداڵه‌وه به‌م کیشه‌ تیکه‌لاو و سه‌یره کاریکی ئەسته‌م دیته‌ به‌رچاو. دواتریش وه‌کوو شاعیر خوی ئاماژه‌ی بۆ ده‌کات، ئەم شیعره‌ی بۆ منداڵان هۆنیوه‌ته‌وه و له‌و سه‌رده‌مه‌دا هۆنینه‌وه‌ی ئەم جووره‌ شیعرا‌نه (شعر عامیانه) به‌ کیشی بره‌گه‌یی خۆمالی فارسی که له‌ بنه‌ره‌تا کیشی گۆرانییه سه‌رزاره‌کییه‌کانه، لای هه‌ندێ له‌ شاعیرانی هاوده‌می نیما باو بوو^(۱). شیعره‌کانی (آواز قفس: ل ۱۱۹)، (کو‌دکان شاد)^(۲) به‌ هه‌مان شیوه به‌ کیشی بره‌گه‌یی هۆنراون. ئەوه‌ی سه‌رنج‌راکیشه‌ ئەوه‌یه که هه‌یچ‌کام له‌و شیعرا‌نه‌ خاوه‌ن قالبی تازه‌ نین و له‌ رووی کیش و سه‌رواوه‌ ناچنه‌ نیو‌خانه‌ی شیعری نویی نیما.

(۱) له‌ به‌شی سییه‌می ئەم لی‌کۆلینه‌وه‌یه به‌ درێژی له‌و باب‌ه‌ته‌ ده‌دوێین.

(۲) ئەم شیعره له‌ کۆی به‌ره‌مه‌ شیعرییه‌کانی نیما‌دا چاپ نه‌کراوه و سه‌یروس طاهباز بۆ یه‌که‌م جار له‌گه‌ل هه‌ندێ شیعری تر‌دا له‌م کتێبه‌یدا چاپیان ده‌کات: طاهباز، س، کماندار بزرگ کوه‌ساران، زندگی و شعر نیما یوشیج، تهران، نشر ثالث، ۱۳۸۰/۲۰۰۱، ل ۱۲۹-۱۳۸.

بۆ چۆنیه‌تی ده‌ست‌نیشان‌کردنی کیشی شیعری بره‌گه‌یی فارسی بر‌وانه: طبیب زاده، آ، تحلیل وزن شعر عامیانه فارسی، تهران، انتشارات نیلوفر، ۲۰۰۳/۱۳۸۲.

سه‌روای شیعر

■ کیشته‌ی سه‌روا

سه‌روا یه‌کیکی تره له بواره‌کانی نوئیکردنه‌وه‌ی شیعرى نیما و هه‌ر له سه‌ره‌تاوه‌ وای پیناسه‌ کراوه‌ که بریتیه‌ له کۆمه‌لئ فۆنیم که له کۆتایی نیوه‌دیڤر یان دیڤری شیعریدا (به پئی قالبی شیعره‌که) جی ده‌گرن و له رووی ده‌نگه‌وه‌ یه‌کسان و له رووی واتاوه‌ جیاوازن و ده‌بئ به‌ که‌می بزۆکه‌یه‌کیان تیدا بیت و درێژاییه‌که‌شی ده‌کرئ له پیتیک تا چه‌ند وشه‌ بیت^(۱). ئەم پیناسه‌یه‌ له‌م دیڤه‌ کلاسیکه‌ی نیما‌دا خۆی به‌رجه‌سته‌ ده‌کات:

چو ابر بر کرد سر، ز کوه مازندران

سیاه کرد این جهان، همه کران تا کران^(۲)

(طوفان: ل ۶۰۱)

له‌م دیڤه‌دا 'ران (-eran) سه‌روایه‌ که‌ تا کۆتایی شیعره‌که‌ شوینی خۆی له‌ کۆتایی دیڤه‌کاندا ده‌پاریژیت. په‌گه‌زیکى تر که‌ هه‌ندئ جار له‌ شیعرى کلاسیکدا هاو‌پیتی سه‌روا ده‌کات په‌دیفه‌ و بریتیه‌ له‌ کومه‌لئ فۆنیم یان وشه‌ی سه‌ربه‌خۆ که‌ پاش سه‌روا و به‌ هه‌مان ده‌پهرین دووباره‌ ده‌بنه‌وه‌ و شاعیر بۆ ته‌واوکردنی گوتاری شیعرى خۆی پئویستی پئیه‌تی^(۳). بۆ نمونه‌ له‌م دیڤه‌ کلاسیکه‌ی نیما‌دا:

سپیده‌دم که‌ هوا رنگ گلستان گیرد

(۱) ماهیار، ع، (۲۰۰۰/۱۳۷۹)، ص ۲۷۱؛

THIESEN, F., *A Manuel of Classical Persian Prosody*, Wiesbaden, Otto Harrassowitz, 1982, p. 79.

(۲) ئەو کاته‌ی هه‌ور له‌ شاخی مازهنده‌رانه‌وه‌ سه‌رى ده‌ره‌ینا

له‌م لا تا ئەو لای جیهانی ره‌ش کرد

(۳) ماهیار، ع، (۲۰۰۰/۱۳۷۹)، ص ۲۷۳.

دلم به یاد گل روی دوست جان گیرد^(۱) - ان سەروا و گیرد رەدیفە. پاش یەکیکی کیش، یەکیکی سەروا بە پێویستیەکی تری شیعری کلاسیک دەژمێردریت. مەبەستمان لێرەدا لە یەکیکی سەروا، دووبارەبوونەوێتی بە شیوەیەکی بەر دەوام بە پێی سیستەمی کارکردنی لە ناو قالبە جوړاوجۆرەکانی شیعری کلاسیکدا. ئەم سیستەمە لە قالبیکەوێ بوو قالبیکی تر بە پێی ئەو یاسا چەسپاوێ پیشتر بۆیان دانراوە، گۆرانی بە سەردا دیت. بۆ نمونە لە قەسیدە و قیتعەدا یەک سەروا لە کۆتایی هەموو دێرەکاندا دووبارە دەبێتەوێ. کەچی لە مەسنەویدا نیو دێرەکانی هەر دێریکی شیعری یەک سەروایان هەیه؛ بەلام مەرج نییه کە لەگەڵ نیو دێرەکانی دێرەکە ی پێش یان پاش خۆیاندا هاوسەروا بن^(۲). بە گۆرە ی نیما دووبارە بوونەوێ دەنگ یان وشە لە کۆتایی یەکە یەکی شیعری هارمۆنییەکی تر دەبەخشیتە کیشی شاعر. بەلام شاعیر پووبەرووی گرفتیکی تر دەکاتەوێ. پەیرەوکردنی یەکیکی سەروا لە شاعردا ناچار دەکات پەنا بەریتە بەر ژمارە یەکی سنوورداری وشە. مەبەستمان لەو وشانە یە کە دەتوانن ببن بە سەروا. شاعیر ناچارە وشە ی سەروای خۆی لەو دەستەواژە یە هەلبژیریت. گرفتە کەش لەو دەایە کە لەوانە یە ئەو وشە یە مەبەستی و لەگەڵ ناوەرۆکی شاعرە کەدا بە تەواوی دەگونجیت، لە دەستەواژە کەدا نەبیت و شاعیر ناچار بیت بوو پیکخستنی سەروا، پەنا بەریتە بەر وشە یە کە هیزی ئەو وشە یە مەبەستی تیدا نەبیت و ئەو واتا تەواوێ شاعیر بە دوا یە تییدا

(۴) بەرەبە یانیا ن کە هەوا رەنگی گۆلستان بە خۆ یەوێ دەگریت

دلم بە یاد ی گۆلی پوومە تی یار دەور و ژیتەوێ

(۱) کامیار، ت، بررسی منشا وزن شعر فارسی، مشهد، انتشارات آستان قدس رضوی، ۱۳۷۰/۱۹۹۱، ص ۱۵۱-۱۵۵؛

THIESEN, F., (1982), *op. cit.* pp. 79-81.

کۆ نه‌بیته‌وه. که واته داهینانی شیعری له پرووی پوخساره‌وه له شیعری کلاسیکدا له ژیر زه‌بری سه‌روای شیعریشدایه. ئەمه‌ش به گویره‌ی نیما کیشه‌یه‌ک بووه که شاعیر هه‌میشه ناچار بووه له گه‌ران به دوا‌ی وشه‌کاندا به جوانترین شیوه چاره‌سه‌ری بکات. هه‌رچه‌نده هه‌ندئ شاعریش به ئەنقه‌ست شیعری خۆیان به سه‌روای نایاب و دژواره‌وه ده‌ست پئ ده‌کرد بۆ ئەوه‌ی پاده‌ی توانای خۆیان له نووسینی شیعردا پیشان بده‌ن و له‌به‌ر سه‌ختی کاره‌که هه‌ندئ جار به ناچار تووشی دووباره‌بوونه‌وه‌ی سه‌روا ده‌بوون که له پرووی یاسا کلاسیکه‌کانی دارشتنی سه‌روا به کاریکی ناره‌وا (ایطاء) ده‌ژمێردریت^(۱).

نیما به هه‌یچ شیوه‌یه‌ک دژی بوونی سه‌روا له شیعردا نییه. به‌لام تیروانینی له‌م پرووه‌وه له‌وه‌ی له‌ تیوره‌کلاسیکه‌کاندا هاتوه جیاوازه. به‌ رای نیما «سه‌روا، دوا‌ی کیش ئاوازی دوومه‌ بۆ وته...»^(۲). نیما شیعری بی سه‌روا به مرقۆکی بی ئیسقان ده‌چووینیت. به‌لام ئەو سه‌روایه‌ی داوا‌ی ده‌کات ده‌بی له زه‌بری دووباره‌ بوونه‌وه‌ی به‌رده‌وام‌ رزگار بیت. با بزانی‌ن نیما چ چاره‌سه‌ریک بۆ ئەم کیشه‌یه ده‌دۆزیته‌وه و چی له سه‌روای شیعره‌کانی ده‌کات.

■ ده‌سکاری سه‌روای کلاسیک

هه‌ر له ئەزمونه شیعرییه کلاسیکه سه‌ره‌تاییه‌کانیدا نیما یه‌کره‌نگی و یه‌ک له‌دوا‌ی یه‌کی سه‌روای قالبه‌ جو‌راو‌جو‌ره‌کان ده‌خاته ژیر ده‌سکاری به‌هه‌ره شاعیرییه‌که‌یه‌وه. هه‌ندئ جار وایان لی ده‌کات که ئیتر نازانریت له گه‌ل چ قالبیکی کلاسیکدا پێز بکری‌ن:

(۱) فلکی، م، نگاه‌ی به شعر نیما، تهران، انتشارات مروارید، ۱۳۷۳/۱۹۹۴، ص ۱۶۱-۱۶۴.

(۲) آرین پور، ی، (۱۳۷۹/۲۰۰۰)، ص ۶۲۴.

(گنج است خراب را: ل ۴۰۵)

کردم به هوای میهمانی
آباد، سرای و خانه‌ی تنگ

هر بام و بری شکسته بر جا

چون پای فتاده رفته از هوش

از هر در آن گماشتم باز

بیدار و بهوش پاسبانان

جز نقش تو هر چه شان ز دل دور

جز نام تو هر چه شان فراموش^(۱)

.....

قالبی ئەم شیعره له یه‌که‌م تیروانیندا به هی موسه‌ممه‌ت ده‌چیت.
به‌لام ناتوانریت به موسه‌ممه‌ت ناوی لئ بنریت. راسته که هه‌ربه‌ندیکی
له‌چوار نیوه‌دیڤر پیک دیت و نیوه‌دیڤره کۆتاییه‌کانی به‌نده‌کان
هاوسه‌روان؛ به‌لام ده‌بوايه به پیی سیسته‌می ریزکردنی سه‌روا له
موسه‌ممه‌تدا، سی نیوه‌دیڤری ناوه‌وه‌ی هه‌ر به‌ندیک هاوسه‌روا بن:

$a a a b ; c c c b ; d d d b ; \dots$

به‌لام له‌م نمونه‌یه‌دا ئەم یاسایه پیڤره و نه‌کراوه و سه‌رواکان به‌م
شیوه‌یه ریزکراون:

$\emptyset \emptyset \emptyset b ; \emptyset \emptyset \emptyset b ; \dots$ ^(۲)

(۱) به هیوای میوانداری

ئەم سه‌را و خانووه ته‌سکه‌م ئاوه‌دان کرد

هه‌ر بام و به‌ریکی له شوین خۆیدا شکاو

وه‌ک بلیی که‌سیکی که‌وتوو و له هانا چوو

به سه‌ر هه‌ر ده‌ریکیدا جارێکی دیکه

چه‌ند پاسه‌وانیکی وریا و به‌ئاگام دانا

که جگه له نیگاری تو هیچیان له دلدا نییه

جگه له ناوی تو هیچیان له بیر نییه

(۲) واته لیڤه‌دا سه‌روا نییه.

له نموننه یه کی تر دا پیچه وانه ی ئه مه ده بینریت:
(سال نو: ل ۱۵۵)

.....

آی طفل فریب خورده ی خام!
مانده منکوب فکر خویش مدام!
تو یقین داری آنچه نیست چو دام
دام بر راه افتخار تو هست؟
هان در این گیر و دار لیل و نهار
می فریبد زمان تو را، هشدار
که چه حاصل شدت در آخر کار
ز آنهمه فکرها که کردی تو.^(۱)

.....

ئهم شیعره وه کوو هی پیشتر له چه ند به ندیکه چوار دیر ی پیک دیت
و سیسته می ریز کردنی سه رواکانی به م شیوه یه یه: ; a a a ø; b b b ø
ئهمجاره به پیچه وانه ی نموننه ی پیشوو نیوه دیره کانی کو تایی
به نده کان بی سه روان و نیوه دیره کانی پیشیان له نیو خویاندا
هاوسه روان. ئهمه دیسان ریگامان پی نادات قالبی ئهم شیعره به
موسه مهت ناو ببه یین. سیسته می سه روا ی ژماره یه کی زور له شیعره
کلاسیکه کانی نیما به م شیوه یه تیکدراوه و شاعیر له ریز کردنی
سه رواکانیاندا تا راده یه ک نازادانه ره فتار ده کات. به لام هه به مه
تینوو یه تی شاعیر ناشکییت؛ له بهر ئه وه ی ئهم سیسته مه نه ناسراوانه ش

(۱) ئه ی مندالی فیل لیکراوی پینه گه یشتوو!

که له ده ست هزر و بیره کانتدا داماویت!

وا باوهر ده که ی ئه وه ی که وه کوو داو نییه

داویکه له سه ر ریگای شانازیت؟

ئا له گیر و داری ئهم شه و و پروژهدا

رؤژگار فیلت لیده کات، وریا به

وا چی وه ده ست هینا له کو تاییدا

له وه موو هزر و بیره که کردت.

خویان به جۆریک له جۆره‌کان هه‌مان یاسای دووباره‌بوونه‌وه‌ی سه‌روا له شوێنی دیاریکراودا پێره‌و ده‌که‌ن. له شیعری افسانه‌دا که شاعیر پێیه‌وه بۆ یه‌که‌مجار ناوبانگی ده‌رکرد، هه‌ر به‌ندیکی چوار دێری به‌ دێریکی بێ سه‌رواوه به‌ به‌ندیکی تره‌وه‌ گری‌ دراوه. له هه‌ندی له به‌نده‌کاندا هه‌ر چوار دێر هاوسه‌روان. له هه‌ندی به‌ندیشدا یه‌کیتی سه‌روا له نیوان دێری یه‌که‌م و سێیه‌م له‌لایه‌ک و دێری دووهم و چواره‌م له‌لایه‌کی تره‌وه‌ پێره‌و کراوه. هه‌ندی جاریش ته‌نیا دێری سێیه‌می به‌نده‌که‌ بێ سه‌روایه. نیما له‌م شیعره‌دا به‌ندی بێ سه‌رواشی هه‌یه^(۱). به‌لام ته‌نیا به‌مه‌ دلی خۆش نابیت و به‌ دوا‌ی پیناسه‌ و نه‌رکیکی تازه‌ بۆ سه‌روای شیعری ده‌گه‌رپته‌وه‌.

■ سه‌روا: پیناسه‌یه‌کی نوێ، نه‌رکیکی نوێ

لێره‌دا شاعیر بیر له‌وه‌ ده‌کاته‌وه‌ که سه‌روا به‌ شیوه‌یه‌کی جیاوا‌ز له‌ هی جاران پیناسه‌ بکات و پۆلیکی تازه‌ی پێ به‌خشیت؛ سیسته‌میکی تازه‌ی سه‌رواسازی که له‌گه‌ل قالبه‌ تازه‌کانی شیعری‌دا بگونجیت. با پێشتر نمونه‌یه‌ک له‌ قالبه‌ تازه‌کانی بینین و بزانی‌ن دابه‌شکردنی سه‌رواکان تێیدا به‌ چ شیوه‌یه‌ک بووه:

(ری‌را: ل ۵۰۵ - ۵۰۶)

- «ری‌را»... صدای آید امشب Ø
 از پشت «کاچ» که بند آب a
 برق سیاه تابش تصویری از خراب a
 در چشم می‌کشاند. b
 گویا کسی است که می‌خواند... b
 اما صدای آدمی این نیست. Ø
 با نظم هوش ربایی من Ø
 آوازهای آدمیان را شنیده‌ام Ø
 در گردش شبانی سنگین؛ Ø
 زاندوه‌های من Ø

(۱) بروانه: یوشیچ، ن، (۲۰۰۱/۱۳۸۰)، ص ۳۸-۶۴.

سنگین تر. c
 و آوازه‌های آدمیان را یکسر c
 من دارم از بر. c
 یکشب درون قایق دلتنگ Ø
 خواندند آنچنان؛ Ø
 که من هنوز هیبت دریا را Ø
 در خواب Ø
 می بینم. Ø
 ری را. ری را... Ø
 دارد هوا که بخواند. b
 درین شب سیا. Ø
 او نیست با خودش، Ø
 او رفته با صدایش اما Ø
 خواندن نمی تواند. b^(۱)

(۱) نه‌میشه و له پشت پارچه دارستانی گه‌مارۆ دراو له نیوان زهوی و زاره‌کاندا،
 ده‌نگی سه‌یری "ری را" دیته گویم.
 ئەم دەنگه له شوینەوه دئ که گۆم پەنگدانه‌وه‌ی وینەیه‌کی پەش له غەم و
 وێرانی دەکات.
 بەلام ئەم دەنگه دەنگی مرۆف نییه.
 من دەنگی مرۆفەکانم
 له کاتی گەریانه‌کانمدا له شه‌وانی سه‌خت و گرانی گرانتر له غەمه‌کانی
 خۆم،
 به وردی بیستووه.
 و هه‌موو ئەو ئاوازانەم له بیری خۆمدا هه‌لگرتووه.
 له شه‌ویکدا، هه‌ر ئەم مرۆفانه، له ناو لۆتکه‌دا، ئەوه‌نده به دلتەنگی و
 غەمباری ئاوازیان خویند
 که من هیشتا ترسی ده‌ریا
 له خه‌ونه‌کانمدا ده‌بینم.
 ری را. ری را...
 هه‌ز ده‌کا که ئاواز بخوینیت.
 له شه‌وه تاریکه‌دا.
 له خۆی بی ناگا بۆته‌وه،
 ئەوه‌نده له ده‌نگی خۆیدا نقۆم بۆته‌وه
 که توانای ئاواز خویندنی نییه.

لهم شيعرهدا سهرواكان به شيويهكي هاوسهنگ دابهش نهكراون. ههندي له نيوهديرهكان بي سهروان و ههنديكيان به سهروا بهيهكهوه بهستراون. بهلام ماوهي نيوانيان گوزارشت له هيچ سيستهميكي پيشوهخت دياريكراو ناكات و يهكيتي و بهردهواميي سهروا لهم شيعرهدا پيرهونهكراوه. دياربووني ناو به ناوي سهروا كه به تهواوي پيچهوانهي ياساي بهردهواميي سهرواي كوئه، وامان لي دهكات له پيوهري بنياتناني بكولينهوه.

پيوهري نيما بو دابهشکردني سهرواكان تهنيا واتاي شيعرييه. له شيعري نيمادا سهروا ئيتر دييرهكان يا نيوهديرهكان له يهكتر جيا ناكاتهوه و به نيشانهي كوتاييان دانانرييت. بهلكوو وته شيعرييهكان له يهكتر جيا دهكاتهوه. هر سهروايهك نيشانهيه بو وتهيهكي شيعري. نهو كومهله ديهرانهي يهك واتا ههلدهگرن به سهروا به يهكهوه دهبهستريين و له گهل گوراني وتهي شيعريدا سهرواش دهگورييت.

سهروا به وتهوه بهستراوه^(۱). زهنگلي وتهيه... هر كه وته دهگورييت دهبي سهرواش بگوريديت. نهگهر دوو وته ههمان سهروايان ههبيت، دلنيام كه وهكوو من به ناشريني دهژميرييت^(۲).

سهروا دهبيت وته و رستهكان تهواو بكات. وتهي پيشتر لهگهل هي پاشتر مهكهنه هاوسهروا. زور ناشرينه. نهگهر نه ئيوه له مانا نهگهيشتوون و له شاعيره كوئهكان خرابترن... وهكوو نهو گههجانهي پييان وايه كه سهروا بريتيه له جووت جووت يا تاكهتاك يا ناو بهناو هيئاني^(۳).

نهم دابهشکردنه واتاييهي سهروا، به حهز و ئارهزوي شاعيرهوه بهستراوه كه چون به پيي ماناي شيعرهكهي و دابهشبووني وتهكاني، شيعرهكهي خوئي سهروابهندي بكات:

به پيي زهوق و پاش كاريكي زور خوتان دهتوانن بزائن كه له كوئي خوينه ر چاوهريي سهروايه. هر كهسي شويني نهو چاوهروانييه بناسيت سهرواي ناسيوه. دهبينن كه سهروا چ كاريكي قورسه و تا چ راده پيويسيبي به زهوق ههيه^(۴).

(۱) مهبهستي نيما له وته، وتهي شيعرييه.

(۲) آرين پوري، (۲۰۰۰/۱۳۷۹)، ص ۶۲۴.

(۳) يوشيج، ن، (۱۹۸۹/۱۳۶۸)، ص ۱۰۶.

(۴) ههمان سهرواوه، ل ۱۰۷.

نېما پټوه نډييه كې راسته وخو دهخاته نيوان ناوه روک و سهرواي شيعر. سهروا هاوكات وهكوو ديارخه ريكي فونه تيكې و سيمانتيكي پوډي ئاماژه يه كې دهنگې به خوويه وه دهگريټ و ئيتر گوږاني سهروا هاوكات دهبيت له گهل گوږاني وتهي شيعري، نهك گوږاني ديږ يا نيوه ديږي شيعري. هيچ شيعريكي نېما به تهواوي به بي سهروا نييه. كاتي نېما باس له بي سهروايي دهكات، مهبهستي له و ديږانه يه كه سهروا هه لئاگرن. له م كاته دا نه بووني سهروا به پاي نېما له خويدا به شيكه له سهروا سازي:

.... له بير مه كن كاتي وته كان پارچه پارچه و له رستهي كورت كورت دان، شيعره كانتان دهبي بي سهروا بن. هه ر ئه م نه بوونه خوې وهكوو بوونيه تي و له گويمدا خو شيبه كي زياتري هه يه^(۱).

له شيعري كلاسيكدا سهروا وهكوو زهنگلي كوټايي ديږ يا نيوه ديږ و ابوو. بويه گوږگر به وه پاهاتبوو كه له شوينه ديارانه دا به رده وام چاوه پي سهروا بكات. به لام له شيعري نېمادا وهكوو خوې له سهروه دا ئاماژه ي بؤ دهكات، سهروا زهنگلي وتهيه. جا مهرج نييه له و شوينانه دا ديار بيت كه پيشتر چاوه پي دهكرا. ئه م نادياريبه ش كه دهبيت هوي سهروا پمان، جوړه چيژيكي ئيستيتيكي به شيعر ده به خشيت. ئه م تيروانينه نوويه له سهروا به دواي ئه و بيروكه نوويه دا ديت كه گرنگي به رووي سيمانتيكي و پټوه نډيدار به ههسته دهروونيه كاني شاعير ده دات و پوخساري شيعريش له خزمه تيدا داده نيټ:

(خانه ام ابري ست: ل ۵۰۴ - ۵۰۵)

خانه ام ابري ست a

يكسره روي زمين ابري ست با آن.

از فراز گردنه خرد و خراب و مست a

باد مي پيچد.

(۱) سهروا هوي پيشوو، ل ۱۰۲.

یکسره دنیا خراب از اوست a
و حواس من!
آی نی زن که ترا آواز نی بردهست دور از من کجایی؟
خانه ام ابری ست اما
ابر بارانش گرفته ست. a
در خیال روزهای روشنم کز دست رفتندم، b
من به روی آفتابم b
می برم در ساحت دریا نظاره.
و همه دنیا خراب و خرد از باد است a
و به ره، نی زن که دایم می نوازد نی، در این دنیای ابر اندود
راه خود را دارد اندر پیش.^(۱)

له شیعی کلایکدا سه روا له شیوه ساده کهیدا له بزویئیک
(vowel) و یهک یا چهند نابزویئ (consonant) پیئک دیت. له نمونهی
سه روه دا دوو وشهی رفتندم و آفتابم هاوسه روان و سه روا که یان له
بزویئیی ' و نابزویئیی م (حرف روی) پیئک دیت. هه روه ها به پیئیی هه مان
پره نسپ و شه کانی مست و است هاوسه روان. دیاردهیه کی تری

(۱) مالْم هه ورییه

هه موو پوومه تی زه وی له گه لیدا هه ورییه.
له سه رووی گرده که وه ورد و خراب و سه رخوش
با ده سوریتته وه.
دو نیا هه مووی لیوه خراپه
و ههستی من!
ئای شمشال ژهن که ئاوازی شمشال له ریگا دووری بردووی، له کوئی؟
مالْم هه ورییه
هه وره که باران گرتوویه تی.
له خه یالی رۆژه گه شاهه کانم که له کیسم چون،
من روو به رۆژم
ته ماشای پانتایی ده ریا ده که م
و هه موو جیهان خراب و ویران و سه رخوشی بایه که یه.
و له سه ر ریگا، شمشال ژهن که به رده وام شمشال ده ژهنیت، له م جیهانه
هه ورییه دا
ریگای خوی ده گریته وه بهر.

سه‌روای شیعری نیما دیارده‌ی هاوده‌نگییه. ئەمەش بریتییه له‌وه‌ی که به پیتی نیما مەرج نییه وەکوو له شیعری کلاسیکدا ناسراوه، ئەو وشانە‌ی به سه‌روا داده‌نرێن، له بزوین و هەموو پیتە بێ دەنگەکانی دوایدا یەکسان بن. بە‌لکوو تەنها جۆره‌ هاوده‌نگییه‌کی سادەش له نێوانیاندا که به پتیه‌وه خوینەر هەست به پتیه‌ندی نێوان ئەو وشانە بکات، دەتوانیت بیانکاته هاوسه‌روا:

سه‌روا زەنگلی و ته‌یه. زۆر قورسه و چی ده‌بی، ئەگەر شاعیر لیهاتوو بیت و بتوانیت له هەر قیتعه‌یه‌کی خۆیدا هەندئ سه‌روا به‌ینیتە دی. ئەم سه‌روایه‌ ده‌کرئ نه له «ره‌وی» وەکوو وشه‌که‌ی تر بیت و نه له «ده‌خیل» و ئازاد بیت^(۱)...

...بۆ ئیمه که پتیه‌ست ناکا سه‌روا له ره‌وی یه‌کسان بیت، دوو وشه به‌کیش و ده‌نگی جیاوازی شه‌وه ده‌توانن پتیه‌وه رۆلی سه‌روا ببینن^(۲). هاوشیوه‌ی ئەم دیارده‌یه له شیعری نوێی فه‌ره‌نسیدا (free vers) به‌هاوده‌نگی (assonance) ناسراوه و بریتییه له به‌سه‌روا کردنی دوو وشه که به پیتی یاسای کۆن نابن به سه‌روا؛ به‌لام له‌به‌ر ئەوه‌ی له هەندئ ل بزوینه‌کانیاندا له یه‌ک ده‌چن، ده‌توانن رۆلی سه‌روا بگێرن. له‌وه‌ده‌چیت نیما که خوینەرێکی ماندوونه‌ناسی ئەده‌بی فه‌ره‌نسی بووه، له ژیر کاریگه‌ریی ئەم بۆچوونه‌دا بووبیت. هەرچه‌نده نیما جیاوازی له نێوان ده‌نگه‌ بزوین و نه‌بزوینه‌کاندا ناکات. ئامانج له به‌کارهێنانی هاوده‌نگی له جیاتی سه‌روا لای نیما، وەکوو پتیه‌ش ئاماژه‌مان پێ کرد، بریتییه له سووک کردنی کاری شاعیر له گه‌ران به دوا‌ی وشه‌ی شایسته‌ بۆ سه‌روا^(۳). دیاره به لای نیماوه وشه‌کانی **ابریست**، **اوست** و **گرفته‌ست** که به پیتی یاسا کلاسیکه‌کانی سه‌رواسازی به هاوسه‌روا ناژمێردرین، له‌به‌ر لیکچوونی هەندئ له ده‌نگه‌کانیان ده‌توانن هه‌ستی بوونی جۆره‌ پتیه‌ندییه‌ک له‌گه‌ل دوو وشه‌ی هاوسه‌روای **مست** و **است** دا دروست بکەن.

با بزانی چۆن نیما له‌م شیعره‌دا دابه‌شکردنی سه‌روا له‌گه‌ل دابه‌شکردنی واتایی شیعره‌که‌دا ده‌گونجینیت. شاعیر له شیعره‌که‌دا

(۱) سه‌رچاوه‌ی پیشوو ل ۸۹.

(۲) هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۱۰۲.

(۳) بروانه‌ لاپه‌ره ۴۵.

سی تابلوی شیعیمان بۆ بهرجهسته دهکات. یهکه میان وینهی خانووهکهی و هی زهوی، که هه ورین و بایهکی به هیز و ویرانکه ره سورانه وه دایه. وینهکه تابلویهکی سروشتیمان دینیه بهرچاو. دووه میان وینهی خویهتی؛ هی ههستهکانی؛ هی خه یال و پۆژه گه شهکانی و ته ماشاگردنی پانتایی ده ریا. وینهی سییه میان هی شمشالژنه. به شهکانی وینهی یه که م که وته یه کی شیعی پیک دینن به هاودهنگی له ست دا که جیگری سهروایه، به یه که وه به ستراون. ئه و نیوه دیرانهی وینهی دووه م پیک دینن به سهروای م پیکه وه گری دراون و ئه وانهی له پیکهینانی وینهی سییه مده به شداری ده کن به بی سهروا هینراون بۆ ئه وهی له وانی دی جیا بکرینه وه. نه بوونی سهروا له پیکهاتهی وینهی سییه مده، له وینهکانی تر جیای ده کاته وه. وه کوو خودی نیماش ئاماژهی بۆ دهکات، نه بوونی سهروا لیره دا وه کوو بوونیه تی. چونکه وینه بی سهرواکه، به هوی بی سهروا بوونیه وه بهرجهسته کراوه.

له نمونیه کی تر دا ده توانین هه مان پره نسپ واته پیاده کردنی سهروا به پیی یه که واتاییه کان ده ستنیشان بکهین:

(جاده خاموش است: ل ۴۶۶_۴۶۷)

جاده خاموش است، از هر گوشه‌ی شب هست در جنگل

تیرگی (صبح از پیش تازان)

رخنه‌ای بیهوده می جوید. a

یک نفر پوشیده در کنجی

با رفیقش قصه‌ی پوشیده میگوید. a

بر در شهر آمد آخر کاروان ما ز راه دور می گوید.

با لقای کاروان ما (چنان کارایش پاکیزه اش هر لحظه می آراست) b

مردمان شهر را فریاد بر می خاست. b

آنکه او این قصه اش در گوش، اما

خاسته افسرده وار از جا

شهر را نام و نشان هر لحظه می جوید a
و به او افسرده می گوید: a
«مثل اینکه سالها بودم در آن شهر نهان مأوا
مثل اینکه یک زمان در کوچه‌ای از کوچه‌های او c
داشتم یاری موافق. شاد بودم با لقای او.» c

جاده خاموش است اما همچنان شب هست در جنگل
تیرگی (صبح از پیش تازان)
رخنه می جوید. a
یک نفر پوشیده بنشسته
با رفیقش قصه‌ی پوشیده می گوید. (1) a

لهم شیعره‌دا سه‌روای - وید a له سئ به‌نددا دووباره ده‌بیت‌وه؛ له
به‌ندی کۆتاییدا که هه‌مان به‌ندی یه‌که‌مه و له به‌ندی سئیه‌میشدا که له
پووی سئیمان‌تیکیه‌وه له به‌ندی یه‌که‌مه‌وه نزیکه و بابته‌تی سه‌ره‌کی له

(1) پێگا بێ ده‌نگه، شه‌و و تاریکی دارستانیان پێ کردووه.
په‌شایی (که سپیده به له‌زه‌وه به دوایدا غار ده‌دات)
بئ سوود به دواي شوین پاکردنیکدا ده‌گه‌ریت.
که‌سێک، به شاراو‌ه‌یی، له کونجیکدا،
بۆ هه‌قاله‌که‌ی داستانی نه‌ینیه‌ شاراو‌ه‌کان ده‌گیریت‌وه.
- ده‌لێت - ئاوا کاروانه‌که‌مان له دووره‌وه گه‌یشه‌ته به‌ر ده‌م ده‌رگای
شاره‌که
به پینینی کاروانه‌که‌مان - که هه‌رساتئ جوانتر و پازاو‌ه‌تر ده‌بوو -،
خه‌لکی شار ده‌یان قیراند...
ئه‌وه‌ه‌قاله‌ی ئه‌م چیرۆکه‌ پر په‌مز و پازه‌ ده‌بیسیت،
به‌لام غه‌مناک و له شوینی خۆی هه‌ستاوه
و به‌رده‌وام له ناو و نیشانی شاره‌که‌ ده‌پرسیت.
و به‌ غه‌مباریه‌وه [به براده‌ره داستانیگه‌یه‌که‌ی] ده‌لێت:
«وه‌کرو ئه‌وه‌ وایه‌ به‌ سالان له‌و شاره‌ پر نه‌ینیه‌دا ژیا‌م،
تۆ بلیی پۆژگاریک له‌ یه‌کێ له‌ شه‌قامه‌کانی ئه‌و شاره‌دا،
دۆست و هاوده‌م‌یکم هه‌بووبیت. له دیداری له‌زه‌تم بردبیت.»
پێگا بێ ده‌نگه‌ به‌لام شه‌و هه‌شتا له دارستانه.
په‌شایی که

هر دوکیاندا بریتییه له به دواډا گه‌ران و گوتنه‌وهی شتیک به که‌ستیک. به‌نده‌کانی تر که له پرووی سیمانتیکییه‌وه تا ږاده‌یه‌ک سهربه‌خۆن، سه‌روای سهربه‌خۆیان هه‌یه. دیاره به پیچه‌وانه‌ی سیسته‌مه ږواله‌تی (superficial) و به‌رده‌وامه‌که‌ی (regular) سه‌روای کلاسیک، سه‌روای شیعی نیما به شیوه‌یه‌کی ناوبه‌ناو به‌لام به پیوه‌ندییه‌کی به‌هیز و ورد له گه‌ل واتای شیعییه‌وه دیته ټاروه. ئەمه‌ش ئه‌رکی شاعیره که ئەم پیوه‌ندییه له ئاست شیعه‌که‌دا به دابه‌شکردنی سه‌رواکان بخاته گه‌ر. مادام له‌مه‌ودوا سه‌روا نوینه‌رایه‌تییه‌که واتاییه‌کان یا خود و ته شیعییه‌کان (وه‌کوو نیما ده‌لپت) ده‌کات، نه‌بوونیشی مانای خۆی هه‌یه. ده‌توانین ئەم سیسته‌مه به سیسته‌میکی چاوه‌ږوان نه‌کراوی سه‌روا له قه‌له‌م بده‌ین له به‌ر ئەوه‌ی شاعیر – به پیچه‌وانه‌ی سه‌روابه‌ندی شیعی کلاسیک – پی‌شوه‌خت و پی‌ش دارپشتنی شیعه‌که‌ی، جو‌ری ږیزکردنی سه‌رواکانی نازانیت و پاش دارپشتنی شیعه‌که‌یه که شیوه‌ی ږیزکردنیان به دیار ده‌که‌ویت.

شایانی باسه که شمیسا له کتیبه‌که‌یدا *آشنایی با عروض و قافیه* پی‌ی وایه که سه‌روا له لای نیما ټامرازیکه بۆ خۆ دووره‌په‌ریز ږاگرتن له بحر طویل. له به‌ر ئەوه‌ی ژماره‌ی هه‌نگاوه‌کان له‌م جو‌ره کیشه‌دا بی سنووره. به ږای شمیسا، نیما بۆ ئەم مه‌به‌سته سه‌روا له کو‌تایی ئەو دیرانه‌دا جیگیر ده‌کات که به هه‌نگاوێکی عه‌ږووزی ساغ (وه‌کوو فاعیلاتون، مه‌فاعیلون،...) ته‌واو ده‌بن؛ بۆ ئەوه‌ی ببی به دیارخه‌ری سنووری دیری شیعی و شیعه‌که نه‌بی به بحر طویل^(۱). مه‌به‌ست لیره‌دا له‌و ده‌قانه‌یه که به ږواله‌ت وه‌کو په‌خشان ده‌نووسران، به‌لام به کیشیکی عه‌ږووزی. بحر طویل واته کیشی دریژ، ئەو کیشه‌یه که ژماره‌ی هه‌نگاوه‌کانی له هه‌شت تیده‌په‌ریت و نادیاره. سنووری نیوان

(۱) شمیسا، س، *آشنایی با عروض و قافیه*، چاپ هفدهم، تهران، انتشارات فردوسی، ۱۳۸۰/۲۰۰۱، ص ۶۶-۶۷.

هه‌نگاو هه‌کانیش نادیاره. تیکستی شیعی که به‌م کیشه ده‌نووسریته‌وه شیوازی په‌خشان ده‌گریته‌وه خوی. واته هه‌موو رسته شیعییه‌کان یه‌ک به‌دوای یه‌ک وه‌کوو له په‌خشاندا و به یه‌ک کیش ده‌نووسریته‌وه. ئەم جووره نووسینه له شیعی فارسی سه‌ده‌کانی نۆزده و بیستی زایینیدا باو بوو^(۱)... وه‌کوو له نموونه‌ی خواره‌وه‌دا دیاره:

« صنمی لاله عذاری به روش باد بهاری به نگه آهوی چینی و به قد سرو خرامان و به رخ چون مه تابان و دهن غنچه خندان و لبش لعل بدخشان و زرخدان چو نمکدان و... که از او وام کند مهر و قمر نور و ضیا را...»
 فه‌عیلاتون فه‌عیلاتون فه‌عیلاتون فه‌عیلاتون فه‌عیلاتون فه‌عیلاتون
 فه‌عیلاتون فه‌عیلاتون فه‌عیلاتون فه‌عیلاتون فه‌عیلاتون فه‌عیلاتون
 فه‌عیلاتون.....

شیعی نوئی نیما له و رووه‌وه له‌م قالبه نزیک ده‌بیته‌وه، که جاری واهیه دیریکی شیعی رسته‌یه‌ک به ته‌واوی ناگریته‌وه خوی. به‌لکوو چه‌ند دیریکی یه‌ک له‌دوای یه‌ک رسته‌یه‌ک پیک دینن. به‌م شیوه‌یه:

فه‌عیلاتون فه‌عیلاتون
 فه‌عیلاتون فه‌عیلاتون فه‌عیلاتون فه‌عیلاتون
 فه‌عیلاتون
 فه‌عیلاتون فه‌عیلاتون فه‌عیلاتون.

.....

دیاره به یه‌ک له‌دوای یه‌ک خویندنی ئەم دیرانه وا هه‌ست ده‌کریت که هاوشیوه‌ی بحر طویل ریزکراون. نیما خویشی ئاماژه به‌وه ده‌کات که نابج له شیعی نویدا سنووری دیره‌کان نادیار بیته (واتا سنووریان له نیواندا نه‌بیته)؛ ئە‌گینا شیعه‌که ده‌بیته بحر طویل^(۲). بۆ دیارکردنی

(۱) شفیع کدکنی، م، موسیقی شعر، تهران، مؤسسه انتشارات آگاه، ۱۳۷۶، ص ۵۰۱-۵۱۸.

(۲) یوشیج، ن، (۱۹۸۹/۱۳۶۸)، ص ۳۴۵-۳۴۷.

سنووری دیرەکانیش له شیعری نیمادا، دیرەکان لەرووی کیشەوہ به
 ھەنگاویکی گۆراوی (معلول) عەرۆزییەوہ – وەکوو فەع، فەعلون،
 فەعلان، مەفاعیلان... کۆتاییان پێ دیت. لەو دیرانەشدا کە – وەکوو لە
 نموونەئە سەرەوہدا – بە ھەنگاوی سالم کۆتاییان پێ دیت، سەرۆا بە
 نیشانەئە کۆتایی دیر دادەنریت. واتا سەرۆا بە تەنیاش دەتوانیت بە
 خالی سنووری دیریک لەگەڵ دیریکی تردا بژمێردریت. ئەمە ھیچ رینگەر
 نییە لەوہی کە دیریکی شیعری نوێ بە ھەردوو کەرەستەوہ، واتە بە
 ھەنگاوی گۆراوی عەرۆزی و لە ھەمان کاتدا بە سەرۆاشەوہ
 کۆتایی پێ دیت.

(مہتاب: ل ۴۴)

a می تراود مہتاب
 (فاعیلاتون فەع لان)

a می درخشد شبتاب
 (فاعیلاتون فەع لان)

نیست یکدم شکند خواب بە چشم من و لیک Ø
 (فاعیلاتون فەعیلاتون فەعیلاتون فەعیلان)

.....

b دستھا می سایم
 (فاعیلاتون فەع لون)

b تادری بگشایم
 (فاعیلاتون فەع لون)

بە پێی گوتەئە شمیسا دەبوایە سەرۆا تەنیا لە کۆتایی ئەو دیرانەدا
 دیار بێت کە بە ھەنگاوی ساغ کۆتاییان پێ دیت، کەچی لە نموونەئە
 سەرەوہدا دیارە کە سەرۆا لە کۆتایی ئەو دیرانەشدا ھاتووہ کە
 ھەنگاوی کۆتاییان گۆراو(فەع لان، فەع لون)ە. کە واتا سەرۆا تەنیا
 نیشانەئە کۆتایی ئەو دیرانە نییە کە ھەنگاویکی عەرۆزیی ساغ
 (سالم) تەواوکەریانە. بەلکوو ئەمە رۆلێکی لاوەکییە کە سەرەرای
 رۆلی سەرەکیی سەرۆا – لە پیکەوہ بەستنی وتە شیعرییەکاندا – لە
 لایەن نیماوہ بۆی دانراوہ.

زمانی شیعریی نیما

فراوان کردنی کهرستهکان

نیما شۆرشیکی له گۆرپانی کیش و سهروادا کرد، ئه‌ویش به هیشتنی جیپه‌نجهی تاکی شاعیر له سهر کهرسته گشتی و نه‌گۆرپه‌کانی روخساری شیعریی. نوێکردنه‌وه‌ی نیما تا بواری زمانی شیعریی پهره ده‌ستینیت. به لایه‌وه جیپه‌نجهی تاکی شاعیر ده‌بی له زمانه شیعرییه‌که‌شیدا دیار بیت. بیر و رای نیما له‌م بواره‌دا له نووسراوه تیۆرییه‌کانیدا به دیارده‌که‌ون که لیره‌دا چه‌ند هیلکیان لی ده‌خه‌ینه روو:

ههر که‌سی که شاعر بنووسیت له خزمه‌تی وشه‌کاندایه، چونکه وشه‌کان کهرسته‌ی کاره‌که‌یین. ههر بۆیه کهرسته‌کانی له جۆری به‌تین و به‌رده‌وام و شایان هه‌لده‌بژێریت. ههر که وشه‌یه‌ک واتایه‌کی گه‌یاند، تایبه‌ته به‌و واتایه و له جیهانی وشه‌کاندا له نیوان هه‌ردووکیاندا هاوسه‌رییه‌ک په‌یدا ده‌بیت. شاعر ده‌بیت ئه‌مه بزانیته که له نیوانیاندا هۆی یه‌گرتنه‌وه هه‌بیت نه‌ک له‌یه‌ک دا‌بران....

به‌لام کاتی واش هه‌یه که خودی شاعیر ده‌بیت سه‌رده‌اوی وشه‌کان به‌ده‌سته‌وه بگریت، درێژه‌یان پێ بدات، شیکردنه‌وه و لیکدانه‌وه‌ی تازه‌یان بۆ بکات. ئه‌و شاعیرانه‌ی که‌سایه‌تی فکرییان هه‌بووه، له هه‌لبژاردنی وشه‌کانیانیشدا که‌سایه‌تیان هه‌بووه...

زمان بۆ شاعیر هه‌موو کاتی ناته‌واو، سنووردار و هه‌ژاره. ده‌وله‌مه‌ندیی زمان، په‌وانی و که‌مالی زمان به‌ده‌ست شاعیره و ده‌بی دروستی بکات^(۱)....

راسته وشه‌کان کهرسته‌ی خاوی داهینانی شاعرین، به‌لام بۆ نیما ههر زمانی که له خۆیدا هه‌ژار و لاوازه. شاعیر له ریگای توانای شروقه

(۱) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص ۱۱۰ و ۱۱۱.

و دارپشتن و هزرى شيعرى خۆيهوه زمانى تايبهتى خۆى بهرهم دىنيت. نىما ئاماژه به هيزه وهبيرههينهرهكهى وشهكان دهكات كه لهگهڵ ههست و هزرهكانى شاعيردا له پيوهنديدان و شاعير پيوسته به پى بههره شيعرى خۆى و بهبى رهچاوکردنى سنوره پيشوهخت سهپنراوهكانى زمانى شيعرى، وشهكانى خۆى ههلبزيريت. هه وشهيهك، بهراى نىما، جگه له و اتا گشتيهى (objective sense) بۆى دانراوه، له توانايدايه واتايهكى ترى تايبهت به خودى شاعير (subjective sense) بگريتهوه خۆى كه دهكرى و تهناهت دهبى جياوازش بيت له و واتايهى وشهكه تا ئه و كاته چ له ناو زمانى ئستاندارد و چ له ناو شيعردا بۆى به كارهاوه. ئهم و اتا تايبهتياهن كه زمانى راستهقينهى شيعرى پىك دىن. شاعير به پى پيداويستى و ئيلهامى شيعرى خۆى و اتا به وشه دهبهخشيت. ئهمه له لايهكهوه رپگه به وشه دهدات له زهبرى ئه و مانا گشتيهى بۆى دانراوه، يان له شيعردا بۆى به كار دههات، رزگارى بيت و ببته مايهى دهولهمهنديى فرههنگى وشهكانى شيعرى نىما و له لايهكى تريشهوه وا دهكات ناديارى و تىكه لاوييهكى واتايى له شيعرهكانيدا بيهكايهوه كه سهرچاوهى تارمايى (ابهام) مانا شيعرييهكهيهتى. جا شاعير له چ ميكانيزمىك بۆ ئهم مهبهسته سوود وهرگرىت؟

شاعيرىك كه بىرى تازهى ههيه، لىكدانهوهى تازهشى ههيه بۆ وشهكان _ بۆ نمونه به كار هينانى ئاوهلئاو له جياتى ناو _ له رووى كههستهوه دهولهمهندترتان دهكات. گهپان به دواى وشه لادىيهكان، ناوى شتهكان (دارهكان، گياكان، گيانلهبهرهكان) ههريهكهو گهنجىكه له خۆيدا. له به كار هينانيان مهترسن. وا مهزانن كه ياساكانى چهسپاوى زمان، له زمانى فهرمى پايتهخت دان. فراوانى بهكارهينان ئهم ياسايانهيان هيناوته دى... ئه و كاته بهتوانتر دهبن كه خۆتان بتوانن زال ببين و وشهكان بۆ يهكهههجار بۆ چهمكى تايبهتى خۆتان به كار بهينن⁽¹⁾.

(1) سهرچاوهى پيشوو، ص 109.

نیما داوا له شاعیر دهکات به دهستکاری کردنی یاساکانی وشه‌سازی، به وەرگرتنی وشه‌ی تایبته‌ی نوئ له دهور و بهر، یانیش به داهینانی وشه‌ی تازه (neologism) هه‌لسیت. ئەمانه تیروانینی تیوری نیما له روانگه‌ی زمانی شاعرین. با بزانی خوی به چ شیوه‌یه‌ک ئەم میکانیزمه له شاعر ه نوئییه‌کانیدا به‌ئەنجام ده‌گه‌یه‌نیت.

• په‌نابردنه بهر وشه‌ی ته‌به‌ری

لایه‌نیکی تازه‌ی زمانی شاعیری نیما بریتییە له به‌کاره‌ینانی کۆمه‌له وشه‌یه‌کی «نا شاعری» (به پیی شاعری کلاسیکه‌وه) که شاعیر پیوه‌ندییه‌کی ئۆرگانیکیان له گه‌لدا هه‌یه؛ واتا به کاره‌ینانی ئەو وشانه‌ی له ژیان و ژینگه‌ی ده‌وروبه‌ری شاعیردا هه‌ن. به کاره‌ینانی ئەم وشانه واده‌کات که به پیچه‌وانه‌ی شاعری کۆن، شاعری تازه په‌نگی ئەو ژینگه‌یه بگریت‌ه‌وه خوی. ئەمه به هیچ شیوه‌یه‌ک به مانای وه‌سفی ژینگه و سروشت نییه؛ به‌لک‌وو بریتییە له سوود وەرگرتن له په‌گه‌زه‌کانی ژینگه‌ی راسته‌قینه‌ی شاعیر بۆ هه‌ر مه‌به‌ستیکی شاعری و ئەمه به پیچه‌وانه‌ی که ره‌سته سنوورداره‌کانی خه‌یالی شاعری کۆن که تئیدا به ده‌گمه‌نه‌وه نه‌بیت، وشه شاعرییه‌کان له سروشتی راسته‌قینه‌ی ژینگه‌ی شاعیره‌وه وهرنه‌گیراون. ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر شاعیر له ده‌شتیکی په‌پ و پووت و وشکیشدا ژیا‌بیت، که ویستبیتی باس له خۆشه‌ویست و دلدار و چاوی یار بکات، هه‌ر گول و بلب و نیرگزه‌که‌ی به کاره‌یناوه^(۱). زۆربه‌ی جاران ده‌وروبه‌ر و سروشت و ژینگه‌ی شاعیر وه‌کوو گه‌نجینه‌یه‌کی ده‌ست لئ نه‌دراوی پر له وشه‌و زاراوه له په‌راویزی فه‌رامۆشیدا بوون و به هۆیه‌وه هه‌رجار کۆمه‌لیکی دیار و سنوورداری وشه جیی خوی له‌ناو شاعیری شاعیراندا دووباره خۆش

(۱) فلکی، م، (۱۳۷۳/۱۹۹۴)، ص ۹۰-۹۲.

کردۆتهوه. نيماش به پيچهوانهوه سوود لهه وشه نهناسراو و دهگمهئانه وهردهگریت. لهوانه:

مالا: نيچيروان

گوبان: گاوان

شکيفتن: ئارام بوونهوه

شکوبه: دهرز

سايئه: سيپهر

ريشتن: پيسين

پاوزار: پيلاو

زيک: جوړيک له بالنده

اسلک: جوړيک له ماسي⁽¹⁾

.....

نيمه ههموو ئهه وشانهي له ژينگهي دهور و بهري خوويهوه وهرگرتووه. له بير نهکين که نيمه به دريژايي سال زور جار دهگهرايهوه يوش و سروشتي گوندهکهيان شوينيکي راستهقينهي حهوانهوهي بوو. ژمارهي ئهه وشانه له شيعري نيمادا له نوسه دانه زياتره⁽²⁾. زماني دايکي نيمه ته بهري يه که زماني دانيشتواني دهقهري پر له سهوزايي و جواني مازهندهراني که نار دهرياي قهزوينه. ئهه زمانه بۆ نيمه باشتري سهرچاوهي وشهي تازه و بهکارنههينراوه. وهکوو گوتمان بهکارهيناني ئهه وشانه نه تهنيا پوآلهتيکي سروشتي راستهقينه ده داته شيعري نيمه، بهلکو زور جار دهبيتته ئاستهنگ له بهردهم تيگهيشتنی ناوهروکي شيعري نيمه. له بهر ئهوهي زماني ته بهري زماني ناوچه يه کي بچووکي ئيرانه و خوينهراني شيعري نيمه که زوربهيان فارسي زمانن له واتاي ئهه وشانه تيناگه ن و پيوستيان

(1) يوشيج، ن، (2001/1380)، ص 604-609.

(2) نصيري سوادکوهي، ف، «واژه های ماندرانی در اشعار نيمه يوشيج» در: يادنامه نيمه، (1999/1378)، ص 273-306.

به فرهنگي تاييهت به و وشانه وه ههيه. ئەمه سه رچاوه يه کيک له و رهخانه بوو که نيما له کاره تازه کانيدا به ره و پرووي ده بو وه؛ له وه ي که زورجار واتاي وشه شيعرييه کاني نادياره يان وشه کان وشه ي شيعري نين... ته نانهت زوربه ي ئەم وشانه له لايه ن خودي ته به ري زمانه وه به ده گمه ن به کار دين و وشه و زاراوه ي کونن. نيما له وه لامي ئەوه دا که شاعيران ي هاوچه رخي، زماني شيعريي خو يان به وشه ي بياني (به تاييه تي فه ره نسي) تيکه ل ده که ن^(۱) ده لاي ت: وه کوو هه موو خه لک منيش قسه ي خو م ده لاي مه وه. ئەگه ر ئەوان زماني خو يان تيکه ل کردوو منيش تيکه لاي ده که م، به لام به ته مام به و وشانه تيکه ل بي ت که هوزه که م وا خه ريکه له بي ري ده کات^(۲)...

دياره جگه له و مه به ستانه ي باس مان کرد، ئامانجي کي تري به کاره ي ناني وشه ده گمه نه کان پاراستنيانه له توانه وه و بزربوون. ناي ت که وه رگرتني وشه و زاراوه ي سروشت و ژينگه ي شاعير به واتاي به کاره ي ناني زماني ناو شه قام و بازار (زماني ژياني پورانه ي خه لکي) بزاني ن. چونکه نيما دژي به کاره ي ناني ئەم جو ره زمانه يه له شيعردا. به راي ئەو زماني ناو شه قام و بازار له ئاست تيگه يشتني خه لکي ئاساييه و به کاره ي ناني زماني ئەم تو يژه ئاستي شيعر نزم ده کاته وه^(۳). به لام ئەمانه ته نيا که ره سته ي نو يکر دنه وه ي فرهنگي شيعري نيما نين...

• به کاره ي ناني دهنگي سروشتي

ئەو پيوه ندييه ي نيما له گه ران به دواي که ره سته ي تازه ي زماندا له گه ل ژينگه ي ده وروبهريدا دروست ده کات به وه رگرتني دهنگه سروشتيه کاني ناو ئەو ژينگه يه پته وتر ده بيته وه. بيگومان به کاره ي ناني دهنگي سروشتي (onomatopoeia) له شيعري نيما دا بو

(۱) له به شي ستيه مي کتيبه که مان باس له م بابته ده که ين.

(۲) يوشيج، ن، (۱۹۹۶/۱۳۷۵)، ص ۶۱۳.

(۳) فلکي، م، (۱۹۹۴/۱۳۷۳)، ص ۹۷.

یهکه مجار نییه که له شیعری فارسیدا بهرجهسته ده بیټ. بۆ نمونه مولانا جلال الدین رومی ناودار به مولوی شاعیری سووفی به ناوبانگی فارسیش له شیعرهکانیدا دهنگی به کار هیناوه. به لام جیاوازییه که له گه له هی نیما له وه دایه که لای نیما ئەم دهنگانه وه کوو که رهستهی ده برین له میانهی گه رانی به دواى که رهستهی تازهی شیعری له دوروبه ریدا و دروستکردنی پئوهندییهکی نوئ له نیوان شاعیر و ده وروده ردا هاتۆنه ته کایه وه. که چی لای مولانا ئەم دهنگانه پئوهندییان به هه ندی بارودۆخی ده روونی تایبته به شاعیری سووفیه وه هه یه^(۱)

گمب گمب آن سنگها می غلطند (خانه سریویلی، ل: ۲۶۰)

بادها از دور: هو هو (هه مان، ل: ۲۷۱)

دینگ دانگ.... چه صداست (ناقوس، ل: ۳۳۹)

چوک و چوک!... گم کرده راهش در شب تاریک

(شب پره ساحل نزدیک، ل: ۵۱۰)

.....

• دروستکردنی وشه و زاراوهی تازه

نیما هه به وه ناوه ستیت که وشه و زاراوهی ئاماده له ده وروده ریه خۆیه وه وه برگیریت و بخاته ناو جه رگه ی شیعری. بینیمان چۆن داوا له شاعیر ده کات وره ی هه بیټ و خۆی وشه ی تازه دابهینیت. نیما خۆی بۆ ئەم مه بهسته له یاساکانی مۆرفۆلۆژیی زمانی فارسی سوود وه رده گریت. شاعیر به م شیوه یه هه ندی جار چۆره نادیاریه کی سیمانتیکی به شیعره که ی ده به خشیت و خۆینه ریش خۆی له تارماییه کی واتاییدا ده بینیت و پئویستی به خۆیندنه وه یه کی قوولتر و وردتری شیعره که ده بیټ. به رای نیما ئە وه ی قووله، نادیاره و ئەم نادیاریه جوانیه به ره مه که زیاتر ده کات. له بهر ئە وه ی بواری به

(۱) سه رچاوه ی پئشوو، ص ۹۴.

پاڤه‌کردنی جوړاو جوړی دهق ددهات. ئەم جوړه تیروانینه له جوانکاریی (aesthetics) دهق، بۆ دروستکردنی وشه و ترکیبی نوئ پالی پیوه ده‌نیت. بۆ نموونه له دیری خواره‌وه‌دا:

هر تنی زانان، جدا از خانمانش، بر سکوی در، نشسته تر (مرغ آمین، ل: ۴۹۵) وشه‌ی **نشسته‌تر** له پووی وشه‌سازییه‌وه له دوو به‌شی **نشسته** (ئاوه‌لناوی دروستکراو له په‌گی پابردووی (نشستن) + (ه)) به واتای دانیش‌توو و **تر** (نیشانه‌ی ئاوه‌لناوی به‌راورد) پیک دیت. واتا له‌م دارپشته‌دا سوود له‌م یاسا وشه‌سازییه وهرگیراوه:

[ئاوه‌لناو + تر = ئاوه‌لناوی به‌راورد]

وه‌کوو: زیبا (جوان) + تر = زیباتر (جوانتر).

زرنگ (زیره‌ک) + تر = زرنگتر (زیره‌کتر).

به‌لام له بیر نه‌که‌ین که له زمانی فارسیدا ته‌نیا ئەو جوړه ئاوه‌لناوه ده‌توانیت به **تره‌وه** ببی به ئاوه‌لناوی به‌راورد، که له واتاکه‌یدا پایه یان راده، مانای ه‌بیت. چونکه ئاوه‌لناوی به‌راورد پایه‌ی سیفه‌تیک لای که‌سیک یان شتیک به به‌راورد له‌گه‌ل شتیک یان که‌سیکی تر پیشان ددهات. بۆ نموونه:

مینا زرنگ است اما سیما زرنگتر از اوست. (مینا زیره‌که به‌لام

سیما له‌و زیره‌کتره.)

ئەم به‌راورده به لامانه‌وه له پووی لۆژیکی رسته‌وه په‌سه‌نده. له به‌ر ئەوه‌ی زیره‌کی ده‌توانیت راده و پله‌ی جوړاو جوړی ه‌بیت. به‌لام پله و راده بۆ ئاوه‌لناوی نشسته مانای پوونی نییه و خوینەر سه‌رقالی بیر کردنه‌وه‌ی قوول له مانای نشسته‌تر ده‌کاته‌وه. دۆخی وشه‌کانی دگرتتر و دگرسانتر له نمونه‌کانی خواره‌وه‌دا ه‌ر به‌م شیوه‌یه‌یه:

من بگویم به تو آنان که دگرتتر بودند. (یک نامه به یک زندانی، ل: ۴۸۱)

بر فراز کوهها و دره‌های غم‌فزای زعفرانی چهره آن

زندگانی دگرسانتر (خانه‌سریویلی، ل: ۲۶۶)

بىگومان ئەم وشە و تەركىبە تازانە ھەموو كاتىك نابنە ھۆى نادىيارىي واتا و ھەندى جار شاعر تەنيا مەبەستى ئەو دەيە كە لە سىما كۆنەكەى وشەكان لابتات و ھەندى جاريش پىيانەوہ جورہ بەرجەستەسازىيەك (stress) دىنئىتەدى بۆ ئەوہى پىيەوہ سەرنجى خوينەر بۆ دەقەكە رابكىشئىت. لە نموونەكانى خوارەوہدا ئەو تەركىبە دەگمەنانەى لەلايەن شاعىرەوہ بەكارھىنراون و ئەوانەش كە بە ھۆيانەوہ شاعىر لە بەكارھىنانيان لادەدات دەخەينە روو^(۱):

- مى دەد قسە مردى بازم

سوى دريایی ديوانه سفر (مانلى، ل: ۳۵۱) [سفر دادن له جياتى روانه سفر كردن]

- چو مى افكند بەھر آوا گوش (ھەمان، ل: ۳۵۳) [گوش افكندن له جياتى گوش دادن]

- باد از جا شده زين سوى بدان سوى رها داد لجام (ھەمان، ل: ۳۵۱)

[رها دادن له جياتى رها كردن]

.....

• زىندووكردەنەوہى شىوازە كۆنەكانى رستەسازىي شىعرى

ئەوہ نەبى بلىين بەرھەمى نىما تەنيا دياردەى تازە دەگرئتەوہ خۆى. نە نىما و نە ھىچ شاعرىكى تر ناتوانئىت بە تەواوى خۆى لە ھەموو رپوشوئىن و ئامرازەكانى شىعرى كۆن لابتات. بەرھەمى نىما سەرەپاى تازەيىكەى، لەسەر بنەماى كەرەستە و شىوازە كۆنەكانئىش دامەزراوہ. واتا بە شىوہيەكى رھا بەرپەرچى ھونەرى شىعرى كۆن ناداتەوہ؛ بەلكو ھەول دەدات بە ئاوايەكى جياواز سوودى لئ ببينئىت. يەكئىتى ئىوان بنەما و كەرەستە كۆن و تازەكانى شىعرى، جوانيەكى تايبەت دەبەخشئىتە بەرھەمى شىعرى نىما. بە تايبەتى كاتئ كە كەرەستە كۆنەكانئىشى بژاردە بن. جيگۆرئىتى كەرەستەكانى رستەى شىعرى يەكئىكە لەم دياردانە:

(۱) پورنامداریان، ت، (۲۰۰۲/۱۳۸۱)، ص ۱۴۹-۱۵۰.

- همچنان کاندرا غبار اندوده اندیشه های من ملال انگیز [له جیاتی: اندیشه های غباراندود و ملال انگیز من] (اجاق سرد: ل ۴۵۳).
- له نمونه‌ی سهره‌وه‌دا که فریزیکی ناوییه، شوینی دیارخهر و دیارخراو و خستنه‌سهر چند جار لیک گؤراوه‌ته‌وه. له دوو نمونه‌ی خواره‌وه‌شدا:
- تیرپروازی به سنگین خواب روزانش زمستانی [له جیاتی: خواب سنگین روزان زمستانیش] (خواب زمستانی: ل ۲۹۷)
- با تنش گرم بیابان دراز [له جیاتی: با تن گرمش] (هست شب: ل ۵۱۱).
- به هه‌مان شیوه جیگؤرکی له نیوان که ره‌سته‌کانی رسته وه‌کوو دیارخهر و دیارخراو و خستنه سهر و... کراوه. هه‌ندئ جاریش که ره‌سته لیک‌دراوه‌کانی رسته له یه‌کتر جیا و دوور ده‌کرتنه‌وه. وه‌کوو له دیره شیعرییه کانی خواره‌وه‌دا دیاره :
- هیچ آوایی نمی آید از آن مردی که در آن پنجره هر روز چشم در راه شبی مانند امشب بود بارانی [له جیاتی: شبی بارانی] (روی بندرگاه: ل ۵۱۰)
- می دهد قصه مردی بازم
- سوی دریایی دیوانه سفر [له جیاتی: سفرم می دهد] (مانلی: ل ۳۵۱)
- هه‌ندئ جاریش نیما له جیاتی کاری گهردان کراو – به پیی که س و کات – چاوگ به کار دینیت. وه‌کوو له‌م دیره شیعرییانه‌ی خواره‌وه‌دا دیارده‌بیت:
- کهنه خواهد شدن آنچه خیزد [له جیاتی: خواهد شد] (افسانه: ل ۵۸).
- من با هوس بی ثمر تندروان
- دیگر کاریم نخواهد بودن [له جیاتی: نخواهد بود] (پریان: ل ۲۷۵)
- ئه‌م جوره به‌کاره‌ینانانه و زوری تریش، سامانی به‌جیماوی شیعری کلاسیکی فارسین. به‌لام تازه‌بیه‌که‌ی له‌وه‌دا خوی ده‌نوینیت که

لای نیما بژارده و ناسراون و به فراوانی له بهرهمهکهیدا دووباره دهبنهوه. بیگومان ئەم فراوانییەش به حەز و ئارەزووی شاعیرهوه بووه و به ئەنقەست ئەنجام دراوه. زۆرچار، به کارهێنان و تیکه‌لاوکردنی له راده‌به‌دهری ئەم دیاردانه ده‌بیته هۆی سەر لیشیواندنی خوینەر و بزرکردنی سەرهداوی واتای شیعری. ئەمەش بوو ته هۆی ئەوهی شیعری نیما – به پێچه‌وانه‌ی شیعری کلاسیک که سەرچاوه‌ی ئەم دیاردانه‌یه! – له لایه‌ن هه‌ندێ له ره‌خنه‌گرانه‌وه به شیعریکی نارێزمانی و نیماش به شاعریکی فارسی نه‌زان یان شاعریکی بی توانا له قه‌له‌م بدریت^(۱)!

وینە‌ی سه‌مبۆلیک، باوترین وینە‌ی شیعری

رهمز (symbol) وه‌کوو وینە‌یه‌کی خه‌یالی شیعری، جگه له واتا فه‌ره‌نگییه‌که‌ی، هیمایه بۆ واتایه‌کی تر که به‌رێکه‌وتن یان بی رێکه‌وتن و به خواستی تاکه شاعریک بۆی ته‌رخان ده‌کریت. که واته ده‌شی دوو ده‌سته یان جووری رهمزی شیعری ده‌ستنیشان بکریت. ده‌سته‌ی یه‌که‌میان ئەوانه‌ن که گشتین و له بهر ئەوه‌ی ناسراون، واتا هیمایه‌که‌شیان ناسراوه. ده‌سته‌ی دووهمیان رهمزه تایبه‌تییه‌کانن که به‌رهمه‌می داهێنانی شاعیرن و ته‌نیا له لایه‌ن ئەو شاعیره و بۆ ئەو واتایه‌ی ئەو مه‌به‌سته‌یه‌تی دانراون. ده‌سته‌ی دووهمی رهمزه‌کان له بهر نه‌ناسراویان جووره تارماییه‌ک به واتای شیعری ده‌به‌خشن و بۆ خوینەر که ناچاره شیایان بکاته‌وه، تازه و نوێ دینه به‌رچاو^(۲).

(۱) سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ص ۱۴۰-۱۶۲. هه‌روه‌ها بېروانه: محمدي، ح، شعر نو نیمایی، سیری در قالب‌های نوین شعر فارسی، تهران، نشر چشمه، ۲۰۰۲/۱۳۸۱، ص ۲۳-۲۴. و پورچافی، ح، جریانهای شعری معاصر فارسی، از کودتای ۱۳۳۲ تا انقلاب ۱۳۵۷، تهران، مؤسسه انتشارات امیر کبیر، ۲۰۰۵/۱۳۸۴، ص ۱۳۷.

(۲) شمیسا، س، (۲۰۰۱/۱۳۸۰)، ص ۷۵-۷۷.

شعیری نیما پرہ لہ رهمز. وهکوو خوینہریکی به ردهوامی شعیری سه مبولیستی فه رهنسی، بوئه فراندنی وینهی شعیری تایهت، ههول ددات له شعیرهکانیدا رهمز له جوړی دهستهی دووهم به کار بیئیت. دوور له وینهگهلی شعیری کلاسیک به رهمزه ناسراوه کانیه وه، نیما دهیه ویت له سروشت وهکوو سه رچاوهی رهمزهکانی سوود ببیئیت و له روانگهیهکی تازه وه ته ماشای دهوروبه ری خوئی دهکات. ئیتر سروشت به که رهسته کانیه وه سه رچاوهیهکی لاوهکیی وینه سازی نییه و نیما به رپه رچی ئه و دوورییه دداته وه که له نیوان شاعیر و که رهستهکانی سروشتدا له پیناو دروست کردنی وینه و رهمزی شعیری گشتی هه بوو^(۱).

له چوار چپوهی سه مبولیسمی سو سیالدا (رهمز گه رایبی کو مه لایه تی)، نیما ده ربړی ههسته قوولهکانی دل و دهروونی خوئیته تی که بوئی ناخرینه ناو قالبی وینه شعیرییه ناسراو و کونهکان. زوربهی هه ره زوړی شعیرهکانی که پاش ققنوس هونراون، سه مبولیکن (رهمزین) و نیما له نامهیه کدا بو میشری ناویک له ۱۹۴۵/۱۳۲۴ ئامارزه به و راستیه دهکات:

شعیری افسانه شیوازیکی ههیه که خه لکی حه زیان لییه، به پیچه وانهی قیتعه هه نووکه ییه کانم که سه مبولیک و به سه بکی شعیری نازادن، له تیگه یشتیان نزیکه...^(۲)

چروپړی رهمزهکان ئه گه ری قورس بوونی شیکردنه وهی شعیرهکانی نیما یه. به لام ئه م دیاردهیه بو خو دزینه وه له ده ربړینی ریالیستی و راسته وخو نییه. به لکوو ئه و جوانی و سه نگه ی رهمز به شیعر ده به خشیت، مه بهستی شاعیره که به لایه وه رهمز باشتیرین ئامرازی پیناسه و وه سفی (description) شعیرییه. به لای نیما شیعر

(۱) فلکی، م، (۱۹۹۴/۱۳۷۳)، ص ۵۰.

(۲) یوشیچ، ن، نامه های نیما یوشیچ، گردآوری و تدوین طاهباز، س، تهران، نشر آبی، ۱۹۸۵/۱۳۶۴، ص ۱۶۵.

نابیت هر له خویندنه وهی به که مه وه شیای تیگه یشتن بیت و ئەم ئامانجهش به بلاوبوونی کهش و هه وایه کی پهمزی له سهرتاسهری شيعره که دا دیتهدی^(۱). بۆ نیما، هر شتیک له خویه وه شیای ئه وه یه بیئ به پهمز و ئامرازی ههست و هزره کانی شاعیر. له دار، بهرد، گیانله بهر و هر ره گه زیکی تری سروشت پهمزی تایبه تی دروست ده کات. هه رچه نده پهمز و پهمزگه رایبی (symbolism) له شيعری فه ره نسبی کۆتاییه کانی سه دهی نۆزده مدا پامان و مانایه کی تری هه یه و له پهمزی شيعری نیما جیاوازه، به لام ده کرى حه زى نیما له به رانه ر ئەم که ره سه شيعرییه به جۆریک له کاریگه ریی سه مبولیسته فه ره نسبییه کان و به تایبه تی بۆدلیر که به ده سپیشخه ریان له قه له م ده دریت بزانی که به لایه وه سروشت پره له دارستانی پهمز و مروّف له نیوانیاندا تیده په ریت^(۲).

له شيعری نیما دا هیمای شه و شوینیکی هه ره دیار و تایبه تی هه یه. له شيعری کۆندا شه و کاتی پارانه وه یان نوێژکردن، ژوانی دیداره دلداریه کان و ماوه ی له خۆچوون و چیژوه رگرتنی سووفیگه رییانه یه. له شيعری نیما دا به پیچه وانه وه، شه و به زۆری هیمای غه مباری و بیزاری له کاودانی ناله باری کۆمه لایه تییه، که له شيعره هه ره خوییه کانی نیما دا به بیخه وییه که یه وه به ستراون. به ده سه وه گرتنی ده سه لّات به کۆدتاوه له لایه ن رضا خان و جینشین بوونی کوره که ی له پاش خۆی و دامه زرانندی رژی میکی دکتاتوریی سه رکوتگه ر، ولّات به ره و ئاسۆیه کی تاریک ده بات و قوئاغیکی سه ختی پر له نه گبه تی بۆ نیما و گه لی ئیران ده ست پئ ده کات. پۆزه ره شه کانی ئەم سالانه و هه سه تاریکه کانی شاعیر له وینه شه وییه کانیدا ئیله ام ده ریتین^(۳).

(۱) قراگوزلو، م، «ترجمه شبانه، بررسی و بازنمود شعر و اندیشه سیاسی نیما از دریچه شرح شعرهای او» در یادنامه نیما، (۱۳۷۸/۱۹۹۹)، ص ۳۳۷.

(2) FISER, E., *Le Symbole littéraire*, Paris, Rien De Commun, s.d., pp. 140-147.

(۳) هه مان سه رچاوه، ص ۳۷۸-۳۸۷.

شب است،

شبی بس تیرگی دمساز با آن

به روی شاخ انجیر کهن «وگ دار» می خواند به هر دم

خبر می آورد طوفان و باران را. و من اندیشناکم (شب است، ل: ۴۹۰)

ئەم بەندە پیشاندهری ئەو شەووە پەش و تالەیه که بآلی به سەر
کۆمەلگادا کیشاوە، شاعریش لە بی خەوی خۆیدا بیر دەکاتەووە و لە
هەمان کاتدا گوێپرایەلی دەنگی بۆقی بارانە، که هەوالدەری هاتنی
باران و لافاوە.

قوقولی قو! خروس می خواند

از درون نهفت خلوت ده

از نشیب راهی که چون رنگ خوش

در تن مردگان تواند خون (خروس می خواند، ل: ۴۲۰)

لەم بەندەدا کەلەشیر پەمزی سەرەکییە و هێمایە بۆ هاتنەووەی
بەیانێ. ئاوازی قوقولی قوی پاوەدوو تاریکییەکانی شەو دەنیت و
موژدەیی هاتنەووەی پۆژی پۆناکی ئازادی دەبەخشیت.

گرم شد از دم نواگر او

سردی آور شب زمستانی

کرد افشای رازهای مگو

روشنایی صبح نورانی

لە شوینیکی تردا پۆشنایی مانگیش هێمای چریسکەیی هیوا و
ئومێدە که لە ناوەراستی ئاسمانی تاریکدا دەدرەوشیتەووە. بەلام
پۆشناییەکەیی ئەوێندە بە هیز نییە که گەل وریا بکات و شاعیریش،
نەک لە بەر پۆشنایی مانگ، بەلکوو لە بەر گەلە خەوتوو و بی
ئاگاکەیی خەوی لی ناکەویت^(۱).

(۱) دانشور، آ، «بنمایه‌های تصویری شعر نیما» در یادنامه نیما،
(۱۳۷۸/۱۹۹۹)، ص ۱۵۰-۱۶۳.

می تراود مهتاب
می درخشد شب تاب
نیست یک دم شکند خواب به چشم من و لیک
غم این خفته چند
خواب در چشم ترم می شکند (مهتاب، ل: ۴۴۴)

دیاره له وینه‌گه‌لی نیمادا رهمز شوینی ناوه‌ندی وهرده‌گریت و
که‌ره‌سته‌کانی وینه‌سازی به ده‌ورییه‌وه کو ده‌بنه‌وه. نادیاریی واتای
شعیره‌کان به هوی تی‌کپایی هیماکان سیمایه‌کی تازه ده‌به‌خشیته
شعیره‌کانی نیما که‌به پیچه‌وانه‌ی شعیری کون - جگه له هه‌ندی
شعیری سووفیگه‌ری و ئەمیش به هوی نادیاریی و تارمایی ئەو حال و
باره ده‌روونییه‌ی شاعیر له کاتی چیژدا تووشی دیت - ده‌توانن
زورجار شیکردنه‌وه‌ی جوراوجور به‌خویانه‌وه بگرن.

بهم شیوه‌یه به دریژی لاپه‌ره‌کانی ئەم به‌شمان، میکانیزمی
نو‌یکردنه‌وه‌ی شعیری نیمامان بینی. به ئازادکردنی شاعر له کۆسپی
کیش و سه‌روای کون - به هوی ئەو ئازادییه‌ی به شاعیر له
مامه‌له‌کردن له‌گه‌لیاندا به گویره‌ی واتا ده‌دات - پیناسه‌یه‌کی تازه به
یاساکانی کیش و سه‌روا ده‌به‌خشیت که زیاتر گرنگی به لایه‌نه
سیمانتیک و تاکه‌که‌سییه‌که‌ی شاعر ده‌دات. له‌مه‌ودوا ئیتر
به‌شه جیا‌جیا‌کانی وته‌ی شعیرین که سه‌روای خویان به سه‌ر
شاعیردا ده‌سه‌پینن.

داهینانه‌که‌ی له بواری زمانی شعیریدا ره‌سه‌نایه‌تی و مودیرنیسم
پیکه‌وه گری ده‌دات و به سوود وهرگرتن له رهمز و وینه‌ی رهمزی
نوئ و تاییه‌تی، وینه‌گه‌لی خوی له‌سه‌ر بنه‌مای سروشت وه‌کوو
سه‌رچاوه و رۆلی کۆمه‌لایه‌تی شاعیر وه‌کوو ئامانج داده‌مه‌زریئیت و
بهم ئاوايه شعیری فارسی به‌ره‌و به‌تاکه‌که‌سی و تاییه‌تی کردنی وینه‌ی
شعیری ده‌بات.

بەشى دووھم

پېشەكى: بەرەو تازە كۆردنەوھى شىعەرى كوردى

- شىعەرى كلاسكى كوردى، لە دەروازەى قۇناغىكى تازەدا
- شىعەرى كوردى ھاوچەرخ
- عەبدوئلا گۆران، شاعەرىكى تىگۆشەر و بەرھەمىكى پىگىر

بە دوای ناسنامەى نەتەوايەتەى شىعەر

- شىواندنى قالبە كلاسكە ناسراوھكان
- رزگارى لە كۆسپى قالبە كلاسكەكان
- كىشى عەرۋوزىي ئازاد
- دابران لە كىشى بيانى
- داھىنانى كىشى بىرگەيى نوئ
- كىشى بىرگەيى ئازاد
- كىشى تىكەلاو
- سەروا
- دەسكارىي سىستەمى كلاسك
- سەرواى شىعەرى فۆلكلورىي كوردى يان سەرواى مەسنەوى؟
- شىعەر بە كىشى عەرۋوزى

- شاعر به کیشی برگه‌یی
- شاعر به کیشی تیکه‌لاو
- شاعر به کیشی نازاد
- سه‌روای تیکه‌لاو
- سه‌روای ناوبه‌ناو

زمانی شاعری گوران

- به کوردی کردنی وشه گه‌لی شاعری
- به کاره‌ینانیک‌کی نوپی وشه و زاراوه‌ی بیانی
- به کاره‌ینانی (onomatopoeia) و (interjection)
- سیسته‌می رسته‌سازی ساده و دووره‌په‌ریزی له تارمایی واتایی
- لیکچواندن، باوترین وینه‌ی شاعری

پیشہ کی: بہرہ و تازہ کردہ وہی شیعری کوردی

شیعری کلاسیکی کوردی، نہ دروازہ قونایگی تازہدا

لہ دایکبوونی ہونہری نووسین لہ ئەدەبی کوردیدا وەک لہ زۆرینہی ئەدەبەکانی جیہانیدا، بە شیعەرەوہ بووہ. لەوانہیہ سەرھەلدانی شیعری کوردیش ئەوەندەئە سەرھەلدانی شیعری نەتەوہکانی تری ناوچەکە - وەکوو عەرەب و فارس - کۆن بێت و بگرہ زیاتریش. بەلام ئەو زانیارییانہی تا ئیستا بە رەنج و کۆششی میژوونووسان و رەخنەگرانی ئەدەبی کوردی لہ بەردەستماندان، جارئ واپیشان دەدەن کە بە ھۆی کۆمەلێک ھۆکاری ژیانی کۆمەلایەتی، رامیاری و ئابووری کوردستان، پەیدا بوونی شیعری نووسراوی کوردی درەنگتر لہ ھی شیعری فارسی و عەرەبی بووہ. ھەر لہ بەر ئەم ھۆیانہشە کە تا ئیستاش سەرھەتاکانی پەیدا بوونی شیعری کوردی بە تەواوی ساغ نەبۆتەوہ و بیروپراکان لہ بارەییەوہ لہ یەک جیاوازن. بۆ نموونە ژمارەییەک لہ میژوونووسانی شیعری کوردی - وەکوو علاءالدین سجادی و مارف خەزنەدار - لہو باوہرەدان کە باباتاہیری ھەمەدانی کە لہ نیوان (۹۳۵-۱۰۱۰)ی زایینیدا ژیاوہ و شیعەرەکانی بە زاراوہی لورین، یەکەم شاعیری کلاسیکی کوردە. بەلام بۆرەکەیی لہ کتیبە دوو بەرگییەکەیدا، میژووی وئێرہی کوردی، بە پشت بەستن بە سروودە ئایینیەکانی یارسان، سەرھەلدانی شیعری کلاسیکی کوردی بۆ سەدەکانی دووہم و سێیەمی کۆچی دەگەرپێنیتەوہ و بە لایەوہ بالوولی ماہی، بابە سۆرہی

لورستانی و بابه رهجهبی لورستانی له یه کهم شاعیرانی کوردن^(۱) و ده کهونه پيش باباتاهیر. شایانی وتنه که به زوری پهیدا بوون و په رهسه ندنی شیعری کوردی پیوه ندیی به پهیدا بوونی دهسته لاته ناوچه ییه کوردییه کانه وه هه بووه که له قوناغه جیاوازه کانی میژووی کوردستاندا له شیوهی میرنشیندا و له ناو جهرگه ی ئیمپراتوری عوسمانیدا پهیدا بوونه ته وه و پۆلیکی کاریگه ریان له گه شه پیدانی شیعری کوردیدا گیراوه. شیعری کلاسیکی کوردی له سه دهی چوارده هه مه وه به زاراوهی کوردیی کورمانجی سه روو گه شه ده ستینیت. له سیما هه ره دیاره کانی ئەم به شه ده توانین ئاماژه به مه لای جزیری، ئەحمه دی خانی و عه لی هه ریری بکه یین. له سه دهی هه قده ی زاینییه وه شیعری زاراوهی کوردیی گۆرانی به به ره مه کانی بیسارانی، مه لای جهباری، مه وه لوه ی و... نوینه رایه تی شیعری کلاسیکی کوردی ده کات. له سه دهی نۆزده یه میشه وه میژووی شیعری کلاسیکی کوردی به به ره مه کانی نالی و سالم و کوردی و ده یان شاعیری دیکه ی سه ر به زاراوهی کوردیی کورمانجی خواروو گه شاوه و ده وله مند ده بییت. شیعری ئەم قوناغه به پیچه وانیه ی شیعری کلاسیکی زاراوه کانی تر تووشی دابرا نابییت و شاعیران تا سه رده می شیعری نوئ له داهیناندا به رده وام ده بن. ئەم قوناغه له رووی ژماره ی شیعیر و شاعیریشه وه له قوناغه کانی تر ده وله مندتره^(۲).

(۱) پروانه: بۆره که یی، ص، میژووی ویژه ی کوردی، بهرگی ۱، انتشارات ناجی، بانه، ۱۳۷۰؛ خه زنه دار، م، میژووی ئەده بی کوردی، بهرگی یه کهم، هه ولیر، ئاراس، ۲۰۰۱، ل ۱۵۸-۱۶۰.

(۲) بۆ زانیاری زیاتر له سه ر شاعیران و به ره مه کانیان پروانه: سه جادی، ع، میژووی ئەده بی کوردی، چاپخانه ی مه عاریف، به غدا، ۱۹۷۲؛ خه زنه دار، م، (۲۰۰۱)؛ ره فیق حلمی، شیعرو ئەده بیاتی کوردی، بهرگی ۱ و ۲، چ دووهم، هه ولیر، ۱۹۸۸؛ ئامیدی، ص، هۆزانناتی کورد، به غدا، کۆری زانیاری عێراق، ۱۹۸۰.

KURDO, Q., *Tarixa edebiyata kurdî*, Stokholme, Roja Nu, 1983.

سەررپای جیاوازییە زاراوەییەکان، هەندێ تاییبەتمەندی گشتی
 بآلیان بە سەر شیعری کلاسیکی کوردیدا کیشاوە که له شیعری عەرەبی
 و بە زۆری له شیعری کلاسیکی فارسییەوه سەرچاوە دەگرن. هاوکات
 له گەڵ خویندنی وانه ئایینی و زانسته قورئانییەکان له مزگەوت،
 تهکیە یان له مهکته‌بدا، زۆر بەی هەرە زۆری شاعیره کورده‌کان هەر
 له مندالییەوه فیری زمان و ئەدەبیاتی فارسی دەبوون و بەره‌می
 گەوره شاعیرانی فارسی وه‌کو حافظ و سعدی، جلال‌الدین رومی، ...
 هاوده‌میان بوو. دیوانی شیعری شاعیره به‌ناوبانگه‌کانی کورد
 جزیری، نالی، سالم... شایه‌تی کاریگه‌ری شیعری کلاسیکی فارسی له
 سەر خاوه‌نه‌کانیان ده‌دهن^(۱). بۆیه شیعری کلاسیکی کوردی - شیعری
 زاراوه‌ی گۆرانی نه‌بیت - هەر له سەرته‌ی سەر هەلدانییەوه هەندێ له
 تاییبەتمەندییە روخسارییەکانی شیعری عەرەبی و فارسیی گرتەوه
 خۆی. ئێمەش به‌ گوێره‌ی پێویستی باسه‌که‌مان به‌ کورتی باسیان
 لێوه ده‌که‌ین^(۲).

شیعری کلاسیکی کوردی به‌ کیشی عەرپووزی عەرەبییەوه
 هۆنراوه‌ته‌وه. که‌چی ئەم کیشه‌ له‌ پێگای شیعری فارسییەوه هاتۆته
 ناو شیعری کوردییەوه. عەزیز گەردی له‌ کتێبیکیدا که‌ بۆ کیشی
 شیعری کلاسیکی کوردی و به‌راوردی له‌ گەڵ عەرپووزی عەرەبی و
 شیعری کلاسیکی فارسییدا تهرخانی کردووه، پاستیی ئەم
 بابەته‌ ده‌سه‌لمینیت که‌ شاعیره کورده‌ کۆنه‌کان له‌ وه‌رگرتن و
 ده‌ستکاری کردنی کیشه‌ عەرپووزییەکاندا له‌ ژیر کاریگه‌ری

(۱) عارف، م، « ته‌ئسیری زمان و ئەدەبی فارسی له‌ سەر ئەدەبی کوردی» له
 گۆڤاری کۆلیژی ئەدەبیات، ژماره‌ ۱۸، به‌غدا، زانستگای به‌غدا، ۱۹۷۴، ل
 ۷۲-۷۸؛ میراوده‌لی، ک، « سەرته‌تایه‌ک بۆ لیکۆلینه‌وه‌ی شیعری کلاسیکی
 کوردی» له‌ دیداری شیعری کلاسیکی کوردی، ئاماده‌کردنی حه‌مه‌ که‌ریم، ح،
 به‌غدا، ده‌زگای پۆشنپیری و بلاوکردنه‌وه‌ی کوردی، ۱۹۸۶، ل ۶۹-۷۰.

(۲) شیعری کلاسیکی کوردی زاراوه‌ی گۆرانی هەندێ له‌م تاییبەتمەندییانه
 ناگریتەوه‌ خۆی و دواتر باسی لێ ده‌که‌ینه‌وه‌.

شاعیره فارسه‌کاندا بوون^(۱). به‌لام کاریگه‌رییه‌که هه‌ر له سنووری کیشدا ناوه‌ستیت و له بواره‌کانی تری پو‌خساری شیعرى کوردیشدا خۆی ده‌نوینیت. له ئاستی وشه‌ی شیعریدا، له ته‌نیشته‌ وشه‌ عه‌ره‌بیه به‌کاره‌ینزاوه‌کان، وشه‌گه‌لیکی به‌رچاوی فارسیش جیی خۆی له شیعرى کلاسیکی کوردیدا ده‌کاته‌وه. کاتی خۆی به‌کاره‌ینانی – هه‌ندی جار فراوانی – وشه‌ و زاراوه‌ی عه‌ره‌بی و فارسی و ته‌نانه‌ت تورکیش، نه‌ ته‌نیا جیی ره‌خنه‌ نه‌بوو، به‌لکوو نیشانه‌ی شاره‌زایی و کارامه‌یی شاعیر بوو له‌م بواره‌دا^(۲). قالبه‌ شیعریه‌کانیش بریتی بوون له غه‌زهل، قه‌سیده، قیتعه، موسه‌مه‌ت، موسه‌زه‌اد، چوارینه (رباعی)، ته‌رجیع به‌ند و ته‌رکیب به‌ند، که به‌ه‌موو جووره‌ ته‌کسه‌روایی و یه‌کپارچه‌کان (وه‌کوو غه‌زهل و قه‌سیده) و چه‌ند سه‌روایی و به‌ندبه‌نده‌کانه‌وه (وه‌کوو ته‌رجیع به‌ند و ته‌رکیب به‌ند)، پیشتر جیی خۆیان له شیعرى فارسیدا کردبووه‌وه و هه‌ر هه‌موویان پیره‌وییان له یاسای یه‌کیتی کیش له سه‌رانسه‌ری شیعریدا ده‌کرد^(۳). له پووی وینه‌ی شیعریشه‌وه، شاکاری گه‌وره‌ شاعیرانی کلاسیکی فارس که پرن له نمونه‌ی جوانی هونه‌ره‌کانی ره‌وانبێژی، جوانکاری و اتاناسی، بووبوون به‌ سه‌رچاوه‌ی به‌هره‌ی شاعیره‌ کورده‌ کلاسیکه‌کان^(۴). ئەم چه‌ند ریزه‌ی خواره‌وه‌ پیشان ده‌ده‌ن تا چ راده‌ گۆران هه‌ست به‌ کلیشه‌یی بوونی شیعرى کلاسیک له پووی یاساکانی دارشتمی پو‌خساری ده‌کات که له لاسایی کردنی بنه‌ما پو‌خسارییه‌کانی شیعرى عه‌ره‌بی و فارسیه‌وه سه‌رچاوه‌ وه‌رده‌گرن:

(۱) گه‌ردی، ع، کینشی شیعرى کلاسیکی کوردی و به‌راورد کردنی له‌گه‌ل عه‌رووزی عه‌ره‌بی و کینشی شیعرى فارسیدا، هه‌ولێر، وه‌زاره‌تی رۆشنایی، ۱۹۹۹، ل ۲۸۸-۳۲۷.

(۲) عارف، م، (۱۹۷۴)، ل ۸۰.

(۳) عه‌لی، د، بنیاتی هه‌لبه‌ست له هۆنراوه‌ی کوردیدا، سلیمانی، ره‌نج، ۱۹۹۸، ل ۱۰۴-۱۱۶.

(۴) خه‌زنه‌دار، م، موجز تاریخ الادب الکردي المعاصر، ت. شیخۆ، ع، حلب، ۱۹۹۳، ص ۴۲.

له هه لښهستی کؤنا شه قلی لاسایی به ئوسلوبه وه ئاشکرایه، له قالبا کهس نهیویستوو له نهریتی مامؤستا پیشه بییه کان لابات، غه زهل ههر ئه بی ژماره ی بهیتهکانی تاک بی و له (۱۵) بهیت تینه په پیت، قه سیده ئه بی له سه ر یهک قافیه ته واو بیټ و، هه موو دهر برینهکانی ئه بی ههر کلیشه ی پیشینان بن: نیرگسی شه هلا و، هیلانیه ی سه مه ندهر^(۱).

خودی گؤران به ته واوی ئاگاداری رۆلی زمان و شیعر ی فارسی له به دیه اتنی هونه ری شیعر ی کلاسیکی کوردیدایه و ده لیت:

... له په خنه ی وێه بییدا ئه وه ی له سه رده می کؤنا له عه ره بیمان وه رگرتوو ه زۆرتر له ریگای زمانی فارسییه وه پیمان گه شتوو ه، جگه له وه ش نزیک ی زمانی کوردی له فارسی و هاوبه شی ی ئه م دوو زمانه له یهک سه رچاوه ی (میثو لۆژی _ عیلمی أساطیر _ نه فسانه دا) و له یهک سه رده می میژووی کؤنا، له گه ل تیكچوونی چیژی هونه ری هه ردوو لامان ئه م په یوه ندییه گرنگانه گشتیان پیویستییه کی ته واو پیویست نه خه نه سه رشانی نهک ته نها وێه وانه کان و په خنه وانه کان؛ به لکو هی هه موو رۆشن بیریکی کوردی وێه دؤست، که ته قه للا بدات بۆ فیروونی زمانی فارسی و شاره زایی په یدا کردن له وێه ی فارسیدا^(۲).

هه روه ها کاتی باس له کیشی شیعر ی کوردی هاوچه رخ به کلاسیک و تازه که یه وه ده کات، له باره ی وه رگرتنی کیشی عه روونی عه ره بی له ریگای شیعر ی فارسییه وه ده لیت:

له هه لښهستی تازه ی زمانی کوردیدا دوو ریچکه ی جیاوازی کیش هه یه، ریچکه ی یه که م؛ ئه و بو ئانه له سه ری ئه رۆن، که په یه وه ی بو ئه کؤنه کانمان ئه که ن، که له سه رده می زۆر کؤنه وه له ریگای وێه ی فارسییه وه هه ندی دهر یایان له کیشی عه روونی عه ره بییه وه وه رگرتوو ه،^(۳)...

یه کیک له تایبه تمه ندییهکانی شیعر ی کلاسیکی کوردی له وه دا به رجه سته ده بیټ که کاریگه ری شیعر ی کلاسیکی عه ره بی و فارسی به

(۱) ئاشنا، ۶، گؤران، نووسین و په خشان و وه رگیرا وه کانی، هه ولیر، ئاراس، ۲۰۰۲، ل ۳۱.

(۲) هه مان سه رچاوه، ل ۱۴۱.

(۳) هه مان سه رچاوه، ل ۱۵۷.

هه موو لایه نه کانییه وه به و پادهیهی که به سهر شیعی کوردیی زار اوه کانی کورمانجی سه روو و خواری و دا هیه، به سهر شیعی کلاسیکی کوردیی زار اوهی گۆرانیدا نابینریت. هۆیه که شی بۆ سروشتی ئه و ناوچهیه ده گه پیتته وه که ئه م زاره تیییدا به کار دیت. ناوچهیه کی سهخت و شاخاوی که هاتوچۆی زۆر ئه سته مه. ئه وهش وای کردوو که پیه وهندی دانیشتوانی ئه م ناوچهیه له گه کولتور و جیاوازه کانی ده ورو بهر به پادهی ناوچه کانی دیکه ی کوردستان نه بیت. که می تیکه لای بۆته هۆی پاراستنی زیاتری تایبه تمه ندییه کانی فه ره نگی خۆمالیی خه لک له چا و ناوچه کانی دیکه. شویندهستی ئه م دیاردهیه له بواری شیعی شیدا به وه دیاره که سه رچا وهی به هره ی شاعیرانی ئه م ناوچهیه زیاتر سامانی ئه ده بی سه رزاره کیی خۆیان بووه. ئه م ئه ده به (ئه ده بی سه رزاره کی یا خود فۆلکلۆری) که به شیوهیه کی گشتی و له ئاستی هه موو ناوچه کانی کوردستاندا زۆر ده وله مه نده، له رووی شیعه وه به جو ره سه ره کییه کانی ستران، بهیت و لاوک و چهیران ده ستنیشان ده کریت. داهینه رانی ئه م شیعرانه دیار نین و شیعه رکان له که سیکه وه بۆ که سیکی تر و له نه وهیه که وه بۆ نه وهیه کی تر به شیوه ی سه رزاره کی راگۆیزرا و نه ته وه. له کۆی ئه م جو ره شیعی یانه ته نیا سترانه که قالب و سه روای ته و او یه کگرتووی هه یه؛ که چی بهیت و لاوک و چهیران قالبیکی ته و او یه کگرتوویان نییه و سه رواکه یان ناوبه ناوه^(۱).

های نهرمی / نهرمی نهرمی	های نهرمی / نهرمی نهرمی
بابی نهرمی / فه له یه	نهرمی نا / ده ته مه یه
ئه و نهرمینا / تیاری	بشێخادی / دگهل من یاری ^(۲) ...

(۳+۴ یان ۳+۴)

(۱) بۆ زانیاری زیاتر له مباره یه وه بر وانه: خه زنه دار، م، کیش و قافیه له شیعی کوردیدا، به غدا، الوفاء، ۱۹۶۲.

(۲) به رواری، ک، په روا جیا، به غدا، ئه مینداریا گشتیا رۆشنبیری و لاوان، ۱۹۸۶، ل ۶۵-۶۷.

کیشی شیعری فۆلکلۆری کوردی به گشتی کیشیکی برپگه یییه. له ستراندا یه کسانیی ژماره ی برپگه کان له دوو نیوه دیپری شیعردا و دابه شبوونیان به سه ر کهرتی یه کساندا کیشه که به دی دینن. نیوه دیپره کانیش به سی جۆر کهرت ده کرین. نیوه دیپری ده برپگه یی (۵+۵)، نیوه دیپری هه شت برپگه یی (۴+۴) و نیوه دیپری هه فت برپگه یی (۳+۳) یان (۳+۴). له پوو سهر و اشه وه _ ههروه کوو له نمونهی سهر وه شدا دیاره _ زۆربه ی جارن نیوه دیپره کان دووبه دوو _ وه کوو سهروای مه سنه وی (.. aa bb cc) _ هاوسه روان. ئەم سهروایه له جۆره هه ره باوه کانی سهروای شیعری سترانی کوردییه. له پوو زمانه وه ئەم شیعرا نه ساده ن و دوورن له هه ر جۆره تارمایی واتایی و به ده گمه ن نه بیته وشه ی بیانییان تیدا نابینریت و باوترین وینه ی شیعرییان بریتیه له لیكچوو اندن (تشبیه)^(۱).

ئه گه ر نه یوایه / له لۆمه ی ولات كه پریكم ده به ست / شه وو پۆژ له لات (۴+۴)
 شیعری کوردی زاراوه ی گۆرانیش که له پوو تایبه تمه ندییه کانی
 پوخساره وه له شیعری گۆرانیی خه لک به هره وه رده گریت، به
 کیشی ده برپگه یی (۵+۵) نووسرا وه ته وه.

شینم بگرین / شیوه نم خه یلی تهرمم بوه شین / وه زلفی له یلی^(۲)
 سهروای باوی ئەم شیعره ش چ له غه زه ل و چ له قه سیده دا هه مان
 سهروای باوی شیعری سترانه که وه کوو گوتمان له سهروای مه سنه وی
 ده چیت. له م شیعره دا له چاو شیعری زاراوه کانی تر تا راده یه ک
 ژماره یه کی که متری وشه ی عه ره بی یا فارسی به دی ده کرین^(۳).

(۱) رسول، ع، ئەدهبی فۆلکلۆری کوردی، به غدا، دارالجاحظ، ۱۹۷۰، ل ۸، ۱۱- ۶۸؛ خه زنه دار، م، (۱۹۶۲)، ل ۳۰-۳۶.

(۲) رسول، ع، (۱۹۷۰)، ل ۳۰-۳۷.

(۳) گه ردی، ع، سهروا، هه ولیتر، ده زگای چاپ و بلاوکردنه وه ی ئاراس، ۱۹۹۹، ل ۲۶۲-۲۹۲؛ خه زنه دار، م، (۱۹۹۳)، ل ۲۹.

شيعری کوردی هاوچەرخ

نیوہی یەكەمی سەدەہی بیستەم، هاوکات بوو لە گەل لە دایکبوونی قوناغیکی تازە لە میژووی شیعری کوردیدا. شەپی یەكەمی جیہانی و دابەشبوونی کوردستان بە سەر چوار ولات، کاریگەری خراپیان کردە سەر ژبانی گەلی کورد و هەستی نەتەوايەتی لە لای کوردان پتەوتر کرد. ئەمە بە درێژایی ئەم سەدەہی لە ناوچە جیاجیاکانی کوردستاندا، وردەوردە بوو بە بناغەیی چەندین بزوتنەوہی پزگاریخووان. پەیدا بوونی رۆژنامەنووسی کوردی و پەرۆشی رۆشنبیرانی کورد بۆ ناسینی فەرہەنگ و ئەدەبی بیانی بە تايبەتی ئەدەبی تورکی و رۆژئاوایی، لە تايبەتمەندییە کولتورییەکانی سەرەتای سەدەہی بیستەم. بێگومان گۆرانیکارییە پامیاری و جفاکییەکان پەنگدانەوہی خۆیان لە ئەدەب و بە تايبەتی لە شیعردا هەبوو. ئەمەش زیاتر لە پووی بابەتییەوہ لە شیعردا بەرجەستە دەبوو. بابەتە کلاسیکەکانی لیریک، تەسەوف، پەسن و ستایش و ئامۆژگاری شوینی خۆیان دایە بابەتی نیشتمانی و نەتەوايەتی و خۆشەویستی ولات و گيروگرفتە پامیاری و کۆمەلایەتیەکان^(۱). لەم پووەوہ شیعەرە نیشتمانییەکانی حاجی قادری کۆبی و هۆنراوہ کۆمەلایەتیەکانی پیرەمیرد پێشپەوی شیعری کۆمەلایەتی لە شاعیرانی سەرەتای سەدەہی بیستەم بوون کە لە پووی ناوہرۆکەوہ زیاتر لە دەوری ئەم بابەتانەدا دەسورپانەوہ؛ وەکوو ئەئیری، زیوہر، بیکەس،^(۲)....

راستە ناوہرۆکی شیعری کوردی هەر لە زووەوہ خۆی لە گەل گۆرانیکارییەکانی کۆمەلگادا گونجانند و بووہ ئاوینەہی هەست و نەستەکانی شاعیری سەردەم؛ بەلام گۆرانی پوختاری شیعەر پیتمیکی

(۱) خەزەندەر، م، (۱۹۹۳)، ل ۹۵.

(۲) معروف، ك، الحركة التجديدية في الشعر الكردي الحديث ۱۹۱۴-۱۹۶۵، القسم الاول، استکھلم، ۱۹۹۲، ص ۶۳؛ رەشید، خ، ریبازی رۆمانتیکی لە ئەدەبی کوردیدا، بەغدا، دەزگای رۆشنبیری و بلاو کردنەوہی کوردی، ۱۹۸۹، ل ۵۷-۵۸.

هيوآشتری گرتە بەر. دیارە لە یەكەم هەنگاودا و لە گەل پەیدا بوونی بابەتە نوێیەکاندا، زمانی شیعەر شیوازێکی سادەتری گرتەووە خۆی؛ لە بەر ئەوەی شیعەرەکان ئاراستەیی گشت چینی و توێژەکانی کۆمەلگا دەکران و پێویستییان بە زمانیک هەبوو کە زۆربەیی هەرە زۆری خۆینەران لێی تێبگەن. دواتر چەند هەولێکی سەرەتایی لە لایەن هەندێ شاعیرەووە بە تاییبەتی عبدالرحیم رەحمی هەکاری، رەشید نەجیب، شیخ نووری شیخ سەلح، قەدریجان... لێرە و لەوێ لە پێناو پوخساریکی تازەیی شیعری دران. بۆ نموونە هەکاری لە زۆربەیی شیعەرەکانیدا سەرۆای مەسنەویی بە کارهێنا و تییۆگرافیای شیعری دەسکاری کرد^(۱). شیخ سەلح گۆرانکاری لە ژمارەیی دیری هەندێ لە بەندەکانی تەرجیع بەند و تەرکیب بەنددا کرد^(۲). رەشید نەجیب لە شیعری عشق و خەیاڵدا کە موسەممەتە، وەکوو تاکە ئەزموونیک ژمارەیی بڕگەیی نیوهدیپەرەکانی دووهمی شیعەرەکەیی دەستکاری کرد. ئەمانە هەموویان بەردی بناغەیی تازەکردنەووەی شیعری بوون و لە هەستییکردنی شاعیران بە پێویستی بووژاندنەووەی پوخساری شیعری سەرچاوەیان وەردەگرت. بەلام لە گەل ئەو شەدا هیچکام لەم هەولە سەرەتاییانە نوینەرایەتی شیعری نوێی کوردییان بە هەموو واتای وشە نەدەکرد. لە بەر ئەوەی یان بە شیوەیەکی وا بەربلاو نەبوون و بەرچاوە نەکەوتن کە کاریگەرییان لە سەر شیعری پاش خۆیاندا هەبێت، یانیش سەرەپای بلاو بوونەووەیان گشتگیر و هەمە لایەنە نەبوون و بەشیکی دیاری شیعەرەکانی ئەم شاعیرانەیان بە

(۱) بەکر مەحمەد، م، « ئەدگارەکانی نوێکردنەووە لە شیعری رەحمی هەکاریدا» لە گۆنارار زانکویا دھوک، ژ ۴، دھوک، زانکویا دھوک، ۱۹۹۹، ل ۸۸۰-۸۸۲.

(۲) بەکر مەحمەد، م، « سیما عەرووزیەکانی قۆناغی گواستەووەی شیعری کوردی» لە گۆنارار زانکویا دھوک، ژ ۱، دھوک، زانکویا دھوک، ۱۹۹۸، ل ۱۰-۵.

خۆپەو نە دەگرت بۆ ئەو ھەي نوینە رایەتی تیۆریکی تازە ھە شیعری بکەن. دەبوایە چاوەرێتی ھەولە گشتگیر و کارامەکانی گۆران بکریت بۆ ئەو ھەي گۆرانکارییەکی بنەرەتی و ھەمەلایەنە لە روخساری شیعری کوردیدا بەرچەستە ببیت^(۱).

عەبدوڵلا گۆران، شاعریکی تیکۆشەر و بەرھەمیکی پیکیر

عەبدوڵلا بەگ ناسراو بە گۆران لە ساڵی ۱۹۰۴ لە شارۆچکە ھەلەبجە ھە کوردستان لە دایک دەبیت. لە باوکی فیۆری خۆیندنی قورئان دەبیت و زانستە قورئانییە سەرەتاییەکان لە مزگەوتی پاشای ھەلەبجە دەخوینیت. دواتر ناوی خۆی لە قوتابخانە ھەلەبجە تۆرکی دەنووسیت. لە پۆلی چوارەمی سەرەتایی دەبیت کاتێ ھەلەبجە لە لایەن ھیزەکانی ئینگلیزەو ھە داگیر دەکریت. لە ساڵی ۱۹۱۹ دا باوکی کۆچی دوایی دەکات. مەحمود بەگی برای لە ساڵی ۱۹۲۱ دا پەوانە ھە قوتابخانە ھە زانستی کەرکۆکی دەکات. بەلام لە بەر کۆژرانی براکە ھە، گۆران ناچار دەبیت دەست لە خویندن ھەلگرت.

لە ساڵی ۱۹۲۵ ھەو تا ساڵی ۱۹۳۷ ھەکوو مامۆستا لە قوتابخانە ھەلەبجە دادەمەزریت. پاشان دەبیتە کارمەندی بەشی پیکار و بانی ھەزارەتی ئەشغال. بە ھۆی بیروباوەرە دژە فاشیزمەکانی لە ساڵی ۱۹۵۱ دا دەخریتەو بەندیخانە. بەلام سالیک دواتر ئازاد دەکریت و دەگەریتەو سلیمانی و بەرپرسیارەتی پۆژنامە ھە ژین دەگرتەو ھە

(۱) راستە خۆی گۆران لە چاوپیکەوتنەو ھەکیدە لە گەل عبدالرزاق بیمار، شیخ نووری شیخ صالح بە سەرۆکی نوێکردنەو ھە شیعری کوردی دەژمیریت، بەلام ھەر لە بەردەوامی قسەکانیدا پوونی دەکاتەو ھە کە لە کۆی ئەو شاعیرانە خۆی یەکەم کەس بوو ھە بیری لە گۆرینی جۆری کیشی شیعری کوردی کردوو ھە بە لای ئیمەو ھە کاریگەری شیعری گۆران و پەنگدانەو ھە کاریگەرییە کە لە شیعری پاش گۆراندا زۆر لە ھە شاعیرانی پیش خۆی گرتگتر و بەرچاوترە. بۆ زانیاری زیاتر پەوانە: بیمار، ع، «دانشتینیک لە گەل گۆران دا» لە گۆفاری بەیان، ژ ۲، بەغدا، ۱۹۷۰، ل ۱-۳ و ۳۰.

ئەستۆ. لە ساڵى ۱۹۵۴ دا ديسانەو دەگيريت و بە ساڵىك بەند و ساڵىكش خستنه ژير چاوديرى پۆليس سزا دەدریت. لە ساڵى ۱۹۵۶ دا سزاكەى تەواو دەبیت و دەچیتە بەغدا. لە بەر هيرشى حكومەت بۆ سەر نيشتمان پەروران، دەگەریتەو كەركوك و لەوئ بە سى سال بەند يانيش دانانى هەزار دینارى بارمتە سزا دەدریت. لەبەر ئەوئى توانای دانى بارمتەكەى نیه دەخریتەو بەندیخانە؛ تا لە ساڵى ۱۹۵۸ دا لە ئەنجامى سەرکەوتنى شۆرشى ۱۴ى تەممووز ئازاد دەكریتەو. ئینجا دەگەریتەو سلیمانى و ماوەیەك دواتر لە گەل شاندىكى مىللى سەردانى يەكیتى سۆقیەتى جاران و چینی مىللى و كۆریای دیموکراتى دەكات. لە سەرەتای ساڵى ۱۹۵۹ دا دەبى بە سەرپرشتى گۆقارى شەفەق و بە ناوى بەیان دەرى دەكات. تا ساڵى ۱۹۶۰ خەرىكى ئەم كارە دەبیت؛ بەلام بە بیانویك لە كار لا دەدریت. لە ساڵى ۱۹۶۰ دا دیتەو بەغدا و لە بەشى كوردی كۆلیژى ئادابى زانكۆى بەغدا وانە دەلیتەو و دەبیتە ئەندامى دەستەى نووسەرانى پۆژنامەى ئازادى. لە سەرەتای ساڵى ۱۹۶۲ دا ئاگادار دەبى كە گەدەى تووشى نەخۆشى شىرپەنجە بوو. پاش نەشتەرگەرییەك لە بەغدا و لە بەر هەلدانەوئى شىرپەنجەكە روو لە مۆسكۆ دەكات و لە نەخۆشخانەى كریملىن دەكەویتەو ژیر چاوديرى پزىشكى. ماوەیەكى كەم پاش گەرانەوئى بۆ عىراق نەخۆشییەكەى سەرلەنوئى یەخەى دەگریت و لە بەرەبەیانى روژى ۱۸/۱۱/۱۹۶۲ مالاوايى لە گەل ژياندا دەكات^(۱).

گۆران ژيانى شاعیریى خۆى لە ساڵى ۱۹۳۰ ەو دەست پى دەكات. زانینى كۆمەلئى زمانى بیانى بۆ گۆران دەلیقەییكى زىرین بوو بۆ دەولەمەند كردنى كۆلتوور و شارەزایى خۆى لە بواری شیعری

(۱) گۆران، دیوانى گۆران، كۆ كردنەو و ئامادە كردنى محمدى مەلا كرىم، بەغدا، كۆرى زانیارى كورد، ۱۹۸۰، ل ۵۴۵-۵۴۹.

جیهانیدا. دیاره جگه له زمانی کوردی که زمانی دایکی بووه، له زمانه‌کانی فارسی، عه‌ره‌بی، تورکی، ئینگلیزی و پروسیشدا سوارچاک بووه. بویه جگه له شیعی کلاسیکی کوردی که بیگومان یه‌که‌م سه‌رچاوه‌ی ئیلهامدهری بووه، شاعیر ئاشنایه‌تییه‌کی به‌رفراوانی له گه‌ل شیعی بیانیدا هه‌بووه و وه‌رگێرانه‌کانی شایه‌تی له‌م راستیه‌ ده‌ده‌ن. خۆی له‌ په‌راویزی شیعی (بۆ بلبل، ل ۱۰۳)^(۱) دا ده‌لێت:

هه‌لبه‌ستی *To A Skylark*، هیه‌ شاعیری به‌ ناوبانگی ئینگلیزی پرسی بیش شیلی، سه‌رچاوه‌ی ئیلهامی ئهم شیعرانه‌یه^(۲).

گۆران شیعیکی یه‌فگینی یه‌فتۆشینکۆی شاعیری هاوچه‌رخ‌ی پوسی به‌ ناوی (باوه‌په‌که‌مان...) به‌ په‌خشان وه‌رگێراوه‌ته‌وه‌ سه‌ر زمانی کوردی. له‌ شیعی فارسی کلاسیکیشه‌وه‌ چوارینه‌کانی خیام، غه‌زه‌لیکی حافظ (ئاهه‌نگی موغان، ل ۶۹)، شیعیکی ناصر خسرو (پرسیاریکی ناصر خوسره‌و، ل ۶۷) و شیعیکی له‌ هاتف اصفهانی (ته‌رجیع به‌ندیکی به‌ ناوبانگ، ل ۷۱) وه‌رگێراوه‌ سه‌ر زمانی کوردی. وه‌رگێرانه‌کان هه‌ر به‌وه‌ ناوه‌ستن. شیعه‌کانی (دوینی، ل ۴۲)، (ئامۆژگاری ئیمپریالیزم، ل ۴۵)، (پاست بنه‌وه، ل ۴۸) و (قه‌یسی شه‌هید، ل ۵۰)، له‌ شاعیرانی هاوچه‌رخ‌ی عه‌ره‌ب جبران خلیل جبران، معروف رصافی، جمیل صدقی زهاوی و مه‌دی جواهری وه‌رگێراون. دیاره شیعی هاوچه‌رخ‌ زیاتر جیی بایه‌خی گۆران بووه. به‌ تایبه‌تی له‌ شیعه‌کانی باوکی شیعی نوئی تورکی ناظم حکمت، پینجیان بۆ گۆران بوونه‌ته‌ سه‌رچاوه‌ی وه‌رگێران که بریتین له‌ (هه‌ر وه‌ک که‌ره‌م، ل ۵۵)، (له‌ باره‌ی شیعه‌که‌مه‌وه، ل ۵۷)، (نایه‌لن بلیین، ل ۵۸) به‌ شیعی و (پیه‌ر لۆتی، ل ۵۳) و (هه‌وره‌کان تی ئه‌په‌رن، ل ۵۸) به‌ په‌خشان. هه‌روه‌ها شیعیکی له‌ امین فیضی بک (داخی دل بۆ نامیق که‌مال، ل ۵۹) وه‌رگێراوه‌. شیعی هاوچه‌رخ‌ی

(۱) هه‌موو نمونه‌ شیعییه‌کانمان له‌ سه‌رچاوه‌ی پیشووه‌ وه‌رگرتووه‌.

(۲) هه‌مان سه‌رچاوه‌، ل ۱۰۳.

فارسی‌ساز له وەرگیرانه‌کانی گۆران بێبەش نییه. مه‌سنه‌ووییه‌کی سیاسی به‌ ناوی (داستانی هه‌یاسی و کاکه‌ عابدین، ل ۴۷۴) له‌ میرزاده‌ عشقی یه‌وه‌ وەرگیراوه‌ته‌وه‌ و دوو شیعریش به‌ ناوه‌کانی (هه‌یزی گه‌ل، ل ۴۷۹) و (خه‌باتی گه‌ل، ل ۴۸۱) له‌ ابی‌ تراب‌ جلی. شیعری (بت، ل ۴۸۳) یشی له‌ فارسییه‌وه‌ وەرگیراوه‌. به‌لام‌ ناوی خاوه‌نه‌که‌یی ده‌ستنیشان نه‌کردوه‌. بۆ‌ ناساندنی هه‌ندێ له‌م شاعیرانه‌ به‌ خوینهر گۆران پێشه‌کییه‌کی کورت له‌باره‌یان و هه‌وی هه‌وینه‌وه‌ی شیعره‌که‌یا نه‌وه‌ ده‌خاته‌ به‌ر ده‌ست خوینهران. له‌ پێشه‌کی مه‌سنه‌ووییه‌که‌ی عشقی دا ده‌لێت:

(عشقی) شاعریکی به‌هره‌دار و نیشتمان په‌روه‌ری ئێران بوو، له‌ تازه‌کردنه‌وه‌ی شاعر و ئه‌ده‌بی ئێراندا ده‌ستیکی به‌رزی هه‌بوو، به‌ تایبه‌تی هه‌لبه‌سته‌ سیاسییه‌کانی ئه‌وه‌نده‌ گه‌زنده‌ و کاریگه‌ر بوو کاربه‌ده‌ستانی سه‌رده‌م بۆیان قووت نه‌ ئه‌درا، به‌ پاده‌یه‌ک که‌ شاهه‌نشاهی پێشوو ره‌زا شای په‌له‌وی که‌ له‌کیکی نه‌پنی رێک خست بۆ کوشتنی و له‌ ته‌مه‌نی (۳۱) سالی‌دا کوژرا.

عشقی کوللیاتی شاعر و په‌خشانی چاپکراوی له‌ سه‌راسه‌ری ئێراندا بره‌وه‌یکی نه‌مری هه‌یه^(۱)...

له‌ به‌رده‌وامی قسه‌کانیشیدا ئاماژه‌ به‌و راستیه‌ ده‌کات که‌ ئه‌و گۆرانیه‌ی به‌ هاوکاری مه‌حموود جه‌وده‌ت و م. نوری شاعیری سلیمانی پیکهاتوه‌ و دێری یه‌که‌می بریتیه‌ له‌ (ئه‌ولادی وه‌ته‌ن، ئیمه‌ که‌وا میلله‌تی کوردین)، ئاوانه‌که‌ی له‌ پارچه‌یه‌ک له‌ ئۆپه‌رای رستاخیز شه‌ریاران/ایران ی عشقی یه‌وه‌ وەرگیراوه^(۲).

پێشه‌کییه‌که‌ی گۆران په‌رسیاری سه‌ره‌کی باسه‌که‌مان دینیته‌وه‌ یاد. دیاره‌ گۆران شاره‌زاییه‌کی باشی له‌ بواری ئه‌ده‌بی نوێی فارسیدا هه‌بووه‌. واتا ئاگاداری ئه‌و ته‌وژمه‌ بووه‌ که‌ له‌ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌وه‌ به‌ره‌و گۆرینه‌وه‌ و نوێکردنه‌وه‌ی شیعری فارسی ئاراسته‌

(۱) سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ۴۷۴.

(۲) هه‌مان سه‌رچاوه‌، هه‌مان لاپه‌ره‌.

بووبوو. بۆیه باس له رۆلی عشقی لهو بواره دا دهکات و به گرنگی هه لده سه نگی نیت. هه موو به لگه کان به ره و ئه و ئاراسته یه ده رۆن که زۆر ئه سته مه گۆران که ده سال پاش نیما یوشیج، باوکی شیعی نوئی فارسی، دهستی به نوێکردنه وهی شیعی کوردی کردوو و ئاگاداری به ره می ئه و شاعیرانه بووه که هاوچه رخی نیما بوونه و به ره مه که یان له چاو هی نیما له رووی ده وه له مه ندی و کاریگه ری و تازه یی ئاستی هونه رییه وه به رچاو نین، هیچ ئاگای له شیعی هاوتا فارسه که ی نه بووبیت. له گه ل ئه وه شدا نه شیعیکی نیمای وه رگی پاره و نه ئاماژه شی به کاریگه ری نیما له به ره مه که ی کردوو. ته نانه ت ناوی نیماشی به شیوه یه ک له شیوه کان نه هی ناوه. له چاوپیکه و تنیکدا له گه ل عبدالرزاق بیمار خۆی ئاماژه به و راستیه دهکات که له سه ره تادا له ژیر کاریگه ری شیعی فارسیشدا بووه:

پاش ئه م ماوه یه که سه ره مستی ئه ده بی تورکی و فارسی بووین، به ره به ره ئه ده بی تازه ی عه رب و ئه ده بی ئینگیزی ها تنه کایه وه و بلاو بوونه وه^(۱)....

ئیمه هه ول ده ده یین له م به شه و له به شی داها تو دا به به راورد له گه ل به ره می نیما دا بزانی له به ر چی نوێکردنه وهی شیعی فارسی له لای نیما نه بوته جی سه رنجی گۆران، له کاتیکدا که خۆی خه ریکی نوێکردنه وه بووه و له میانه ی کاره که یدا پیکۆلی کردوو سوود له شیعی بیانی به تایبه تی شیعی نه ته وه کانی ده و رو به ر ببینیت.

گۆران خۆی دوو کۆمه له شیعی به ناوه کانی (به هه شت و یادگار) و (فرمی سک و هونه ر) له چاپ داوه. به لام مه رگ ریگه ی پی نادات که له چاپ دانی کۆمه له شیعی خۆی (سروشت و ده روون) به چاوی خۆی ببینیت. سه رجه می به ره می شیعی گۆران پاش مه رگی له

(۱) بیمار، ع، (۱۹۷۰)، ل ۳۰.

لايهن محمدى مهلا كريم هوه كو كراوه ته وه و له سالى ١٩٨٠ دا له بهغدا له چاپ دراوه. شايانى باسه كه گوران په خشاننوسيشه و ژماره يه كى بهرچاوى نووسين و وهرگيږاوه ئه ده بى و پاميار ييه كانى له بهرهميكدا به ناوى په خشانه كانى گوران له لايهن ئوميد تاشناوه له چاپ دراون^(١).

(١) بۇ زانيارى زياتر له سهر ژيانى گوران بړوانه: گوران، (١٩٨٠)، ل ٥٤٥-٥٤٩.

به دواى ناسنامهى نه ته وایه تى شاعر

شپواندننى قالبه کلاسیکه ناسراوه کان

وه کوو زوربهى شاعیران، گوران ژيانى شاعرى خوئى به نووسینى شاعرى کلاسیکه وه دهست پئ دهکات و تیاياندا پیپره وى یاسا کلاسیکه کانى دارشتنى شاعرى کوردى دهکات. با بزانی خوى چوئن له سهره تاي کومه له شاعرى (به ههشت و یادگار) دا تایه تمه ندییه کانى یه که م تاقیکردنه وهى شاعریمان بو باس دهکات:

به ههشت و یادگار کومه له شاعریکه له دیوانه کهم سهرانسه له گهل بابته کانى جوانى و دلدارى خه ریکه. هه لبه ستى وای تیايه بیست و پینج سال، به لکو زیاتر، له مه و پینش دانراوه، هه روه کو هی چهند مانگیک له مه و به ریشى تیايه. به شى زورى کونه کان به وه زنى عهروو و وه کوردیه کی کونى تیکه لاو به زمانى بیگانه نووسراون. ئوسلو و بیشیان کونه^(۱).

له راستیشدا شاعر ه سهره تاییه کانى رادهى شاره زایى گوران له بواری یاسا کلاسیکه کانى شاعرى کوردى ده خه نه پوو. به تاییه تى له بواری غه زهل (ئه پوئى ئوغر، ل ۶۳؛ ئه شى شى و قى گه لاویژ، ل ۶۵)، قیتعه (جه و اب بو جه ناب، ل ۱۲۲؛ ئه شى گه لاویژ، ل ۱۷۳)، چوارپاره (حوزنى په چه، ل ۱۹؛ ژن، ل ۷۴)، ته رکیب به ند (مه ده نییه ت، ل ۷۱) و ته رجیع به ند (جوانى لادئ، ل ۳۲) دا. به لام ورده ورده سنوورى یاسا کونه کان ده شکینیت و هه ندئ گورانکاری کچکه له بواری قالبه شاعرىیه کاندا ئه نجام ده دات.

(۱) گوران، (۱۹۸۰)، ل ۳.

(دهرويش عهبدوللا، ل ۱۲۰)

نه حهرفى مهكته بيكت خويئند، نه ئوستادئ پهلى گرتى،
صيرف بهرزى دهكا ئه م صنعه تهى فير كرد به شمشالت،
هه موو وه زنيكى گوراني، له تولانى هه تا كورتي،
به سه رپه نجهى هونه ر كردت به ديلي كوششى زالت!..
(مه فاعيلون مه فاعيلون مه فاعيلون مه فاعيلون)

ئه مه چوارهمين بهنده له كوئى حهوت به ندى شيعره كه كه
سه رانسهر به كيشى هه زه جى هه شت هه نكاوى سالم هونراوه. له
به ندى يه كه مه وه تا به ندى پينجه م هه موويان دو ديپرین. واته هه ر
به نديك له چوار نيوه ديپر پيک ديئت. له يه كه م تيروانيندا جوړى
ريزكردنى سه رواكان $a b a b$ و تاكه كيشى عهرووزى شيعره كه،
قالبي كلاسيكى چوارپاره مان دينيته وه بير^(۱). به لام دوو به ندى كوئايى
شيعره كه واته به نده كاني شهش و حهوت كه سئ ديپرین و له راستيدا
له بهر سه رواى گريدراويان يه ك به ندى پيک ديئن، ريگامان پئ نادهن
ناوى قالبي كلاسيكى چوارپاره ي لئ بنين.

به هه مان شيوه شيعرى (شهويكى به هار، ل ۱۷۱) له سه ر كيشى
عهرووزى (مه فاعولو مه فاعيلو مه فاعيلو فه عوولون) هه زه جى

(۱) چوارپاره (يا خود چارپاره - دو بيتيهاى پيوسته) تازه ترين قالبي شيعرى
كلاسيكى فارسيه. فورمه باوه كه ي له وانته يه بؤ يه كه م جار له لايهن فريدون
توللى شاعيرى هاوچه رخي ئيران به كار هاتبيت. وه كوو له ناوه كه شى
دياره، بريتيه له شيعريك كه له چه ندى چوارديري پيک ديئت و سه روا
له هه موو به نده كاندا پيره وي له م سيسته مى $a b a b$ دهكات و به نده كان
له رووى سه رواوه سه ربه خون. به لام هه ندى چوارپاره له سه ره تاي سه دهى
بيسته م له لايهن هه ندى له شاعيره فارسه كانه وه به سه روايه كى جياواز به
كار هاتوون. وه كوو سيسته مى $a b a b$ يا $a b b a$ بؤ هه ر به نديك. بؤ
زانيارى زياتر له م باره يه وه بروانه : حقوقى، م، مرورى بر تاريخ ادب و
ادبيات امروز ايران ۲، چاپ چهارم، تهران، نشر قطره، ۱۳۸۰ / ۲۰۰۱. ص
۴۴۲، ۴۴۸ و ۵۳۴. له وه ده چيت گوران ئه م قالبه ي له شيعرى فارسيه
سه ره تاي سه دهى بيسته مه وه ناسيبيت و وه ريگرتبيت.

ههشت ههنگاوی ئه خره بی مه کفووفی مه حزووف هونراوته وه و له
سی به ندیدا پیرهوی سهروای $a b a b$ دهکات، و دیسانه وه له
چوارپاره دهچیت. بهندی دووه می بهم شیوهیهیه:

تاریکی، ته می دهشتی دل و تانهیی سه رچاو،
شابالی پهخش کردبوو تا کو ئه بهدی بیته..
بی دهنگی له چوار لاه موهاجیم وه خوروشاو،
وهک ظولمهتی شهو نهیبوو ئه ویش نووک و نیهایهت!

به لام بهندی سییه م و پینجه م و شه شه می شیعره که، هر یه که و سی
دیری هیهیه:

جار جار له ئو فوق رائه وه شا شیریی برووسکه،
گرمه ی غه زه بی گوئی که پ ئه کرد هه وره تریشقه؛
باران سه ره تای ریقته تی بوو: نم نم ئه گریا،
وه ستا بوو زه وی تینوو زه لیلانه له به ریا!
ئه مجا به خورهم باری، له پاش یه ک دوو ده قیقته،
ئافاقی ئه مه ل ره ش بوو، نه ما پیوه تروسکه!...

ئه مه جگه له وهی بهندی یه که میان که دوو دیرییه پیرهوی له
سیسته میکی تری سهروا یا خود $a b b a$ دهکات. بویه ناتوانین ناوی
چوارپاره له سه ر ئه م شیعره دابننن. راسته گوران له یاسا بنه ماییه
کونه کانی پوخساری شیعری لانا دات، له گه ل ئه وه شدا قالبی جیاواز له
قالبه کلاسیکه ناسراوه کان دیننیه دی. که چی بو لادان له کلاسیزم
گوران هر به مه ناوه ستیت؛ چونکه هیشتا سهنگی یاسا کونه کان
ههستی پی ده کریت. لیرهیه که نویکردنه وهی شیعری کوردی
ده که ویته وه قوناغیکی تازه.

رژگاری له کۆسپی قائبه کلاسیکه کان

■ کیشی عه پرووزی ئازاد

شیوانی کاری گۆران له م قوناغه دا شیوانیکی رهنگاوپهنگه. ئەم جوړاو جوړییهش له وانهیه پیوهندی به شارهزایی گۆرانهوه هه بیت له بواری شیعره نوئییه بیانیهکاندا و ئەو ریوشوینانهی شاعیرانی بیانی له ئازادکردنی شیعرهکانیاندا گرتوویانهتهوه بهر. دیوانی گۆران چل شیعره عه پرووزی کلاسیک دهگریتهوه خوی. ئەم شیعرانه به کیشهکانی ههزهج، موجتهس، په مهل، خه فیف، موزارع، په جهز و موتهقارب هۆنراونهتهوه^(۱) که دوو نمونهیان لی دهخهینه روو:

(له بهختی تار، ل ۶۹)

له بهختی تاری شه و ناکه م شیکایهت،
شه بیهه چونکه به و زولفی سیایهت!
نی یه قابیل برینی راهی دووری
وه کوو پرچت کشاوه بی نیهایهت!
مه فاعییلون مه فاعییلون فهوولون
مه فاعییلون مه فاعییلون فهوولون

(داخی نامق کهمال، ل ۴۵۹)

فه یله سووفی رۆژه لاتی عه صر بووی
راست له عیلمه تو فه رییدی دههر بووی.

له فظی په خشانته هه موو سیحری هه لال
نهظمی شیعرته رسته بی یاقووتی ئال.
فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلاتون
فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلاتون

(۱) مه ولوود، ع، «چل شیعره عه پرووزی گۆران» له گۆقاری رامان، ژ ۵۰، هه ولیر، دهزگای گولان، ۲۰۰۰، ل ۱۵۴-۱۵۵.

له نمونہی یه که مدا هر دیریک له شهش ههنگاوی عه پروزیی
 سه ر به کیشی ههزه ج پیک هاتوره. کیشی شيعره که بریتیه له
 ههزه جی شهش ههنگاوی مه حزووف و شيعره که وه کوو هه ر
 شيعریکی کلاسیک، کیشی خوئی تا دیري کۆتایی له هه مان شیوه دا
 ده پاریزیت. له نمونہی دوو همیشه دا شيعره که به هه مان شیوه تا
 دیري کۆتایی به کیشی رهمه لی شهش ههنگاوی مه حزووف یا
 مه قسوور هۆنراوه ته وه^(۱). و اتا قه واره ی هه موو دیره کان له هه ر دوو
 شيعره که دا یه کسانه. ئەم تایبه تمه ندییه له هه ندئ شيعری گۆراندا
 شوینی نامینیت و شيعره کان له م پرووه وه ره نگیکی ئازاد ده گرنه وه
 خویان^(۲).

(ئاخ ههزار ئاخ، ل ۱۸۵)

ئه ی ئه وه ی قه ومانی به ش به ش کرد به پپی خاک و زمان،
 فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلان
 دای به هه ر قه ومی نگی و تاج و ته ختی حور ژیان!
 فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلان
 کوا نگی نی به ختی من؟
 فاعیلاتون فاعیلون
 کوانی تاج و ته ختی من؟
 فاعیلاتون فاعیلون
 بو له خاکی پاک و زار و بی گریم،
 فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلان
 غه در ئه که ی؟ نابه خشی پیم؟
 فاعیلاتون فاعیلان
 یا ئیلاهی هه قی خوّم داوا ئه که م:
 فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلون
 کوا نگی و ته خته که م؟
 فاعیلاتون فاعیلون

(۱) له بهر ئه وه ی سه روای شيعره که مه سنه وییه، ههنگاوی کۆتایی هه ندئ جار
 مه حزووف و هه ندئ جار مه قسووره.

(۲) به کر محمه د، م، (۱۹۹۸)، ل ۱۲.

جياوازي کيشي ٽم شيعره له گهل شيعره کاني پيشوودا دياره.
 هر به تيروانينتي کي خير او هه کهم جياوازي که قه واره ي
 نيوه دي ره کانه، بهرچاو ده که ویت. ٽم ديارده يه له نمونه ي
 خواروودا بهرچاوتره:

(بت، ل ٤٨٣)

— کي شکانی سهري بت؟

فاعيلاتون فه عيلون

— سهري بت ٽيمه شکانمان ٽيمه!

فاعيلاتون فه عيلاتون فه ع لون

— چوار پهلي ٽه سپه که يي کي په ي کرد؟

فاعيلاتون فه عيلاتون فه ع لان

— ٽيمه يي داس به دهس بووين، ٽيمه!

فاعيلاتون فه عيلاتون فه ع لون

— ورگي بت کي بوو دپي؟

فاعيلاتون فه عيلون

نه دپاره سکی بت

فاعيلاتون فه عيلون

نه دپاره،

فاعيلاتون

کي دپي؟

فه ع لون

بدره ٽه ي دهستي به هي زي هاوپي:

فاعيلاتون فه عيلاتون فه ع لون

رپي سبه يني يي مه زن

فاعيلاتون فه ع لون

بدره پو پوشي فه سالي بتي شووم

فاعيلاتون فهعيلاتون فهعيلان
تا ببينين كه له سهر ناوچاوى
فاعيلاتون فهعيلاتون فهع لون
ناوى كئى نووسراوه؟
فاعيلاتون فهع لان
ناوى ئه و پياو كوژه وا (ئازهر) و (تير)
فاعيلاتون فهعيلاتون فهعيلان
خويى گهلمانى پژان..
فاعيلاتون فهعيلان

.....

له ههنگاوه عه پرووزييه به كارهيئراوه كان دياره كه ديره كان به
كيشى په مه له وه هونراون. به لام ئه وهى كيشى ئه م شيعره له وهى له
شيعرى كلاسيكدا بينيمان، جيا ده كاته وه ئه وه يه كه هه موو ديره كان
قه وارهى يه كسانيان نييه. له شيعرى كلاسيكدا يه كسانى قه وارهى دوو
نيوه ديري ديريك له لايهك و هى ديره كان له لايهكى تره وه، و اتا
يه كسانى ژماره ي بره گه كانيان مه رجى يه كه مى كيشى شيعره. له م دوو
نموونه يه دا شاعير له م ياسا بنه پره تيبه لاده دات. له شيعرى (ئاخ هه زار
ئاخ) دا بچووكترين ديري له هه وت بره گه و گه وره ترينيان له پانزده
بره گه پيك ديت. له شيعرى (بت) يشدا بچووكترين ديري له دوو بره گه و
گه وره ترينيان له يانزه بره گه پيك ديت⁽¹⁾. خاليكى تر كه كيشى ئه م
شيعره له كيشى شيعرى كلاسيك جيا ده كاته وه، برى تيبه له ههنگاوه
عه پرووزييه به كارهيئراوه كان. له شيعرى كلاسيكدا _ وه كوو بينيمان _
نموونه ي ههنگاوى هه موو ديريكى شيعرى، ههنگاوه كانى ديري
يه كه من. و اتا ئه گه ر ديري يه كه مى شيعريك به كيشى په مه لى شهش

(1) له بهر ئه وهى يه كسانى قه وارهى نيوه ديره كان و ديره كان له م شيعره دا
پيره و نه كراوه، ئيمه وشه ي ديري بۆ هه ر ريزيكي شيعرى به كار دينين.

ههنگاوی مه حزووف بیټ، ده بیټ هه موو دیر هکانی تر به و کیشه بهوئرینه وه. ریکخستنی ههنگاوهکانی کیشیک کلاسیکی عهرووزیش خاوهن پیره و یاسای خویهتی. بۆ نمونه ههنگاوی (مهفعوولو) له ده ریای ههزه جدا ته نیا له سه ره تای نیوه دیرهکاندا دیار ده بیټ. هه ندئ له ههنگاوهکانیش وه کوو (مه حزووف، مه قسوور، موسه به به غ، ته سلهم،...) ته نها له کو تایی دیر و نیوه دیردا دین و ده بن به «ضرب».

به واتایه کی تر ته نیا یه کیک له م ههنگاوانه بۆ هه یه بیټ به ههنگاوی کو تایی دیر یا نیوه دیر. که چی له نمونه ی یه که مدا هه ندئ جار ههنگاوی (فاعیلان) و هه ندئ جاریش ههنگاوی (فاعیلون) کو تایی به دیری شیعی دین. له شیعی دوو همیشه جگه له وهی که ههنگاوی (فه ع لون) دیری (کئ دی؟) تاکه ههنگاوی دیره که یه و ته مه له خویدا بیټ وینه یه، هه ر چوار ههنگاوی (فه ع لون، فه عیلون، فه ع لان، فه عیلان) به جیا جیا له شیعه که دا وه کوو ههنگاوی کو تایی دیر ده بینرین. هه ر بۆ به پیچه وانهی شیعی کلاسیک، بۆ ناوانی کیشی ته م شیعرانه ئیمه ناتوانین سوود له ناوی ههنگاوهکان بینین (بۆ نمونه وه کوو کیشی ره مه لی شهش ههنگاوی مه حزووف که به گویره ی ژماره و جووری ههنگاوهکانی دیره که وه ناوانراوه)، ته نیا ته وه نه بیټ که ده توانین ته وه ده ریایه ده ستنیشان بکهین که ههنگاوهکانی لی وه رگیراون؛ که له هه ردوو نمونه که ماندا ههنگاوهکان سه ر به ده ریای ره مه لن.

به لام بۆچی گوران ته م گورانکارییه له کیشی ته م دوو شیعه دا ته نجام ده دات؟ مه مه د به کر له و باوه ره دایه که سه ره به ستی ته م شیعرانه له وه دایه که واتای شیعی به گویره ی پیویست ژماره ی ههنگاوهکان له دیری شیعی دا ده ستنیشان ده کات^(۱). واتا ته گه ر

(۱) سه رچاوه ی پیشوو، هه مان لاپه ره .

شاعیر له شیعرى کلاسیکدا واتای شیعرى خۆى ده خسته ژیر زهبرى یه کیتی کیشى شیعر، ئەوا لێره دا گۆران کیشى شیعر ده کاته فهرمانبهرى واتای شیعرى. ئەمهش بیگومان کارى شاعیر له گه پان به دواى وشهى گونجاو له گه کیشى شیعره که یه ئاسانتر ده کات. به لام ئەوهى سه رنجراکیشه ئەوه یه که له کۆى شیعره کانی، گۆران ئەم ئەزمونه تهنیا به سه ر دوو شیعردا تاقى ده کاته وه که یه کیکیانى له فارسییه وه وه رگێپراوه. دیاره ئەم شیوازهى وه کوو تاکه شیواز بۆ نوێکردنه وهى شیعره کانی به دل نییه و په نگه بیرۆکهى ئەم شیوازه له خودى گۆرانه وه نه بیت. به هه ر حال ئەم سه ربه ستیه له هۆنینه وهى شیعرى عه رپوو زیدا شوینیکى به رچاوى له شیعرى گۆراندا نییه و دیاره گۆران زیاتر له خودى کیشى عه رپووز، بیر له ناسنامه کهى ده کاته وه.

■ دابراڤان له کیشى بیانى

شۆپشى راسته قینهى گۆران له بواری کیشى شیعرى کوردیدا بریتیه له ده رخشتنى پرۆژه نوێگه ریه کهى له چوار چیه وهى کیشى عه رپووزى عه ره بى و هۆنینه وهى شیعره کانی به کیشى برگه یى خۆمالی کوردی. ئەم کاره ی گۆران بیگومان مانایه کی تایبه ت ده گرێته وه خۆى. هینانه ناوه وهى کیشه خۆمالیه کان بۆ ناو شیعرى نووسراوى کوردی به هادانه به فاکته ره کولتووریه نه ته وایه تیه کان به رانه ر به و فاکته ره بیانیه نهى شیعرى کوردیه یان بۆ ماوه یه کی دوورودریژ داگیر کردبوو. ئەمهش به به کاره ی نانی کیشه برگه ییه کانی شیعرى سه رزاره کیی کوردی که بریتین له کیشه کانی ده برگه یى (۵+۵)، هه شت برگه یى (۴+۴) و هه وت برگه یى (۳+۴ یا ۴+۳)^(۱). ده کرى ئەم هه نگاوه به شکاندنى سنوورى نیوان شیعرى نووسراو و شیعرى سه رزاره کیی خه لکی دابنیه یان. له پیشه کیی

(۱) خه زنه دار، م، (۱۹۶۲)، ل ۳۱-۳۴.

كۆمەلە شىعرى بەھەشت و يادگار دا گۆران بەم ئاوايە ئەم
دياردەيەمان بۇ باس دەكات:

شىعرە تازەكان بە وەزنى پەنجە (ھىجا) ھەلبەستراون كە ھەرچەند شىعر
دۆستەكانى كۆن بە خويندەنەھەي رانەھاتون، بەلام لە بەر ئەھەي وەزنى تايبەتەي
نەتەوھەيىمانە وە لە گەل خەصائىصى زمانەكەمان چاتر پىك دەكەوي، بە پىويستەم
زانى لە ماھەي تەقەلاي ئەدەبى خۇما، پۇژبەپۇژ بەرەو لايەنى بە كارھىنانى ئەم
وەزنى بچم، تا لەم چەند سالى دواييدا وەزنى عەرووسم بە تەواوي، وەلام وايە بۇ
ئىجگارى بەرەللا كەرد، مەگەر پىويستىكى ھاندەرى تايبەتەي پووبدا^(۱).

لە چاوپىكەوتنىكدا لەگەل عبدالرزاق بىمار، گۆران ئەو راستىيەمان
بۇ پوون دەكاتەوھە كە خۆي و ھاوچەرخەكانى، شىخ نوورى و پەشىد
نەجىب ھاوكات دەستيان بە نوئىكردنەھەي شىعرى كوردى كردووه و
شىعرى ھاوچەرخى توركى ئىلھامدەريان بووه. بەلام ئەوان گۆرپىنى
جۆرى كىشى شىعرى كوردىيان پى مەبەست نەبووه و شىعرەكانيان
ھەر لە سەر بىنەماي كىشى عەرووزى عەرەبى بنىات ناوھ. ھەرەھا
پەيداىونى بىرۆكەي گۆرپىنى كىشى شىعرى كوردى لە عەرووزىيەوھ
بۇ بىرگەي خۇمالي لاي خۆي، لە ئاشنايەتەي لە گەل شىعرى
ھاوچەرخى توركىيەوھ سەرچاوه وەردەگرىت:

ئەگەرچى شعر ھەر لە سەر عرووصى عەرەب ھونراوھتەوھ لەم سەردەمەدا، بەلام
مجزوئەكانى بحرى عرووصيان وەرنەگرت. وە ئەو بحرانەي كە زور بە كار نەئەھىنران
لە لاي شاعىرە كونەكان. بو وىنە نالى و سالم و ھاورى كانيان زياتر بحرى (ھزج) و
(رەمل)يان بە كار ھىناوھ، بەلام ئەمانە لە بحرى سريع و خفيف و لە ھزج
(مجزوئەتيان) وەرنەگرت وە زياترى (زواحف) و (علل)يان بە كار ئەھىنا.

ئەم تازەكردنەوھەيە بە (تەقلید) كەردنى ئەدەبى تورك روويدا. بەلام ئەدەبى توركى
جوولانەھەي تازەترى لى دەرکەوت كە توركەكان لە رووى گيانىكى (قەومى)يەوھ

(۱) گۆران، (۱۹۸۰)، ل ۳.

ئەھاتن كىشى ھەلبەستە شەئىيە يەكانيان ئەژيانەوۋە و لە سەر ئەم كىشانە
ھەلبەستيان دائەنا.. كە ئەمەش كىشى ھىجايە.

ئىتر من تەنھا بە كوششى ئەوان نەوۋەستام و وەزنى ھىجاشم وەرگرت و بە كار
ھىنا^(۱)...

گۆران لە موھازەرەكانى خۆيدا لە كۆلىجى ئەدەبىياتى بەغدا كاتى
باس لە پىچكە ھاوچەرەكانى كىشى ھەلبەست دەكات، بەم شىوۋەيە
باس لە كارىگەرىيە شاعىرە توركەكان دەكات:

پىچكەي دووم: پىچكەي بوۋژە تازەكانە و لە سەر بىنەرەتى ژمارەي بىرگە ئەپروا،
لەھەر پىيە درىژەكانى ھەلبەست بەوئىنەي كىشى فەرەنسزى، ... ھۆي گىنگىي ئەم
پىچكەيە لە لايەن بوۋژە تازەكانەوۋە بوۋژانەوۋەي ھەستى نەتەوايەتییە لە ناو
گەلانى رۆژھەلاتى ناوہراستا دەستىكى گەورەي تيا ھەيە، ... تىكۆشىن ھەتا بلىيى
گەرم بوو بۇ گۆرىنى ئەلفوبىي و، بۇ بىژاركردى زمانى توركى، بۇ بادانەوۋە لە
ھەلبەستا لە كىش و عەروزوۋە بۇ ئەو كىشەي توركىيە گەلانىيە، كە عوسمانىيەكان
خۆيان «كىشى پەنجە يان كىشى ھىجا» يان پىئ ئەوت، ئەم تەقەلايە گۆرانىكى
سروشتى بوو، كە سەرنجى رۆشنىبىرەكانى كوردى ناو سنوورى دەولەتى عوسمانى
رەبكىشەيت، ئەمانىش ھەر لەو سەردەمەوۋە وردە وردە كەوتنە بايەخدان بەم بارى
سەرنجە تازەيە بەرامبەر بە بەرژەوۋەندى نەتەوايەتى (مەصالحى قەومى) و
ژيانى كۆمەلايەتى بە تايبەتى بوۋژەكان لە ماوۋەي بۇلوانيا بەسوورى (گەرمى)
دەستيان دايە چاوكىپان بە شوپىن كىشى تايبەتى نەتەوۋەي كوردا،^(۲)...

راستە شىعەرى ھاوچەرخى توركى، وەكوو خودى گۆران ئامازەي
بۇ دەكات، ئىلھامدەرى بوو لە ھەولە تازەكەيدا لە گۆرىنى كىشى
عەرووزى بە كىشى بىرگەيى. بەلام لە پىشەكىي كۆمەلە شىعەرى
بەھەشت و يادگار دا وا پىشان دەدات كە چاولىكردى لە شىعەرى
توركى، چاولىكردىكى كوپىرانە نەبووۋە ئەگەر كىشى بىرگەيى پىئ

(۱) بىمار، ع، (۱۹۷۰)، ل ۳.
(۲) ئاشنا، ع، (۲۰۰۲)، ل ۱۵۷ و ۱۵۸.

باشتر بووه، له بهر ئه وه بووه كه باشتر له گه‌ل تايبه‌تمه‌نديه‌كاني
زمانى كورديدا ده‌گونجيت. گورانكارويه‌كاني شيعرى هاوچه‌رخى
توركى واين كرد كه شاعيرانى كورد، به تايبه‌تى گوران، له ده‌رگاي
شيعرى فولكلورىي كوردى و شيعرى كلاسيكى گوراني، كه به كيشى
خوماليي كوردى هونراوه‌ته‌وه، بده‌ن. گوران له به‌رده‌وامي
وته‌كانيدا له باره‌ى شاعيره كورده‌كانه‌وه ده‌ليت:

... ئەمانه بۆ گەيشتنى زوو بە ئامانج لە لایەكەوه فولكلۆره پەنگینه‌كه‌ى گەلى
كورد به گشتى له لایه‌كى تره‌وه كيشه‌ى ده برگه‌يه‌كه‌ى هه‌لبه‌ستى گوراني «شيوه‌ى
زمانى گوران» به هونره به‌رزه جوانه‌كه‌ى (مه‌وله‌وى) يه‌وه ريگاي ئاره‌قريشتنى بۆ
ناسان كردن،^(١) ...

له ژماره ٣١ى گورقارى هيواي سالى ١٩٦١ يشدا ده‌ليت:

هه‌لبه‌ستى تازهى كوردى، به زورى چووته‌وه سه‌ر كيش (وه‌زن)ه
نه‌ته‌وه‌يه‌يه‌كه‌ى حونجه _ په‌نجه (هيجا _ مقطع) له كاتيكا كيشى هه‌لبه‌ستى كوون
(عروض) بوو، كه ئيستاش هيشنا لايه‌نگرى له ناو بوينه‌كان ماوه، كه ئەمانه له
سه‌ريكه‌وه كه‌مايه‌تيين له سه‌ريكيشه‌وه نوينه‌رى ريژگه‌يه‌كى كوون، جگه له‌مه بوينه‌ى
به‌ناوبانگ مه‌وله‌وى و بوينه‌كاني ترى شيوه‌ى گوراني (هه‌ورامى) يش به‌هه‌رووز نا
به كيشيكي ده حونجه (هيجا) يي هه‌لبه‌ستيان داناوه.^(٢)

كه‌واته جگه له شيعرى فولكلورىي كوردى، شيعرى كلاسيكى شيوه‌ى
گوراني به هوى كيشه خومالييه‌كه‌يه‌وه جى بايه‌خى گوران بووه.
ئهو كيشانه‌ى گوران له شيعرى شيوه‌ى گوران يان له شيعرى
خومالييه‌وه وه‌رده‌گريت بريتين له:

– كيشى يانزه برگه‌يي (٤+٤+٣)

كه‌ى تووم ديوه؟ / كه‌ى ئەت ناسم؟ / كه‌ى؟ كه‌ى؟ كه‌ى؟

دلدارى چى؟ / په‌يمانى چى؟ / حه‌ى! حه‌ى! حه‌ى!

وه‌ك سىحرباز/ هاتووى به‌ندى/ ده‌له‌سه (هه‌لبه‌ستى رهنجاو، ل ٣٧)

ئه‌خه‌يته پيم، / ديلم ئەكه‌ى، / نا به‌سه!

(١) سه‌رچاوه‌ى پيشوو، ل ١٥٨.

(٢) هه‌مان سه‌رچاوه‌ى، ل ٢٨.

– كېشى دە بېرگەيى (۵+۵)

پۇلەي تاقانەم، / ھىۋاي ژيانم،
ئەستىرە گەشەي / بەرى بەيانم،
پۇژى نەورۇزى / پىرشنگ زىپىنم،
ترىفەي سىي / مانگى ھاۋىنم،

– كېشى ھەشت بېرگەيى (۴+۴)

كفرە لاي من / لە يار رەنجان
پىي لى ئەننم / ئەي زوھرەي جوان!
ھەرزە گۆيىم / كرد ھەر جىم وت،
ۋا ئەۋ چلكەم / بە فرمىسك شت،

– كېشى ھەوت بېرگەيى (۴+۳ يان ۳+۳)

ئەي بالداری / ئىسك سووك،
بىلبى / دەنووك بچووك،
باغچە بە / باغچە ئەفرى؛
ۋچانىكى / لى ئەگرى؛

(بۇ بىلبى، ل ۱۰۳)

خودى گوران لە بارەي ئەم كېشانەۋە دەلىت:

لە پېشەۋە وتمان لە فۇلكۇرى كوردىا كېشى (۱۰) بېرگەيى (۵+۵) ۋ، ۋىنەمان لە
ھەلبەستەكانى مەۋلەۋى ھىنايەۋە، لە پاش كېشى دەيى لە فۇلكۇردا كېشى ھەشتى
(۴+۴) دىت، دۋاي ئەۋىش كېشى ھەوتى (۳+۴) لە تاكە تاكەي دىرەكانى ھەلبەستى
لاوك ۋ ھەيرانىشا ئەتوانىن كېشى يانزە بېرگەيى (۵+۶) ۋ (۳+۴+۴) بدۆزىنەۋە^(۱)...

■ داھىنانى كېشى بېرگەيى نوي

گوران لە بەردەۋامى قسەكانىدا لە بارەي كېشە بېرگەيىەكانى
سەرەۋە دەلىت:

بويژە تازەكانمان لە ماۋەي ئەم دە سالانەي دوايىدا لە بەرھەمى ھونەريانا ئەم
جۇرە كېشانەيان ھەموو ژياندۆتەۋە، جگە لەۋەش چى بە چاۋلىكەرى بېگانە ۋ شتى
پىگاي داھىنانەۋە چەند جۇرىكى تازەي كېشيان دۆزىۋەتەۋە^(۱)...

(۱) سەرچاۋەي پىشۋو، ل ۱۶۳.

(۲) ھەمان سەرچاۋە، ھەمان لاپەرە.

که واته وهرگرتنی کیشی برگهیی له شیعرى خۆمالیی کوردییه وه تاکه مه بهستی گۆران نییه. چونکه داهینانی شاعیر ده بی جیپه نهجی خوی له سهر کیشی شیعریشدا هه بیته و ئه م ئامانجه تا ئیستا له شیعرى گۆراندا له بواری کیشی برگه ییدا نه هاتۆته کایه وه. ئه م کیشه سهره تایانه بو شاعیر وه کوو که رهسته ی سهره کی و خاون بو به ره مه یینانی که رهسته ی تازهی شیعرى که له قوولایی به هره و هونه ری شاعیره وه سهرچاوه وه ده گرن^(۱). به چاوخشاندنیکى تر به سهر جوړی کیشه برگه ییه به کاره یینراوه کان ده توانین بچووکتین یه که پیکه یینه ره کانیا ن له رووی کیشه وه ده ستینشان بکه ی ن که بریتین له یه که سیلابییه کانی ۳، ۴ و ۵ برگه یی. ئه م یه کانه که به ژماره ی برگه کانیا نه وه ده ستینشانکراون، که رهسته ی بنه ره تی کیشی برگه یین و گۆران ههر له وه یه کانه بو بنیاتنانی کیشی برگه یی تازه سوود وه ده گریت.

– کیشی دوانزه برگه یی (۳+۳+۳+۳)

قژ کالی، / لیو ئالی / پرشنگی / نیگا کال،
 ئه ی کچه / جوانه که ی / سه رگۆنا / نه ختیک ئال!
 ئه ی کچه / مه نگه نه ی / به ده نگی / چپه دوو، (جوانی بی ناو، ل ۵)
 گهنده مووی / ده م و چاو، / مه چه ک هه ل / نه گرتوو..

– کیشی سیانزه برگه یی (۵+۴+۴)

سه رده میک بوو / دنیای گیانم / تاریک و چۆل بوو؛
 کام (به رۆچکه) ی / گهرمه دلّم / چه شنی سه هۆل بوو؛
 قهریحه م وشک، / ته بیعه تم / زهر د و ژاکاو بوو (نیان...، ل ۲)
 زهرده خه نه م / ئاخى سه رلیو، / فرمیسکی چاو بوو!

(۱) شانوف، ح، شعر الشاعر الكردي المعاصر عبدالله گوران، ترجمه مصطفى، ش، بغداد، المتقف الجدید، ۱۹۷۵، ص ۱۷۶-۱۷۷؛ بیکهس، ش، «چه ند سه رنجدانیک له گۆرانى لووتکه» له رۆشنییری نوئی، ژ ۶۴، به غدا، ده زگای رۆشنییری و بلاوکردنه وه ی کوردی، ۱۹۷۸، ل ۵۸-۶۸.

گۆران له موخازهره كانيدا له باره‌ی كيشه بره‌گه‌ييه باوه‌كاني شيعرى كوردى ده‌دويت. كاتى باس له كيشى ده بره‌گه‌يى (5+5) ده‌كات، به شيوه‌يه‌كى ناراسته‌وخۆ ئاماژه به‌وه ده‌كات كه ده‌كرت له سه‌ر بيه‌ماى كيشى ره‌سه‌ن، كيشى نوئى دابنريت:

كيشى ده بره‌گه‌يى، ئەم كيشه له هه‌لبه‌ستى كورديدا ئەوه‌نده باوه پياو زۆر به ئاسانى ئەتوانى ناوى لى بنى كيشى نه‌ته‌وه‌يى گه‌لى كورد... له ناو هه‌موو كۆره‌كاني ژن و پياوا كيشى هه‌لبه‌ست نيه‌يه ئەوه‌نده‌ي ئەم كيشى (ده‌بييه) به سه‌ر ده‌مه‌وه بى و له هه‌لبه‌سته‌كاني چيرۆك و گۆراني و شيوه‌ن و به‌سته و لايه‌لايه‌ي كورديدا به‌زۆرى به كاردين و بو دانهره‌كان به ئاسانى ريك بخريت، وه‌تيره هه‌لبه‌سته‌كاني كيشى ده‌يى به ئاسانى «عه‌دى» هه‌ريه‌كى له دوو پي پينج بره‌گه‌يى دروست ئەبن؛ به‌لام دروستيشه ديري هه‌لبه‌ستى له سى پينج بره‌گه‌يى به‌ئۆزيتيه‌وه⁽¹⁾...

– كيشى پانزه بره‌گه‌يى (5+5+5)

ئەم لا يه‌ك په‌له، / ئەو لا يه‌ك په‌له: / هه‌ورى په‌نگاوره‌نگ؛
له ناوه‌راستا: / به دەم ئاسووده / رۆژى شوخ و شه‌نگ!
سه‌وزه گيا پاراو، / گول و گولاله / مه‌ستى په‌نگ و بو، (دېمه‌نيكى به‌هار، 169)
دره‌خت تازه شين، / سه‌ر لق رازاوه‌ي / گول، گه‌لا، چرو ...
تازه‌يى ئەم كيشانه له ژماره‌ي يه‌كه‌كان و جوورى
پيزكردنه‌وه ياندايه. ئەم كيشانه به پيچه‌وانه‌ي كيشه بره‌گه‌ييه‌كاني
پيشو كه زياتر دوو يه‌كه‌يى بوون، له سى يان چوار يه‌كه‌يى بيه‌كه‌ي
پيك دين. هه‌روه‌ها جوورى تازه‌ي يه‌گرتنه‌وه‌ي يه‌كه‌كانيش تياياندا
دياره. يه‌كه‌ي پينج بره‌گه‌يى كه ته‌نيا له گه‌ل جوورى پينج بره‌گه‌ييدا يه‌كه‌ي
ده‌گرتيه‌وه، ئەمجاره له گه‌ل يه‌كه‌ي چوار بره‌گه‌ييشدا كيش پيك دينيت.
يه‌كه‌ي سى بره‌گه‌ييش سه‌ره‌راي يه‌گرتنى له گه‌ل يه‌كه‌ي چوار بره‌گه‌يى،

(1) ئاشنا، ٤، (٢٠٠٢)، ل ١٦٣.

ھەر بە تەنیا بە چوار جار دووبارە بونەوہ کیشیکى نوئ پیک دینیت. ئەوہى سەرنجراکیشە ئەوہیە کە ژمارە یەکی زۆر لەو شاعرانەى بەم کیشانە ھۆنراون، یاسای کلاسیکی یەکی کیشیان تیدا بەدی دەکریت. واتا شاعیر ھەموو دیرەکانی شاعرە کە لە سەرەتاوە تا کۆتایی بە یەک ئەندازە دەکیشیت. بەلام لەوہش ئاگادارە کە ھیشتا بوار ماوہ گۆرانکاریی تر لە چۆنیەتی بە کارھینانی کیشی خۆمالیدا ئەنجام بدات.

■ کیشی برگەیی ئازاد

لە سەرەتای باسە کەماندا لە سەر کیش بینیمان کە گۆران سوارچاکی ھونەری شاعیری کلاسیک بوو و ھەر وەکوو شاعیرە کۆنەکان یاسا کۆنەکانی ھۆننەوہى شاعیری پیرەو دەکرد. بەلام دواتر لە یاسای یەکی کیش لای دا و شاعرەکانی – ھەرچەند بە ژمارە یەکی کەم – لەم کۆسپە ئازاد کرد. ئیمەش ئەو شاعرانەمان بە ھەر وەزىی ئازاد ناو برد. گۆران لە گەل بە کارھینانی کیشی برگەیی دووبارە ئەو کۆسپەى ھینایەوہ ناو شاعیر و لە زۆربەى شاعیرە برگەییەکاندا یاسای یەکی کیشی شاعیری پیرەو کردەوہ. لە گەل ئەوہشدا ژمارە یەکی کەم لە شاعرەکانی شایەتی لەو راستییە دەدەن کە ئەم بابەتە لە بواری شاعیری برگەییەدا مێشکی شاعیری بە خۆیەوہ خەریک کردوہ. لەم شاعرانەشدا شاعیر دیسان لە یاسای یەکی کیش لادەدات و بەرھەمی ئەم لادانەش لە دوو نمونەى خوارەوہدا دەردەکەوئیت:

(گۆرانی لاوانی جیھان، ل ٤٥٣)

یە کمان ئەخا / یەک ھیوا، (٣+٤)

لەم پەر ھەتا / ئەو پەری دنیا .. (٥+٤)

ریمان پئی / بگرئ دوژمن، (٤+٣)

بئ گومان سەر / ئەدا لە ئاسن! (۵+۴)
 لاوان گەر دەنگ / هەلبەرن، (۳+۴)
 گەلان گشت / رائەپەرن .. (۴+۳)
 گۆرانی لاوان، (۵)
 پڕئەکا ژیان، (۵)
 لە شادی / بۆ هەموو .. (۳+۳)
 [...]

و هکۆو دیاره دێرهکانی ئەم شیعەرە بڕگەییە بە پێچەوانەى شیعەرە
 بڕگەییەکانی پێشوو ئیتر یەک قەوارە یا هەمان ژمارە بڕگەیان نییە.
 بەلکۆو بە ژمارەى جیاوازی بڕگە هۆنراون. دیاردەیهکی تری تازەش
 لەم شیعەرەدا ئەو هیه که یه که بڕگەییەکان که پێشتر پیکه وه یه که
 دێریان دروست دەکرد، ئەمجاره به تهنیا دێری شیعری پیک دینن.
 ئەمە لە دێرهکانی هەوت و هەشتی ئەم نمونەیه که تهنیا به شیکى
 شیعەرەکهیه، به دیار دەکهوئیت. گۆران لە نمونەیهکی تردا دیاردەى
 تازەى تریشمان دەخاتە بەر دەست:

(یار، ل ۲۰۴)
 یار... یار! (۲)
 شیرین لەنجەو لارا! (۵)
 چاوم پوا.. (۳)
 صەبرم سوا.. (۳)
 هیزم لئ بپرا.. (۵)
 هەر نه هاتی، / دەر نه کهوتی.. (۴+۴)
 بۆچی تو خوا؟ (۴)
 یار.. یار.. شیرین لەنجەو لارا! (۵+۲)
 [...]

جیاوازیی ژمارەى بڕگەى دێرهکان و اتا جیاوازیی ئەندازەیان لەم
 شیعەرەدا دیاره. بێجگه له وه ده توانین له م شیعەرەدا ئاماژە بە دوو

دیاردەى تازەتر بکەین؛ یەكەمیان بە کارهینانی یەكەى دوو برڭهییە
كە لە دێرى یەكەم و دێرى هەشتمەدا، جارێك سەر بەخۆ و جارێكیش
لە گەل یەكەى پینج برڭهییەدا بە کار هاتوو و ئەمە لە نمونەى
پیشوودا نە دەبینرا. كە چى پینجتر – وەكوو بینیمان – تەنیا یەكەكانى
٣، ٤ و ٥ برڭهییە مافى بەشدارییان لە كیشى شیعەى برڭهییەدا هەبوو.
دووهم دیاردەى تازە هەر وەكوو نمونەى پیشوو تەنھا بەکارهینانى
هەندى لە یەكەكانە. ئەمەش لە دێرەكانى یەكەم تا پینجەم و حەوتەمدا
دیاره. شایانى باسە كە خودى گۆران لەبارەى هۆكارى ئازادکردنى
شیعەى عەرووزى یان برڭهییەوه زانیاریى ئەوتۆمان ناداتەوه دەست
و بۆمان پوون ناکاتەوه كە لەم شیعەرانەدا چ فاکتەرێك بریار لە سەر
كورتى و درێژى دێرەكان دەدات. دیاره پێوهرى سەرەكى لێرەشدا –
وەكوو بۆچوونى محەمەد بەكر لەبارەى كیشى عەرووزى ئازاد^(١) –
مانایە. لە شیعەى كلاسێكدا كە یەكێتى كیش پارێزراوه، هەندى جار
مانای شیعەى قوربانى ئەم لایەنە تەكنیکییە دەبێتەوه. واتا ئەندازەى
سنوورداری دێرەكە وامان لى دەكات كە لە بەکارهینانى وشەیهك
چاوبپۆشین كە سەرەرای جوانى و بەخۆگرتنى تەواوى واتای
ویستراو، لە گەل جۆر یا ئەندازەى كیشى شیعەكەدا ناگونجێت.
هەندى جاریش مانای مەبەست لە ناوەراستى یەكە شیعەییەكەدا (دێر
یا نیوه دێر) تەواو دەبێت كە چى هیشتا قەبارەى یەكەكە لە پووى
كیشەوه تەواو نەبووه و شاعیر ناچارە بە وشەى زیاده تەواوى بكات.
بەلام لە جۆرى كیشى ئازاددا ئەم ئاستەنگە نامینیت. لە ئەنجامدا

(١) بروانە ل ١٠٢.

قهبارەى ھەر دىپرىك بە گوڭرەى ماناى مەبەست و وشە يان وشەگەلى
بە كارھىنراو بۆ ئەو مانايە كورت و درىژ دەبىتتەوہ .

■ كىشى تىكەلاو

دوا ديار دەى كىشى شىعەرى لاي گۆران كە شايانى ئاوردانەوہ بىت،
تىكەلكردنى ھەردوو كىشى عەپووزى و بىرگەيىبە لە تاكە شىعەرىتكدا^(۱).
بۆ يەكەمجار ئەم شىعەرە لە سالى ۱۹۳۲ لە رۆژنامەى ھاوار بلاو
دەبىتتەوہ و شاعىر ھەر لەوئ لە بارەيەوہ دەلەيت:

ئەم شىعەرانە لە سەر ئوصولى(فقرە) رىك خراون، ھەر فەقەرەيەك عىبارەتە لە
چوار بەيت، بەيتى يەكەم و چوارەم لە سەر وەزنى عەروز و تراون، دووم و سى
يەمىش لە سەر وەزنى پەنجە^(۲).

مەبەستى گۆران لە (فقرە) بەندە و وەكوو خۆيشى باسى دەكات،
ھەر بەندىك لە چوار بەيت (دوو نيوە دىر) پىك دىت كە دوو بە دوو
عەپووزى و بىرگەيىن. ئىمەش تەنيا يەك بەندى لى دەخەينە روو.

(ئاواتى دوورى، ل ۱۳)

ئەى چاوا! چەشنى بازى قەفەس ھەلوەرى پەرت،

(مەفعوولو فاعىلاتو مەفاعىلو فاعىلون)

كوا بالە تىژەكانى نىگاي حوسنى دلبەرت؟

(مەفعوولو فاعىلاتو مەفاعىلو فاعىلون)

كوانى دوو چا / وى مەست؟ كوانى؟ (۴ + ۴)

كوانى بروى پەيوەست؟ كوانى؟ (۴ + ۴)

كوانى زولفى رەش؟ (۵)

كولمى ئال و گەش؟ (۵)

(۱) بەكر مەمەد، م، (۱۹۹۸)، ل ۱۱؛ عەلى، د، (۱۹۹۸)، ل ۱۴۶-۱۴۷.

(۲) ھەمان سەرچاوە.

کوا هه یکه لی جه مال؟ (مه فعوولو فاعیلان)

کوا حوسنی بی میثال؟ (مه فعوولو فاعیلان)

دیاره ئەم شیعره تازەیی زیاتر له وهی پیشتر بینیمان ناداته وه دەست. دیره کان هه موویان هاوئەندازه نین. به لام له ئاستی دیره کاندایا نیوه دیره کان یه ک قه باره یان هه یه و یه کیتی کیش له نیوان خویاندا ده پارێزن. ههنگاوه عهرووزیه به کارهینراوه کان له کیشی موزارع وهرگیراون. یه که ۵ برکه یه کانیش – وه کوو پیشتریش بینیمان – به تهنیا به کار هاتوون. به لام هوی هونینه وهی ئەم شیعره لای گۆران چی بووه؟ بوچی تهنیا یه ک نمونه له م جوړه له کومه له شیعره که یدا ده بینریت؟ ئایا تهنیا تاکه تاقی کردنه وه یه کی کیشی شیعری بووه، به بی ئه وهی بیته جیی ره زامه ندی شاعیر، یان وه کوو محهمه د به کر بووی چوو ه ئەم شیعره قوناغی گواستنه وهی کیش بووه له سیستمی عهرووزیه وه بو سیستمی برکه یی^(۱)؟ هه ر چوونیک بیت، نه بوونی شیعری تری له م جوړه لای شاعیر ده شی نیشانه ی ئه وه بیت که تیکه لکردنی کیشه جیاوازه کانی (عهرووزی و برکه یی) زور به لاوه په سەند نه بووه.

وا نه بیت که کیش تهنیا بواری داهینانی پوخساری شیعری لای گۆران بیت. به لکوو داهینانه کانی له هه مان کاتدا له بواره کانی تریشدا پهره ده ستین.

(۱) به کر محهمه د، م، (۱۹۹۸)، ل ۱۱.

سەروا

■ دەستکاری سیستەمی کلاسیک

لە سەرەتای ئەم بەشەدا باسمان لەوە کرد کە شیعری کلاسیکی فارسی بۆ شاعیرە کوردەکان سەرچاوەیەکی سەرەکی فێربوونی هونەری شاعر و تەکنیکەکانی بوو. سەرواش کە وەک کۆکێش بەشیکە لەم هونەرە، لەو دیاردەییە خۆی پێ نادزیتەو. تەنیا لە شیعری شاعیرانی زاراوەی کوردیی گۆرانی نەبیت کە سەرواکەیان – کە هەر لە شیوەی سەروای مەسنەوی یە – لاسایی شیعری فۆلکلۆری کوردیی ناوچەیی خۆیان دەکات. یاسای یەکییتی سەروا و هەندئ جاریش یەکییتی سەروا و رەدیف وەک یاسای یەکییتی کێش لە شیعری کلاسیکی کوردیدا بە وردی پێرەو کراوە. پێرەوکردنی ئەم یەکیتیە لە شیعەرە کلاسیکەکانی گۆراندا لەم نمونانەیی خوارەویدا بۆمان دەردەکەوێت:

(ئەی شەوقی گەلاویژ، ل ٦٥)

و هک بلبه کهی فه جری ئە زهه ویردمه ئە یار:

بۆ ئەو گۆله وا خه لقی ئە کا حه مدی ئیلا هت!

بئ عه شقی هه وای پایزه بۆ قه لبی فسرده م،

ئە ی رۆژی به هار مه رحه مە تی تینی په ناهت

اهت کە لە دوا وشەیی کۆتایی هەریەک لەم دوو دێرە (ئیلا هت، په ناهت) دا دەبینرێت و لە کۆتایی هەموو دێرەکانی شیعەرەدا دووبارە دەبێتەو، سەروای شیعەرەکه پیک دینیت. هەندئ جار رەدیف هاوڕیتی سەروای شیعری کلاسیکی گۆران دەکات:

(ئە پۆی ئۆغر، ل ٦٣)

به دوو تا ئە شکی حه سره ت خوین ئە بارینئ به سه ر ده شتا،

تەماشای لالەزارى پاگوزەر ناکەى ئەپۆى ئۆغر؟

لە لای خەلقى گەدایە گەردى ژیر پیتی مولکی دلدارى

بە سایەت وەک (ھوما) تاجم لە سەر ناکەى ئەپۆى ئۆغر؟

لەم دو دیرەشدا کە دیسان لە غەزەلیکی گۆران وەرگیراون، ەر لە کۆتایی دیرەکاندا سەروا و وشەگەلی ناکەى ئەپۆى ئۆغر پەدیفى دیرەکانە و ھاوشانى سەروا لە کۆتایی ھەموو دیرەکانى شیعەرە کەدا دووبارە دەبیته وە. بەلام ھەر لە شیعەرە کلاسیکەکانیە وە جۆرە خۆلادانیک لە یەکیتى سەروا و پەدیف بەرچاو دەکەویت. شیعەری (حوزنى پەچە، ل ۱۹) لە شەش بەند پیک ھاتوو و ھەموو بەندەکانى بە کیشى (موفاعیلون فەعیلاتون موفاعیلون فەعیلون) واتا موجتەسسى ھەشت ھەنگاوى مەخبوونى مەحزوف ھۆنراون. یەکیتى کیشى شیعەرە کە و ژمارەى دیرى بەندەکان لە گەل دوو قالبى کلاسیکی چارپارە یان موسومەتدا دەگونجن. کە چى جۆراوجۆریی ریزبوونى سەرواکان لە بەندەکاندا رینگامان پى نادات بە ھىچ یەک لەو دوو قالبە ناوى لى ببەین. جۆرى ریزبوونى سەروا لە بەندى یەکەمدا:

a ژنىكى شوخ بە چاوى بەلەك بە مەئىوسى

b خلى ئەكردەو ھۆن ھۆن دلۆپى مروارى؛

بە ئا و ئەبوو دللى بەردىن لە ئاھ و ئەفسوسى، **a**

بە ئاوى ساردى پەتى نا، بە مايعى نارى! **b**

بریتىیە لە $a b a b$ کە لە گەل سەرواى چارپارە دا دەگونجیت. کە چى

سەرواى دوو بەندى کۆتایی

a منىش ئەگەر چى بە جیلو، بە جاندیبەى جوانى

گەلئ لە فەوقى گولام و گرانتەرم لە گوھەر، **b**

وہلئ لە بەر ئەو ھەيھات ئەسىر و زىندانىم **c**

مەدارى فەخر و سروورم بوو بە قوطبى کەدەر! **b**

بەلئى! ھەتاکو جەمالى پتر بى دىلى پەرى **a**

دىارە مەيلى ظوھورى زياترە، ئەگرى: **a**

ئەکا لە ئىقلەتى بەندى ژيانى خۆى نە فرەت! **b**

ئەکا لە پياوو لە جەھل و تەعەصوبى لە عنەت! **b ...**

پېرەوى لە دوو سىستەمى جياوازى **a a b b** و **a b c b** دەكات. واتا سەرۋاى نيوەدېرەكانى يەكەم و سىيەم و نيوەدېرەكانى دووەم و چوارەم لە ھەموو بەندەكاندا يەك نىيە. ديارە ئەم سەرۋاسازىيە پېرەوى لە ھىچ سىستەمىكى كلاسكىكى پېشۋەخت ديارىكرائى ناكات. ھەرچەندە شاعىر ھۆى ئەم لادانەمان بۆ باس ناكات، بەلام ديارە تەنيا ويستى شاعىر و پىويستى ماناى شىعەرەكەن كە بىرپار لە چۆنىەتتى رېز بوونى سەرۋاكان دەدەن.

■ سەرۋاى شىعەرى فۆلكلورى كوردى يان سەرۋاى مەسنەوى؟

يەكئى لە ديارترىن جۆرەكانى سەرۋا لە شىعەرى گۆراندا سەرۋاى سەربەخۆى دېرە كە تەنيا لە ئاستى دېرە و لە كۆتايى ھەردوو نيوە دېرەكەيدا دەردەكەويت و بە يەكەو ە گرىيان دەدات. ئەم سەرۋايە لە شىعەرى كلاسكىدا فراوانە و بە سەرۋاى مەسنەوى ناسراو ە و ەكوو لە ناوەكەى ديارە، تايبەتە بە قالبى كلاسكىكى مەسنەوى. خودى گۆران لە بارەيەو ە دەلئىت:

ھەلبەستى كۆن دووايى ھەموو بەيتەكانى بەدريژەكشانى قەسىدە يان غەزەل لە سەر يەك قافىە ئەروا، بەلام يەك قافىە لە ھەلبەستى تازەدا دېرەكان زۆرتر دوو دوو ئەبەستى پېكەو، لاي ئەوپەرى لە قافىەبەندى دېرەكانى يەك بەند زياتر تېنپاپەرى^(۱). لېرەدا پرسىار ئەو ەيە كە ئايا بە كارھىنانى ئەم سەرۋايە ئەنجامى لاسايى كردنەو ەى سەرۋاى مەسنەوى كلاسكىكە، يان ھى شىعەرى فۆلكلورى كوردى؟ چونكە ئەم سەرۋايە يەكئى لە سەرۋا باو ەكانى

(۱) ئاشنا، ە، (۲۰۰۲)، ل ۲۸.

شيعرى فۆلكلورىيى كوردىيە و شيعرى نووسراوى كوردىيى شىئوہزارى گۇرانىش ھەمان سەرواى و ھەرگرتوۋە. ئەگەر گۇران ئەم سەرواىيە لە شيعرى كلاسىكەۋە ھەرگرتبايە، لەو كاتەدا دەكرا سەرواكە تەنيا لە مەسنەۋىيەكانىدا ديار بېت. بەلام گۇران تەنانەت غەزەلىشى بەو سەرواىە ئاراستوۋە. جگە لەمەش كاتى گۇران لە موخازەرەكانىدا باسى كېشە باۋەكانى شيعرى فۆلكلورى كوردى واتە كېشە دە، ھەشت و ھەوت بېرگەيىھەكان دەكات، بۇ ھەر يەككىيان نمونەيەكى شيعرى دىنېت و شيعرەكان لەو دەچن ھى خۇى بن. ئەۋەى سەرنجراكىشە ئەۋەيە كە ھەموو ئەم شيعرانە سەرواى خۇمالييان ھەيە^(۱).

بۇيە ئىمە پىمان واىە شيعرى فۆلكلورىيى كوردى بە شىئوہيەكى راستەوخۇ و لەرپىگاي شيعرى كلاسىكى كوردىيى شىئوہزارى گۇرانىشەۋە لە بەكارھىنانى ئەم سەرواىەدا ئىلھامدەرى گۇران بوويېت. ئەم سەرواىە لەھەر چوار جۇرى شيعرەكانىدا بە دياردەكەويت.

• شيعر بە كېشى عەرووزى

ئەمانە ئەو شيعرانەن كە سەرەپاى قالب و كېشى كلاسىكىان ۋەكوو غەزەل يان قەسىدە بە سەرواى خۇمالي ھۇنراون. ۋەكوو غەزەلى (لە لادى، ل ۶۰) كە بە كېشى (موفاعيلون فەعيلاتون موفاعيلون فەعلون) واتا موجتەسسسى ھەشت ھەنگاۋى مەخبوونى ئەسلەم ھۇنراۋەتەۋە و يەككىتىي كېش تىيدا بە تەۋاۋى پىرەو كراۋە و بابەتى شيعرەكەش دلدارىيە و لە ھەوت دىر پىك دىت. ئىمە دوو دىرپى لى دەخەينە پروو:

كراس كەتانى، كەۋا سەۋزى، بەژن و بالآ بەرز، a

بە شان و گۆزەۋە چەن جوانى ئەى پەرىي سەر ئەرز! a

(۱) سەرچاۋەى پىشوو، ل ۱۶۳-۱۶۴.

له دووره وه چ نمایانه پیچ و سهرپوشت، **b**
چ زوو ئه گاته ده ماخم شه پوولی بوی خوشت! **b**
[...]

• **شيعر به کيشی برگه یی**

ژماره یه کی زوری ئه و شيعرانه ی که به کيشی برگه یی هونراون،
سهروای خومالییان هه یه. ژماره ی دیره کانیا ن جوراوجوره و له
نیوان ۷ تا ۲۵ دیر له گوراندایه. (ههلبهستی دهروون، ل ۱۲۱) یه کیکه
له و شيعرانه:

هه ر چهن ئه که م، / ئه و خه یاله ی / پیی مه ستم، **a**
بوم ناخریته / نیو چوارچیوه ی / ههلبه ستم! **a**

لیک دانه وه ی / دهروون، قسه ی / زمانم: **b**
بو چی وه ها / دوورن له یه ک؟ / نازانم! **b**
[...]

• **شيعر به کيشی تیکه لاو**

مه به ستمان شيعری (ئاواتی دووری، ل ۱۳) یه که به هه ردوو کيشی
عهرووزی و برگه یی هونراوه ته وه و هه مديسان سهروای خومالی به
سه ر شيعره که دا زاله:

ئه ی چاوا! چه شنی بازی قه فهس هه لوهری په رت، **a**
کوا باله تیژه کانی نیگای حوسنی دل به رت؟ **a**
b کوانی دوو چاوی مه ست؟ کوانی؟ **b**
b کوانی بروی په یوه ست؟ کوانی؟ **b**
c کوانی زولفی ره ش؟ **c**

c کولمی ئال و گهش؟

d کوا ههیکهلی جهمال؟

d کوا حوسنی بی میثال؟

• شیعر به کیشی ئازاد

له شیعرى گۆراندا ژمارهیهکی زۆر کهمی شیعرى ئازادیش لیڤه و لهوئ بهرچاو دهکهوئیت که سهروای خۆمالییان ههیه. باشترین نموونهیان شیعرى (ئاخ ههزار ئاخ، ل ۱۸۵)ه:

ئهئى ئه وهى قه ومانى بهش بهش کرد به پئی خاک و زمان، a

دای به هه ر قه ومئى نگین و تاج و ته ختى حور ژيان! a

b کوا نگینی به ختی من؟

b کوانئ تاج و ته ختی من؟

c بۆ له خاکی پاک و زار و بی گریم،

c غه در ئه کهئى؟ نابه خشى پیم؟

d یا ئیلاهی هه قی خۆم داوا ئه کهم:

d کوا نگین و ته خته کهم؟

گومان له وه دا نییه که ئه م سهروایه چی له شیعرى کوردیی سهرزاره کییه وه وه رگیرا بیئ، یانیش هه مان سهروای مه سنه وی بیئ، له کرده وه دا هه ر هه مان شته. واتا سیسته میکی پیشوه خت دیاری کراوه و هه ر وه کوو شیعره کلاسیکه کانی تر، به لام ئه مجاره نه ک له ئاست هه موو شیعره که به لکوو له ئاست دیڤری شیعرى، یاسای یه کیئتی سهروا ده پاریزیت. گۆران شیوازیکی تری سهرواسازی دینیتته ئاراه که هه رچه ند زیاتر له نوێکردنه وه که یدا نقووم ده بیئ، به کاره یئنانی شیوازه که زیاتر تیدا په ره ده ستینیت.

سەرۆای تیکه لآو

لیره دا سەرۆا پارێزراوه؛ به لآم یه کیتیی سەرۆا به شیوه یه کی تیکه لآو و به پیی هه زێ شاعیر له ناو شیعر دا گۆرانی به سەر دا دیت. سەرۆا یه کیتیه که ی ده پارێزیت. به لآم جۆر و شیوازی یه کیتیه که له تاکه شیعر یکه دا رهنگاوه رهنگه و پیره وی له تاکه سیسته میکی دیاری بلاو کردنه وی سەرۆا به سهر دیره کاندانا کات. واتا چه ند سیسته میکی جیاوازی ریزکردنی سەرۆا تیدا ده بینرین که له به ندیکه وه بو به ندیکی تر و هه ندی جاریش له ناو به ندیکه ده گۆرین. خودی گۆران له م باره یه وه ده لیت:

قالبی هه لبه ستی کۆن قه سیده، غه زهل، پینج خسته کی، ته رکیب به ند... بووه، له کاتیکا قالبی هه لبه ستی تازه نه گه ر لیریک (غینائی) بی پارچه یه کی کورت، یان درێژ نه بی، که پیکهاتوو له ژماره یه ک به ندی دوو دیری یان ۳، ۴، ۵، ۶... تاد، که قافییه ی نه م به ندانهش به مه رجیک له دوو دیری که متر نه بی، به گه ل جۆری جیاواز پیکه وه نه به سترین^(۱)...

شیعری (تیر و که وان، ل ۳۲۷) یه کیکه له و شیعرانه و گۆران له دوا سالی ژیا نیدا نووسیویه تی و له به رد ریزییه که ی ئیمه ته نیا پارچه یه کی لی ده خه ی نه روو:

- a ئەو ئاسمانه شینهی ژوور سەر
b کۆتری سپیی تیا خول ئەدا
به بی خه تر، a
b مژده ی گول به بلبل ئەدا.

له و ئاسمانه، c
گرپی سپی ئەو بالانه: c

(۱) سەرچاوه ی پیشوو، ل ۲۸.

ئاوئىنەى ئارامى ژىنە، d
كۆشى وەنەوزى شىرىنە؛ d
پوونى ئەخاتە شەبەقمان؛ e
سېبەر ئەكا بۆ ئارەقمان، e
بەرى پەنجى تالمان بە لىو f
ئەكا بە ھەنگوئىنى بىئى ميو ... f

ئەگەر مەلى ئاسمانى شىن g
بالى بەياخ نەبى بۆ ژىن، g
لە ھىچ باخچە و بەھارىكا Ø
لە جىئى دېك گول ئابىنن، h
گول ئابىنن! ... h

ئەوتوانبارەى بۆ كوتر Ø
لە ژىئى كەوان تىر گىر ئەكا، k

پارچەى جەرگى ناو بېشكەى خوى، Ø
پېش ھىنى من نىچىر ئەكا! k

لەگەل ئەو ەش دەستى چەپەل، m
ئابروو تكاو، n
ھەر خەرىكە، تەكەل تەكەل، m
بۆ ئاسمانى پېر لە ھەتاو n
تەپە دووكەل ھەلئە سىئى، p
گېرى سېى ئەخنىكىئى! ... p

بەندى يەكەمى شىعرەكە بە سەرواى $a b a b$ پارزىنراو. يەكيتى سەروا بە دوو سەرواى يەكتىرېر پېرەو كراو. لە بەندى دوو مەدا سەروا نازدارەكەى گۆران $cc dd ee ff$ كە سەرواى فۆلكلورىيە، جى دەگرىت. لە بەندى سىيەميشدا ھەر ھەمان شىو دەبىنرىت. تەنیا ئەو نەبىت كە دىرى سىيەم بى سەرواى h یش بە دووبارەبوونەو ھى ھەمان سەروا دروست بوو. گۆران بەمجۆرە لە ياساى كلاسكى دوورەپەرىزى لە (ايطاء) لای داو كە داواى لە شاعىران دەكرد وشەى سەروا دووبارە نەكەنەو. چونكە بە نىشانەى نا شارەزایى شاعىر دادەنرا. لە بەندى چوارەمدا شاعىر سىستەمى دىرى كلاسكى بە كارھىناو. واتا بەندەكە لە دوو دىرى (دو نىو دىرى) پىك دىت كە ھەر وەكوو دىرى قىتەى كلاسكى، تەنیا كۆتایى دىرەكان بە سەروا (ىر) و پەدىف (ئەكا) پارزىنراو تەو. لە بەندى پىنجەمدا لەو دە چىت سىستەمى سەرواى بەندى يەكەم و دوو م تىكەل كراىت. شاعىر چوار دىرى يەكەم – وەكوو سەرواى بەندى يەكەم – بە سەرواى يەكتىرېر بە يەكەو دەبەستىتەو و دوو دىرى دوایى بەندەكە – لە شىو ھى سەرواى بەندى دوو م – بە سەرواى فۆلكلورى. ئەو ھى شایانى گوتنە ئەو ھى كە يەكيتى سەروا لە ھەموو ئەم سەرواىانە دا بە شىو ھىك لە شىو ھەكان پارزىراو و ناكرى لىرەدا باس لە سەرواى تەواو سەربەست بکەين.

سەرواى ناوبەناو

ئىتر لىرەدا سەرواى پىشووخت دىارىكراومان نىيە. سەروا ھەندى جار ناو بە ناو دىار دەبىت و ھەندى جار یش نامىنرىت. جارى وا ھەيە جۆرە پىتمىك لە رىزکردنى سەروادا بە دى دەكرىت كە تا كۆتایى شىعرەكە بەردەوام نابىت و زوو گۆرانى بە سەردا دىت. ھەرچەندە

ژماره‌ی ئەو شیعراڤه‌ی هه‌لگه‌ری ئەم جوړه سه‌رواڤه‌ن له به‌ره‌مه‌ی
گۆراندا له چاو جوړی پېشوو زۆر نڤه. (هه‌ر وه‌ک که‌ره‌م، ل ٤٥٥)
یه‌کېکه له‌م شیعراڤه:

a هه‌وا قورسه هه‌ر وه‌ک گولله

هاوار ئەکه‌م

هاوار ئەکه‌م

b هاوار ئەکه‌م

c ڤاکن، وه‌رن،

b منم ئەده‌م

ئیزنی ده‌ستپېژ

a ئیزنی گولله! ...

وتی به‌من: c

f توئه‌سووتی

به‌ئاگری ده‌نگه‌که‌ی خۆت،

ئه‌بی به‌خۆل؛

b هه‌روه‌ک که‌ره‌م

f گری‌عه‌شقی خۆی به‌ربوو تی! f

له‌وانه‌یه‌باشترین نمونه‌ی بۆ سه‌رواسازی ناوبه‌ناو شیعری (بت،
ل ٤٨٣) بێت که‌تێیدا هه‌ست به‌یه‌کیتی سه‌روا ناگریت و شاعیر به‌
ویستی خۆی و به‌گویره‌ی پێویستی مانای شیعره‌که‌ی، به‌لام به‌
شیوه‌یه‌کی ناڤیک و ناوبه‌ناو هه‌ندی له‌دیڤه‌کان به‌سه‌روا پیکه‌وه
گری‌ده‌دات:

a – کئ شکانی سه‌ری بت؟

b – سه‌ری بت ئیمه‌شکانمان ئیمه!

– چوار په‌لی ئه‌سه‌په‌که‌یی کئ په‌ی کرد؟ Ø

b – ئیمه‌یی داس به‌ده‌س بووین، ئیمه!

c – ورگی بت کئ بوو دڤی؟

a – نه‌دڤاوه‌سکی بت

نه دراوه، d

کئی دیی؟ c

Ø بدره ئه‌ی ده‌ستی به هیزنی هاوړئ:

Ø پئی سبه‌ینئ یی مه‌زن

Ø بدره روویشی فه‌سالی بتی شووم

تا ببینین که له سهر ناوچاوی c

ناوی کئی نووسراوه؟ d

Ø ناوی ئه‌و پیاو کوژه‌وا (نازه‌ر) و (تیر)

Ø خوینی گه‌لمانی پڑان..

[...]

له‌م پارچه شیعره‌دا ته‌نیا دوو دیر به پئی پیناسه‌ی کلاسیکی سهرواسازی هاوسه‌روان و به d ده‌ستنیشان کراون. له دیره‌کانی تردا ئه‌وه‌ی به پئی پیناسه‌ی کون ناوی سهروای له سهر دابنریت، نابنریت. ته‌نیا هندی دیر واتا ته‌وانه‌ی به a، b، و c ده‌ستنیشان کراون له کوتایاندا جوړه لیکچوونیک به‌دی ده‌کریت. ته‌گهر وشه‌ی بت له‌م شیعره‌دا به ره‌دیف دابنن، ده‌بیت سهروایه‌ک له پیش ره‌دیفه‌که‌دا هه‌بیت. له دوو دیره‌که‌دا دوو وشه‌ی پیش بت بریتین له سهری، سکی. به‌لام ئه‌م وشانه به پئی پیناسه‌ی کونی سهرواسازی، پیکه‌وه سهر و دروست ناکهن. به هه‌مان شیوه ته‌گهر وشه‌ی ئیمه به ره‌دیف دابنن پئویستیمان به سهروای پیش ره‌دیف هه‌یه. به‌لام وشه‌کانی بووین و شکانمان سهر و پیک ناهینن. به هه‌مان شیوه وشه‌کانی دری، دیی و ناوچاوی به پئی پیناسه کلاسیکه‌کانی سهر و، به سهر و ناژمیردرین. به‌لام له‌و دیرانه‌دا که به d ده‌ستنیشان کراون، وشه‌کانی نه‌دراوه و نووسراوه له اوه‌دا هاوسه‌روان^(۱). له‌گه‌ل ته‌وه‌شدا دووباره بوونه‌وه‌ی وشه‌یه‌ک له کوتایی ته‌و دیرانه‌ی هاوسه‌روان، یان لیکچوونی ده‌نگی کوتایی دواوشه‌کانی هندی له دیره‌کان، ته‌گهر سهر و اش دروست

(۱) ماهیار، ع، عروض فارسی، شیوه‌ای نو برای آموزش عروض و قافییه، چاپ پنجم، تهران، نشر قطره، ۱۳۷۹/۲۰۰۰، ص ۲۷۱-۲۸۷.

ناکات، به بی کاربگهری نییه. چونکه ته‌نانهت ته‌گهر به لیکچوونی ده‌نگه‌کانیشه‌وه بووبیت، ره‌نگ و پرووی سه‌روا ده‌گریتیه‌وه خۆی. شایانی باسه له‌م شیعره‌دا گۆران به‌ ئاشکرا پی له‌ سه‌ر یاسایه‌کی کلاسیکی سه‌رواسازی داده‌نیت. ئه‌ویش دووباره بوونه‌وه‌ی هه‌مان وشه‌یه له‌ سه‌روا. دیاره ئیمه‌ ناکریت به‌ ره‌دیف بژمیردریت. چونکه سه‌روای له‌ پێشدا نییه. واتا گۆران دوو وشه‌ی هاوشیوه و هاوواتای له‌ شوین سه‌روادا به‌ کار هیناوه. ئه‌مه‌ش له‌ سه‌رواسازی کلاسیکدا به‌ خه‌وشیکی دیاری سه‌روا و به‌ نیشانه‌ی لاوازیی شاعیر له‌ قه‌له‌م دراوه و داواش له‌ شاعیران کراوه خۆیان له‌و جۆره به‌ کارهینانه که به‌ (ایطاء)^(۱) ده‌ناسریت، دووره‌په‌ریز پابگرن.

ئهم شیعره ده‌کرئ به‌ لووتکه‌ی ئازادی سه‌روا له‌ شیعرى گۆراندا له‌ قه‌له‌م بدریت^(۲). به‌لام گۆران هه‌رگیز به‌ ته‌واوی واز له‌ سه‌روا ناهینیت. به‌لکوو له‌ زۆربه‌ی شیعره‌کانیدا به‌ جۆریک له‌ جۆره‌کان جیی بۆ ده‌کاته‌وه و به‌ شیوه‌ی کلاسیک یان خۆمالی یانیش ناوبه‌ناو به‌ کاری دینیت^(۳).

(۱) گه‌ردی، ع، (۱۹۹۹)، ل ۳۴۲-۳۴۳.

(۲) له‌ وانه‌یه ئهم ئازادیه له‌ به‌ر ئه‌وه بووبیت که شیعره‌که وه‌رگێرانی شیعرى فارسییه و شاعیر بۆ پاراستنی مانا گشتیه‌که‌ی شیعره‌که ناچار بووه له‌ به‌کارهینانی سه‌روادا ئازادی بنوینیت.

(۳) له‌ وانه‌یه ئه‌و پرسیاره له‌ لای خوینهری به‌ریز بوروژیتیه‌وه که بۆچی ئیمه له‌ ناوه‌رۆکی لیکۆلینه‌وه‌که‌ماندا باس له‌ ئۆپه‌ریت (وه‌کوو گۆران خۆی ناوی لئ ده‌نیت) وه‌کوو یه‌کئ له‌ هه‌نگاوه نوێیه‌کانی گۆران ناکه‌ین. راسته به‌ کارهینانی ئۆپه‌ریت له‌ شیعرى کوردی دا دیارده‌یه‌کی تازه‌یه؛ به‌لام ئهم ژانره شیعریه‌یه له‌ پرووی کیش و سه‌رواوه شتیکی نوێتر له‌وه‌ی باسمان کرد، پێشکه‌ش ناکات. چونکه کاتی باس له‌ نوێکردنه‌وه‌ی شیعرى ده‌که‌ین، زیاتر چۆنیه‌تی کیش و سه‌روای قالبه‌که‌مان پی مه‌به‌سته. به‌واتایه‌کی تر هه‌ریه‌ک له‌م ئۆپه‌ریتانه له‌ پرووی کیش و سه‌رواوه له‌ گه‌ل یه‌کیک له‌و جۆرانه‌ی له‌ به‌شه‌کانی کیش و سه‌روادا باسمان کرد، ده‌گونجن. بۆ نموونه (شیوه‌نی دارستان، ل ۳۶۴) سه‌رتاپا به‌ کیشی (۴+۴+۴) دوانزه بره‌گه‌یی و سه‌روای دیر (مه‌سنه‌وی) هۆنراوه‌ته‌وه. (ولاتی ئاوا، ل ۳۶۸) یش به‌ هه‌مان سه‌روا و به‌ کیشی یانزه بره‌گه‌یی (۳+۴+۴) هۆنراوه‌ته‌وه. که‌چی (ئه‌نجامی ئه‌ژده‌هاک، ل ۳۵۲) به‌ کیشی بره‌گه‌یی ئازاد و سه‌روای تیکه‌لاو هۆنراوه‌ته‌وه. به‌شی سه‌روای کلاسیک و به‌شی دووه‌میشی به‌ سه‌روای کۆن و کیشی هه‌شت بره‌گه‌یی (۴+۴) هۆنراوه‌ته‌وه...

زمانی شیعری گۆران

به كوردی كردنی وشه گه لی شیعری

له پیشه کیی ئەم به شه ماندا باسما ن له کاریگه ریی به رچاوی شیعری فارسی و عه ره بی له سه ر شیعری کلاسیکی کوردی کرد. کاریگه ریی ه که ش بیگومان له و ژماره زۆره ی وشه ی فارسی و عه ره بیدا ره نگه داته وه که جێیان له شیعری کلاسیکدا خو ش کردۆته وه. له وانیه زۆره ی وشه عه ره بییه کانیش له رێگه ی شیعری فارسییه وه پوو یان کرد بێته ناو شیعری کوردی. چونکه وه کوو پیشتریش گوتمان، دیوانی شاعیره کلاسیکه گه وره کانی فارس سه رچاوه ی فیربوون و چێژ وه رگرتنی هونه ریی شاعیره کورده کان بوون. له لایه کی تریشه وه به کاره یتانی وشه و زاراوه ی بیانی له شیعری کلاسیکدا نیشانه ی شاره زایی و لیهاتووی شاعیر بوو. چه نیک شیعره که وشه ی بیانی زۆرتری به خو یه وه بگرتبایه، ئە وه نده پایه ی له پوو ی هونه ریی ه وه به رزتر ده بوو^(۱). بۆیه شیعری کلاسیک شیعری چینیکی تایبه ت و اتا چینی نوخبه کان بوو و ئاراسته ی پیاوه خوینده وار و پوونا کبیره کان ده کرا و هه ر ته نیا ئە وان بوون که توانای تیگه یشتن له مانای وشه بیانییه کان و مانای خودی شیعره کانیا ن هه بوو. ئە م تایبه تمه ندیه له زمانی شیعری کوردیدا تا کو تاییه کانی سه ده ی نوۆزده م به رده وام ده بیت^(۲). به لای گۆران ئە و زمانانه ی کاری زۆریان کردۆته سه ر وێژه ی کوردی، دوو پێژگه ی جیا جیا دروست ئە که ن:

(۱) شیخ، ع، ئە زمونی شیعری کوردی، هه ولێر، ۹، ۲۰۰۱، ل ۱۰۴.

(۲) رسول، ع، (۱۹۸۵)، ل ۱۹۹.

پښتوگه یی کهم نهو کارتیگردنه یی، که له سهردهمی میژووی پاش موسلمانیدا له زمانهکانی فارسی و تورکی و عهره بییه وه پرووی کردوته زمانی ویژدهی کوردی تا سهردهمی تازهی ئیستامان له مانه فارسی و تورکیش له نورهی خویندا دووباره کهوتوونه ته ژیر کارتیگردنی زوری عهره بیی. له بهر نهوه و له ناو نههم پښتوگه یی دا کاری زمانی عهره بیی نه بیی به هیزی سهره کی دابنریت^(۱).

له هونراوه کلاسیکه کانیدا، گوران به لاسایی کردنه وهی زمانی شیعی کون، دوودلی له به کارهینانی وشه ی بیانی ناکات^(۲). نههم دیارده یی لای گوران به هوی ئاشنایه تی له گهل شیعی تورکی عوسمانی زه قتر و به هیزتر دیاره. نههم راستیه له نمونه ی خواره وه دا پروون و ئاشکرایه که ته نیا به ندیکه له شیعی کی چوار به ندی گوران. وشه بیانییه کان به خه تی ژیریا نه وه دیاری کراون:
(مه ده نییه ت، ل ۷۱)

مه ده نییه ت: گولی به هاری حیات،
مه ده نییه ت: ه وایی نه شو نوما،
مه ده نییه ت: وه سیله یی ئیچیا،
بۆ هه موو میلله ت و عوموموی ولات،

مه ده نییه ت، ئه لکتریک، قه مهر
ئه ی ضیا به خشی حالی نه وعی به شهر!
[...]

نمونه ی سهره وه له کومه له شیعی یادگاری کون و هرگیراوه که (که نیشکه جوانه که!، ل ۷۰) ش یه کی که له شیعه کانی. له سهرووی ناوی شیعه که هاتووه: «لا سایی نه ده بی عوسمانی»
ئیمه ش چه ند دیریک کی لی ده خه ی نه پروو و وشه بیانییه کانی شی ده ستیشان ده که یین.

که نیشکه جوانه که بۆ چی فریبی حوسن و جه مال

(۱) ئاشنا، ع، (۲۰۰۲)، ل ۱۴۰.

(۲) شانوف، ح، (۱۹۷۵)، ل ۱۸۱.

هه لٽ ته داته سه مای ته که بیور و عهظه مهت!
(الی الابد) نی یه بۆ که س مه لاحت و شه و که ت
هه موو به هاری مرووری سه ریه به رق میثال!

که نیشکه جوانه که: گولباغی شوخ و په ونه قدار،
که ئیسته مه وقیعی بالایی سه رته مهستی غروور،
ئه بینی ئاخری رۆژی سوقووط ئه کا مه قهوور،
له ژیری پی یی عه جووزا ئه بیته تۆز و غوبار!
[...]

هه موو ئه و وشانه ی خه تیان له ژیره وه یه، عه ره بین. ئیمه نازانین
گۆران ئه م وشانه ی یه کسه ر له زمانی عه ره بییه وه وه رگرتوه یان له
شیعری فارسی یان تورکییه وه. چونکه له لایه که وه زۆربه ی ئه م وشانه
له زمانی فارسییدا به کار دین و له لایه کی تریشه وه شیعره که به
لاسی شیعی تورکی عوسمانییه وه هۆنراوه ته وه. له نووسینه کانی
خودی گۆراندا دیاره تا چ راده خوئی ئاگاداری ئه م راستیه بووه و
چه ند هه ولی گۆرینی داوه. له سه ره تای کۆمه له شیعی به هه شت و
یادگار دا به م جووره له م بابه ته ده دویت:

(به هه شت و یادگار) کۆمه له شیعی که له دیوانه که م سه رانسه ر له گه ل
بابه ته کانی جوانی و دلداری خه ریکه. هه لبهستی وای تیا به بیست و پینج سال،
به لکو زیاتر، له مه و پینش دانراوه، هه ر وه کو هیی چه ند مانگی که له مه و به ریشی
تیا به. به شی زۆری کۆنه کان به وه زنی عه روو و وه کوردی یه کی کۆنی تی که لا و به
زمانی بیگانه نووسراون....

هه ره کوو گوتم تا چه ند سالی که له مه و به ر به وه زنی عه روو و شیعیرم وتوه، به
وه زنی په نجه ش له زۆر کۆنه وه، به لکو له گه ل وه زنی عه روو و شان به شانی یه ک،
دهستم کردوه به هه لبهست دانان. ئه مانه ش له دابه ش کردنی ناو دیوانیان، زۆرتر
بابه تیان، نه ک ئوسلووب و وه زن و زمان، خراوه ته به ر سه رنجی بایه خ. له به ر

ئەو دەرىجىدىكى ھەرەكەتچىلىك بۇ جەھەتتە ئۆزىنى تازىلاش ۋە كۆيۈن، وردىبۇنەۋە لە زمان و لوغەتى پېنوسىنىيان پاسپېرى ئەكەم، ھەچ ھەلبەستىك وشە و تەركىبى غەربى و فارسىي زۆر تىبابى، بە ئەندازە ئۆزۈر، كۆنە، پېچەۋانە ئۆزۈش ديارە پېچەۋانە!

دوایی لە كاتى نووسىنەۋە ئامادە كەردى ئەم نامىلكە يەدا بۇ چاپ، لە شىعرە كۆنە كاندا ھەندى وشەو تەعبىرى چەوت تووش ھاتم ئەمتوانى بيانگۆرۈم بە وشەي كوردى پەتى، يان بە چەشنىكى پەسندتر و دلگىرتەر دەستكارى يان بكم.

بەلام ئەمە، لە بارى سەرنجى ئەو كەسانەۋە كە بە شوپىن لىكۆلئىنەۋە تەئرىخى ئەدەبى كورد، وە چۆنەتە گەشە كەردن و گۆرۈنى زمانى كوردىدا ئەگەپىن، زىانى زۆرتەر لە سوود، با بېزارى خۆشىم لەۋلاۋە بوەستى لە تەقەلای شارەندەۋە خەوش و ناتەۋاۋىم بە چەشنىكى لە ئەندازە بەدەر، بەلكو لە سنوورى ئەندازە تىكۆشىنى خەلقى تىشا.

لە بەر ئەۋە بېيارم دا دەستى دەستكارى يان كەم و زۆر بۇ درىژ نەكەم، وە ھەر وەكو ھەن و بوون بيانخەمە پېش چاۋى خۆپندەۋارانى خۆشەۋىست!^(۱)

ديارە كە بۇ گۆران وشە بيانىيەكان شوپىن پەنجەي كلاسيزمن. بۇيە نوپكرەندەۋە خۆي لە گۆرپىنەۋە و لادانىندا دەنوئىت. خۆي لەۋ راسىتىيە ئاگادارە كە بوونى وشە بيانىيەكان لە شىعرى كوردىدا لە سەر حسابى وشەي پەسەنى كوردى بوۋە. بۇيە وردە وردە دەست بە گۆرپىنەۋە يان دەكات بە وشەي كوردى. يەككە لە ئەنجامە ئەرىنىيەكانى ئەم پرۆژەيەش جىگىر بوونى ژمارەيەكى زۆرى وشەي كوردى تازەيە لە ناۋ فەرھەنگى وشە و زاراۋە شىعرى كوردىدا^(۲). لە ژمارە ۵۱ گۆقارى ئازادىي سالى ۱۹۶۰ دا بەم شىۋەيە باس لەم پرۆسەيە و گرنكى دەكات:

(۱) گۆران، (۱۹۸۰)، ل ۳-۴.

(۲) بىكەس، ش، (۱۹۷۸)، ل ۶۰.

لېرەدا نامەوئى چاۋ لە ھەندئى راستى بېۆشم، بە وئىنە لە چاۋپېۆدانە تەسكەكەى دەسەلات و زرووفمانا، لە نوپكردەنەو و پۆشتەكردنەوئى شېوھ - زمانە - كەمانا ھەنگاۋى پېشكەوتنمان ناو، ژمارەيەك وشەى بېگانەى نارەوا بە كارھاتوومان واز لئ ھېناوھ لە باتى ئەوانە وشەى كوردىي رەسەنى لە كۆنەوھ كەنەفت كراومان لە كون و قوژبن دەرھېناوھ، لە شوپنى ھەندېكيانا دامان ناوھ، ھەندەكەى ترېشيان يا لە رەگى وشەى شېوھكەى خۆمان بەرامبەرى تازەمان بۆ تاشيون، يان چووين لە شېوھكانى ترى كوردىدا ھاو (واتا)مان بۆ دۆزبونەوھ.

بەلام بەم جۆرە تەقەلايانە لە شېوھكەمانا بنەرەتى زمانىكى نووسين پەيدا بووھ، كە وەك لە سەرەوھ وتمان، ئاراستەكەى بۆ ئەوھ ئەچن، كە نووسەر بە ھەچ نرخىك بووھ ئەبئ خۆى بپارېزئى لە كاركردى وشەى بېگانە لە بەرھەمى نووسينيا. وشەى بېگانە لە كوردىدا بە خانەى ھەزاران نەبئ ناژمېرئى، لە كاتىكا ئەوئى تا ئىستا توانيومانە بەرامبەرى بۆ بدۆزىنەوھ ژمارەى لە چەند سەدئىكى كەم زۆرتەر نىيە^(۱).

گومان لەوھدا ناكريت كە بوونى ژمارەيەكى زۆرى وشەى بيانى لە شىعەرى كلاسكى كوردىدا خۆى لە خۆيدا كۆسپىك بوو لە نىوان شىعەرى كلاسكى و چىنە جياوازەكانى كۆمەلگادا. خويندن و تىگەيشتنى شىعەرى كلاسكى بە ھەموو كەس نەدەكرا و خوينەرى تايبەتى خۆى دەويست. تەنانەت بۆ تىگەيشتنىكى روالەتئى شىعەرەكانىش ناسينى زمانە بيانىيەكان لە لاي خوينەرەوھ مەرچىكى پىويست بوو. وەكوو چۆن ئىستاش تىگەيشتنىكى سەرەتايى لە شىعەرەكانى مەلاى جزيرى بەبئ ناسينى زمانى عەرەبى و فارسى كارىكى ئەستەمە و خوينەر بۆ تىگەيشتنى ماناى وشە و زاراوھ بيانىيە بەكارھاتووەكان لە تەنىشت ديوانەكەدا پىويستئى بە فەرھەنگىكى لىكدانەوھى رامانى وشەكان ھەيە. بەم جۆرەش

(۱) ئاشنا، ۶، (۲۰۰۲)، ل ۳۷.

ژماره‌یه‌کی زۆری خه‌لک به هۆی که‌میی ئاستی خوینده‌وارییان له خویندنی شیعی کلاسیک بێه‌ش ده‌بوون. ئە‌مه به پێچه‌وانه‌ی یه‌کێک له ئامانجه‌ سه‌ره‌کیه‌کانی گۆرانی شاعیره‌ که ده‌یه‌ویت ژماره‌یه‌کی هه‌ره زۆری خوینەر له ده‌وری شیعه‌کانیدا کۆیکاته‌وه. پاش قوناغه ئە‌زموونیه‌که‌ی کلاسیک، شیعه‌کانی گۆران له پووی بابه‌ته‌وه په‌نگ و هه‌وای پۆمانتیکیان پێ‌وه دیار‌بوو. به‌لام هه‌ر زوو له‌و پێ‌بازه لاده‌دات و پوو له ریالیسم و ریالیسمی سۆسیالیستی ده‌کات و ده‌وری شاعیریکی پێ‌گیر(ملتزم) ده‌بینیت. شیعه‌کانی پێ‌ ده‌بن له وشه‌ و زاراوه‌ی پامیاری و کۆمه‌لایه‌تی و ئاراسته‌ی هه‌موو چین و توێژه‌کانی کۆمه‌لگا ده‌کرین^(۱). زمانه‌ تیکه‌لا‌وه‌که‌ی شیعی کلاسیک ئاسته‌نگه‌ له به‌رده‌م ئە‌م مه‌به‌سته‌. بۆیه گۆران شیعه‌کانی به‌ زمانیکی په‌وان و به وشه‌ و زاراوه‌ی کوردی ده‌نووسیت و ئە‌وانه‌ش که پێشتر نووسراون و وشه‌ی بیانی یه‌کجار زۆریان تێ‌دايه، ده‌ستکاری ده‌کات و وه‌کوو خۆشیی له سه‌ره‌وه ئاماژه‌ی بۆ ده‌کات، تا ئە‌و راده‌یه‌ی پێی ده‌کرئ و له زیانی زمانی کوردیدا نییه، وشه‌بیانییه‌کان ده‌کاته کوردی. ئە‌م کاره له لای گۆران به‌ بێ‌ پێشینه‌ و هزری پامیاری نییه. که‌ره‌سته‌ی هونه‌ری شیعه‌ زمانه‌ و زمانیش له وشه‌کان پێک دێت و له هه‌مان کاتیشدا ناسنامه‌ی نه‌ته‌وايه‌تی هه‌ر گه‌لێکه‌. بۆ پاراستن و به‌هێزکردنی ناسنامه‌ کوردیه‌که‌ی شیعه‌کان چاره‌یه‌ک نییه جگه‌ له به‌ کوردی کردنی زاراوه‌ بیانییه‌کان. مادام بوونی ژماره‌یه‌کی زۆری وشه‌ی بیانی له شیعه‌دا، فاکته‌ریکه‌ که نوینه‌رایه‌تی سه‌روه‌ریی داگیرکه‌ری بیانی ده‌کات، ده‌بێت هه‌موو هه‌ول‌ه‌کان به‌ره‌و نه‌هێشتنی ئە‌و فاکته‌ره ئاراسته‌ بکرین. له راستیشدا هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تی گۆران

(۱) رسول، ع، «ریالیزمی نوێ و ئە‌ده‌بیاتی کوردی» له رۆشنییری نوێ، به‌شی یه‌که‌م، ژ ۱۲۲، به‌غدا، ده‌زگای رۆشنییری و بلاو کردنه‌وه‌ی کوردی، ۱۹۸۹، ل ۶۲.

یه کیکه له سه رچاوه کانی پره نسپی به کوردی کردنی زمانه شیعریه که له هه مان کاتدا هاوکاته له گهله پیدابوونی ههول و کوششی له مجوره له ئه ده بیاتی تورکی و فارسیدا^(۱).

ناکریت له هه نگاوهی گوراندا کاریگه ری شیعری تورکی سه رتهای سه دهی بیسته م له بیر بکهین:

له سه رتهای ئه م سه دهیهی ئیستا و، له ناو تورکه عوسمانیه کاندای جوولاندنه وهی تورکاندنی (تتریک)ی هه موو ده زگا و روا له ته کانی کومه لایه تی که وتیونه گورسه ندن، تیکوشین هه تا بلئی گهرم بوو بوو گورینی ئه لفوبی و، بوو بژاردنی زمانی تورکی^(۲)..

له گهله ئه وه شدا نابیت ئه م کاره ی گوران – وه کوو هی تورکه کان – به هه ولئیکی ره گه زپه رستانه له قه له م بدریت. چونکه گورانکاریه که لای گوران، پرۆسه یه کی ره ها و بی مه رج نییه. خوئی له پیشه کیی کومه له شیعری (به هه شت و یادگار) دا باس له بیسوود بوونی هه ر هه ولئیکی رادیکالی له م جوره ده کات که زیان به پیره وی سروشتی پهره سه ندن زمان ده گه یه نیت. له بهر ئه وهی بوونی پیوه ندی له گهله زمانانی تر هویه کی پهره سه ندن، زیندوو مانه وه و ده وله مند بوونی هه ر زمانیکه. بویه گوران نه له گهله به کارهینانی له راده به ده ری وشه و زاراوهی بیانیه و نه به ته واوی له گهله پاک و خاوین کردنی سه د له سه دی زمانی شیعره له م وشه و زاراوانه؛ به لکوو له گهله چاره سه ریکی گونجاو و مام ناوه ندیه.

له هه ولئیکی بی وینه دا و بو ئه وهی مانای ئه و وشه کوردیه تازانه ی له شیعره کاندای به کاریان دینیت بو خوینه ریک که به وشه ی بیانی له شیعری کوردیدا راهاتوو و له وانیه مانای وشه کوردیه

(۱) له به شی سییه مدا به دریزی له م بابه ته ده کۆلینه وه.

(۲) ئاشنا، ع، (۲۰۰۲)، ل ۱۵۷.

په تييه كان نه زانیت، پوون و ئاشكرا بېت، گۆران مانای كوردی، فارسی
یان عه ره بیی وشه كان كه لای خه لك ناسراون یانیش پیشتتر له شیعی
كلاسیكدا باو بوون، له پهراویزی شیعه كه دا ده خاته پروو^(۱). لیته دا
هندی له و وشانه به ماناكانیانه وه هه ر وهك چۆن له دیوانی گۆراندا
هاتۆنه ته وه، ده خه یه نه پروو:

دۆزهخ: جهه نم (ل ۴۱)

ناخ: قهعر، بن (ل ۴۱)

خهوش: عه یب، ناته واوی (ل ۸۸)

خایه نندن: خایاندن، ده وام کردن (ل ۹۵)

وهرز: مه وسیم (ل ۱۲۷)

تهق تهق: ریگای به رده لانی پله پله (ل ۱۲۸)

کیل: خانووی هاوینه ی ناو باغ (ل ۱۲۸)

زیز: عاجز، مات (ل ۱۶۳)

نایین: من له هه موو کاتیکا نایین له باتیی دین به کار ئه هینم. (ل ۱۷۰)

بۆ ئه و وشه بیانیه شه كه گۆران ده ستکارییان ناكات و له شوینی
خۆیاندایه جییان ده هیلیت، واتای كوردییان له پهراویزی شیعه كاندا
ده خاته پروو:

ئیحیضار: سه ره مه رگ (ل ۱۵)

(۱) محمدی مه لا کریم كه سه رجه می به ره می گۆران (به گی یه كه م)ی كۆ
کردۆته وه و ئاماده ی کردۆه و پیشه کی و پهراویزی شیعی بۆ نووسیوه، له
پیشه کییه كه یدا، لاپه ره ـلـ ده لیته:

«مامۆستا گۆران خۆی هه ندی ورده پهراویزی له (به هه شهت و یادگار) و
(فرمیسك و هونه ر) ه كه یدا و هه روا له سه ر چه ند پارچه یه کی كۆمه له ی
(سروش ت و دهروون) یش نووسیوه. ئیمه ئه و پهراویزانیه ئه و مان وهك
خۆیان بلاو كردۆه ته وه، خۆیشمان له هه ندی شویندا هه ندی پهراویزمان
نووسیوه. به مه به ستی تیکه لی یهك نه بوونی ئه و پهراویزانیه ئیمه و
مامۆستا، له داوینی پهراویزه كانی خۆمانه وه نیشانه ی (م.م.ك.)مان داناوه.
به م جۆره هه ر پهراویزیك له م دیوانه دا ئه و نیشانه یه ی پیوه بی هیی
خۆمانه و هه ر کامیش پی یه وه نه بی هیی مامۆستا گۆران خۆیه تی.»

جیلوه: له (جلی) وه، دهرکه وتن، دره وشانه وه. (ل ۴۰)

فهرامۆش کردن: له بیر بردنه وه (ل ۴۰)

ناهیسته: به ته سپایی، له سه رخۆ (ل ۱۷۲)

ته لاطوم: شله قان و شه پۆل دان (ل ۱۷۲)

ئه نین: ئاخ و ناله (ل ۱۷۳)

ئه شک: فرمیسک (ل ۱۷۳)

تابان: شهوق هاویژ، پرووناک (ل ۱۷۳)

با ئه مجاره نموونه یه که له دوا شیعره کانی گۆران بخهینه پروو بۆ
ئه وهی رادهی جیاوازیی ئه م شیعره له گه ل نموونه کانی پیشوودا له
پرووی به کارهینانی وشه ی بیانیه وه بزانی:
(گۆرانی گهلانی جیهان، ل ۴۵۳)

(۱)

یه کمان ئه خایه که هیوا،

له م په ره تا ئه و په ری دنیا..

ریمان پی بگری دوژمن،

بی گومان سه ره دا له ئاسن!

لاوان گهر دهنگ هه لپرن،

گهلان گشت راته په رن ..

گۆرانی لاوان،

پر ئه کا ژیان،

له شادی بۆ هه موو ..

(دهور)

به سته بۆ شادی ئه لین گشت لاوه کان ..

لاوه کان .. لاوه کان ..

چۆن له بهرمانا ئه وهستن دوژمنان؟

دوژمنان؟

له گهل لاوان،

ئه لئن گشت جيهان،

به يهک زمان :

چون له بهرمانا ئه وهستن دوژمنان؟

دوژمنان؟ دوژمنان؟

(۲)

له بيرمانه کوږی جهنگ:

چون پر بوو له مهيتی شههيدان..

ئه و خوینهی خاکی کرد رهنگ،

بوو به موری برايی گه لان..

ده سا ئهی تیکوشهران!

بو داد و ناشتی جيهان،

بگرن پتی خهبات..

بگه نه ئاوات..

بگه نه ئاره زوو..

(۳)

دهنگی زولالمان، به سوین،

ئامانجیکی پاک ئه دا به لئن..

سه ربه رزی پر و امانین..

به راستی دلسوزی ئینسانین..

به لام هیزه گومراکان،

بوون به هوی تالی ژيان!

با بمرئ خوینمژ!

شه پر روشی پیاوکوژ..

سه رکه وی ناشتی، زوو!..

لهم شيعره دا ٽه و شانهى كه له بنه رته وه وشهى بيانين، بریتين له پينج وشهى دنيا، مهيت، شهيد، زولال، ئينسان. به تيروانيتيكي ورد بومان دهرده كه ويٽ كه جگه له دوو وشهى مهيت و زولال، له كاتى خویندنى سيپانى تر له شيعره كه دا، ٽه وهستهى به خویندنى وشه بيانیه كانى يادگارى كۆن له لاماں دروست دهبيت، دووباره نابيته وه. چونكه ژمارهى وشه بيانیه كانى شيعره كه له چاو دريژيه كهى زور كه متره له نمونهى پيشوومان. ته نانهت وشه كانى دنيا، شهيد و ئينسان جىي خويان له ناو زمانى كورديدا (به تايبه تى له كاتى قسه كردن دا) كردوته وه و ٽه وهنده ههست به بيانى بوونيان ناكريت. بويه شاعير به پيوستى نه زانيوه بيانگورپيت. گوران به ئاسانى ده توانى وشهى دنيا لا ببات و وشهى جيهان له شوينيدا به كار بينيت. چونكه دواتر دوو جار وشه كه له كۆتايى دوو ديري شيعره كه يدا له بهنده كانى (دهور) و ۲- دا به كار ديتيت:

.....

ٽه لين گشت جيهان،

.....

بو داد و ناشتیی جيهان،

.....

و له بهر دووريبان له يه كتر، ههست به دووباره بوونه وه كه ناكريت و كيشهى سهرواسازيش دروست ناكات. ٽه م كاره ده كرا له بهندى ۱- يشدا دووباره بييته وه، به بي ٽه وهى ههستى پي بكرت. به لام گوران وشهى دنيا له شوينى خویدا ده پاريزيت. ته نانهت له وشهى مهيت يش پاشگهز نابيته وه، كه چى ده يتوانى وشهى لاشى كوردى له شوينيدا به كار بهيت كه ژماره و جوړى برگه كانى و اتاكهى به ته واوى له گهل شوينى وشهى مهيت دا ده گونجيت^(۱).

(۱) ههردوو وشهى مهيت و لاش له يه ك برگه پيك دين، له وشهى مهيت دا سى پيتى (مهى : CVC) سيلابىكى دريژ پيك دين و به پيتى (ت) سيلابىكى كيشراو پيك دينيت (CVCC). له وشهى لاش دا دوو پيتى (لا: CV) به هوى دريژى بزوينى (ا) سيلابىكى دريژ پيك دين و به پيتى (ش) سيلابه كه ده بيته كيشراو. كه اتا له پووى جوړى برگه و دهنگه وه يه كسانن.

هەر چه نده له بهر برهگهیی و ئازادبوونی شیعره که جووری وشهکان له پووی ژماره و جووری برهگهکانیا نه وه بایه خێ نییه و شاعیر دهیتوانی هەر وشهیهکی کوردی که مانای مهیت دهگهیه نیت له جیاتیدا به کار بهینیت. ئەمه جارێکی دیکه ئه و راستییه دهسهلمینیت که بایه خدانیکێ زیاتر به وشه و زاراوهی کوردی له لایه ن گۆرانه وه له پوانگهیهکی رهگه زه پهرستانه وه نه بووه؛ به لکوو له ههستی نه ته وایه تیی گۆرانه وه سه رچاوه ی وهرگرتوو ه و نا کرئ زاراوه ی پاککردنه وه ی زمان ی بۆ به کار به ئینریت. ئەم هزره له لاما ن به هیزتر ده بیت کاتی ده بینین که گۆران له لایه که وه وشه بیانیه کان له شیعره که ی دوور ده خاته وه و له لایه کی دیکه وه و به تایبه تی له شیعره تازه کانیدا ده رگایان بۆ ده کاته وه .

به کارهینانیکێ نوی وشه و زاراوه ی بیانی

ژیننامه ی گۆران و ئه و شیعرانه ی له زمانه پۆژئاوا ییه کانی ئینگلیزی و پووسی وهری گێراوه و چاوپیکه وتنه که ی له گه ل عبدالرزاق بیمار، هه موویان شایه تی له سه ر ده وله مه ندیی گۆران له پووی ئاشنایه تیی له گه ل فه ره نگی ئه ده بیی پۆژئاوا دا ده دن. یه کیک له دیارده بی نموونه کانی زمان ی شیعر ی گۆران بریتیه له به کارهینانی ژماره یه کی به رچاوی وشه ی بیانی و به زوری پۆژئاوا یی. له مو حازه ره کانی که له گو قاری ژیندا بلا و بۆ ته وه له باره ی دووم ریژگه ی ئەم زمانانه ی کاریان کردۆ ته سه ر ویژه ی کوردیه وه^(۱)، ده لیت:

دووم ریژگه، له سه ره تای سه رده می تازه وه، (که بۆ ویژه ی کوردی وتمان بۆ نیو سه ده له مه و پێش ئه گه ریته وه) ده ست پێ ئه کات. ئەم ریژگه یه له شارستانیه تی تازه ی ئه وروپا هه لقولا؛ به لام شه پۆلدا نه که ی وه کو ریژگه کۆنه کانی میژوو هه ر به ناوچه یه ک، یان هه ری میکه وه نه وه ستا، سه رانه ری پووی دنیا ی گرتۆ ته وه^(۲)...

(۱) ئاشنا، ع، (۲۰۰۲)، ل ۱۴۱-۱۴۲.

(۲) یه که م ریژگه مان له لاپه ره ۱۲۶ ی باسه که ماندا هیئا وه .

ئەم وشانە دوو دەستەن. يەكەميان وشە و زاراوہى ژيانى پۇژانە
و كولتوروى پۇژئاوايى و دووہميان ئەوانەى پۇژئاوايى يان
پۇژھەلاتين و ئەنجامى ناوہرۆكى راميارى شيعرەكانى گۇرانن.
دەستەى يەكەم (پۇژئاوايى):

ھيما ميتۇلۇژيەكانى يۇنانى كۆن: (زەووس، قينووس: ل ۳۰، ئەپۇلۇ:
ل ۴۴، كيووويد: ل ۱۵۱، ميرپيخ: ل ۲۴۳...)

وشە و زاراوہى ژيانى پۇژانە: (ئيسكارپين: ل ۳۴، تانگۇ: ل ۵۵،
پروئتستۇ: ل ۹۸، دۆنكى، يانكى: ل ۲۴۶...)

وشە ھونەريە پۇژئاوايەكان: (باند، نۆت، قالس، فۇكستروٹ: ل ۵۵،
ئوركسترا، ئۇپيرا: ل ۳۰۳...)

دەستەى دووہم (پۇژئاوايى و ھەندى جار پۇژھەلاتى):

سەرکردە و كەسايەتییە راميارییەكانى سەردەم: (ماك ئارسەر،
سينگمان رى: ل ۲۳۶، كۆيسلینگ: ل ۲۳۸، لەنين: ل ۳۰۶...)

ناوى ولات و پايتەخت و شارەكان: (كۇريا، بۇخارست، رۇمانيا: ل
۲۵۴، وال ستريت، ل ۲۵۵...)

ئەمە لە تىروانىنى يەكەمدا بە پيچەوانەى ئەو ھەولەى گۇران ديتە
بەرچا و كە لە پينا و كەم كردنەوہى وشە بيانییەكانى ناو شيعرەكانيدا
گرتبووہ بەر. ديارە گۇران بە يەك شيوہ تەماشاي ئەم دوو
دەستەواژە بيانییانەى (عەرەبى و فارسى – پۇژئاوايى) نەكردووہ. لە
لايەكەوہ بە كارھينانى وشەى پۇژئاوايى بە پيچەوانەى نەريتە
كلاسيكەكان بووہ كە تەنيا ريگەيان بە وشە عەرەبى، فارسى يان
توركييەكان دەدا بئنه ناو شيعرى كوردى. لە لايەكى تریشەوہ راستە
وشە پۇژئاوايەكانيش بيانين، بەلام وەكوو وشەگەلى تر نوينەرايەتیی
نەتەوہ داگيركەرەكانى دراوسى ناكەن. بە لامانەوہ گۇران وشە
بيانییەكانى دەستەى يەكەمى بە فاكتەريكى پرۆسەى موديرن كردنى
شيعرەكەى زانيوہ و پيى و ابووہ كە بەكارھينانى ئەم وشانە لەگەل
سروشتى ژيانى ھاوچەرخدا دەگونجيت. سەبارەت بە دەستەى
دووہمى وشەكانيش لە بىر نەكەين كە گۇران لە پووى

ئایدیۆلۆژیە وە کۆمۆنیست بوو و ھەستی ئەنتەرناسیونالیسمی – کە یەکیکە لە دروشمەکانی کۆمۆنیسم – پۆلی ھەبوو لە بە ئیونەتە و ھیی بوونی وشە و بابەتی شیعەرەکانی. بوونی ژمارە یەکی زۆری وشە و زاراوی دەستە دوو ھەم لە ئەنجامی ئەم ئاراستە یە. مەبەستی بەکارھێنانی ئەم وشانە لە شیعەردا ھەر چییەک بیت (پامیاری، فەرھەنگی،...) پەنگ و پووێکی تر بە پوخسار و زمانی شیعری کوردی دەبەخشیت. شایانی گوتنە کە گۆران بۆ زۆربە ی ھەرە زۆری ئەم وشانەش مانا و پوونکردنە و ھیی پێویست لە پەراویزی شیعەرەکانیدا دەخاتە پوو، بۆ ئەوە ی لە کاتی خۆیندنی شیعەرەکانیدا ھیچ تارمایی و نادیارییەک بەرھەر پووێ خۆینەر نەبیتە وە. دیارە ھەر وەک چۆن ئایدیۆلۆژیی گۆران وای لێدەکات لە لایەک ژمارە ی وشە و زاراوی فارسی و ھەرەبی لە شیعەرەکانیدا بگە یەنیتە کە مترین ئاست؛ بە ھەمان شێوە پالی پێوە دەنیت کە شیعەرەکانی لە کۆمەلای وشە ی بیانی تر (بە زۆری پۆژئاوایی) پڕ بکاتە وە.

بە کارھێنانی (onomatopoeia) و (interjection)^(۱)

ئەم دیاردە یە کە شیعری گۆران لە شیعری کلاسیکی کوردی جیا دەکاتە وە، بەکارھێنانی دوو جۆر ئامرازی دەربڕینە (ئامراز، بە واتایەکی گشتی) کە زیاتر شیوازی دەنگیان ھە یە. مەبەستمان لێرەدا دەنگیکە کە یا یە کسەر لە سروشتە وە وەرگیراوە (onomatopoeia)، یان ئەو دەنگە ی کە لە ناخی شاعیرە وە سەرچاوە دەگریت (interjection). یە کە میان و اتا (onomatopoeia) لاسایی دەنگی شتیک یان بوونە وەرێکی سروشتە (مروّف نەبیت) و لە لایەن زمانناسانە وە بە وشە دادەنریت. لە بەر ئەوە ی شیوازی دەربڕینیان (pronunciation)،

(۱) لە بەر نەبوونی وشە ی کوردی بەرامبەریان، پیمان باشتەر بوو وشەکان وەکوو خۆیان و بە بی وەرگیران بە کار بینین.

پښتووسيان، فورمى ريزمانيان و واتايان دياره^(۱). به لام (interjection) ده ننگيکه بو دهربرين له ناخى شاعيره وه و له ناو سياقى رسته دا ماناى هه يه.

:(onomatopoeia)

(نه ورؤز، ل ۳۰۹)

پووش بوو به گيا، چيلکه ي باخ بوو به دار گول،
له وشکه سي کاني که و ته قوله _ قول.

(گوراني که و، ل ۴۲۴)

قه قبه، قه قبه، قه قبه، قه ق!

شاخى به رز و به ردى ره ق،

جيگاي چيره و جيگاي به ق

قه قبه، قه قبه، قه قبه، قه ق!

:(interjection)

(هه لبه ستي ره نجاو، ل ۳۷)

که ي تو م ديوه؟ که ي ته تناسم؟ که ي؟ که ي؟ که ي؟

دلدارى چي؟ په يمانى چي؟ هه ي! هه ي! هه ي!

(گه شت له قهره داغ، ل ۱۳۵)

هه ر چوک دادان بوو هه لسانه وه و (هه ي!)

سو زى هاوارى ناكا «وه ي، وه ي، وه ي»

(ئاخ، هه زار ئاخ... ل ۱۸۵)

ئوف، هه زار ئوف! ئاخ، هه زار ئاخ! تا قيامت ئاخ و داخ!

من که سنگم به رده، طه بعم به رزه چه شنى شاخ و داخ؛

(1) DUPRIEZ, Bernard, *Gradus, Les procédés littéraires (dictionnaire)*, Paris, 10/18, 1984. pp. 316-317.

فەلسەفەى بە كارھىنانى ئەم ئامرازانە لە لاي گۆران دەبى چى
بىت؟ بە راي ئىمە بە كارھىنانى ئەم كەرەستانە لە گەل
تايبەتمەندىيەكانى تىرى شىعەرى گۆراندا كە تا ئىستا بينيومانە،
ھەماھەنگە. بينيمان چۆن گۆران بۆ كىش و سەروا و وشە و زاراوہى
شىعەرى خۆى سوود لە تايبەتمەندىيەكانى شىعەرى فۆلكلورى
و ەردەگرىت بۆ ئەوہى ژمارەيەكى ھەرە زۆرى خوينەر لە دەورى
شىعەرەكانى خۆى كۆ بكاتەوہ. جا ئەم كەرەستانەش لە شىعەرى
فۆلكلورى كوردیدا كەم نين و پىدە چىت شاعىر لە بەكارھىنانىاندا
دىسانەوہ لە ژىر كارىگەرى شىعەرى فۆلكلورى بوو بىت. شىعەرى گۆران
بەم ئامرازانەوہ رەنگى زمانى شىعەرى تايبەت بە گەل بە خۆيەوہ
دەگرىت و زمانەكەى لە ئاستى زمانى قسەى رۆژانەى خەلك نزيك
دەبىتەوہ و ھەستى خۆى بوون لاي خوينەر دروست دەبىت و
وادەكات خوينەر زياتر لە شىعەرەكانى نزيك بىتەوہ.

سىستەمى رستەسازى سادە و دوورەپەريزى لە تارمايى واتايى

سادەيى رستەسازى يەك كىك لە خالە سەرنچراكىشەكانى شىعەرى
گۆرانە. بۆ شاعىرى كلاسىك زۆر ئاسايى بوو ئەگەر بە ھەر ھۆيەك
بىت (پىويستى كىش يان بەكارھىنانى ھونەرەكانى واتاناسى «علم
المعانى»)، يارى بە كەرەستەكانى رستەى شىعەرى بكات و لە شوينى
ئاسايان لە ناو رستەدا بيان جوولئىت و پىرەوى لە ياساكانى
رېكخستنى ئاسايى كەرەستەكانى رستەى زمانى كوردى نەكات.
تېكدانى پىوہندىيى نيوان كەرەستەكانى رستەى شىعەرى فاكترىكى
بەھىز بوو بۆ ئەوہى جوورە تارمايەك لە واتاي شىعەرەكەدا لاي
خوينەر دروست بىت. ئىستاش زۆر جار پەيدا كوردنى پىوہندىيە
رېزمانىيەكانى نيوان ئەم كەرەستانە لە شىعەرى كلاسىكدا پىويستى بە
خويندەوہيەكى ورد دەكات. ئەمە يەك كىك لە ھۆكارانە بوو كە وای
دەكرد شىعەرى كلاسىك خوينەرى تايبەتى خۆى ھەبىت.

گوتمان كە ھونەرى شىعەرى گۆران ل دوا قوناغيدا بە رېبازى
رېاليزمى سۆسيالېستىيەوہ ئاراستە دەكرىت. گۆران خۆى بە شاعىرى

گەل دادەنیت و چاک دەزانیت که ئەگەر شاعیر بیهوئیت شیعەرەکانی لە ناو گەلدا دەست بە دەست بگەرێن، دەبێت زمانیک بۆ گوتارە شیعرییەکی هەلبژیریت که لە زمانی گەل و لە ئاستی تیگەیشتنییەوه نزیک بێت. پەوانیی زمان و سادەیی شیوازی نووسین مەرجە بۆ تیگەیشتنی ئاسانی شیعەرەکان لای خوینەر. که چی تیکدانی سیستەمی ئاسایی ریکخستنی کەرەستەکانی رستەمی شیعری یا خود تارمایی زمانی زیان بەم ئامانجە دەگەیهنیت و تیگەیشتنی یەکسەر و تەواوی گوتاری شیعری بۆ هەموو جۆرە خوینەرێک مسۆگەر نابێت. بۆیە جیگۆرکیتی کەرەستە زمانییەکان لە شیعری گۆراندا لە چاوی شیعری کلاسیک دەگاتە کەمترین ئاستی خۆی و لەم پووێشەوه زمانی شیعری گۆران و هەکوو زمانی شیعری فۆلکلۆری کوردی لە شیوازی سادەمی زمانی پۆژانەمی خەلک نزیک دەبێتەوه.

لیکچواندن، باوترین وینەمی شیعری

هەر وهکوو شاعیرانی کلاسیکی فارس و عەرەب، شاعیرە کلاسیکە کوردەکان بە گوێرەمی پێویستی شیعەرەکیان و زەوقی شاعیری خۆیان، وینە پەوانیژییەکانی مەجاز، خوازە (استعارە)، لیکچواندن (تشبیه) و درکە (کنایە)یان بە کار دەهینا. خوازە و درکە لە وینە بەهێزەکانی شیعەر بوون و نیشانەمی شارەزایی شاعیر و هۆمی بەرزیی ئاستی شیعەرەکی بوون. که چی زۆر جار لیکچواندن نیشانەمی شاعیری کهم توانا بوو. هەرچی ژمارەمی مەجاز و بەتایبەتی خوازە و درکە لە شیعردا زیاتر بوایە، تیگەیشتنی شیعەرەکی تەقەل و وردبوونەوهیەکی زیاتری لە لای خوینەر دەویست. چونکە شاعیر بە بەکارهینانی وشەیهکی تر _ واتا نیشانکەر (دال) _ لە جیاتنی ئه و وشەیهی مەبەستیتی _ واتا نیشانکراو (مدلول) _، بە جۆرێک لە جۆرەکان ماناکان دەشاریتەوه و لە سەر خوینەرە که بە پێمی نیشانکەر، نیشانکراو شاراوەکان بدۆزیتەوه. که چی لە لیکچواندنی ئاساییدا پێوهندی نیوان وشەکان نەک لە سەر بنەمای نیشانکەر و

نیشانکراو، به لکوو له سهر بنیاتی لیچوو (مشبه) و له وچوو (مشبه به) پیک ده خرین و له شیعره که دا دیارن و هیچکامیان شوینی نه وی تر ناگریته وه.

با بزاین خودی گوران له م باره یه وه چون شیعی کون و نوئ (ریالیستی) له یه کتر جیا ده کاته وه:

له هه لبهستی کونا نرخی وینه له پیش نرخی ناوه پوک (محتوی) دا دی له بهر نه وه نیشانه ی وشه بازی له هه لبهستی کونا زهق نه که ویتته وه بهر چاو _ جیناس، لهف و نه شر... تاد، به لام له هه لبهستی تازه دا به تایبه تی له هی قوتابخانه ی ریالیزی تازه دا وشه بازی و زه پکشی کردنی ئوسلوب باوی نه ماوه له باتی نه وه ی له نگه ری بایه خ پیدان خراوته سهر ناوه پوک^(۱).

هه ر بویه ش له شیعی گوراندا بایه خیکی تایبه ت به لیکچواندن دراوه. لیکچواندن وه کوو وینه یه کی ره وان بیژی، له شیعه تازه کانیدا له چاو شیعه کونه کانی شوینیکی تایبه تی هه یه. بیگومان نه مه ش له سهر حسابی وینه کانی تر واتا مه جاز و خوازه و درکه بووه. هه رچه ند ژماره ی لیکچواندن له شیعه کانیدا زیاد ده بیت نه وه نده له ژماره و بایه خی وینه کانی تر که متر ده بیتته وه.

(وه لامی پرسیار، ل ۲۲۱)

راکشابووم له سهر پشتم،

دکتوره که م

ماری شیرپه نجه ی نه کوشتم...

نالیم وه ک دایکیکی دلسوز

فرمیسکی بو هه ل نه پشتم،

به لام، ته واو وه ک کچی خوم،

دهستی نه خسته ناو مشتم،

به چاوی پر له ههستی جوان

نه یکرد ته ماشای سروشتم،

(۱) ئاشنا، ۶، (۲۰۰۲)، ل ۲۸-۲۹.

ئەپپىرسى لىم: بۆچ وا ماتى؟
بۆچ ھەمىشە خەمبار دىيارى؟
بۆ من ئەم پرسە وەك ھەنگوئىن
ئەتكايە سەر لىو لە زارى
بەلام بۆ خوشكانى بەردەست
سىس كردنى گول بوو كارى...
دوو سى كچ بوون وەك دوكتۆر خۆى،
خەمخوارى يان لى ئەبارى،
ئەك ھەر بۆ تىمارى دەردم،
بۆ چارەش بۆ باغچەى زەردم!

* * *

بەلى، دكتۆر! خوشكان! ماتم،
ھەر من نىم (مات)ى ولاتم،
لە ناو ھەزارانا: تاك تاك
لىومان ھەيە پى بكنى
لاى ئىمە بۆ دىيائى شادى
وا تازە خەلك ھەنگاو دەنى!

لە نمونەى سەرەو دەدا پىنج لىكچواندن ھەيە كە برىتتىن لە:

دوكتۆر وەك دايكىكى دلسۆن

دوكتۆر وەك كچى خۆم

مارى شىرپەنجەى (شىرپەنجە وەكوو مار، لە شىعرەكەدا ئامرازى

لىكچواندن – وەكوو – لابرانە)

پرسە وەكوو ھەنگوئىن

دوو سى كچ وەكوو دوكتۆر خۆى

دوو مەجازى شىعرەكە برىتتىن لە:

باخچەى زەرد : غەم و پەژارە

لیۆ: کهس، مرۆف

ته نیا یهک خوازه له م شیعره دا ده بینریت:

خه مخواریان لئ ئه باری: لییان دیار بوو (فرمانی ئه باری که بۆ باران به کار دیت بۆ غه مخواری به کارهینراوه).

تا که درکهی شیعره کهش بریتیه له:

سیس کردنی گۆل بوو کاری: وه کوو گۆل سیسی ده کردن: بیزاری ده کردن. رهفتاری له گه لیان خراپ بوو.

دیاره بایه خدانی زیاتر به لیکچواندن به و واتایه نییه که وینه کانی تر له ناو شیعی گۆراندا ئیتر جیگایان نابیته وه. به لام له چرپی ئه م وینانه له شیعر دا که ده بنه هۆی ئالۆزیی واتای شیعی، که م ده بیته وه. لیره شدا دیسان شیعی گۆران له شیعی سه رزاره کیی گهل و اتا شیعی فۆلکلۆری کوردی نزیک ده بیته وه. چونکه ههروه کوو له سه ره تای ئه م به شه دا ئاماژه مان پئ دا، لیکچواندن باوترین وینه ی شیعییه له شیعی فۆلکلۆری کوردیدا. هه ندئ جار شاعیر له لیکچواندندا ئامرازی لیکچواندن لاده بات. به لام دۆزینه وه ی پیوه ندیی ئیوان لیچوو و له وچوو له م جوړه لیکچواندنانه دا له شیعی گۆراندا کاریکی زۆر سه خت نییه. وه کوو له نمونه ی خواره وه دا که وینه هه ره دیاره کانی بریتین له لیکچواندن و ئیمه له بهر دریتیی شیعه که، ته نیا به شیکی لئ ده خهینه روو:

(ئاخ، هه زار ئاخ...، ل ۱۸۵)

ئۆف، هه زار ئۆف! ئاخ، هه زار ئاخ! تا قیامهت ئاخ و داخ!

من که سنگم بهرده، طه بعم بهرزه چه شنی شاخ و داخ؛ [سنگم

وه کوو بهرده]

من که خوینم ناگره، [خوینم وه کوو ناگره]

چوونه جو شم حازره،

من که مایه ی فه خری ته ئریخی بهرووم

تاقه پەنگى ئابرووم

مەردى، بى باكى، دلپىرى بوو ھەموو...

كوا؟ مەگەر ئەصلى نەبوو؟

بۇ سەرم نەرمە لە عاستى بەندى دىلى، داخەكەم؟.

بۇ لە نزمى و پەستى يا وەك گۆمى لوطە شاخەكەم؟

.....

بەكارھىنانى پەمز لە شىعەرى گۆراندا، لە خۆيدا دياردەيەكى تازە نىيە. چونكە پيش ئەويش لە شىعەرى كوردیدا پەمز جىگايەكى ديارى ھەبوو. بەلام ئەم پەمزانه لە بەر باوى و زۆرىي بەكارھىنان وردە وردە بوونەتە پەمزی گشتى (وەكوو پەمزی مەى لە شىعەرى كلاسيكى سووفيدا) و نیشانكراوہكانيان ناسراون. پەمز وینەيەكى زۆر باوى شىعەرى گۆران نىيە. چونكە وەكوو گوتمان، گۆران لە شىعەرەكانیدا بە كارھىنانى ئەو وینانەى كە دەبنە ھۆى ئالۆزى يا شاراوہيى واتا، كەم دەكاتەوہ. لە گەل ئەوہشدا پەمز لە ھەندئ لە شىعەرە پاميارىيەكانیدا بايەخى پىن دراوہ و ئەمەش ھۆكارى تايبەتى خۆى ھەيە. گۆران ھەر واش ئەوہندە تووشى ستەم و مەينەتى ھاتووہ كە ئىتر نايەويت بە ھىنانەوہى ناوى ئەو كەسايەتییە پاميارىيانەى پەخنەيان لى دەگرىت، توشى ئازار و ئەشكەنجەى زياتر بىيت. لەگەل ئەوہشدا نايەويت وان لە پەخنەگرتن و ريسواکردنى زۆردارانى ناوخۆ و سەرورەكانيان بەھىنيت. ناچار پەنا دەباتە بەر پەمز و بۇ ھەر كەسايەتییەك پەمزىك ھەلدەبژىرىت. لە شىعەرىكدا كە لە سالى ۱۹۵۳ دا ئاراستەى نوورى سەعیدی سەرۆك وەزیرانى سەردەمى فەيسەلى دووہمى پاشای عىراقى كردووہ، گۆران لە ھىما نەتەوہىيەكانى ئەدەبى فۆلكلورىي كوردى سوود وەردەگرىت:

(زیندانی ئەژدەهاک، ل ۲۶۸)

ئەژدەهاک! زیندانت قەلایا _ قەلایە؛
دیواری کۆنکریت، دەرگای پۆلایە.

....

ئەژدەهاک! ئەی دیوی لە (بیر) زراو چوو،
ئەی ناشتای مارانت بە مێشک کردوو!

....

هەر ئەگری، ئەکوژی، ئەدەیی لە گەردن،
مێشک دەرخوارد ئەدەیی بە ماری نەوسەن...

.....

لە ژێر ناوی شیعەرە که شاعیر ئاماژە بەو دەکات که شیعەرە کهی
«بۆ بتهکانی فاشیزم» تۆمار کردوو. گۆران وینەیی ئەژدەهاکی بۆ
نووری سەعید بە کار هیناوه و مارەکانیش هیمای ولاتە
ئیمپریالیستەکانن که نووری سەعید هەردەم لە خزمەتیاندا یە و بە
کهیفی خۆیان یاری بە سامانی ولات دەکەن. کاووش که وینەیهکی تری
دیاری ئەم شیعەرە یە هیمای ئەو شۆرشیگێرانیە که لە بەرامبەر زولم و
زۆرداری سەر نانهوینن و زنجیری دیلە بەندکراوەکان دەشکێنن و
موژدەدەری پزگاری و ئازادیی ولاتن. داستانی فۆلکلۆری ئەژدەهاک
و کاوھی ئاسنگەر شوینیکی تایبەتی لە شیعری گۆراندا داگیر کردوو.
ئەم داستانه بوو تەبابەتی ئۆپەرایەکی گۆران بە ناوی (ئەنجامی
ئەژدەهاک، ل ۳۵۲). هەر ئەو وینانە جاریکی دیکە بە شیوهیهکی
پەرمزی لە شیعری (نەورۆز، ل ۳۰۹) دا دووبارە دەبنەوه. لە شیعری
(چەقەل، ل ۳۹۰) دا که لە سالی ۱۹۵۴ دا نووسراوه، شاعیر ئەمجارە
وینەیی چەقەلی پیر بۆ نووری سەعید بە کار دینیت و لە بەرامبەریدا
وینەیی که لە شێر بۆ مروۆفی خەباتکار^(۱). کاتی ئیستای فرمانە

(۱) شارەزا، ک، «گۆران و بە کار هینانی نوێی پەرمزەکانی نەورۆز» لە
پاشکۆی کاروان، ژ ۱۸، هەولێر، رۆشنبیری و لاوان، ۱۹۸۴، ل ۲۰-۲۶.

به کارهاتوو هکانیش (هه ر ئه گری، ئه کوژی، ئه دهی له گهردهن،...) گوزارشت له و راستیه دهکات که هیماکان ئاماژه به که سایه تییه کی سهردهم دهکن. له شیعری (لاوک و په یام، ل ۲۳۶) دا شاعیر سه ره تا دپیریکی شیعری فۆلکلۆری کوردی له لای چه پی سهرووی لاپه ره که ده خاته پوو و له ژیریشه وه له ناو دوو که وانهدا ئاماژه به سه رچاوهی دپیره که دهکات :

« گولآله برایمه .. گری .. گری »

« چووینه غه زای ناو گاوری »

(فۆلکلۆری کوردی)

ئینجا دپیری یه که می شیعره که ی به م شیوه یه دهست پی دهکات:

ئازادیخواز! گری .. گری ..

که وته ژیر پی درنج، پهری:

....

له م شیعره رامیارییه دا که هه ر له سه ره تا که یه وه شاعیر به ئه نقه ست پیشان دهدات تا چ راده له ژیر کاریگه ری شیعری فۆلکلۆری کوردیدا بووه و ئیلهامی لی وهرگرتوو، درنج و پهری بوونه ته هیما ی ولاته داگیرکه ره ئه مپریالیسته کان. شیوازی به کارهینانی ئه م ره مزانه بۆ سه رده می گۆران شیوازیکی تازه یه^(۱). به لام ده بی ئه وه ش بلین که ئه م هیما یانه به هیچ شیوه یه ک به مه به ستی داهینانی شیعری سه مبولیست (به واتای تایبه تی وشه، وه کوو له شیعری فه ره نسی نیوهی دووه می سه دهی نۆزده هه مدا سه ری هه لدا و له زۆربه ی ولاتانی ئه ورووپیدا پهره ی سه ند^(۲)) به کار نه هاتوون و

(۱) سه رچاوهی پیشوو.

(۲) به کارهینانی ئه م ره مزانه له شیعری فه ره نسیدا به کارهینانیکی کلاسیک و کۆنه و symbole له شیعری فه ره نسی کۆتاییه کانی سه دهی نۆزده هه م به ته وای چه مک و پیناسه و واتایه کی تر ده گریته وه خۆی. بروانه:

FISER, E., *Le Symbole littéraire*, Paris, Rien De Commun, s.d.

به‌شداری له به‌دی هینانی شیعرى له‌م جوړه دا ناکه‌ن. به‌لکوو ئامرازن
بو خۆدزینه‌وه له راشکاوى و راسته‌وخۆیى په‌یامى شیعرى. گۆران
ئه‌وه‌نده به‌ په‌وانیى گوتاره شیعریه‌که‌ی به‌نده که‌که‌مى راده‌ی به
کارهینانى رهمز له شیعره‌کانیدا ده‌کرئ به‌ لامانه‌وه سه‌لمینه‌رى ئه‌و
راستییه‌ بیت که‌ ئه‌گه‌ر مه‌ترسى و گیران و ئه‌شکه‌نجه‌دان نه‌بوايه،
له‌وانه بوو هه‌ر ئه‌م ژماره که‌مه‌ش له شیعره‌کانیدا نه‌بینرئ. ئه‌م
هیمایانه‌ش (کاوه، ئه‌ژده‌هاک، مار، چه‌قه‌ل، که‌له‌شیر، دیو و درنج،
په‌رى...) ئه‌وه‌نده ناسراون و شوینی به‌کارهینانیان له شیعرى گۆراندا
ئه‌وه‌نده راشکاوانه‌یه که‌ دۆزینه‌وه‌ی نیشانکراوه‌کانیان پيويستى به
خۆماندووکردنیکى ئه‌وتو ناکات.

لیکۆلینه‌وه‌ی نوێکردنه‌وه‌ی شیعرى کوردی لای گۆران، پله و پایه‌ی
سامانى فۆلكلۆریمان له لای ئه‌م شاعیره گه‌وره‌یه بو ده‌رخت. جگه
له‌و به‌لگانه‌ی له‌ ناوه‌وه‌ی باسه‌که‌ماندا له‌ کاتى توێژینه‌وه‌ی
پوخسارى شیعره‌کانیدا خستمانه‌ روو، به‌لگه و نیشانه‌ی زۆرى تریش
هه‌ن که‌ راده‌ی بایه‌خ و خۆشه‌ویستى گۆران بو فه‌ره‌هنگ و
که‌له‌پوورى کوردی به‌ گشتى و بو ئه‌ده‌بى فۆلكلۆرى کوردی به
تایه‌تى پيشان دده‌ن. به‌ رای ئیمه‌ ناوچه‌ی هه‌ورامان به‌ تایه‌تمه‌ندییه
کولتوورییه‌کانیه‌وه رۆلى سه‌ره‌کى له‌م بواره‌دا گێراوه. له سه‌ره‌تای
باسه‌که‌ماندا ئاماژه‌مان به‌وه کرد که‌ ناوچه‌ی زاراوه‌ی گۆرانى
(هه‌ورامان) یه‌کێک له‌و ناوچانه‌ی کوردستانه که‌ دانیشتوانى له‌ چاو
دانیشتوانى ناوچه‌کانى تری کوردستان باشتر توانیویانه سامانه
کولتوورییه‌ په‌سه‌نه‌کانیان بپاریزن و له شیعره‌کانیاندا سوودى لى
ببینن. تو بلی هه‌لبژاردنى نازناوى گۆران له لایه‌ن په‌شید نه‌جیبه‌وه
بو ئه‌م شاعیره، به‌بێ هۆ بووبی و پيوه‌ندی به‌ درک پیکردنى په‌شید

نه جیب به خوشه ویستی شاعیر بۆ ئه و ناوچه یه و تایبه تمه ندییه کولتوریه کانی نه بوو بیت؟ له بیرى نه کهین که شوینی له دایکبوون و ژيانى مندالیتى شاعیر واته هه له بجه له تهنیشت هه ورامانه و شیعری (گهشت له هه ورامان، ل ۱۲۷) له خۆیدا گوزارشتیکه له ههست و نهستی شاعیر به رامبه به دیمه نه خه و ناوییه کانی ناوچه که. خودی شاعیر له سه ره تاي شیعره که دا ده لیت:

ئهم گه شتنامه یه که سه رده می هه له بهستی ئه گه پیته وه بۆ بیست سالیک له مه و پیش، له هه له بجه وه دهست پی ئه کا. مایه ی ئینطیباعاتی تاقه گه شتیک نی یه، به لکو ههست و بینینی چه ن گه شتیک کات و وه رزی جیا جیای پیشوو له بیره وه ریما په نگیان خواره وه، هه تا بۆ جاری دواپی له گه ل چه ن هاوپی یه کی گیانی، بۆ چه ن رۆژیک، به پیکه نین و گۆرانی وتن به ناو باخه زۆره کان و یاله به رزه کانی هه ورامانا سووراینه وه. ئیتر ئهم هه له بهسته له خولاصه ی هه موو ئینطیباعاتی گه شته کانی کۆن و تازهم هاته دی.

له میانه ی باسه که ماندا سه لماندمان که تایبه تمه ندییه کانی شیعری گۆرانی فۆلکلۆریی کوردی سه رچاوه ی سه ره کیی به هره ی شاعیری گۆرانن. له وانه یه به لای گۆرانه وه فاکته ره روخسارییه کانی هه یچ شیعریک به قه ده ر ه ی شیعری گۆرانی (سترانی) سه رزاره کی کوردی بۆ شیعره کانی گونجاوتر نه بوو بن. گرنگیدانیشی به شیعری شاعیرانی کلاسیکی شیوه زار گۆرانی به تایبه تی مه وله وی هه ر له به ر ئه وه بووه که ئهم شیعره له رووی کیش و سه رواوه مۆرکی شیعری فۆلکلۆریی کوردی پیوه دیاره. شایانی باسه که گۆران سه روود نووسیش بووه و به شتیک تایبه تی شیعره کانی خۆی له ژیر ناوی سه روود ریکه ستووه. سه روود شیعریکی نیشتمانییه که وه کوو گۆرانی ئاوازی بۆ داده نریت. تا ئیستاش سی له م سه روودانه که بریتین له

(كوردستان، ل ٤٠١)، (بهري به يانه، ل ٤٠٢) و (دهمی پاپه پینه، ل ٤٠٣) ئاوازييان بۆ دانراوه و كراون به گۆرانی^(١). ههروهها دوو لهو شيعرانهی بۆ منداڵانی نووسيوه، ناوی **گۆرانی** به خۆيانه وه دهگرن كه بریتين له (گۆرانی كهو، ل ٤٢٤) و (گۆرانی دهنگه گهنم، ل ٤٢٧). تۆ بلیی گۆران نه یویستبیت شيعره كانی خۆی، به تايبهتی شيعره نيشتمانی، نه ته وایهتی و رامياریه كانی خۆی به شیوهی گۆرانییه فۆلكلۆرییه كان بخاته سه ر زمانان؟

(١) سهركار، خ، سرووبی كوردی، سلیمانی، ئینستیتیو كهلپوری كوردی، ٢٠٠٥، ل ٣٣، ٣٥، ١٠٧.

بەشى سىيەم

پرسیکی ھونەری یان ئایدیۆلۆژی؟

مۆسیقای شیعی

زمانی شیعی

- وشەگەلی شیعی

- دوو پیناسەیی جیاواز بو « شیعی جەماوەر »

نوێکردنەوه: دابەران لە چی؟

شیکردنه وهی پرۆسهی نوێکردنه وهی شیعریی نیما
و گۆران له پرووی روخساره وه له دوو بهشی پیشوودا
ئێستا ئه و دهر فته مان پێ ده به خشییت که به راوردی
هونهری شیعری ئه م دوو شاعیره ناوداره بکهین. ئه م
به راورده ریگه مان پێ ده دات فاکته ره هاوبه ش و
هاودژه کانی هه ر دوو پرۆسه که لیک بدهینه وه بۆ
ئه وهی بتوانین وه لآمی پرسیاری باسه که مانی لێ
وه دهر بینین.

پرسیکی هونهری یان ئایدیۆلۆژی؟

مۆسیقای شیعی

نوێکردنهوی شیعی کوردی و فارسی له ئه نجامی ئه و شه پۆله ی
مۆدیرنیزم هاته کایه وه که له سه ره تاکانی سه ده ی بیسته مه وه و لاتانی
ناوچه که ی گرتبو وه بهر شالای خۆی و هاوکات بوو له گه ل کۆمه لێ
گۆرانکاری پامیاری و کۆمه لایه تی که پێگایان بو گۆرانکارییه
فه ره هه نگیه کانیش خو ش ده کرد. له بواری شیعه ردا نیما و گۆران
یه که م که س نه بوون که به شدارییان له و شه پۆله دا کرد. به لکو و ئه وان
به ره ویکی تازه یان پێ به خشی و خستیانه قالبیکی هه مه لایه نه و
پێکخستوو. سه ره تا و بناغه ی کاری هه ردووکیان شیعی کلاسیکی
بوو که بوو بو وه گۆره پانی ئه و ئه زمونه شیعییه نوێیانه ی له
ئاشنایه تی شاعیران له گه ل شیعی تازه ی و لاتانی دراوسی و
پۆژئاوادا سه رچاوه یان وه رده گرت. نیما خوێنه رێکی ماندوونه ناسی
شیعی مؤدیرنی فه ره نسی بوو و گۆرانیش دانی به وه نا که له ژیر
کاریگه ری شیعی تورکیدا بوو. که به ش به حالی خو یان له ژیر
کاریگه ری شاعیره فه ره نسییه کاندایان بوون. بێگومان شاره زانیان له
بواری شیعی بیانیدا پۆلیکی سه ره کیی له دا برانیان له گه ل نه ریه
کۆنه کاندایان گێرا. له سه ره تا دا تیکدانێکی لا وه کیی شیوه کۆنه کان
وه کوو جۆریک له جۆره کانی لادان له زه بری یاسا کۆنه کان لای
هه ردووکیان کاری پێ ده کرا؛ جا به زیاده کردنی چه ند دێریک به
قه واره ی ئستانداردی به نده کانی شیعه که بیته، یان به یاریکردن به
سه رواکانه وه، تاد.

به دريژايي نوڭکردنه وه يان و له چهند قوناعڭيکدا به گشتي ره وايي و سوودي ياسا کلاسيکه کان خرايه ژير چهند پرسياي راديکاله وه. بهش به حالي خوي نيم شيعري له ياساي يه کيتي قه باره ي ديره کان رزگار کرد. سيسته ميکي تازه ي سهرواسازيي داهينا که بايه خي زياتري به رولي سيمانتيکي سهروا ددها. تيوري موسيقي شيعري نيم به گشتي له م دوو خاله سه ره کييه دا خوي دهنويت. لاي گوران له سه ره تادا هه لسوکه و تيکي تا راده يه ک هاوشيوه له گهل کيش و سهروادا دهنويت. به لام له مهر هؤکاره کاني هم هه لسوکه و ته شتيکي نه و تومان ناخاته به رده ست و تو بلبي هيشتا له قوناعي تاقيردنه وه دايه، کاتي به يه کجاري وان له کيشي عه راوز دهنويت و روو له کيشي شيعري فولکلوري کوردي دهکات و داهينانيشي تيدا دهکات و پهره ي پي دهکات. کيشي برگه يي بو نيم کيشيکي نه ناسراو نه بووه و ناسينه که شي ته نيا له ريگاي خوځندنه وه ي شيعري فه ره نسويه وه نه بووه. که چي له کو ي به ره مه شيعرييه که ي سي نمونه ي شيعري مندالاني لي دهر بچيت، کيشي برگه يي بايه خيکي نه و تو ي نيه. هم جياوازييه له نيوان دوو شاعيردا شاياني نه وه يه هه ندي له سهري بوه ستين.

اخوان ثالث له به ره مه که يدا بدعتها و بدايع نيم يوشيج (داهينان و جوانکارييه کاني نيم يوشيج) باس له و فاکته رانه دهکات که پي ده چيت له بواري نازادکردني کيشي شيعردا ئيله امده ري نيم بووبن. يه کيک له و فاکته رانه به لايه وه بريتيه له گاتاگان که به شيکن له سرووده ئاينيه کاني ئاقيستاي زه رده شت. نه مه به پشت به ستن به وته يه کي خودي نيم که ده ليت:

له کايه ي عه روزي مندا يه ک نيوه دي يان دو نيوه دي چهنديش ريکخراو بن، جگه له کيشيکي ناته واو هيچي تر نين. چهند نيوه دي يکي يه ک له دواي يه ک به هاوبه شبي يه کتر کيشي ويستوو دهننه کايه وه. به هه مان شيوه که ئاماژه م پي دا. من

پێوهندییه مادی و بینراوهکانم له بهر چاوه گرتوووه و له "گاتاكان" كه فرمانی رهسه نمانن و خاوهنی رهسه نایهتی كیشن له شیعره كه ماندا، دهستم پێ كردوووه^(۱).
 به رای ئالت ئەمه به لگهی ئه و راستیهیه كه شیعره ئیرانی پیش ئیسلام و له وانه ش شیعره كانی ئاقیستا (گاتاكان) یه كێك له سه رچاوه ئیلهامده ره كانی نیما بووه له نوێكرنه كهدا. وته كه ئیما تاقانه پالپشتی ئەم بیرو كه یه ئالت نییه. هۆكاری تریش هه ن كه بو خستنه رووی ئەم رایه پالی پێوه ده نین. ئەمه كاتی بۆمان دیار ده بیته كه ئالت له بهرده وامی قسه كانییدا ئاماژه به وتهیه کی صادق هدایت گه و ره په خشاننووسی ئیرانی و دوستی نیما^(۲) دهكات كه له باره ی تیکسته كانی ئاقیستا ده لیت:

زۆریه ی شیعره ئاقیستا یه ك كیش و ریتمی دیاری نییه. واته ئاههنگی هه ر دێرێك له وانیه له هی دێرێکی تر جیاواز بیته... نیوه دێرێکی یه كه م شهش برگیه یی [یه] هی دووم ههوت، هی سێهه م ههشت و هی چواره م ههوت برگیه یان ههیه^(۳)...

ئالت به م شیوه یه پیشان ده دات كه خۆشی له گه ل هدایت دا هاو رایه. له لایه کی تره وه ژماره یه کی زۆری شاعیرانی ره گه ز په رستی سه رده می نیماش له و باوه ره دا بوون كه كیشی عه رووز كیشی کی بیانیه و له عه ره بی داگیر كه ره وه (پاش له شكه ركیشیه كانی ئیسلام بو سه ر ئیران) هاتوو ه و شیعره كۆنی فارسی وه كو و شیعره فۆلكلۆری فارسی به كیشی برگیه یی هۆنراوه ته وه و ده بی ئەم كیشه بیته بناغه ی ریتمی شیعره سه رده م. بو ئەم شاعیرانه نوێكر دهنه وه ی

(۱) یوشیج، ن، دربارہ شعر و شاعری، گردآوری، نسخه برداری و تدوین سیروس طاهباز،؟، انتشارات دفترهای زمانه، ۱۳۶۸/۱۹۸۹، ص ۳۴۵.

(۲) نیما شیعره خۆی (مانلی) پیشكه ش كردوو ه به هدایت و كاتی له یه كێ له نامه كانییدا بو جنتی عطایی باس له هدایت دهكات به یه كێ له دوسته هه ره سه ركه وتوو ه كانی خۆی ناوی لێ ده بات كه توانیویه تی خامه كه ی بخاته خزمهت ولاته كه ی. پروانه: آرین پور، ی، (۲۰۰۰/۱۳۷۹)، ص ۵۹۹.

(۳) أخوان ثالث، م، (۱۹۷۸/۱۳۵۷)، ص ۱۶۱.

شيعر خۆى له گۆرپىنى ناسنامەى كيشى شيعردا دەنواند. لەو سەردەمەدا ئەدەبى سەرزارەكى لە ئيران بووبوو جىي بايهخى كۆمەلئى لىكۆلەرى بيانى. هەندئى له نووسەرانىش وەكوو دەخدا، هدايت، كوهى، شكورزاده و موكرى خويان به كۆكردنەوه و له چاپدانى بەرهەمى ئەدەبى سەرزارەكى (به شيعر و په خشانەوه) كه به سامانى نەتەوايهتى دەژميردرا، خەريك كردبوو. هدايت كه يەككە له شاسوارەكانى نووسىنى په خشانى تازەى هونەرى بوو، له سالئى ١٩٣١ دا كۆمەلئە شيعرئىكى فۆلكلۆرىي فارسى به ناوى *اوسانه* له چاپ دا كه له پيشەكويه كەيدا پالپشتىي له پاراستنى سامانى نەتەوايهتى ئيرانى دەكرد. ئالئ يەككە له و شيعرانە به نموونه له كتيبه كەيدا دەخاتە روو و قەبارەى جياوازي دپره كان و ناوبەناوى سەرواكانى به كيش و سەرواى نوئى نىما دەچوئيت. هەر لهو سەردەمەدا و پيش نىما يحيى دولت آبادى كه پيشتر شيعرى به كيشى كلاسيك دەنووسى، هەولئى دا شيعر به كيشى برگه يى بنووسيت. ئەمەش به پالپشتى و هاندانى ئيرانناسى پۆژئاوايى ئيدوارد براون بوو كه پيى وابوو كيشى سەردەمى پيش ئىسلام دووباره زىندوو بكرتەوه و بەمجۆره شيعرى فارسى له رووى كيشەوه له مۆديلى ئەورووپيش نزيك ببیتەوه^(١).

فاكتەريكى تريش ههيه كه دهكرا پالنه رىكى تر بيت بو راکيشانى نىما بەرهو كيشى برگه يى. نىما لهو ماوه يه دا كه له آستارا مامۆستا بوو، خەريكى خوئندنى شيعرى هاوچەرخى توركى بوو و له نامەيه كدا كه ئاراستەى هاشم زاده ناويكى كردوو، بهم شيوه يه ئەم پاستيه يى بو باس دەكات:

بو نەهيشتنى ئاسەوارى ماندوو بوونم لەم بارودۆخه، يەكئى له سەرگەرمىيه كانم
ئەوه يه كه شاعيره توركه كان به تەواوى بناسم. لەوانه يه له بەر ئەوه بئى كه له

(١) أخوان ثالث، م، (١٩٧٨/١٣٥٧)، ص ١٦١؛

MACHALASKI, F., (1965), *op. cit.*, pp. 61-63.

واری تورکه‌کاندا ده‌ژیم. به‌لام شیعری باش که پییه‌وه بتوانم هه‌سته‌کانم تازه بکه‌م له هه‌ر روویه‌که‌وه بۆم نایابه. له مه‌ر ئەم ناوداره ئیرانیانه‌ش که ئەدهبی فارسییان له رووی بابه‌ته‌وه ده‌وله‌مه‌ند و له رووی نوێکردنه‌وه‌وه هه‌ژار کردووه و له‌چاو تورکه‌کان دواکه‌وتوو دینه‌چاو، به‌ته‌واوی بی سهرنجم^(۱).

له به‌شیکه‌ی گوتاره‌که‌یدا /*ارزش احساسات*، ئاماژه به‌ کاری هه‌ندی له نووسه‌ر و شاعیره‌ تورکه‌ هاوچه‌رخه‌کان وه‌کوو توفیق فکرت، رجایی زاده، شناسی، احمد ناجی و نامق کمال ده‌کات و ده‌لیت:

یه‌کێ له شاعیران و نووسه‌رانی تورک «نامق کمال» شاعیر و داستانونوسی ناوداره که تا سالی ۱۸۸۸ زیاتر نه‌ژیا و به‌ره‌می ژیا نیکه‌ی نوئی ئەدهبی له ئەدهبی زمانی خۆیدا به‌جی هیشته‌... به‌هه‌مان شیوه‌ که «گل نهال» و «چو جوق» له ده‌قه‌ شانۆگه‌رییه‌ باشه‌کانی و «واویلا» نموننه‌ی شیعره‌ کاریگه‌ره‌کانی به‌سه‌بکی تازه بوون.

...یه‌کیکی تر به‌ ناوی «احمد ناجی»، که‌هه‌زیکه‌ی زۆری بۆ وه‌رگه‌ی‌رانی شیعره‌کانی شاعیری فه‌ره‌نسی «سولی پروودوم^(۲)» له‌لا بوو، به‌ دیوانه‌کانی خۆی (وه‌کوو «آتش پاره» و «فروزان» و چه‌ندی تر) توانی خۆی بخاته‌ ناو‌ریزی شاعیره‌ نوێگه‌ره‌کان. هه‌روه‌ک چۆن «رجایی زاده» و ئەوانی تر _ که به‌ش به‌ حالێ خۆیان به‌ وردی کاریان ده‌کرد _ دروست سه‌د سال پێش ئیمه‌ ده‌ستیان دابوو هه‌ندی کاری جیهانی و جیهان په‌سه‌ند^(۳)....

توفیق فکرت و رجایی زاده دوو ده‌سته‌پێشخه‌ری نوێکردنه‌وه‌ی شیعری تورکی عوسمانی کۆتایی سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌م بوون. نامق کمال که ئەندامی بزوتنه‌وه‌ی ئەدهبی *تنظیمات* بوو به‌ره‌په‌رچی کیشی عه‌رووزی عه‌ره‌بی ده‌دایه‌وه‌ و به‌لایه‌وه‌ ئەم کیشه‌ بیانی و بیسوود و به‌کاره‌ینانیشی نابه‌جی بوو. به‌ ده‌سته‌پێشخه‌رییه‌که‌ی خۆی و

(۱) یوشیج، ن، *نامه‌های نیمه*، نسخه بردار: شراگیم یوشیج، تهران، موسسه انتشارات نگاه، ۱۹۹۷/۱۳۷۶، ص ۳۷۶.

(۲) Sully Prudhomme.

(۳) یوشیج، ن، (۱۹۸۹/۱۳۶۸)، ص ۶۰-۶۱.

ههولەکانی قوتابییەکهی عبدالحق حامد، کیشی برگیهیی خۆی له ناو شیعری تورکیدا جیگیر کرد. رجایی زادهش یهکه م کهس بوو که گۆرانییه میلییه تورکییهکانی هینایه ناو ئەدهبی تورکیی نووسراو^(۱). ئەم دوو ئاماژە دواپهیهی نیما ئەو راستیه مان بهتهواوی بۆ دهسهلمینن که نیما ئاگاداری ئەو ههولانه بوو که له پیناوی جیگیرکردنی کیشی برگیهیی فولکلۆریی تورکی له جیاتی کیشی عهرووزی عه رهه بی له شیعری تورکیدا له لای شاعیره تورکهکان باو بوو. ههروهها له سه ره تادا بینیمان که نیما چۆن باسی پله و پایه ی گاتاگان له رووی ره سه نایه تی شیعرییه وه دهکات. بێگومان نیما ئاگاداری ئەو ههنگاوه ره گه زه پهرستانانهش بوو که له پیناوی ده رخسنتی ره گه زه بیانیه کان و به تایبه تی عه رووزی عه رهه بی له شیعری فارسی ئەو کاتدا ده هاو یژران. سه ره رای هه موو ئەم فاکته رانه پیگه ی کیشی عه رووز له شیعری نیما دا پارێزراوه؛ که چی کیشی برگیهیی به تهواوی له نوێکردنه وه شیعرییه که یدا نادیاره و شوینی نییه. وانه بیت که نیما کیشی برگیهیی به یه کجاری فه رامۆش کرد بیت. له به شی تایبه ت به لیکۆلینه وه ی نوێکردنه وه ی کیشی شیعری نیما دا بینیمان که کیشی برگیه ییش له شیعریدا جیگه ی هه یه، به لام ئەم جیگه یه زۆر ته سک و سنوورداره. نیما ته نیا سی شیعری به م کیشه هۆنیوه ته وه و هه ر سیانیشی بۆ مندالان نووسیوه و له رووی هونه رییه وه ناچنه نیو خانه ی شیعری نویی نیما^(۲). دیاره نیما به کارهینانی ئەم کیشه بۆ جۆریکی تایبه تی شاعر سنووردار دهکات و به لایه وه به کارهینانی بۆ هه موو جۆره شیعریک کاریکی ره وا نییه. له کتیبی حرفه ای همسایه دا راشکاوانه باس له وه که سانه دهکات که به ناوی نوێکردنه وه ی شیعری کیشی برگیهیی به کار دینن و ده لیت:

(۱) آژند، ی، ادبیات نوین ترکیه، تهران، انتشارات امیر کبیر، ۱۳۶۴/۱۹۸۵، ص ۱۱۱.

(۲) بروانه ل ۴۲-۴۴.

من لهو باوه پهدام که هه دوو دهسته [ی شاعیران] به هه لهدا دهچن: هه من ئهوانه ی شیعری برهگی ده نووسن و هه من ئهوانه ی شیعری بی سه روا ده نووسن^(۱).

به پچه وانه ی نیما، گۆران هه ره له یه که من نووسینه کانیه وه له باره ی شیعره تازه کانی، رژده له سه ر لادانی ورده ورده ی کیشی عه پوز له شیعره کانی و کیشانه وه یان به کیشی برهگی فۆلکلۆری کوردی له جیاتی؛ تا کو کیشی عه پوز به شیوه یه کی ته وا و یه کجاره کی مالئاوایی له گه ل شیعری کوردیدا بکات. له بهر ئه وه ی ئه م کیشه (کیشی برهگی) کیشی نه ته وه یی کورده و باشتر له گه ل تایبه تمه ندیه کانی زمانی کوردیدا ده گونجیت^(۲). به پچه وانه ی نیما، گۆران له باسکردنی هونه ره شیعریه که یدا جه خت له سه ر کاریگه ری شاعیره تورکه کان و هه وه هاوشیوه کانیا ن له م بواره دا و پیکۆله کانی خۆی و ته نانه ت شاعیره کورده کانی هاوچه رخی خۆی ده کات و ده لیت:

نووسه ر و شاعیرانی ئه وسا، به تایبه تی شیخ نوری و رشید نجیب و من، که پیکه وه به ئه ده بی تورکی متأسر بووین و پیکه وه ئه مان نوسی، ... وه ئه ده بی تورکی، قوتابخانه ی شعری تازه ی تیا په یدا ببوو، که پی یان ئه ووترا (ادبای فجری ئاتی) له وان (توفیق فکرت) و (جلال ساهر) بوون.. وه ئه دبیبکی تری تورک که (عبدالحق حامده) ئه گه ر چی له م کۆمه له نه بوو به لام دیسان هه ر پی ی متأسر بووین، که وا بی هه موومان به یه که وه ئه مان روانی یه یه ک کلاووژنه ...

ئه م تازه کردنه وه یه به (ته قلید) کردنی ئه ده بی تورکی روویدا. به لام ئه ده بی تورکی جوولانه وه ی تازه تری لی ده رکه وت که تورکه کان له رووی گیانیکی (قهومی) یه وه ئه هاتن کیشی هه لبه سته شعبی یه کانیا ن ئه ژیا نه وه وه له سه ر ئه م کیشانه هه لبه ستیا ن دائه نا.. که ئه مه ش کیشی هیجایه.

ئیتیر من ته نها به کوششی ئه وان نه وه ستام و وه زنی هیجاشم وه رگرت و به کار هینا^(۳)...

(۱) یوشیج، ن، (۱۹۸۹/۱۳۶۸)، ج ۱، ۱۰۴.

(۲) بروانه ل ۱۰۴ و ۱۰۵.

(۳) بیمار، ع، (۱۹۷۰)، ل ۳.

ئەرئ چۆن دەكرئ و دەبئ ئەم دوو ھەلۆيسته جياوازه، واتا ساردى و بئ بايه خيى نىما و پەرۆش و پيشوازيى گەرمى گۆران بەرامبەر بە كيشى بركهئى لىك بدەينه وە و لئى تىبگهين؟ نىما زياتر خۆى بە كيشە تەكنىكئىيەكانى شىعرە وە خەرىك دەكات و نوئىكردنه وەكەئى لەمەر ئەو كيشە ھونەرييە شىعرييەنە دەخاتە وەگەر، كە بەجئماوى شىعريى كۆنن. ئەو گۆرانكارىيەنەئى لەبوارى مۆسىقائى شىعريى فارسيدا ئەنجام دەدات، دەرئەنجامى تئىروانىيىكى رەخنەئى ھونەرىن لەو كۆسپانەئى كە _ بەلايە وە _ لە ناو وەئى ھونەرى شىعريى فارسىيى كۆندا خۆيان دەنواند. نىما خۆى لە ھەر جۆرە چاولئىكردنئى ھونەرى لە شىعريى بيانى دوورەپەريز رادەگرئىت. ئاشنايەتئى لەگەل كيشە و رەھەندەكانى شىعريى بيانى يارمەتئى دەدات بۆ ئەوئى بگەرئىتە وە سەر شىعريى نەتە و ائىتە خۆى و لە پوانگەيەكى ھونەرى و بە بئ بەرچا و گرتنى ھىچ ھۆكارئىكى دەرەكى و بە ديدئىكى نوئى چا و بخشئىتە سەر شىعريى فارسى. بە لائى نىما شكاندنئى ياسائى يەكئىتى كئش و سەر وائى شىعريى، چارەسەرئىكى تەكنىكئىيە و لە پوانگەيەكى ھونەرييە وە سەرچا وە وەردەگرئىت. بۆ نىما ناسنامەئى كئش يان سەر وائى شىعريى ھىچ كئشەيەك دروست ناكات. بەلكو و كئشە لە شئىوازيى بەكارھئىناناندايە. كە واتا نوئىكردنه وەئى نىما رئىفۆرمئىكى تەكنىكئىيە بۆ گۆران و چاكرتكردنئى سئىستەمئىكى بەسەرچا و و.

بۆ گۆران بە پئچە وائە وە، ناسنامەئى عەر ووز وەكو و كئشئىكى بيانى لە خۆيدا كئشەيە. گۆران لە سەردەمئىكدا دەژئىت كە ناسنامە و بەھا نەتە و ائىتەيەكان لە لووتكەدان. ھەر ئەم بەھا و ھەستەيە كە _ وەكو و گۆرانئىش ئامارەئى بۆ دەكات _ وائە ھەندئى لە شاعيرە توركەكان دەكات عەر ووز وەكو و ھئمائى سەر وەريئى فەرھەنگئى بيانى بەرپەرچ بدەنە وە و لە شىعريى خۆيان وەدەرى بنئىن. لە وائەيە گۆران ئاگائى لەو پئىكۆلانە بووبئىت كە لە شىعريى فارسىيى سەردەمئى نئىماشدا بە ھەمان

شيوه و مەبەست دراون. تېروانينىكى ورد لە بەرھەمەكەى و ليكۆلېنە وەكەمان لە بواری روخسارى شيعرهكانى ئە و راستىيەمان بۆ دەرخت كە گۆران تەنيا دوو شيعرى عەرووزىي بە شيوهى ئازاد ھۆنرەتە وە. شيعرى (بت، ل ۴۸۳) كە وەرگيرانى شيعرىكى فارسىيە و لە سالى ۱۹۵۳ نووسراو تە وە؛ ميژووى نووسىنى ئەوى تر كە (ئاخ ھەزار ئاخ، ل ۱۸۵) ە ديار نييە. كە چى ژمارە يەكى زۆرى شيعرهكانى بە كيشى برگەيى يەكگرتوو ھۆنراونە تە وە. واتا يەكيتىي كيشى شيعريان تيدا پېرە و كراو^(۱). راستە گۆران وەكوو بينيمان، شيعرى برگەيى ئازاديشى ھەيە و وا پيشان دەدات كە لايەنە ھونەرى و تەكنىكييەكەشى بە لاوہ گرنگە، بە لام بوونى يەكيتىي كيش لە زۆربەي شيعره برگەيەكانيدا نازارى نادات و ئەم راستىيە وا دەر دەخات كە نەھيشتنى يەكيتىي كيش وەك چارەسەرىكى تەكنىكى، بايەخيكي لاوہكىي لە لاي ھەيە و گرنگتر لە وە بە لايە وە ئە وە يە كە شيعر بە كيشى برگەيى كە كيشىكى نە تە وايە تيە، بەھونري تە وە. ھەر بۆيە لە باس و قسەكانيدا سەبارەت بە نوپكردەنە وەي شيعرى، جگە لە جەختكردن لە سەر برگەيى بوونى كيشى شيعرى نوپى، ھيچ ئاماژە بە شيعره ئازادەكانى و ھۆى ئازادكردەنە وەيان ناكات. راستە كاتى كە گۆران ھۆكارەكانى ھەلبژاردنى كيشى برگەييمان بۆ باس دەكات، لە و باوہرەدايە كە كيشى برگەيى لە گەل تايبە تەمەندىيەكانى زمانى كورديدا باشتر دەگونجيت. بە لام ليرەشدا ئەم بىرۆكە يە لە پلەي دوو ەمدا ديت. چونكە پيشتر جەخت لە سەر نە تە وايە تي بوونى كيشەكە دەكات. لە گەل عبدالرزاق بيماريشدا بينيمان راشكاوانە

(۱) بەداخە وە نەبوونى ميژووى ھۆنرە وە لە كۆتايى ھەندى لە شيعرهكانى گۆران رېگامان پى نادات چۆنيە تي بەرە و پيش چوونى پرۆسە نوپگەرييەكەى قوناغ بە قوناغ دەسنیشان بكەين. بە لام لە بەر ئە وەي گۆران خۆى لە پيشەكيبى كۆمەلە شيعرى بە ھەشت و يادگاردا واز ھينانى و رده و رده و يەكجارەكى لە كيشى عەرووزيمان بۆ باس دەكات، ئيمە لە و باوہرەداين كە ئەم دوو شيعره پيش يان ھاوكات لە گەل شيعره برگەيەكاندا ھۆنراون.

ئامازە بەو دەکات کە لەبەر ئەوەی «تورکەکان لە پرووی گیانیکى (قەومی) یەو ئەهاتن کیشى هەلبەستە شەعبى یەکانیان ئەژيانەو و لە سەر ئەم کیشانە هەلبەستیان دا ئەنا.. کە ئەمەش کیشى هیجایە»^(۱) ئیتر خۆی بە کۆششى شاعیرە کوردەکانى هاوسەردەمی ئەو سەتا و وەزنى هیجاشى وەرگرت و بە کارى هینا. هەر لە بەردەوامى قسەکانیدا باس لە بوونی هەمان هەست لای هەندى شاعیری ئەو کاتە دەکات و دەلێت: «و هەر لەم کاتەشا لە سوریه کامران بدرخان و قدرى جان لە رووى هەستیکى نەتەوا یەتیەو هەلبەستى هیجائیان دا ئەنا و لە گوڤارى (هاوار) بلاویان ئەکردهو»^(۲)

وردبوونەو لە سیستەمی سەرواسازى گۆران بە بەراورد لەگەڵ هی نیما ئەم باوەرەمان لە لاپتەوتر دەکات. یەکیتی سەروا لە شیعردا بە لای نیماو ئەستەنگیکە لە بەردەم دیکلاماسیۆنى سروشتى شاعر و سنوورى وشەگەلى شیعری لە شوینی سەروادا تەسک دەکات و دەبێتە هۆی بوونی یەکنوازی (monotony) لە شیعردا. نیما لە باوەرەدا بوو کە بە نەهێشتنى یاسای یەکیتی سەروا و داھێنانى پێناسە یەکی تازە، ئەم کۆسپە لە ناو دەبات. لەمەودا لە شاعرە کەیدا ئیتر واتای شاعر بریار لە سەر هاتن یان نە هاتنى سەروا دەدات. بینیمان کە باشترین نمونە بۆ سەروای ناوبەناو لە شیعری گۆراندا هەمدیسان شیعری (بت، ل ۴۸۳) هە کە شیعریکی وەرگێراو و بە شیوە یەکی گشتى ژمارەى ئەو شاعرانەى سەروای ناوبەناویان هەیه لە شیعری گۆراندا لە چا و ئەو شاعرانەى سەروای خۆمالى یا سەروای تیکە لاویان هەیه زۆر نییه. گۆران تەنانەت لە دوا شاعرەکانى ژيانیدا وەکوو (مۆسکۆی ئەیار، ل ۳۲۴) (بیشکەى منال، ل ۳۲۶)، (تیر و کەوان، ل ۳۲۷) و (بۆ لاوان، ل ۳۳۰) کە هەموویان لە سالى ۱۹۶۲ دا نووسراون، سەروای تیکە لاوی بەکارهێناو کە یاسای یەکیتی سەروایان تیدا - بە جۆریک لە جۆرەکان - پارێزراو^(۳). دیارە

(۱) سەرچاوەی پیشوو، هەمان لاپەرە.

(۲) هەمان سەرچاوە، هەمان لاپەرە.

(۳) بروانە ل ۱۱۹.

کیشەى سەرەكى سەرۋا لای گۆران يەكيتيەكەى نىيە. ئەگىنا لە بەرچى سەرۋاى فۆلكلورى كە بەش بە حالى خۆى يەكيتى سەرۋا دەپاريزىت، زۆرتىن بەكارهينانى لە شىعەرى گۆراندا هەيە و لە جۆرە جياۋازەكانى شىعەرى گۆراندا شوينى گرتوۋە و تەنانەت لە سەرۋاى تىكە لاۋدا – جگە لە جۆرەكانى تىرى سەرۋا كە ئەوانىش يەكيتى سەرۋا پېرەو دەكەن – بايەخىكى تايبەتى پى دراۋە^(۱)؟ ئەم پرسىارە وەلام نادىتەۋە تەنيا بەۋە نەبىت كە گۆران هەرۋەكوو تىروانىنى لە كىشى شىعەر، يەكەمجار تەماشائى ناسنامەى سەرۋا دەكات و بەلايەۋە سەرۋاى فۆلكلورى سەرۋايەكى نەتەۋەيى كوردىيە و دەبى سوۋدى لى بىنرەيت. كە واتا پىناسەى كىشەى كىش و سەرۋا لای نىما و گۆران هەمان پىناسە نىيە. لای هەردوۋ شاعىر سىستەمى كىش و سەرۋاى كۆن سىستەمىكى بە سەرچاۋە. ئەم حوكمەش لای نىما لە بنەرەتدا لە بەها هونەرىيەكانەۋە سەرچاۋە دەگرەيت و لای گۆران لە بەها نەتەۋايەتتەكان.

زمانى شىعەرى

• وشەگەلى شىعەرى

لەوانەيە جى سەر سوپمان نەبىت ئەگەر تايبەتمەندىيە زمانىيەكانى شىعەرى ئەم دوۋ شاعىرە لە يەكدى جياۋاز بن. وەكوۋ دياردەيەكى تازە، شىعەرى نوئى نىما بە وشە و زاراۋەى تەبەرى پازىنراۋەتەۋە. ئەم كارە لە پلەى يەكەمدا بۆ ئەۋە بوۋە كە شىعەرى شاعىر سىروشتىتر لەۋەى لە شىعەرى كۆندا هەبوۋە بىتە بەرچاۋ. سىروشتى بوون نەك بە مانائى وەسفى سىروشت، بەلكوۋ بە مانايە كە ناۋەرۆكى شىعەرى شاعىر هەرچى بىت، ئەگەر وىستى بۆ دەربىرىنى سوۋد لە كەرەستە (object) سىروشتىيەكان بىنرەيت، ئەم كەرەستانە لە سىروشتى راستەقىنەى دەۋرۋبەرى خۆيەۋە وەربگرەيت؛ بۆ ئەۋەى پىۋەندىيەكى ئۆرگانىكى راستەقىنە لە نىۋان شاعىر و دەۋرۋبەرىدا

(۱) بروانە ل ۱۱۵-۱۲۴.

دروست ببیت. نیما ره‌خنه له‌و شاعیره کۆنانه ده‌گریت که زۆر جار که‌ره‌سته‌ی ویننه شیعریه‌کانیان ده‌ربیری سروشتی راسته‌قینه‌ی ده‌وروبه‌ریان نه‌بوون. بۆیه ویننه‌کان زۆر جار له شیعره‌ی کۆندا دووباره ده‌بوونه‌وه. هه‌موو ئه‌و وشه و زاراوه ته‌به‌ریبانه ناوی دار و به‌رد و گیانله‌به‌ر و په‌گه‌زی سروشتی ناوچه‌ی مازهنده‌رانن که نیما تیدا له دایک بووه و به‌شیکه‌ی زۆری ژبانی خۆی له‌وئ به‌سه‌ر بردووه – که چی مه‌به‌ستی نیما به‌هیچ شپۆه‌یه‌ک وه‌سفی سروشت نه‌بووه –. نیما به‌م جووره‌ پێوه‌ریکی نوێی ئیستیتیک بو‌وشه‌ی ویننه‌ی شیعره‌ی ده‌خاته به‌رده‌م شاعیران.

جیاوازی گۆران له نیما له‌م رووه‌وه له‌گه‌ڵ جیاوازییه‌کانی به‌شی موسیقای شیعره‌ی یه‌ک ده‌گریته‌وه. به‌لای گۆران ئه‌گه‌ر پێویسته که وشه و زاراوه‌ی شیعره‌ی نوینه‌رایه‌تی که‌سایه‌تی شاعیر بکات، ئه‌مه نه‌ک له‌ پێگای سروشتی راسته‌قینه‌ی شاعیره‌وه، به‌لکو له‌ پێگای ناسنامه‌ی نه‌ته‌وايه‌تی وشه و زاراوه‌کانیه‌وه دیته‌دی. بو‌گۆران کیشه‌ی زمانی شیعره‌ی کۆن له‌ که‌مبوونی وشه و زاراوه‌ی کوردی و پر بوونی له‌ زاراوه‌ی بیانی به‌ تاییه‌تی عه‌ره‌بی و فارسیدایه. ئه‌م پیکۆله‌ی گۆران له‌گه‌ڵ بزاقی شاعیره‌ نه‌ته‌وه‌په‌سته‌کانی تورکدا که ده‌یانویست شیعره‌ی تورکی له‌ وشه و زاراوه‌ی بیانی پاک بکه‌نه‌وه، بئ پێوه‌ندی نییه. ئه‌م بیرۆکه‌یه له‌ ئه‌نجامی په‌ره‌سه‌ندنی بزوتنه‌وه ناسیونالیسته‌کانی سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌وه هاتبووه کایه‌وه که به‌ لایانه‌وه شانازیکردن به‌ سامانی فه‌ره‌نگی خۆمالی و دووباره ژيانده‌نه‌وه و لابردنی کاریگه‌ری په‌گه‌زه‌ بیانیه‌کان له‌ ئامانجه سه‌ره‌کییه‌کان بوو و له‌گه‌ڵ لێک هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی ئیمپراتۆری عوسمانی گه‌شه‌یان کرد^(۱).

(۱) آژند، ی، (۱۹۸۵/۱۳۶۴)، ل ۹۱ و ۱۴۸.

له لایه‌کوهه ته‌وژمیکی هاوشیوه له ناو هه‌ندی له پۆشنبیرانی ئیرانی ئەوکاتدا سه‌ری هه‌لدا بوو که پاککردنی زمانی فارسی له هه‌موو جووره وشه‌یه‌کی بیانی و له پێشه‌وه‌یان وشه و زاراوه‌ی عه‌ره‌بیان کردبووه ئامانج. ئەمه مه‌به‌ستی سه‌ره‌کیی ئەنجومه‌نی فرهنگستان ایران بوو که له سالی ۱۹۳۵ دا بۆ ئاماده‌کردنی فه‌ره‌ه‌نگیکی وشه‌ی فارسی دامه‌زرا‌بوو. له پۆژنامه‌کانی ئەو سه‌رده‌مه‌ش پیمان و مهر به توندی پۆشنبیرانیان به‌ره‌و ئەو ئاراسته‌یه هان ده‌دا^(۱). له لایه‌کی تریشه‌وه و هه‌ر له هه‌مان کاتدا کاریگه‌ریی زمانه پۆژئاوا‌ییه‌کان وای له هه‌ندی شاعیر کردبوو که زۆریان پێ خۆش بێت وشه و زاراوه‌ی پۆژئاوایی له شیعره‌کانیدا به کار به‌یئن و به لایانه‌وه ئەمه ده‌کرا به فاکته‌ریکی تازه‌کردنه‌وه‌ی شیعری دابنریت. له‌م بواره‌دا کاریگه‌ریی وشه و زاراوه‌ی فه‌ره‌نسی له پێشه‌وه‌دا بوو و هه‌ندی جار به‌کاره‌یئانیان ده‌گه‌یشه‌ ئاستیکی له‌پاده‌به‌ده‌ر و بێ مانا^(۲). نیما ئامانجه شیعرییه‌که‌ی خۆی باش ده‌زانیت و هه‌یچ پێوه‌ندیی به‌م دوو ته‌وژمه‌وه نییه. نه‌ گومان له به‌کاره‌یئانی وشه‌ی عه‌ره‌بیدا ده‌کات، کاتێ پێویستی شیعره‌که‌ی و ده‌خواییت و نه‌ سه‌ره‌پای ئەوه‌ی له زمانی فه‌ره‌نسیدا سوارچاک بووه و له‌گوتار و نووسینه‌یه‌کانیدا سوودێکی زۆری لێ بینیوه^(۳) – وشه و زاراوه‌ی پۆژئاوایی له شیعره‌کانیدا به‌کار دێنیت. به‌پێچه‌وانه‌ی گۆران که لێره‌شدا چاو به‌سه‌ر ناسنامه‌ی وشه‌کاندا ده‌خشینیت، نیما بایه‌خ ده‌داته کارکردی ئیستیکی وشه‌گه‌لی شیعری

(1) MACHALASKI, F., (1967), *op. cit.*, p. 15.

(۲) آرین پور، ی، *از صبا تا نیما*، جلد دوم، تهران، انتشارات فرانکلین، ۱۹۷۱/۱۳۵۰، ص ۴۱۷.

(۳) بروانه: یوشیج، ن، (۱۹۸۹/۱۳۶۸)، ل ۳۴۹.

له روانگه‌ی ئه‌و پښوهندییه‌ی له گهل جیهانی به‌رهمستدا دروست ده‌کات و ئه‌و رهنکه تازدهیه‌ی به زمانی شاعر ده‌به‌خشیت. گوران له لایه‌ک وشه‌عه‌ره‌بی و فارسی و تورکیه‌کان له شاعره‌که‌ی ده‌رده‌کات؛ که چی پښوئستی بابته‌ی شاعره‌کانی و ده‌خواریت به پیچه‌وانه‌ی هه‌وله‌که‌ی، شاعره‌کانی له وشه‌ی بیگانه‌ی رۆژئاوایی پر بینه‌وه. جیاوازی‌ی هاوشیوه به شیوه‌یه‌کی به‌ر‌فراوانتر له ئاست په‌گه‌زه‌کانی تری زمانی شاعری له نیوان ئه‌م دوو شاعیره‌دا به‌رهمسته.

• دوو پښاسه‌ی جیاواز بۆ «شاعری جه‌ماوه‌ر»

هیچ یه‌ک له‌م دوو شاعیره‌ واپیشان نادات که شاعره‌که‌ی له جه‌ماوه‌ر و پښاویستییه‌کانی دوور ده‌خاته‌وه. هه‌ردووکیان کۆکن له سه‌ر ئه‌وه‌ی شاعر ده‌بی بۆ خه‌لک بنووسریت. به‌لام چۆن؟ بۆ ئه‌وه‌ی پښاسه‌ی هه‌ر یه‌ک له‌وانه‌ بۆ چه‌مکی «شاعری جه‌ماوه‌ر» مان بته‌وه ده‌ست، که یارمه‌تیمان ده‌دات باشتر له هۆکاری جیاوازییه‌کانیان تیبگه‌ین، پښوئسته سنووری به‌راورده‌که‌مان له بواری زمانی شاعری گوران و نیمادا فراوانتر بکه‌ین.

شاراوه‌ نییه‌ که هه‌ردووکیان به‌ دوا‌ی زمانیکی شاعری تازده‌دا ده‌گه‌رین. له‌م ږوه‌وه‌ نیما به‌ ئاشکرا باسی ناته‌واویی زمانمان بۆ ده‌کات. به‌لایه‌وه‌ وشه‌کانی زمان وه‌کوو خۆیان لاوازن و توانای ده‌برینی شاعرییان نییه‌. به‌ رای نیما ئه‌وه‌ ئه‌رکی شاعیره‌ که زمانی شاعری خۆی سه‌ر له‌ نوئ بنیات بنیت. زمانیک که نه‌ ته‌نیا له‌ زمانی پښوهندی و دانوستاندنی رۆژانه‌ی خه‌لکی ناو شه‌قام و بازار جیاواز بیت، به‌لکوو جیاوازی‌ی هه‌بیت له‌گه‌ل ئه‌و زمانه‌ شاعرییه‌ی تا ئه‌و کاته‌ به‌کارهاتوه‌. هه‌ر بۆیه‌ نیما هانا بۆ داهینانی وشه‌ی تازده‌، به‌

كارهينانى (onomatopoeia) و تىكدانى سيستمى رسته سازى – به پهنا
بردنه بهر فورمه كونهكان – دهبات و وشهكان به مانايهكى تازه به
كار دىنيت. ئەمە پەنگ و پرويهكى تازه به زمانى شيعرى نىما
دەبەخشيت. بەلام له كاتى خويدا ئەم ههنگاوانه ههلويسىتى
جوړاو جوړ و ههندى جار رادىكالى لاي خوينهران لى دهكهوتهوه؛
له بهر ئەوهى شيعرهكان بى مانا دههاتنه بهر چاو؛ يانيش خوينهران
به گويرهى ئاستى تىگه يشتنى خويان شيعرهكانيان لىك دىدا و به
شيوهى جوړاو جوړ لى تىدهگه يشتن. كه چى له لايهكى تروهه نىما
پى وايه شيعر بۆ خەلك دەنووسرئيت:

دەبى هونەرمەند ئەوه له بهر چاو بگرئيت كه بۆ خەلكيه. خۆويستن نابى بيخاته
ناو ئەو ديدە تەسكەدا كه من تەنيا بۆ پيستی خۆم. له ژيان له گەل خەلكيدا ئەم
خۆويستنه (كاتى له رادەبەدەر بايه خى پى دەدرئيت) سارد و له بنه پتهوه زۆر
شەرمينەرە. هونەر كەرەستەى زامى هەموو ئيش و ئازارەكان و ئامرازى
بەرەوپيشچوونە له ژياندا. له بهر ئەوهى ئەوانى دى ژيانى ئيمه دروست دەكەن،
هونەر شتىكى قەرزارى ئەوانه^(۱)...

له شوينىكى تريشدا دەلئيت:

[مرؤف] ئەرى بۆ خۆى تەقەلأ دەكات يا بۆ ئەوانى تر؟ بۆ نمونە ئەگەر
شاعيرىك بۆ لاوازى بىناى و ژانى لاقى و گرانى بىستنى يان زىندانى بوونى خۆى
شيعرى نووسيوه، كيشهيهك نيهه. بەلام ئەم غەم و پەنجە كه تەنيا خۆى تىيدا
جىگير بووه، غەم و پەنجى شاعيرانهيه و بۆ خۆى دەگەرئتهوه. به وتەى چيخوف: «
له كارى ئيمه سوود به كەس نەگه يشتوووه و لەم حاله تەدا ئيمه تەنيا بۆ خودى
خۆمان ژياوين»^(۲)...

(۱) يوشىچ، ن، (۱۹۸۹/۱۳۶۸)، ص ۳۱۲.

(۲) هەمان سەرچاوه، ص ۳۵۲.

ههروهها له باره ی هونهر بۆ هونهر یان بۆ جه ماوه ر ده لیت: زۆر بیر له وه مه که نه وه که هونهر بۆ هونهر یان بۆ خه لک. هونهر بۆ ههردووکیانه و له دواییدا به ره و خه لک دیت. له بهر ئه وه ی له خه لکه وه هاتۆته دی و له گه ل خه لکدا سه ره ده ری ده کات. له وه وریا بن که چ شتیک بۆ [شعیر] وتن پالتان پێوه ده نیت و ته کانتان بۆ چی و بۆ کین و بۆ چ مه به ستیکی پێویست و باشتر، و له نه بوونییه وه چ کیماسیه ک بۆ گه له که تان دیته وه دی.^(۱)

جا ئه گه ر شعیر بۆ گه له، بۆچی وانه بیت که هه موو گه ل به ئاسانی له ناوه رۆکی تیگات؟ ئه وه ی له گو تاره ره خنه ییه کانی سه رده می نیما و ته نانه ت هی پاش نیما شه وه دیاره، گو زارشت له و راستیه ده کات که نه ک خه لکی ئاسایی، به لکوو زۆر له خوینه رانی شعیری کۆن و ره خنه گرانی شعیری نویش گله بیان له نادیار و تارمایی مانای شعیری نیما کردوه. خودی نیماش پالپشتی له م کاراکته ره ی زمانه شعیرییه که ی ده کات و ده لیت:

ده بیت بزانی که هه ر شتیک که قول بیت، نادیاره. قولایی شته کان هیچ نییه جگه له تارمایی. شوینی جوولانه وه ی هونهر مه ند ئه م پانتاییه یه (له کاتی کدا که ده یه ویت بگاته هه موو شتیک و به هه ر شتیک به هیزی خو یه وه هه ست بکات) ئه م پانتاییه هونهر مه ندی راسته قینه تینوتر ده کات... ئیوه زۆر جار پووبه رپووی به ره مه یک بوونه ته وه که هه ر ئه م تارماییه جوانتری کردوه و هیزی چوونه ناوه وه ی قولی پی به خشیوه... «مرۆف له به رامبه ر ئه و به ره مه هه هونه رییانه یان ئه و شعیرانه چه زیکی زیاتر پێشان ده دات که هه ندی لایه نی ته م و مژاوی و نادیار و قابیلی راڤه کردن و لیکدانه وه ی جیاواز بن.»^(۲)

که واتا تارمایی شعیری رینگا له به رده م ته کو اتا بوونی شعیره کان داده خات و له گه ل پره نسیمی یه ک مانای شعیری بۆ هه مووان داده بریت. دیاره به رای نیما «شعیری جه ماوه ر» مانای ئه وه نابه خشیت که زمانی شعیر له ئاست تیگه یشتنی هه موو چینه کانی

(۱) هه مان سه رچاوه، ص ۳۵۲.

(۲) یوشیچ، ن، (۱۹۸۹/۱۳۶۸)، ص ۱۶۷.

كۆمەلگادا بېت. شاعىر پېش ھەموو شتېك ھونەر مەندە و كەرەستەى ھونەرەكەشى زمانە. بۆى ھەيە لە بەرھەمىدا باس لە مەينەتتەيەكانى گەل بكات و بيانكاتە بابەتى سەرھەكىي شىعەرەكانى. بەلام ئەم بابەتەنە نابى ئاستى بەرھەمى شىعەرى بەيننەوہ ئاست تىگەيشتنى ھەموو جۆرە خوینەرېك. ئەگىنا بەرھەمى شاعىر لە پرووى داھىنانەوہ ھەژار دەبېت. «شىعەرى جەماوەر» ئەو شىعەرە نييە كە ھەموو گەل بە تىكرايى لىي تىبگات. بەلكوو ئەو شىعەرەيە كە بۆ گەل و بە ناوى گەل، بەلام بە زمانىكى ھونەرىي بەرز دەھۆنرېتەوہ. زمانىك كە خووى لە ياساكانى زمانى ئاسايى رزگار بكات و داھىنانى تېدا بكرېت. بۆيە نيما دەلېت:

داھىنانى شىعەرى ئاراستەى خەلكانى تر دەكرېت، جا بە ھەندىكيان يان بە ھەموويان^(۱)

كە واتا مەرج نييە ھەموو خوینەرېك تواناي لىكدانەوہى شىعەرى نيماي لە لا بېت و لىي تىبگات. شىعەرى نيما شىعەرى نوخبە يا خود ئەو چىنە خویندەوار و پىگەيشتووہەيە كە ئاشنايەتتەي باشى لە بوارى ھونەرى شىعەر و شىعەرى كۆندا بە گشتى و لە بوارى شىعەرى نوئ و پەھەندە تازەكانىدا بە تايبەتى ھەيە. ئەم ئاراستەيەش نەك لە ويستى پەپ و پرووتى شاعىر لە لەيەك خستەوہى دوو جەمسەرى پەوانى و تارمايى شىعەرى لە دوو جۆرە شىعەرى ميللى و شىعەرى نوخبەدا، بەلكوو لە بنياتدا لە چۆنيەتى پروانىنى بۆ رۆلى شاعىر لە ناو كۆمەلگادا دېتە كايەوہ. ئاراستەى شىعەرى سادە و ساكار و گوتارى شىعەرى پەوانى لە ئاست تىگەيشتنى ھەمووان، جىي بايەخى ژمارەيەكى زۆرى شاعىرانى پېش نيما بوو. ئەوانەى وەكوو فرخى يزدى، ميرزادە عشقى، ايرج ميرزا،... كېشە راميارىيەكانى ولات و

(۱) آرین پور، ی، (۲۰۰۰/۱۳۷۹)، ص ۶۰۵.

گرفته کۆمه لاتییەکانی گەلیان کردبوو و تەوهری سەرەکی بابەتی شیعەرەکانیان⁽¹⁾. گرنگی دانی زۆر بە لایەنی ناوەرۆکی شیعری لە سەر حیسابی روخساری شیعەرەکانیان بوو. ئەم دیاردەیه گەیشتبوو و رادەیهک، کە ئەگەر کیش و سەروامان لە هەندئ لە شیعەرەکانی ئەوکات لادابا، تەنیا گوتاریکی رەپ و پووتی رامیاری یان کۆمه لایەتی لێی بە جئ دەمایهوه. دیارە نیما ئەم جۆرە تیکستانە سەرەرای ناوەرۆکهکان بە شیعری هونەری و بەنرخ دانانیت و بە لایهوه روخساری شاعر و شیوازی تیکستی شیعری بە قەدەر ناوەرۆکهکە گرنگە و دەبێ بایه خێ پی بدریت. باسکردنی بابەتەکانی ژبانی گەل نابێ ببیتە هۆی دابەزینی ئاستی هونەری گوتاری شیعری. بە کورتی و کوردیهکە، ئەگەر بۆ نیما گرنگی وەلامی پرساری «شیعر چۆن دەلێت؟» لە هی پرساری «شیعر چی دەلێت؟» زیاتر نه بیت، کەمتر نییه.

گۆران ریشوینی پیچەوانە نیما دەگریتەوه بەر و شیعری نوێی خۆی لە هەر جۆرە تارمایی مانا دوورەپەرێز رادەگریت. کاتێ لە شیعەرەکانیدا هەندئ لە وشە بیانیهکان بە وشە رەسەنی کوردی دەگۆریت، بۆ نه هیشتنی هەر جۆرە نادیاری یان دوودلییهکی مانایی لە پەراویزی دیوانهکەیدا لیکیان دەداتەوه. ئەمە تەنیا وشە کوردیهکان ناگریتەوه؛ بەلکوو ئەو وشانەش کە بەبێ گۆرانکاری شوینی خۆیان لە شیعەرەکانیدا دەپارێزن، یان ئەوانە کە لە زمانە پۆژئاواییهکانهوه وەرگیراون. بە پیچەوانە فرهواتاییه (polysemy) راسپێردراوهکە نیما، گوتارە (discourse) شیعریهکانی گۆران زیاتر

(1) MACHALASKI, F., (1965), *op. cit.*, pp.149; MACHALASKI, F., (1967), *op. cit.*, pp. 39-85.

مانايه كى راسته و خويان هه يه. هه ره له سه ره هه مان پير ره و، بنياته
زمانيه شيعريه كاني گوران سادهن و ئالوزى رسته سازيان تيدا نيه.
به پيچه وانى سه مبوليسمى نيم، ليكچواندن - له بهر ديار بوونى
ره گه زه پيكه پنه ره كاني و ديارى و ره وانى ئه و مانايه ده يه وئ
بگه يه نيت، بهر جه سه ته ترين وينه شيعري گوران هه موو ئه م
فاكته رانه سيمايه كى راسته خو به ماناي شيعري گوران ده به خشن.
هه ره ئه م بوونى و ساديه مانايه شه كه سه رنجى گوران بو شيعري
فولكلورى كوردى راده كيشيت و واى ليده كات شيوان يكي هاوشيوه
بو شيعره كاني خو په سند بكات. ژماره كى كه مى ره مزه شيعريه كاني
و جوړى به كار هينانيشيان له گه ل هونره شيعريه كه يدا كوكن.
چونكه وا به كار هينراون كه خوينه ري ئه وكات بو دوزينه وه
نیشانكراوه كان پيوستى به خومان دوو كردن يكي زور نه بيت. گوران
تيكوشه ريكي ژير كاريگه ري ئايدى لوژى كومونيسم بووه و له
چوار چيوه رپاليزمى سوسالدا، شيعره كاني خو ئاراسته گشت
تويژ و چينه كاني كومه لگا كردوه؛ بو ئه وه بو سه نگرى خه باتى
دژ به ئه مپرياليزم هانيمان بدات. پيا هه لدانى ئاشكراى خه باتى
هاوشيوه گه لانى ترى ره نجبه ر و تيكوشه ري جيهان شويت يكي ديارى
له شيعره كانيدا داگير كردوه. شاعير به رگرى له كيشه گه لى كورد
ده كات و ده خاته چوار چيوه كيشه گشت نه ته وه سه ركوتكراو و
چه وساوه كاني ژير چه پكى ئه مپرياليزمى جيهانى. له پيشه كى شيعري
(لاوكى سوور بو كورباى نازاد، ل ۲۳۵) دا ده لپت:

ئاشكراهه كوربايى يه باكوورى يه كان (شيمالى يه كان) كومونويستن.... به دوو
چاوى زهق ئه بينم چه قو خراوه ته گوشتى نه ته وه يه كى نازاى نازاد، ته نيا له بهر

ئەوھى چۆن خۇي ئەيەۋىۋا ئەۋى، پاسەۋانە راستەقىنەكانى ديموكراتى ىش بە
ھەموو دل رەقى يەك ئەلېن: نە، ئېمە چۆنمان ئەۋىت ئەبىۋا بۆيتا! ...
ئەمجا، ئەگەر بە بۆنەى بە سەرھاتى داماۋىي كۆرپاۋە فرمىسكىكى دلسۆزانە بە
سەر برىنى ھەردوو لاي ئەۋانىش و خۆشمانا بېئىم، باۋەر ناكەم كەس بتۋانى زاتى
رى لى گرتنم بە دلأ بھىئى.

ئامانجى گۆران ئەۋەيە كە پەيامى گوتارە شىعەرىيەكانى بگەيەنیتە
ژمارەيەكى ھەرە زۆرى خۋىنەران و ھەست و بىرىكى ھاۋشپۋە لە لاي
ھەموۋياندا دروست بكات. ئەمە نايەتە دى مەگەر بەر گوتارىكى
پاستەخۇ و دوور لە ھەرچۆرە تارمايەكى مانايى. بۆ ئەم مەبەستە
گۆران بە پېچەۋانەى نىما پېۋىستى بە زمانىكى نىك لە زمانى دان
ۋستاندى رۆژانەى خەلكەۋە ھەيە. ئەم جىاۋازىيەى مېتۇدى شىعەرى
لە مەبەستى بەكارھىنەنى ئامرازەكانى دەنگى (onomatopoeia) شدا
دىارە. ئەم كەرەستانە بۆ نىما فاكترەى نىك كەردنەۋەى شىعەر لە
سروشت و دەرۋبەرى شاعىرن؛ كە چى بۆ گۆران كە جگە لەۋانە
(interjection) ىش بە كار دىنیت، ئەمانە ئامرازى نىك خستنەۋەى
زمانى شىعەرن لە زمانى خۋىنەر.

لېرەدا دوو بۆچۋونى جىاۋاز بۆ چەمكى «شىعەرى جەماۋەر»
بەرەۋرۋى يەكتەر دەبنەۋە. نىما لايەنگرى شىعەرىكى نوسراۋە بۆ
گەل، بەلام بە زمانىكى شىعەرى بەھىز، دەۋلەمەند و پاراۋە؛ زمانىك
كە شاعىر كارى تېدا كەردىت و خۇي پېيەۋە ماندوو كەردىت و
دايھىنابىت. بەلام ھىزى زمانى شىعەرى گۆران لە زمانى گەلەۋە
سەرچاۋە ۋەردەگرىت و «شىعەرى جەماۋەر» بۆ گۆران شىعەرى
ھەموو چىنەكانى كۆمەلگايە. بۆيە ھەر ئەۋەندە بۆ شاعىر بەسە كە لە

تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی ئەو زمانه سوود وەر بگریت و زمانی شیعی خۆی
پێیه‌وه دابریژیت.

بوونی وشه و زاراوه‌ی بیگانه‌ش له شیعی گۆراندا به پێچه‌وانه‌ی
زمانی شیعی نیمایه. به تایبه‌تی ئەو وشه و زاراوه‌ی که پێوه‌ندیان
به کولتوری ژبانی پۆژانه‌وه هه‌یه. هه‌ندیکیانیش رامیارین و
پێویستی ناوه‌رۆکی شیعر بووه‌ته هۆی هاتنه‌وه‌یان بۆ ناو شیعی
گۆران. به پێی ئایدیۆلۆژیاکه‌یه‌وه گۆران کێشه‌ی کورد به کیشه
نیوده‌وه‌له‌تییه‌کان (ئه‌نته‌رناسیونالیسته‌کان) هه‌وه‌ ده‌به‌ستیت و وشه
رامیاریه به کاره‌ینراوه‌کانیشی هه‌ر له‌و ئاراسته‌یه‌دا مه‌ودایه‌کی
ئه‌نته‌رناسیونالیست ده‌گرنه‌وه خۆیان. دیاره تیروانینی گۆران بۆ
زمانی شیعر به‌ر له‌وه‌ی تیروانینیکی زمانه‌وانی ته‌کنیکی بیت،
تیروانینیکی ئایدیۆلۆژییه.

له ئێرانی سه‌رده‌می نیماشدا ناسینی شیعر و ئەده‌بی پۆژئاوایی و
تا راده‌یه‌کیش به پۆژئاوایی کردنی هه‌ندئ لایه‌نی ژبانی خه‌لک، وای
له هه‌ندئ له شاعیران کرد وای بیربکه‌نه‌وه که به جیگیرکردنی وشه و
زاراوه‌ی پۆژئاوایی له شیعه‌کانیاندا له جیاتی وشه‌ فارسییه‌کان،
ده‌توانن به‌رگیکی مودیرن بکه‌نه‌وه به‌ر شیعی فارسی^(۱). هه‌یچ
شوینه‌واریک له‌م هه‌ولانه له شیعی نیما‌دا به‌دی ناکریت. بۆ داهێنانی

(۱) ئەم هه‌ولنه زۆر له‌وانه ده‌چیت که له لایه‌ن ده‌سته‌لاتی ئەوکاته‌وه بۆ
مۆدیرنیزه‌کردنی ژبانی خه‌لک ده‌دران و جگه له گۆرانی پۆله‌ته‌کان
ئه‌نجامی تریان نه‌بوو. بۆ نمونه پیاوان هان ده‌دران که جل و به‌رگ به
شیوازی ئەوروپی بکه‌نه‌ به‌ر و ژنانیش ناچار ده‌کران چادر له سه‌ر
سه‌ریان هه‌لگرن، به بئ ئەوه‌ی هه‌یچ هه‌نگاوێکی بنه‌رته‌ی بۆ گۆرینی
عه‌قلییه‌ت و شیوازی بیرکردنه‌وه‌یان به‌هاوێژیت.

MORRISON, G., (1982), *op. cit.* pp. 179-180 ; MAKHALASKI, F., (1967),
op. cit., p. 149.

زمانىكى تازە، نىما پېۋىستىي بەم جۆرە كەرەستانە نىيە. چۈنكى بە
كارھىنانىان ھىچ گۆرانكارىيەكى بنىادىن ناخاتە سىستەمى
زمانەوانىي كۆنى شىعەرى فارسى. پېۋىستە زمانى شاعىر رەنگدانە وەى
ئە و بىئەيە بىت كە شاعىر تىيدا شىعەرە كەى دەھۋنىتە وە. وشە و
زارا وە بىانىە كانىش لە گەل ئە و بىئەيە دا بىگانەن.

نوئیکردنه‌وه: دابړان له چی؟

ئه‌گه‌ر باوه‌رمان به‌وه هه‌بیټ که هه‌ر نوئیکردنه‌وه‌یه‌ک له خۆیدا بریتیه له دابړان له په‌گه‌زه‌کانی پو‌خسار یا ناوه‌رۆکی کۆن و شوئنگرتیان به په‌گه‌ز و فاکته‌ری نوئ به گوئیره‌ی هه‌ندئ پئوه‌ری تازه‌وه، ئاخۆ بنیاتی ئه‌م دابړانه له شیعری نوئی گۆران و نیمادا له چیدا خۆی ده‌نوئینټ؟ واتا له بناغه‌وه له گه‌ل چیدا ئه‌وان له دابړاندان؟

له توئیننه‌وه‌ی شیعره‌کانی نیما وا دیاره که نوئیکردنه‌وه‌که‌ی دوو دابړانی سه‌ره‌کی به خۆیه‌وه ده‌گرټ. یه‌که‌میان دابړانئکی ناته‌واوه له کلاسیزم (partial rupture). نیما هه‌ول ده‌دات له‌گه‌ل هه‌ندئ له کاراکته‌ره کلاسیکه‌کانی پو‌خساری شیعری دابړانټ؛ له‌وانه یه‌کټیتی کټش و سه‌روا، هه‌ژاری چوارچئوه زمانیه‌که‌ی، تاد. به‌لام ئیمه ئه‌م دابړانه به ناته‌واو (جزئی) ناوی لی ده‌نئین؛ له به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌م کاراکته‌رانه به شیوه‌یه‌کی رادیکال له شیعری خۆی لا نادات و به‌رپه‌رچیان ناداته‌وه. کټشی عه‌پووز هه‌ر وه‌کوو بنه‌مای کټشی شیعری نیما پارټیزاو ده‌بیټ و سه‌رواش به ته‌واوی و یه‌کجاره‌کی له شیعره‌که‌ی دوور ناخړټه‌وه، به‌لکوو شیواز و شوئنی به‌کاره‌ینانی ده‌گۆردرټ. له پووی زمانیشه‌وه، نوئیکردنه‌وه‌ی نیما ده‌کرئ به وه‌رچه‌رخانئکی نئوخۆیی زمانی شیعری فارسی دابړانټ که به تیکدانی سیسته‌می سه‌نتاکسی زمان، تارمایی مانا و نادیاریی نیشانکراوه شیعریه‌کان، به‌کاره‌ینانی وشه و زاراوه‌ی زمانی ته‌به‌ری و (neologism)، پئوه‌ندیی زمان و ده‌ور و به‌ر... به‌رجه‌سته ده‌بیټ.

دووم دابړانی نیما دابړانه له گهل ټه و په هه نده شیعریه هاوچه رخانه ی خه ریک بوون به شیکی ناوه نده شیعریه کانی ئیرانی ټه و کات داگیر بکه ن؛ ټه وانه ی پیش نیما یان هاوکات له گهلیدا ده ستیان به نووسینی شیعر به گویره ی هه ندئ پیوه ری ئایدیولوژی کرد که بریتی بوون له پاک و خاوین کردنی زمانی شیعی فارسی له وشه ی بیانی به تایبه تی عه ره بی، لادانی کیشی عه رووز وه کوو په گه زیکی بیانی له ناو شیعی فارسیدا، به هادانه وه به کیشی شیعی کوونی فارسی، ساده و ساکارکردنی گوتاری شیعی، به کارهینانی وشه و زاراه ی بیانی به ناوی مؤدیرنیزم، تاد. به شیکی زوری ټه م هه ولانه بو ناسیونالیزه کردنی شیعر بوون، به بی ټه وه ی وه لام بو پرسیار و کیشه ته کنیکیه کونه کان بدوزنه وه. نیما له پروانگه یه کی نه ته وه په رستانه یان ئایدیولوژییه وه ته ماشای شیعر ناکات. تیروانینی نیما بو شیعر، وه کوو گوتمان، له پروانگه یه کی هونه رییه وه یه. راسته که پی ده چیت ده ستپیشخه ری هه ندئ شاعیری پیش نیما له م بواره دا بیروکه ی ټه م تیروانینه ی خستبیته وه میسکییه وه. به لام جووری تیروانینه که و په یدا کردنی کیشه هونه رییه کان، پیوه ندیی راسته خو ی به بلیمه تی و داهینانی خودی نیما وه هه یه. به مه نیما توانی شوینیکی دیار و جیاواز له هاوچه رخانه کانی بو خو ی دابین بکات و ناوی خو ی وه کوو باوکی شیعی نویی فارسی له میژووی شیعر و ټه ده بی فارسیدا تومار بکات.

دابړان له شیعی مؤدیرنی گوراندا له و فاکته ره کلاسیکانه یه که له گهل سامانی ټه ده بی نه ته وایه تی کوردیدا بیگانه ن. له وانه کیشی عه رووز که به لایه وه په گه زیکی شیعی بیانیه و له گهل تایبه تمه ندیه کانی زمانه که ماندا _ به گویره ی گوران _ به ته وای ناگونجیت؛ له کیش و سهرواسازیدا له ژماره یه کی که می شیعر دا وایشان ده دات که وه کوو نیما بیر له ته کنیکی به کارهینانیا ن ده کات،

كه چى دواتر ديار دهبيت كه گه پان بۆ كيش و سهرواي نه ته و ايه تى
 مه به ستى سه ره كى نو يكر دنه وه كه يه تى و نه وه نده كه بوونى ئەم
 ره گه زانه له شيعردا به لايه وه گرنگه، چاوخشان دنه وه به سه ره كه م و
 كۆرپيه ته كنيكيه كانى شيعرى به لايه وه له چا و هونهرى
 نو يكر دنه وه كه ي نيما بايه خى نيه. ههروه ها كه مكر دنى وشه و
 زار او هى بيانى عه ره بى، فارسى و ته نانه توركيش ته وه ريكي ترى
 ناسيؤ ناليزه كردنى شيعرى نو يى گۆرانه. كه چى له هه و لايكى
 پيچه وانهدا به كار هينانى وشه و زار او هى پۆژ ئاوايى به لايه وه
 ئاساييه و نيشانه ي مؤ دير نيزمى شيعره كه يه تى. گۆران له بهر نه وه ي
 شيعرى راميارى ده نووسيت، لايه نگرى ساده يى و ساكار يى گوتارى
 شيعرييه و بۆ ئەم مه به ستەش به پيچه وانە ي شيعرى نيما، ليكچوواندن
 ديار ترين و باوترين وينە ي ره وان بيژى شيعره كه يه تى و جوړى
 رسته ساز ييه كه شى به زۆرى جياوازيه كى نا ئاسايى نه وتۆ له گه ل
 سيستمى رسته ساز يى زمانى كورديدا تۆمار ناكات. له زۆربه ي ئەم
 هه نگاوانه دا گۆران كارا كته ره كانى شيعرى فۆلكلۆرى ده كاته نمونه ي
 شيعرى تازه ي خۆى. چونكه ئەم شيعره به لايه وه سامان يكى
 نه ته و ايه تى ره سه نه و ئەم هزره ره خنه ييه ش له پروانگه يه كى
 ئايد يۆلۆژ ييه وه سه رچا وه ده گر يت. تيرپوان ينى گۆران كه له گه ل
 تيرپوان ينى زۆربه ي شاعيرانى تورك و فارسى سه ره ده مي دا يه ك
 ده گر يت وه، له تيرپوان ينى نيما بۆ شيعر جياوازه و ليره دا ديار ده بيت
 كه بۆ چى گۆران، ته نانه ت نه گه ر نيما شى ناسيبيت^(۱)، له
 نو يكر دنه وه كه يدا نه كه وتۆ ته ژير كار يگه ر يى هونهره شيعرييه كه ي و
 به گو يره ي بيروبا وه رى خۆى سه رنجى له هه ندى سه رچا وه ي ترى
 كار يگه رى وه كو و شيعرى توركيى ها و چه رخ دا وه.

(۱) وه كو و له سه ره تاي باسه كه ماندا بينيمان، هه مو و نه وه به لگانە ي له
 بهر ده ستماندان به ره و نه و بيروكه يه پالمان پيوه ده نين.

ئەنجام

پېشھاتەکانی سەردەم و پووداوە پامیاری و کۆمەلایەتییهکان و تەوژمی مۆدێرنیزم که ناوچەکەئێ گرتبوو وە، هەندئێ گۆرانکاریی بنه‌په‌تیان له شیعری کوردی و فارسیی سەرەتای سەدەئێ بیستەمدا تۆمار کرد. هەولئێ شاعیرانی کورد و فارسیی سەرەتای ئەم سەدەئێ به هەول و تەقەلاکانئێ گۆران و نیماوە هاتنەو بەرەم. بە پێچەوانەئێ نەریتی شیعری کلاسیکی کوردی که بە درێژایی میژووی خۆیدا به شیعری کلاسیکی فارسییەو کاریگەر بوو، شیعری نوئێ کوردی لای گۆران خۆئێ له کاریگەریی شیعری نوئێ فارسی دەدزیتەو. گۆران سەرەپای شارەزایی باشی له بواری شیعری کۆن و نوئێ فارسیدا سەرنج ناداتەو شیعری نوئێ نیمائێ و پێیەو کاریگەر نابیت. بەلکوو پوو له شیعری تورکی و ئەورووپی دەکات و دەکەوئیتە ژێر کاریگەرییان. هۆکاری ئەم بئێ باهەخیەش دەگەرئیتەو بۆ دوو تێروانینی جیاوازی هونەری و ئایدیۆلۆژئێ له شیعری لای ئەم دوو شاعیرە. گۆران پێرەوی لهو تەوژمە دەکات که ژمارەئێکی زۆری شاعیرانی تورک و تەنانتە فارسی هاوسەردەمی به خۆیەو خەریک کردبوو و بریتی بوو له بەنەتەواپەتی کردنی شیعری و ئەدەبیات. شیعری بۆ ئەمانە بەر له هەر شتێک پێناسەئێکی نەتەواپەتییه و کەرەستەئێکی پامیارییه بۆ سەلماندنی بوونی نەتەواپەتی خۆئێ. ئەمەش له تێروانینی ئایدیۆلۆژییهو سەرچاوە وەردەگریت. بەلام نیما خۆئێ له تەوژمە دوور دەخاتەو. تێروانینی نیما له شیعری تێروانینی ئایدیۆلۆژی نییه و شیعری بۆ نیما، پێش ئەوئێ ناسنامەئێکی نەتەواپەتی یان ئامرازئێکی پامیاری پەپ و رووت بیت،

که رهسته یه کی هونه ریبه و ئه و هونه ری بوونه ش خوئی له کۆمه لئی
یاسا و نه ریتی ته کنیکیدا ده نوینیت که پئویستییان به چاولیخشاندن،
راستکردنه وه و نوێکردنه وه ههیه. بۆیه ده کړئ له پووی سه رچاوه ی
کاریگه ریبه وه شیعرى نوئ به خالی وه رچه رخان له میژووی شیعرى
کورديدا دابنئین؛ به وه ی که له ره هه نده سه ره کییه کانیدا کاریگه ری
شیعرى فارسى پیگه ناوه ندییه که ی خوئی له ده ستدا و شیعرى کوردی
خوئی له کاریگه ری زه قى شیعرى فارسى بۆیه که مجار دزییه وه و بۆ
دۆزینه وه ی سه رچاوه ی لاسایى کردنه وه پووی کرده شیعرى
نه ته وه کانى تر.

بیلیوگرافیا

کوردی

- * ئاشنا، د، گۆران، نووسین و پەخشان و وەرگیرانهکانی، ههولێر، ئاراس، ۲۰۰۲.
- * ئامیدی، ص، هۆزانتانیت کورد، بهغدا، کۆری زانیاری عێراق، ۱۹۸۰.
- * بهرواری، ک، پهروا چیا، بهغدا، ئەمینداریا گشتیا پۆشنیبری و لاوان، ۱۹۸۶.
- * بهکر محهمەد، م:
 - « ئەدگارەکانی نوێکردنەوێ له شیعری رەحمی ههکاریدا» له گۆفارا زانکویا دهوک، ژ ۴، دهوک، زانکویا دهوک، ۱۹۹۹؛
 - «سیما عهرووزیهکانی قۆناغی گواستنهوهی شیعری کوردی» له گۆفارا زانکویا دهوک، ژ ۱، دهوک، زانکویا دهوک، ۱۹۹۸.
- * بۆرهکهیی، ص، مێژووی و ئیژرهی کوردی، بهرگی ۱، بانه، انتشارات ناجی، ۱۳۷۰.
- * بیمار، ع، «دانیشتنیک له گهل گۆران دا» له گۆفاری بهیان، ژ ۲، بهغدا، ۱۹۷۰.
- * بیکهس، ش، «چهند سهرنجدانیک له گۆرانی لووتکه» له پۆشنیبری نوێ، ژ ۶۴، بهغدا، دهزگای پۆشنیبری و بلاوکردنهوهی کوردی، ۱۹۷۸، ل ۵۸-۶۸.
- * خهزنهدار، م، کیش و قافییه له شیعری کوردیدا، بهغدا، الوفاء، ۱۹۶۲.
- * رسول، ع، :
 - ئەدهبی فولکلۆری کوردی، بهغدا، دارالجاحظ، ۱۹۷۰؛
 - «ریالیزی نوێ و ئەدهبیاتی کوردی» له پۆشنیبری نوێ، بهشی یهکهم، ژ ۱۲۲، بهغدا، دهزگای پۆشنیبری و بلاوکردنهوهی کوردی، ۱۹۸۹.

- * رهشید، خ، ریبازی پۆمانتیکی له ئەدەبی کوردیدا، بەغدا، دەزگای پۆشنبیری و بلاو کردنەوێ کوردی، ۱۹۸۹.
- * پەفییق حلمی، شیعوو ئەدەبیاتی کوردی، بەرگی ۱ و ۲، چ دووهم، هەولێر، ۱۹۸۸.
- * سەجادی، ع، مێژووی ئەدەبی کوردی، چاپخانەی مەعاریف، بەغدا، ۱۹۷۲.
- * سەرکار، خ، سروودی کوردی، سلیمانی، ئینستیتیوتی کەلەپوری کوردی، ۲۰۰۵.
- * شارەزا، ک، «گۆران و بە کار هیئانی نوێی پەمزەکانی نەورۆز» له پاشکۆی کاروان، ژ ۱۸، هەولێر، پۆشنبیری و لاوان، ۱۹۸۴.
- * عارف، م، «تەئسیری زمان و ئەدەبی فارسی له سەر ئەدەبی کوردی» له گۆڤاری کۆلیژی ئەدەبیات، ژمارە ۱۸، بەغدا، زانستگای بەغدا، ۱۹۷۴.
- * عەلی، د، بنیاتی هەلبەست له هۆنراوەی کوردیدا، سلیمانی، رهنج، ۱۹۹۸.
- * گۆران، دیوانی گۆران، کۆ کردنەوێ و ئامادە کردنی محمدی مەلا کریم، بەغدا، کۆپی زانیاری کورد، ۱۹۸۰.
- * گەردی، ع،
- سەرۆا، هەولێر، دەزگای چاپ و بلاو کردنەوێ ئاراس، ۱۹۹۹.
- کێشی شیعری کلاسیکی کوردی و بەراورد کردنی له گەل عەرۆزی عەرەبی و کێشی شیعری فارسیدا، هەولێر، وەزارەتی رۆشنبیری، ۱۹۹۹.
- * محمد حاجی، ش، بەراوردی سەرۆا له نیوان دوو شاعیری نوێخۆز (گۆران و نیما یوشیج) دا، لیکۆلینەوێ دەرچوون، ئەدەبی کوردی، زانکۆی سەلاحەددین، ۲۰۰۰، ۷۴ لاپەرە، دەستنووس.
- * مەولوود، ع، «چل شیعری عەرۆزی گۆران» له گۆڤاری پامان، ژ ۵۰، هەولێر، دەزگای گۆلان، ۲۰۰۰.
- * میراودەلی، ک، «سەرەتایەک بۆ لیکۆلینەوێ شیعری کلاسیکی کوردی» له دیداری شیعری کلاسیکی کوردی، ئامادەکردنی حەمە

که‌ریم، ح، به‌غدا، ده‌زنگای رۆشنبیری و بلاوکردنه‌وه‌ی کوردی،
۱۹۸۶.

* KURDO, Q., *Tarixa edebîyata kurdî*, Stokholme, Roja Nu, 1983.

فارسی

- * آرین پور، ی،
- *از صبا تا نیما*، جلد دوم، تهران، انتشارات فرانکلین،
۱۹۷۱/۱۳۵۰.
- *از صبا تا روزگار ما، تاریخ ادب فارسی معاصر*، جلد سوم، چاپ
دوم، تهران، انتشارات زوار، ۱۳۷۹/۲۰۰۰.
- * آژند، ی، *ادبیات نوین ترکیه*، تهران، انتشارات امیر کبیر،
۱۹۸۵/۱۳۶۴.
- * آخوان ثالث، م، *بدعتها و بدایع نیما یوشیج*، تهران، انتشارات توکا،
۱۹۷۸/۱۳۵۷.
- * پورچافی، ح، *جریانهای شعری معاصر فارسی، از کودتای ۱۳۳۲ تا
انقلاب ۱۳۵۷*، تهران، مؤسسه انتشارات امیر کبیر، ۱۳۸۴/۲۰۰۵.
- * جنتی عطایی، ا، *نیما، زندگی و اشعار او*، تهران، بنگاه مطبوعاتی
صفی علی شاه، ۱۹۵۵.
- * حسنی، ح، *موسیقی شعر نیما، تحقیقی در اوزان و قالبهای شعری
نیما یوشیج*، تهران، انتشارات کتاب زمان، ۱۳۷۱/۱۹۹۲.
- * حقوقی، م، *مروری بر تاریخ ادب و ادبیات امروز ایران ۲ (شعر)*،
چاپ چهارم، تهران، نشر قطره، ۱۳۸۰/۲۰۰۱.
- * خانلری، پ، *وزن شعر فارسی*، انتشارات بنیاد فرهنگ ایران،
۱۹۹۶/۱۳۴۵.
- * سبزواری، م، *بدایع الأفكار فی صنایع الأشعار*، تهران، نشر مرکز،
۱۹۹۰/۱۳۶۹.
- * شفیعی کدکنی، م، *موسیقی شعر*، تهران، مؤسسه انتشارات
آگاه، ۱۳۷۶.
- * شمیسا، س:

- آشنایی با عروض و قافیه، چاپ هفدهم، تهران، انتشارات فردوسی، ۲۰۰۱/۱۳۸۰؛
- سبکشناسی شعر، چاپ چهارم، انتشارات فردوس، ۱۹۹۹/۱۳۷۸.
- * طاهباز، س:
- زندگی و هنر نیما یوشیج پر درد کوهستان، تهران، انتشارات زریاب، ۱۹۹۶/۱۳۷۵؛
- کماندار بزرگ کوهساران، زندگی و شعر نیما یوشیج، تهران، نشر ثالث، ۲۰۰۱/۱۳۸۰.
- * طبیب زاده، ا، تحلیل وزن شعر عامیانه فارسی، تهران، انتشارات نیلوفر، ۲۰۰۳/۱۳۸۲.
- * فلکی، م، نگاهی به شعر نیما، تهران، انتشارات مروارید، ۱۹۹۴/۱۳۷۳.
- * کامیار، ت، بررسی منشا وزن شعر فارسی، مشهد، انتشارات آستان قدس رضوی، ۱۹۹۱/۱۳۷۰.
- * ماهیار، ع، عروض فارسی، شیوه‌ای نو برای آموزش عروض و قافیه، چاپ پنجم، تهران، نشر قطره، ۲۰۰۰/۱۳۷۹.
- * مرکز انتشارات کمیسیون ملی یونسکو در ایران، یادنامه نیما، مجموعه مقالات کنگره بزرگداشت یکصدمین سالگرد تولد نیما یوشیج، جلد اول، تهران، انتشارات کمیسیون ملی یونسکو در ایران، ۱۹۹۹/۱۳۷۸.
- * محمدی، ح، شعر نو نیمایی، سیری در قالبهای نوین شعر فارسی، تهران، نشر چشمه، ۲۰۰۲/۱۳۸۱.
- * یا حقی، م، چون سبوی تشنه، ادبیات معاصر فارسی، چاپ چهارم، تهران، انتشارات جامی، ۱۹۹۷/۱۳۷۶.
- * یوشیج، ن:
- ارزش احساسات و پنج مقاله در شعر و نمایش، Saarbrücken، انتشارات نوید، ۱۹۸۹/۱۳۶۸؛
- مجموعه کامل اشعار فارسی و طبری، گردآوری و تنظیم سیروس طاهباز، چاپ پنجم، تهران، انتشارات نگاه، ۲۰۰۱/۱۳۸۰؛

- نامه های نیما یوشیج، گردآوری و تدوین طاهباز، س، تهران، نشر آبی، ۱۳۶۴/۱۹۸۵؛
- درباره شعر و شاعری، گردآوری، نسخه برداری و تدوین سیروس طاهباز،؟، انتشارات دفترهای زمانه، ۱۳۶۸/۱۹۸۹؛
- نامه های نیما، نسخه بردار: شراگیم یوشیج، تهران، مؤسسه انتشارات نگاه، ۱۳۷۶/۱۹۹۷.

عەرهبی

- * خه زنده دار، م، موجز تاریخ الادب الكردي المعاصر، ت. شیخو، ع، حلب، ۱۹۹۳.
- * شانوف، ح، شعر الشاعر الكردي المعاصر عبدالله گوران، ترجمة مصطفى، ش، بغداد، المتقف الجديد، ۱۹۷۵.
- * معروف، ك، الحركة التجديدية في الشعر الكردي الحديث ۱۹۱۴-۱۹۶۵، القسم الاول، استكهلم، ۱۹۹۲.

فهره نسی

- * BAUDELAIRE, C., *Les Fleurs du mal*, Paris, Gallimard, 1996.
- * CLAVIER, C, *Rôle psychologique et social des poésies turque, kurde et persane du XXe siècle*, vol.1 Thèse de doctorat, Sorbonne Nouvelle, 2001, 263p., non publié.
- * DUPRIEZ, Bernard, *Gradus, Les procédés littéraires (dictionnaire)*, Paris, 10/18, 1984.
- * FISER, E., *Le Symbole littéraire*, Paris, Rien De Commun, s.d.
- * LESCOT, R., *Nîma Youchîdj*, Melange Massé, 1963.
- * MACHALASKI, F. :
- *La Littérature de l'Iran contemporain*, vol. I, Kraków, Drukania Uniwersytetu, 1965, vol. 1, pp 7-20.
- *La Littérature de l'Iran contemporain*, vol. II, Karaków, Drukania uniwersytetu, 1967.

ئینگلیزی

- * MORRISON, G., *History of Persian Literature from the Beginning of the Islamic Period to the Present Day*, Leiden, E.J., 1981, pp. 150-159
- * THIESEN, F., *A Manuel of Classical Persian Prosody*, Wiesbaden, Otto Harrassowitz, 1982.

variable structure, which was to reflect the multiple semantic nuances in the poem.

In a similar perspective, Goran sought to free Kurdish poetry from its classical constraints. But he soon turned to non-academic forms of poetry to meet his ends, and made use of a prosody widely inspired by oral Kurdish poetry, which had hardly ever been written at all. In so doing, he granted the poetic pattern a claim to immemorial Kurdish origins. In his critical essays on poetry writing, Nimâ suggests that the poet must coin a new personal poetic language and imagery. But Goran mostly aims to be universally understood. He calls for a “kurdified” lexicon and straightforward imagery. His formal poetic innovations therefore reveal an ideological concern with identity which is entirely absent from Nimâ’s work.

In ridding itself of Persian influence, one may wonder, could modern Kurdish poetry therefore have sought to meet with the issues of rising national awareness? The comparative study of the two founding figures of Kurdish and Persian poetic modernity breathes new life into this contemporary political debate.

Abstract

From its earlier stages, the developments of Kurdish poetry had mostly followed in the wake of the widely approved of Persian model. But when both languages took a step forward into literary modernity in the first decades of the 20th century, Kurdish poetry somewhat freed itself from the Persian tradition.

This newly achieved autonomy appears particularly clear if one considers the scant interest with which Abdollah Goran, master figure of the Kurdish poetic modernity, greeted the achievements of his Iranian counterpart, Nimâ Yushij, despite his perfect knowledge of both classical and contemporary Persian poetry. A comparison of the two poets' work, of their use of prosody, formal devices and linguistic structures, as well as of their respective imagery, may explain the reasons for this divorce.

In their account of poetic modernity itself, and the main reforms it implies, the poets widely differed in view. According to Nimâ, Persian classical poetry, petrified as it were, could now hardly escape academism. As a solution, he called for radical technical changes and conceived of a thoroughly new aesthetic. He claimed to shatter the traditional uniformity of meter and monotony of rhyme to give rise to a

toutes les nuances de sens du poème.

Parti d'un projet similaire, Goran interroge davantage les formes de poésies non conventionnelles, et trouve bientôt une solution dans l'emploi d'une prosodie inspirée de la poésie orale. Le renouvellement des techniques poétiques qu'il envisage ainsi vise principalement la réappropriation par le poète d'une identité kurde longtemps ignorée par l'écrit. Aussi, si Nimâ encourage le poète à créer un langage nouveau et à façonner des images riches en polysémie, le travail de Goran témoigne à l'inverse de la volonté de se rendre accessible au plus grand nombre. « Kurdification » du lexique et transparence de l'imagerie sont les deux mots d'ordre de son esthétique.

Les innovations formelles de la poésie de Goran témoignent ainsi d'un souci idéologique et identitaire absent de la démarche de Nimâ. La poésie kurde moderne aurait-elle conquis son indépendance vis-à-vis du modèle persan sur la base d'une conscience nationale assumée ? L'étude conjointe des deux principaux initiateurs de la modernité poétique kurde et persane soulève du moins la question.

Résumé

La poésie kurde s'est longtemps développée dans le sillage de la tradition persane. Mais le début du XXe siècle qui marque l'avènement de la modernité littéraire dans les deux langues voit la poésie kurde s'émanciper de l'hégémonie persane. Cette prise de distance se manifeste notamment dans l'indifférence qu'Abdollah Goran, figure emblématique de la modernité poétique kurde, semble témoigner à l'égard de son homologue iranien, Nimâ Yushij, en dépit de sa connaissance notoire de la poésie persane classique et contemporaine.

Une analyse comparée des procédés formels de ces deux poètes, de leur usage respectif de la prosodie et des structures linguistiques, comme de leur imagerie privilégiée, nous éclaire sur les causes de ce divorce. Il résulte de la divergence de vue que revendiquent les deux poètes dans leur conception même de la modernité poétique et des réformes qu'elle implique.

Nimâ s'engage dans une refonte esthétique et technique intégrale de la poésie persane classique, parvenue selon lui à un stade de figement proche de l'académisme. Pour y remédier, il rompt avec l'homogénéité du mètre et la monotonie d'une rime autrefois invariable, introduisant une liberté relative dans la structure, qui doit désormais refléter

سوپاسى

لېرەدا بە پېويستى دەزانم ئەو پەرى رېز و سوپاسم ئاراستەى
مامۇستاي بەرپىزم پروفېسسور يان رىشار Yann Richard بىكەم كە بە
دىگەرمىيەوۋە لە ماوۋى نامادەكردنى نامەكەمدا، لە رېنمايىيە بەنرخەكانى
سوودمەندى كردم. ھەروەھا پېر بەدل سوپاسى بەرپىز و خۇشەويست خاتۇ
ژوستىن لاندۇ Justine Landau دەكەم كە بە درېژايى نامادەكردنى
نامەكەم، شانبەشان يارمەتيدەرم بوو و منى بەو پەرى دلسۆزىيەوۋە بە
رېنمايى و زانىارىيە زانستىيەكانى خۇى دەولەمەند كرد. سوپاس و
پېزانىنى خۇم پېشكەشى بەرپىزان پروفېسسور پېر لۇكۇك Pierre Lecoq
و د.كرىستىن ئالىسون Christine Allison دەكەم بۇ بەشداربوونيان لە
لېژنەى دانوستاندىنى نامەكەمدا.

